

Niedzielne psalmy na jutrznią

⟨Psalm 1⟩

Pierwszy psalm wypowiada, iż Krystus on jest drewno wszem w się wierzącym. Poczynają się księgi głośnych chwał albo samorzecznych proroka Dawida krola. Psalm.

- ⟨1⟩ Błogosławiony mąż, jen nie szedł po radzie niemiłościwych i na drodze grzesznych nie stał, i na stolcu nagłego spadnienia nie siedział,
- ⟨2⟩ ale w zakonie bożem wola jego i w zakonie jego będzie myśleć we dnie i w nocy.
- ⟨3⟩ A będzie jako drzewo, jeż szczepiono jest podług ciekących wod, jeż owoc swoj da w czas swoj,
- ⟨4⟩ a i list jego nie spadnie, i wszystko, cokoli uczyni, zdarzy sie.
- ⟨5⟩ Nie tako niemiłościwi, nie tako, ale jako proch, jen rzuca wiatr od oblicza ziemie.
- ⟨6⟩ Przetoż nie wstają niemiłościwi w sądzie ani grzeszni w radzie prawych,
- ⟨7⟩ bo zna Bog drogę prawych, a droga złosnych zaginie. Sława ⟨...⟩

7: *sława ⟨...⟩*: por. Fl 1, 8–9, Kr 1, 8.

⟨Psalm 2⟩

Quare fremuerunt. Ten psalm powiada, iż Krystus w dziedzictwo bierze wszystkich lud od Boga Ojca. Dawidow[o].

- ⟨1⟩ Przecz skrzytali pogaństwo i ludzie myśleli próżności?
- ⟨2⟩ Pomagali królom ziemscy i książęta seszły się w jedno przeciw Bogu i przeciw pomazańcu jego.
- ⟨3⟩ Roztargajmy przekowy ich i sznućmy z nas jarzmo ich.
- ⟨4⟩ Jen przebywa w niebiesiach, pośmieje się jim, i Gospodzin zwała s nich śmiech.
- ⟨5⟩ Tedy będzie mołwić k nim w gniewie swoim i w rosiertziu swoim zamąci je.
- ⟨6⟩ Ale ja postawion jeśm król od niego na Syjon, gorę świętą jego, przepowiadając przykazanie jego.
- ⟨7⟩ Gospodzin rzekł ku mnie: Syn moj jeś ty, ja dzisia porodził ciebie.
- ⟨8⟩ Żędać ode mnie, a dam ci pogany w dziedzictwo twoje i w trzymanie tobie kraje ziemskie.
- ⟨9⟩ Włodać będziesz nad nimi w mietle żelaznej a jako sąd zdunowy rozbijesz je.
- ⟨10⟩ A już, królom, rozumiejcie, nauczcie się, którzyż sądzicie ziemię!
- ⟨11⟩ Służcie Bogu w bojaźni i wiesielcie się jemu ze drżeniem!
- ⟨12⟩ Przymicie pokąźnienie, aby się kiedy nie rozgniewał Gospodzin, i zginiecie z drogi prawej.
- ⟨13⟩ Gdy się rozżże wrychle gniew jego, błogosławieni wszyscy, którzy w niem pwają.

⟨Psalm 3⟩

Domine, quid multiplicati. Ten psalm powiada, iż Krystus za nas śmiertny sen przyjął i wstał z martwych, by nas ożywił. Psalm Dawidow, kiedy uciekał przed Absalon synem swoim, i zabit tedy Absalon.

- ⟨1⟩ Gospodnie, przecz sie rozplodzili, jż mie mącą? A wiele jich wstaje naprzeciwo mnie.
- ⟨2⟩ Wiele jich mołwi duszy mojej: Nie jest zbawienie jej w Bodze jej.
- ⟨3⟩ Ale ty, Gospodnie, przyjemca jeś moj, sława moja i powyszszając głowę moję.
- ⟨4⟩ Głosem moim ku Gospodnu wołał jeśm i wysłuchał mie z gory świętej swojej.
- ⟨5⟩ Ja jeśm spał i naspaleśm sie, i wstałem, bo Gospodzin przyjął mie.
- ⟨6⟩ Nie będę sie bał tysiąca ludzi obstąpających mie. Wstań, Gospodnie, zbaw mie, Boże, *Boże* moj!
- ⟨7⟩ Bo jeś ty pobił wszystkie przeciwiawjące sie mnie bez winy, zęby grzesznych starł jeś.
- ⟨8⟩ Boże jest zbawienie a nad ludem twoim pożeganie twoje.

1: *a:* tylko w Puł, V, Fl i Kr brak. — **6:** *Boże*²: tylko w Puł, V, Fl i Kr brak.

⟨Psalm 4⟩

Cum invocarem. Ten psalm powiada, iż Krystus od Boga Ojca we wstaniu z martwych jest ubłogosławion i wszyscy, jż wstają z marności grzechow.

- ⟨1⟩ Gdym wzywał, wysłyszał me Bog prawdy mojej, w zamęcie rozszerzył jeś mnie.
- ⟨2⟩ Smiłuj sie nade mną i usłysz modlitwę moję.
- ⟨3⟩ Synowie człowieczy, dokąd to ciężkim sercem? Przecz miłujecie prozność i szukacie leż?
- ⟨4⟩ Wiedzcie, iż dziwno uczynił Gospodzin świętego swego; Gospodzin wysłuchnie mnie, gdy będę wołać k niemu.
- ⟨5⟩ Gniewajcie sie a nie chciejcie zgrzeszyć; jeż mółwicie w sierzach waszych, *i w przebytcech waszych sk(r)uszajcie sie.
- ⟨6⟩ Wzdawajcie obietnice prawdy i miejcie nadzieję w Bodze. Wiele jich mółwi: Kto ukazał nam dobra?
- ⟨7⟩ Naznamionowana jest na nas świeca oblicza twego, Gospodnie; dał jeś wiesiele w sierce moje.
- ⟨8⟩ Od owoca żyta, wina i oleja swego rozplodzili sie są.
- ⟨9⟩ W pokoju w tem istem spać będę i odpoczynę,
- ⟨10⟩ bo ty, Gospodnie, osobnie w nadziei postawiłeś me.

4: *wiedzcie*: V: et scitote, Fl i Kr: *i wiedzcie*. — **5:** *jeż mółwicie... i... skruszajcie sie*: sens *i* (Fl i Kr tak samo) niejasny, V: *quae dicitis... compungimini*, ale FL: *qui dicitis... et... compungimini*, Vintr: *což řiekáte... a... žělejte*. — **6:** *ukazał*: V: ostendit, Vintr: *pokázal*, ale Fl: *okazuje*, Kr: *ukazuje*.

⟨Psalm 5⟩

Verba mea. Ten psalm powiada, iż Krystus jest wysłuchacz świętych i przebywca jich i jż naśladową dziedzinę jego, to jest żywot wiekuji, jen jest Krystus, bo on jest dziedzina nasza. Dawidow psalm.

- ⟨1⟩ Słowa moja uszyma usłuchni, Gospodnie, rozumiej wołanie moje!
- ⟨2⟩ Posłuchni głosu modlitwy mojej, krolu moj i Boże moj!
- ⟨3⟩ Bo ciebie prosić będę, Gospodnie, rano posłuchaj głos moj.
- ⟨4⟩ Rano będę stać przed tobą i uźrzę, iż nie Bog chcący złości ty jeś.
- ⟨5⟩ Ani przy tobie będzie przebywać złościwy, ani zostaną niesprawiedliwi przed oczyma twoima.
- ⟨6⟩ Zawidziałeś wszystkie, jż czynią złość, zgubisz wszystkie, jż mówią leż.
- ⟨7⟩ Człowieka krwie winnego i zradnego żadzić sie będzie Gospodzin. Ale ja w mnoście miłosierdzia twego
- ⟨8⟩ wnidę w dom twój, poklonię sie u kościoła świętego twego w bojaźni twojej.
- ⟨9⟩ Gospodnie, prowadź mie w prawdzie twojej, dla wrogow moich rżędzi przed obliczym twoim drogę moję.
- ⟨10⟩ Bo nie jest w uściech jich prawda, sierce jich prozno jest.
- ⟨11⟩ Grob otworzony jest jich gardło, języki swoimi zradnie czynili; sędzi je, Boże!
- ⟨12⟩ *Swal je od myśli jich, podług mnostwa złości jich wypędź je, bo wezwroszyli ciebie, Gospodnie.
- ⟨13⟩ I daj sie wiesielić wszystkim, jż w tobie nadzieję mają, na wieki radować sie będą i przebywać będziesz w nich.
- ⟨14⟩ Wielbić sie będą w tobie wszyscy, jż miłują imię twoje, bo ty przeżegnasz sprawiedliwemu,
- ⟨15⟩ Gospodnie, jako szczytem dobrej wolej twojej koronował jeś nas.

12: *swal je*: ale V: decidant, Fl: *spadńcie*, Kr: *niechaj upadną*, Vintr: *at' padnú*. — **13:** *daj sie wiesielić wszystkim*: V: *laetentur omnes*, Fl i Kr: *wiesielić się będą wszyscy*.

⟨Psalm 6⟩

Domine, ne in furore tuo. Primum. Ten psalm powiada, iż Krystus jest wybijający nieprzyjacioły nasze, posilający nas w koniec, to jest w Boga Jezukrysta. Psalm Dawidow, to jest strojącego pokutę, za oktawę, to jest za bojaźń dnia sądnego, jen będzie barzo okrutny, straszliwy i sprawiedliwy. Psalm Dawidow.

- ⟨1⟩ Gospodnie, nie w twoim rosierdziu swarz mię ani w twoim gniewie kaźni mie.
- ⟨2⟩ Smiłuj sie nade mną, Gospodnie, bo niemocen jeśm, uzdrow mie, Gospodnie, bo zamącony są wszystkie kości moje
- ⟨3⟩ ⟨i⟩ dusza moja zamącona jest barzo. A ty, Gospodnie, dokąd?
- ⟨4⟩ Obroci sie, Gospodnie, i wytargni duszę moję, zbawiona mie uczyn dla miłosierdzia twego.
- ⟨5⟩ Bo nie jest we śmierci, jen by ciebie wspomienął, ale i w piekle kto ciebie będzie wznawał i kajać sie tobie?
- ⟨6⟩ Robotowałem we wzdychaniu moim, omywać będę przez kolżdą noc łoże moje, słzami moimi posłanie moje zmoczę.
- ⟨7⟩ Zamąciło się od rosierdzia oko moje, postarzałem sie miedzy wszemi nieprzyjacioły moimi.
- ⟨8⟩ Odstępcie ode mnie wszyscy, co czynicie złość, bo wysłuchał Gospodzin głos płaczu mego.
- ⟨9⟩ Wysłuchał Gospodzin prośbę moję, Gospodzin modlitwę moję przyjął.
- ⟨10⟩ Zasromajcie sie i zamąceni bądźcie silno wszytscy nieprzyjaciele moji, obroceni i zasromani bądźcie barzo rychło. Sła⟨wa...⟩

3: *i:* V: et, Fl i Kr: *i.* — **5:** *będzie wznawał i kajać sie:* V: confitebitur, Fl: *sie będzie kajać*, Kr: *spowiadać sie będzie.* — **10:** *sła⟨wa...⟩:* zob. kom. do ps 1, 7.

⟨Psalm 7⟩

Domine, Deus meus. Tu wypowiada, iż Krystus jest badacz wszęgo sąmnienia posilający nas w koniec, to jest w Jezukrysta. Psalm Dawidow, jen śpiewał Bogu ⟨za słowa⟩ Chusy, to jest za wzjawienie wysokiego milczenia syna Jemini.

- ⟨1⟩ Gospodnie, Boże moj, w tobie jeśm imiał nadzieję, zbaw mie ze wszęch prześladowających mię i uchowaj mie,
- ⟨2⟩ aby niekiedy nie ułapił jako lew duszę moję, gdy nie jest, kto by odkupił ani jenże by zbawionym uczynił.
- ⟨3⟩ Gospodnie, Boże moj, acz jeśm uczynił to, acz jest złość w moich ręku,
- ⟨4⟩ acz jeśm wracał odpłacającym mnie zła, dostojno jest, bych spadł od moich nieprzyjacioł proznych.
- ⟨5⟩ Prześladowuj duszę moję nieprzyjacieli i ułap, i potłocz w ziemię żywot moj, i sławę moję w proch wwiedzi.
- ⟨6⟩ Wstań, Gospodnie, w twoim gniewie i powyszszon bądź w krajoch wrogow moich.
- ⟨7⟩ I wstań, Gospodnie, Boże moj, w przykazaniu, jeżeś kazał, a zbor ludzki ogardnie cie
- ⟨8⟩ i przeń w wysokość odydzi. Gospodzin sądzi ludzie.
- ⟨9⟩ Sędzi mie, Gospodnie, podług sprawiedliwości mojej i podług bezwiństwa mego na mię.
- ⟨10⟩ Skończaj sie złość grzesznikow i uczynisz prześpiech prawemu, badając sierca i *pokrątkę, Boże.
- ⟨11⟩ Prawa pomoc moja od Boga, jenże zbawione czyni prawe siercem.
- ⟨12⟩ Bog sędzia sprawiedliwy, mocny i czekający; a iza sie będzie gniewać po wszystkie dni?
- ⟨13⟩ Jedno sie nie nawrocicie, miecz swoj zanosł, łuk swoj napiął i nagotował ji
- ⟨14⟩ a w nim uczynił sędy śmierci, strzały swoje gorającym(i) uczynił.
- ⟨15⟩ Owa *płodzi niesprawiedliwość, począł faleszność i porodził złość.
- ⟨16⟩ Jezioro otworzył i wykopał je, i wpadł w doł, jenże uczynił.
- ⟨17⟩ *Obroć się *też jego w głowę jego i w wirzech jego złość jego zstąpi.
- ⟨18⟩ Spowiedać będę Gospodnu podług prawdy jego i piał będę jimieniu Gospodna najwyszszego. Sława ⟨. . .⟩

arg.: *za słowa:* V: pro verbis (Chusi). — **10:** *pokrątkę:* ale V: renes, Fl i Kr: *pokrątki*. — **15:** *płodzi:* V: parturiit, co tłumacz czytał parturit, Fl: *porodził*, Kr: *urodził*. — **17:** *obroć się* (Fl tak samo): V: convertetur, co tłumacz bł. odczytał jako convertatur, Kr: *nawroci się*; — *też:* V: dolor, co tłumacz bł. zrozumiał jako dolus, Fl: *bol*, Kr: *boleść*. — **18:** *sława* ⟨. . .⟩: zob. kom. do ps 1, 7.

⟨Psalm 8⟩

Domine, Dominus noster. Ten psalm powiada, iż syn człowieczy w męce umniejszon jest od anjołów. W koniec psalm Dawidow za lisice, to jest o cerekwiach, o jichże ustawieniu mółwimy.

- ⟨1⟩ Gospodnie, Boże nasz, kako dziwne jest imię twoje we wszej ziemi!
- ⟨2⟩ Bo powyszono jest wielmostwo twoje na niebiosa.
- ⟨3⟩ Z ust niewinnych i ssących zwirzchowałeś chwałę prze nieprzyjaciele twoje, by skaził nieprzyjaciela i pomściciela.
- ⟨4⟩ Bo uźrzę niebiosa twa, działa palcow twych, miesiąc i gwiazdy, jeżeś ty założył.
- ⟨5⟩ Co jest człowiek, iże ji pomnisz, albo syn człowieczy, iże ji nawiedzasz?
- ⟨6⟩ Umniejszyłeś ji mało od anjołów, sławą i czią koronowałeś ji i postawiłeś ji nad działa ręku twoich.
- ⟨7⟩ Wszystko poddał jeś pod nogi jego, owce i skot wszytek i nadto wszytek źwierz polny,
- ⟨8⟩ ptaki podniebne i ryby morskie, jeż przechodzą sdze morskie.
- ⟨9⟩ Gospodnie, Boże nasz, kako dziwne jest imię twoje we wszej ziemi! Sława ⟨...⟩

9: *sława* ⟨...⟩: zob. kom. do ps 1, 7.

⟨Psalm 9⟩

Confitebor tibi, Domine. Ten psalm powiada, iż Krystus świętym przysciem swoim zabije antykrysta. W koniec psalm Dawid za tajemne, to jest o pokornem przysciu syna Boga. Psalm.

- ⟨1⟩ Spowiedać się będę tobie, Gospodnie, we wszem sercu moim, powiadać będę wszystkie dziwy twoje.
- ⟨2⟩ Radować i wiesielić się będę w tobie, piąć będę imieniu twemu *barzo *wysoko.
- ⟨3⟩ W obroceniu nieprzyja[cia]ciela mego opak rozboleją się i zginą od oblicza twego,
- ⟨4⟩ bo jeś uczynił sąd moj i przą moję, siadłeś na stolcu, jenże sądzisz sprawiedliwość.
- ⟨5⟩ Zbakałeś lud i zginął złośny, imię ich zgładziłeś na wieki i na wi(e)ki wiekom.
- ⟨6⟩ Nieprzyjaciele zginęli mieczem do końca i miasta jich skaził jeś.
- ⟨7⟩ Zginęła jich pamięć ze zwiękiem, a Gospodzin na wieki będzie.
- ⟨8⟩ Uczynił w sądzie stolec swój i on będzie sądził okrąg ziemie w sprawiedliwości, i będzie sądził lud w prawdzie.
- ⟨9⟩ I udzielan jest Gospodzin uciecha ubogiemu, pomocnik w przygodach i zamęcie.
- ⟨10⟩ I nadziewać się będą w tobie ci, co znają imię twoje, bo ty nie został jeś szukających ciebie, Gospodnie.
- ⟨11⟩ Śpiewajcie Bogu, jenże przebywa w Syjon, powiedajcie między ludem naukę jego.
- ⟨12⟩ Bo zyskuję krwi ich wspominał jest, nie zapomniał jest wołania ubogich.
- ⟨13⟩ Smiłuj się nade mną, Gospodnie, widz moję śmiarę od moich nieprzyjaciół,
- ⟨14⟩ jenże powyszszasz mie z wrot śmiertnych, bych wypowiedział wszystko chwalenie twoje w uliczkach cory Syjon.
- ⟨15⟩ Wiesielić się będę we zbawieniu twoim; *pogrędzeni są ludzie w upaści, którzy uczynili.
- ⟨16⟩ W sidle w tem, ktore są skryli, uwiązła jest jich noga.
- ⟨17⟩ Uznany będzie Pan sądy czyniący; w uczynku (ręku) jego uchwacon jest grzesznik.
- ⟨18⟩ Obroceni *będą grzesznicy w piekiel, wszyscy ludzie, którzy zapominają Boga.
- ⟨19⟩ Bo nie na wieki zapomnienie będzie ubogiego, cirpliwość ubogich nie zginie na wieki.
- ⟨20⟩ Wstań, Gospodnie, nie posilon bądź człowiek, każ sędzić lud w obliczności twojej.
- ⟨21⟩ Postaw, Gospodnie, zakonawodawcę nad nimi, eżby wiedzieli pogani, iż ludzie są.
- ⟨22⟩ Przecz jeś, Gospodnie, odszedł daleko? Nienażrzesz w potrzebiznach i w zamęciach?
- ⟨23⟩ Kiedy się pyszni złośny, zażęga się ubogi; zjimani będą w radach, którymi myślą.
- ⟨24⟩ Iże chwalon bywa grzeszny w *żądze dusze swej i złośny błogosławion bywa.
- ⟨25⟩ Rozgniewał Boga grzesznik, podług wielkości gniewu swego nie będzie szukał.
- ⟨26⟩ Nie jest Bog przed oczyma jego, pokalony są drogi jego wszelikiego czasu.
- ⟨27⟩ Oddalony będą sądy twoje od oblicza jego, wszem nieprzyjacielom swym będzie panował.
- ⟨28⟩ Bo rzekł w sercu swym: Nie poruszon będę od pokolenia w pokolenie bez złęgo.
- ⟨29⟩ Jegoż usta złorzeczenia pełny są i gorzkości, i zdrady, pod językiem jego robota i boleść.
- ⟨30⟩ Siedzi w załogach z bogatymi w tajemnicach, aby zabił niewinnego.
- ⟨31⟩ Oczy jego na ubogiego patrzą, grozi we skryciu jako lew w jaskini swojej.
- ⟨32⟩ Grozi, aby ułapił ubogiego, ułapić ubogiego, kiedy ji przyciąga.
- ⟨33⟩ W sidle swoim uśmierzy ji, nakłoni się i padnie, gdy panować będzie ubogim.
- ⟨34⟩ Bo rzekł w sercu swoim: Zapomniał Bog, odwrócił lice swoje, by nie widział do końca.
- ⟨35⟩ Powstań, Gospodnie, Boże, i powyszszona bądź ręka twoja, by nie zapomniał ubogich.
- ⟨36⟩ Przecz rozgniewał złośny Boga? Bo rzekł w sercu swem: Nie będzie szukał [Bog].
- ⟨37⟩ Widzisz, eż ty trud i boleści znamionasz, aby je dał w ręce twoje.

- ⟨38⟩ Tobie ostawion jest ubogi, sirocie ty będziesz pomocnik.
- ⟨39⟩ Zetrzy ramię grzesznego i złościwego; szukan będzie grzech jego, i nie będzie nalezion.
- ⟨40⟩ Gospodzin będzie krolował na wieki i na wieki wiekom; zginiecie pogani z ziemie jego.
- ⟨41⟩ Żądzą ubogich wysłyszał Gospodzin, zgotowanie sirc jich słyszało ucho twoje.
- ⟨42⟩ Sędzi sirocie i pokornemu, aby więc nie śmiał wyszzyć się człowiek na ziemi. Sława ⟨...⟩

2: *barzo wysoko* (Fl: *barzo wysoce*, Kr: *nawyszej*), tłumacz bł. rozumiał *altissime* jako przysłówek stopnia najwyższego od *alte*, zam. voc. sg. od przymiotnika *altus* w stopniu najwyższym. — **7:** *będzie*: ale V: *permanet*, Fl: *przebywa*, Kr: *trwa*. — **15:** *pogrędzeni są*: zob. kom. do translit. — **17:** *ręku*: V: *manuum*, Fl: *ręku*, Kr: *rąk*. — **18:** *obroceni będą*: ale V: *convertantur*, Fl: *obroceni bądźcie*, Kr: *niechaj obroceni będą*. — **23:** *zjímami będą*: ale V: *comprehenduntur*, Fl: *łapają je*, Kr: *ułapieni bywają*. — **24:** *w żądze*: ale V: *in desideriiis*, Fl i Kr: *w żądzach*. — **33:** *uśmierzy*: V: *humiliavit*, co może tłumacz czytał *humiliabit*, Fl: *uśmierzył*, ale Kr: *uniży*. — **42:** *sława ⟨...⟩*: zob. kom. do ps 1, 7.

⟨Psalm 10⟩

In Domino confido. Tu powiada, iż Krystus wszelikiego człowieka podług jego sprawiedności i prawoty rozsądza. W koniec psalm Dawidow nauczającego nas przeciwiać się kacerzom.

- ⟨1⟩ W Bodze imam nadzieję. Kako mołwicie duszy mojej: Przeniesi sie na gorę jako wrobl?
- ⟨2⟩ Bo owa grze(sz)nicy naciągęli łączyszczce swoje, nagotowali strzały swoje w tule, iżby strzelali we ćmach *prawego siercem.
- ⟨3⟩ Bo, co jeś skonał, skazili; ale prawy co uczynił?
- ⟨4⟩ Gospodzin w kościele świętym swoim, Gospodzin, na niebie stolec jego.
- ⟨5⟩ Oczy jego na ubogiego wzglądają, powieki jego pytają synow ludzkich.
- ⟨6⟩ Gospodzin pyta prawego i złosnego, ale jen miłuje złość, zawidzi duszę swą.
- ⟨7⟩ Dżdżyc będzie na grzeszniki sidła; ogień, siara i duch wełn część męki jich.
- ⟨8⟩ Bo prawy Gospodzin i prawdy miłował, prawdę widziało oblicze jego. Sław⟨a...⟩

2: *prawego siercem*: ale V: *rectos corde*, Fl: *imające prawa sierca*, Kr: *prawe sercem*. — **8:** *sław⟨a...⟩*: zob. kom. do ps 1, 7.

⟨Psalm 11⟩

Salvum me fac, Domine. Ten psalm wypowiada, iż Krystus prze chudobę i nędzę wstał z martwych. W koniec psalm Dawidow za oktawę, to jest dzień sądny, jegoż żąda, aby świecka złość zginęła.

- ⟨1⟩ Zbawionym mię uczyni, Gospodnie, bo niestaczył święty, bo zmalaly prawdy od synow ludzkich.
- ⟨2⟩ Prozna mołwili są każdy ku [swemu] bliźniemu swemu, wargi lżywe, w siercu i siercem mołwili są.
- ⟨3⟩ Zgładzi Gospodzin wszelkie wargi lżywe i język wielmorzeczny.
- ⟨4⟩ Ktorzy mołwili: Język nasz uwielmożymy, wargi nasze od nas są, kto nasz Gospodzin jest?
- ⟨5⟩ Prze nędzę niemających i prze łkanie ubogich ninie wstanę, mołwi Gospodzin.
- ⟨6⟩ Położę we zbawieniu, pewnie działać będę w niem.
- ⟨7⟩ Mołwy gospodnowy mołwy czyste, srebro ogniem wypławione, skuszone trzykroć i czyszczone siedmkroć.
- ⟨8⟩ Ty, Gospodnie, chować będziesz nas i strzec będziesz nas od pokolenia tego na wieki.
- ⟨9⟩ W okole złośni chodzą; podług wysokości twoje rozmnożyłeś syny ludzkie. Sława ⟨...⟩

8: (*od pokolenia*) *tego* (Kr tak samo): V (a generatione) hac, ale FL i Fl brak. — **9:** (*podług wysokości*) *twoje*: Kr: *twojej*, V: (secundum altitudinem) *tuam*, ale FL i Fl brak; — *sława* ⟨...⟩: zob. kom. do ps 1, 7.

⟨Psalm 12⟩

Usquequo, Domine, oblivisceris. Ten psalm wypowiada, iż Krystus nas oświeca wierną światłością, abychom w wiekującej śmierci nie zaspali na wieki. Psalm Dawidow krola ży(dowskiego).

- ⟨1⟩ Bo dokąd, Gospodnie, zapominasz mie do końca? Dokąd odwracasz lice twoje ode mnie?
- ⟨2⟩ Kako długo kłaść będę radę w duszy mojej, boleść w siercu moim przez dzień?
- ⟨3⟩ Dokąd powyszszon będzie nieprzyjaciel moj nade mną? Weźrzy i usłysz mie, Gospodnie, Boże moj!
- ⟨4⟩ Rozświeci oczy moje, bych niegda nie usnął we śmierci, by niegdy nie rzekł nieprzyjaciel moj: Przemogł jeśm naprzeciw jemu.
- ⟨5⟩ Jiż mącą mnie, wiesielić sie będą, acz poruszon będę, ale ja w miłosierdziu twym miał nadzieję.
- ⟨6⟩ *Wiesieliło sie serce moje we zbawieniu twoim, piac będę Gospodnu, jenże dobra dał mnie, i psalmy piac będę imieniu gospodnowemu *najwyszszemu. Sław⟨a...⟩

1: *bo* (Fl tak samo): V i Kr brak. — **2:** *radę*: ale V: *consilia*, Fl i Kr: *rady*. — **6:** *wiesieliło sie*: ale V: *exsultabit*, Fl i Kr: *wiesielić sie będzie*; — (*imieniu gospodnowemu*) *najwyszszemu* (Kr tak samo): Fl: *barzo wysokiemu*, ale V: (*nomini Domini*) *altissimi*; — *sław⟨a...⟩*: zob. kom. do ps 1, 7.

⟨Psalm 13⟩

Dixit insipiens. Ten psalm powiada, iż Krystus jętstwo luda swego obraca w koniec, to jest w Boga wszechmocnego.

- ⟨1⟩ Rzekł niemądry w sercu swem: Nie jest Bog!
- ⟨2⟩ Skażeni są i żadzący udzielani są w czynoch swoich; nie jest, kto by uczynił dobre, nie go aż do jednego.
- ⟨3⟩ Gospodzin z nieba weźrzał na syny człowiekow, by widział, jest-li rozumny albo szukający Boga.
- ⟨4⟩ Wszyscy otchylili się, pospołu nieużyteczni są się uczynili; nie jest, jenże by uczynił dobre, nie jest aż do jednego.
- ⟨5⟩ Grob otworzony gardło jich jest, języki swymi łzywie uczynili, jad żmijowy pod wargi jich.
- ⟨6⟩ Jichże usta złorzeczenia i gorszkości pełna są, rychłe nogi jich ku przeliciu krwi.
- ⟨7⟩ Skruszenie i nieszczęście w jich drogach i drogę pokoja nie poznali; nie jest bojaźń boża przed oczyma jich.
- ⟨8⟩ Azali nie poznają wszyscy, coź czynią złość, ci, co pożyrają lud moj jako karmią chlebową?
- ⟨9⟩ Gospodna nie wzywali, tam drżeli strachem, gdzież nie był strach.
- ⟨10⟩ Bo Gospodzin w pokoleniu prawym jest; radę ubogiego skaziliście, bo Gospodzin nadzieja jego jest.
- ⟨11⟩ Kto da ze Syjon zbawienie Izrahelowi? Kiedy odwroci Gospodzin jętstwo luda swego, radować się będzie Jakob i wiesielić się będzie Izrahel. Sław⟨a...⟩

11: sław⟨a...⟩: zob. kom. do ps 1, 7.

⟨Psalm 14⟩

Domine, quis habitabit. Ten psalm powiada, iż Krystus jest gora, na jejże wysokości dusze wszech sprawiedliwych odpoczywają.

- ⟨1⟩ Gospodnie, kto będzie mieszkał w przebytcie twojem albo kto będzie stać na gorze świętej twojej?
- ⟨2⟩ Jen wchodzi bez winy i czyni sprawiedliwość,
- ⟨3⟩ jen mowi prawdę w sercu swoim, jen nie uczynił zdradę w języku swoim
- ⟨4⟩ ani uczynił bliźniemu swemu złe, ani przekorzyzny wziął przeciw bliźnim swym,
- ⟨5⟩ w nic obrocon jest w obeźrzeniu jego złościwy, ale bojące się Boga chwali,
- ⟨6⟩ jenże przysięga bliźniemu swemu, a nie zdradza, jenże dobytka swego nie dał na lichwę i darow na przezwinnych nie brał,
- ⟨7⟩ jenże czyni ty skutki, nie będzie ruszon na wieki.

⟨Psalm 15⟩

Conserva me, D⟨omine⟩. Ten psalm powiada, iż Krystus, za nas umęczony, w piekle nie jest ostawion. Znamiona na Piśmie samemu Dawid, to jest Krystu.

- ⟨1⟩ Zachowaj mnie, Gospodnie, bo jeśm pwał w tobie. Rzekł jeśm Gospodnu: Bog moj jeś ty, bo dobr mych nie potrzebujesz.
- ⟨2⟩ Świątym, co są w ziemi jego, dziwnie szczył wszystkie wole me w nich.
- ⟨3⟩ Rozmnożyły się są niemocy jich, potem się pośpieszyli.
- ⟨4⟩ Nie zbiorę zborow jich ze krwi ni pomnieć będę imion jich przez wargi moje.
- ⟨5⟩ Gospodzin część dziedzictwa mego i cirpienia mego; ty jeś, jen wrocisz dziedzinę moję mnie.
- ⟨6⟩ Powrozy upadły mi w światłych, iż dziedzictwo moje przeświatłe jest mnie.
- ⟨7⟩ Błogosławić będę Gospodna, jen mi dał rozum, a nadto aliż do nocy nagabały mie pokrątki moje.
- ⟨8⟩ Przyzirał jeśm Gospodna w obeźrzeniu moim wszegdy, bo na prawicy mi jest, bych nie poruszon był.
- ⟨9⟩ Przeto wiesieliło się sierce moje i radował się język moj, i nadto ciało moje odpoczynie w nadzieji.
- ⟨10⟩ Bo nie ostawisz dusze mojej w piekle i nie dasz świętemu twemu widzieć zgnicia.
- ⟨11⟩ Jawneś mi uczynił drogi żywota, napełnisz mię wiesiela twoim licem, rozkoszy w prawicy twojej aliż do końca.

⟨Psalm 16⟩

Exaudi, Domine, iustitiam. Tu powiada, iż Krystus przed miastem od Żydostwa był obstępion za zbawienie wszech krześcijanow. Psalm.

- ⟨1⟩ Wysłuchaj, Gospodnie, prawdę moję, posłuchaj prośby mojej.
- ⟨2⟩ Uszyma usłysz modlitwę moję, nie w uściech lżywych.
- ⟨3⟩ Od oblicza twego sąd moj wynidzi, oczy twoji widzcie prawdy.
- ⟨4⟩ Skusił jeś moje sierce i nawedził jeś w nocy, ogniem jeś mie pokusił, i nie naleziona jest we mnie złość.
- ⟨5⟩ By nie mołwiły usta moja skutkow ludzkich, prze słowa warg twoich ja jeśm strzegł drog trudnych.
- ⟨6⟩ Zwirzchni chodzenia moja we *sdzach* twoich, eżby sie nie poruszyli śladowie moji.
- ⟨7⟩ Ja jeśm wołał, bo jeś mie usłyszał, Boże, nakłoń ucho twoje mnie i wysłuchaj słowa moja.
- ⟨8⟩ Dziwna uczyń miłosierdzia twoja, jenże zbawione czynisz pwające w cię.
- ⟨9⟩ Od przeciwiających sie prawicy twojej strzeży mie jako źrzenice oka.
- ⟨10⟩ Pod cieniem skrzydł twoich schowaj mie od oblicza niemiłościwych, jż mieśm trudzili.
- ⟨11⟩ Nieprzyjaciele moi duszę moję są ogardnęli, tuk swoj są jęli, usta jich mołwiła pych.
- ⟨12⟩ Porzuciwszy mię, ⟨ninie⟩ obstępili mie, oczy swe ustawili spuścić w ziemię.
- ⟨13⟩ Przyjęli mię jako lew gotowy ku korzyści a jako lwic przebywając we skryciu.
- ⟨14⟩ Wstań, Gospodnie, *przejdzi* ji *i* obłudź ji, wytargń duszę moję od niemiłościwego, szablę twoję od nieprzyjacioł ręki twojej.
- ⟨15⟩ Gospodnie, od mała *z* ziemie rozdziel je w żywocie jich, od tajemnic twych napełnion jest żywot jich.
- ⟨16⟩ Nasyчени są synow i rozdzielili ostatki swoje dziatkam swym.
- ⟨17⟩ Ale ja w prawdzie ukażę sie tobie, nasycon będę, gdy sie pokaże sława twoja.

3: *prawdy*: V: aequitates, ale FL: aequitatem, Fl: *prawdę*, Kr: *sprawiedliwość*. — **12:** *ninie* (Kr tak samo): V: nunc, Fl: *tegy*.

⟨Psalm 17⟩

Diligam te, Domine, for(titudo). Ten psalm wypowiada, iż Krystus założca jest cerekwie i ją z pokuszenia wielkiego wyjął. W koniec dziedzicu bożemu Dawid, je(n)ż mołwił jest Gospodnu słowa pienia tego w dzień, w jenze wyjął ji Gospodzin z ręki nieprzyjaciela jego Saula.

- ⟨1⟩ Miłować cie będę, Gospodnie, moc moja. Gospodzin świerdzenie moje i uciecha moja, i zbawiciel moj.
- ⟨2⟩ Bog moj pomocnik moj i nadzieję będę mieć w nim.
- ⟨3⟩ Odjimca moj i miecz zbawienia mego, i przyjemca moj.
- ⟨4⟩ Chwałąc wzywać będę Gospodna i od nieprzyjacielow mych zbawion będę.
- ⟨5⟩ Ogardnęły mie boleści śmierci i strumienie złości zamąciły mie.
- ⟨6⟩ Boleści pkielne ogardnęły mie, zastąpiły mię sidła śmierci.
- ⟨7⟩ W zamęcie moim wezwał jeśm Gospodna i ku Bogu memu zawołał jeśm.
- ⟨8⟩ I wysłyszał z kościoła świętego swego głos moj, i wołanie moje w obliczności jego weszło w uszy jego.
- ⟨9⟩ Poruszyła sie i wezdrzała ziemia, zakłady gor zamącony są i poruszone są, bo rozgniewał sie na nie.
- ⟨10⟩ Wstąpił dym w gniewie jego i ogień od lica jego zażęgl sie jest, węgle rozżone są od niego.
- ⟨11⟩ Nakłonił niebiosa i wstąpił a mgła pod nogami jego.
- ⟨12⟩ I wstąpił na cherubin i wzleciał, latał na pierzu wiatrow.
- ⟨13⟩ I położył émy dom skrycia swego, w okrędze jego *stań ⟨jego⟩, ciemna woda w obłocach powietrznych.
- ⟨14⟩ Przed blaskiem oblicza jego obłoki poszły, grad i węgle ogniowe.
- ⟨15⟩ I zagrzmiął z nieba Gospodzin, i Najwyszszy dał głos swój, grad i węgle ogniowe.
- ⟨16⟩ I posłał strzały swoje, i rozproszył je, błyskawice rozmnożył i zamącił je.
- ⟨17⟩ I pokazały sie studnie wod i zjawiona są założenia ziem
- ⟨18⟩ od karania twego, Gospodnie, od wetchnienia ducha gniewu twego.
- ⟨19⟩ Posłał z wysokości i wziął mie, i wywiodł mie z wielikich wod.
- ⟨20⟩ Wytargł mie z nieprzyjacielow moich silno mocnych i od tych, co mie nienawidzieli, bo są sie wzmogli na mie.
- ⟨21⟩ Uśpieszyli sie przede mną w dzień udęczenia mego i uczynił sie Gospodzin odjimca moj.
- ⟨22⟩ I wywiodł mie na szerokość, zbawionym mie uczynił, bo chciał mie.
- ⟨23⟩ I płaci mi Gospodzin podług prawdy mojej i podług czystości mych rąk odpłaci mnie,
- ⟨24⟩ bo jeśm strzegł drog bożych ani jeśm źle czynił od Boga mego.
- ⟨25⟩ Bo wszystkie sądy jego przede mną i prawdy jego nie odpędzał jeśm ode mnie.
- ⟨26⟩ I będę przezwinym s nim, i chować sie będę od lichoty mej.
- ⟨27⟩ Odpłaci mi Gospodzin podług prawdy mojej i podług czystoty ręku moju przed oczyma jego.
- ⟨28⟩ Z świętym święty będziesz i z przezwinym przezwinny będziesz,
- ⟨29⟩ i z wybranym wybrany będziesz, i z przewrotnym przewrotny będziesz.
- ⟨30⟩ Bo ty lud pokorny zbawion uczynisz a oczy pysznych upokorzysz.
- ⟨31⟩ Bo ty oświecasz świecę moję, Gospodnie; Boże moj, oświeci cienie moje!
- ⟨32⟩ Bo tobą wytargnion będę z pokusy i w Bodze moim przejdę mur.
- ⟨33⟩ Bog moj, nieposkarzedzona droga jego, wymowy boże ogniem wypławione, odjimca jest wszech pwaających w nim.
- ⟨34⟩ Bo kto bogiem kromie Gospodna albo kto bogiem kromie Boga naszego?
- ⟨35⟩ Bog, jenze przepasał mnie mocą i położył przezwinną drogę moję,

- ⟨36⟩ jęże swirzchował nogi moje jako jelenia i na wysokości postawiając mie,
 ⟨37⟩ jęże uczy ręce moje ku bojowi i położył jeś jako łączyszczce mosiądzowe ramiona moja.
 ⟨38⟩ I dał jeś mi zaszczytowanie zbawienia mego, i prawica twoja przyjęła mie.
 ⟨39⟩ I pokaźń twoja poprawiła mie do końca, i pokaźń twoja, ta mie nauczy.
 ⟨40⟩ Rozszerzyłeś *chod *moj pode mną i nie pomdleni śladowie moji.
 ⟨41⟩ Gonić będę nieprzyjaciele moje i połapam je, ani sie wrocę, aliz zginą.
 ⟨42⟩ Złomię je ani będą mogli stać, padną pod nogi moje.
 ⟨43⟩ I przepasałeś mie mocą ku bojowi, i podbił jeś w(s)tające na mie pod mię.
 ⟨44⟩ I nieprzyjaciele (moje) dałeś mnie tyłem, i nienawidzące mnie zagładził jeś.
 ⟨45⟩ Wołali ani był, kto by je zbawionymi uczynił, ku Gospodnu, ani wysłyszał ich.
 ⟨46⟩ I zetnę (je) jako proch przed wiatrem, jako błoto ulic zgładzę je.
 ⟨47⟩ Wytargniesz mie od swaru ludzkiego, postawisz mie głowę nad pogany.
 ⟨48⟩ Lud, jegożem nie znał, służył mi, w służe ucha posłuchnął mie.
 ⟨49⟩ Synowie cudzy sełgali są mnie, synowie cudzy przestarli się sie i chramali od swych drog.
 ⟨50⟩ Żyw jest Gospodzin i błogosławiony Bog moj, i powyszszony bądź Bog zbawienia mego.
 ⟨51⟩ Boże, jęże mi dajesz pomsty i poddawasz lud pod mię, zbawicielu moj od nieprzyjacielow moich gniewliwych
 ⟨52⟩ i od wstających na mię powyszszysz mie, od człowieka lichego wytargniesz mie.
 ⟨53⟩ Przeto będę spowiedać sie tobie w ludzioch, Gospodnie, i twemu imieniu psalmy będę mołwić,
 ⟨54⟩ wielkoczyniac zbawienie krola jego i czyniac miłosierdzie pomazańcu swemu Dawidowi i płodu jego aż na wieki.

arg.: je(n)ż: łac. (puero... David), qui (locutus est). — **13:** stań: zob. kom. do translit., por. ps 131, 3; — **jego:** V: (tabernaculum) eius, Fl i Kr: *jego*. — **37:** *położył jeś* (Kr: *położyłeś*): V: posuisti, ale FL: posuit, Fl: *położył jest*. — **40:** *chod moj*: Kr: *chodzenie moje*, ale V: gressus meos, Fl: *chody moje*. — **44:** *moje*: V: meos, Fl i Kr: *moje*. — **46:** *je*: V: eos, Fl i Kr: *je*. — **47:** *postawisz mie głowę*: ale V: constitues me in caput, Fl i Kr: *ustawisz mie w głowę*. — **53:** *psalmy*: ale V: psalmum, Fl: *psalm*, Kr: *chwałę*. — **54:** *zbawienie*: ale V: salutes, Puł i Kr: *zbawienia*.

⟨Psalm 18⟩

Caeli enarrant. Ten psalm powiada, iż Krystus w dziewiczy trzem wszedw odpuści człowieku tajemne grzechy. W koniec, to jest w Jezukrysta, jenże jest koniec wszego skonania. Psalm Dawidow.

- ⟨1⟩ Niebiosa wypowiedają sławę bożą i skutki rąk jego powiada stwirdzenie nieba.
- ⟨2⟩ Dzień dniowi wyrzyga słowo, a noc nocy ukazuje naukę.
- ⟨3⟩ Nie są mołwy ani kazania, ktorých by nie słyszany głosy jich.
- ⟨4⟩ We wszelką ziemię wszedł głos jich i w końcu świata ziem słowa jich.
- ⟨5⟩ W słońcu położył przebytek swój, a *on jako nowożenia pochodzący z łoża swego
- ⟨6⟩ *wiesielił sie jako obrzym na bieżenie drogi. Od wirznego nieba wyście jego
- ⟨7⟩ i potkanie jego aż do wirzchu jego ani jest, jen by sie skrył przed gorącością jego.
- ⟨8⟩ Zakon gospodnow przez zakału obracający dusze, świadectwo boże wierne, mądrość dające malutkim.
- ⟨9⟩ Prawdy boże prawe, wiesielące serca, każń boża światła, oświecająca oczy.
- ⟨10⟩ Bożań boża święta przebywa na wiek wiekom, sądy boże ⟨prawe⟩, sprawione samy w sobie,
- ⟨11⟩ żądniejsze nad złoto i nad kamień drogi barzo i słodszejsze nad strzedź i płast.
- ⟨12⟩ Bowiem sługa twój strzeże jich, w strzeżeniu jich odpłata wielika.
- ⟨13⟩ Grzechy kto zrozumie? Od tajemnych mych oczyści mie i od cudzych odpuści słudze twemu.
- ⟨14⟩ Nie będą mi panować, tedy będę przez zakała i oczyszczon będę od grzechu silnego.
- ⟨15⟩ I będą, aż luby ⟨będą⟩ wymowy ust moich i myślenie serca mego przed tobą zawždy,
- ⟨16⟩ ⟨Gospodnie, pomocniku moj i odkupicielu moj⟩!

1: *stwirdzenie nieba:* V: firmamentum, Fl: *świerdzenie*, Kr: *niebo*. — **3:** *ktorych by nie słyszany:* V: quorum non audiantur, Kr: *ktorych nie usłyszane będą*, ale Fl: *jichże nie słyszelibychq*. — **5 – 6:** *a on...* *wiesielił sie* (Fl i Kr tak samo): w bł. rozumieniu lac. et ipse... exultavit, gdzie ipse odnosi się do sol z poprzedniego zdania. — **10:** *prawe* (Fl tak samo): uzupełnienie wg V: (iudicia) vera, Kr: *sprawiedliwe*. — **15:** *aż luby będą:* V: ut complacant, Fl: *iż luba będą*, Kr: *aby polubiły sie*. — **16:** *Gospodnie, pomocniku moj i odkupicielu moj:* V: Domine adiutor meus et redemptor meus.

⟨Psalm 19⟩

Exaudiat te Dominus. Ten psalm wypowiada, iż w Jezukryście zmartwychwstaniemy i wiesielić się będziemy w niem w niebieskiem przebytcie. W koniec psalm ⟨Dawidow⟩.

- ⟨1⟩ Wysłuchaj cie Gospodzin w dzień zamętka, uchowaj cie imię Boga Jakob.
- ⟨2⟩ Pošli tobie pomoc z świętego i od Syjon uchowaj cie.
- ⟨3⟩ Na pamięci miej wszystkie obietty twoje i obietta twoja *cudna bądź.
- ⟨4⟩ Daj ci podług sierca twego i wszystkę radę twoję stwierdzi.
- ⟨5⟩ Radować się będziem we zbawieniu twojem i w imieniu Boga naszego wielbić się będziem.
- ⟨6⟩ Napełni Bog wszystkie prośby twoje. Ninie poznał jeśm, iż zbawił Gospodzin pomazańca swego.
- ⟨7⟩ Usłyszysz ji z nieba świętego swego, w mocach zbawienie prawicy jego.
- ⟨8⟩ Ci na woziech, a ci na koniech, ale my w imieniu Gospodna, Boga naszego wzowiem.
- ⟨9⟩ Oni obwiązani są i padli, ale my wstali i podniesienismy.
- ⟨10⟩ Gospodnie, zbawionym uczyni krola i usłysz nas w dzień, w jenże cie wzowiem.

arg.: *Dawidow:* por. ps 18, 22 i in. — **3:** *cudna:* zob. kom. do translit.

⟨Psalm 20⟩

Domine, in virtute. Ten psalm wypowiada, iż Krystus w piecu pkielnym strawić da swe nieprzyjacioły. Psalm.

- ⟨1⟩ Gospodnie, w mocy twojej wiesielić się będzie krol i nad zbawieniem twym radować się będzie barzo.
- ⟨2⟩ Żądzą serca jego dał jeś jemu a wolej jego warg nie odjąłeś jemu.
- ⟨3⟩ Bo uprzędziłeś ji w błogosławieństwie⟨ch⟩ słodkości, wstawiłeś na głowę jego koronę od kamienia drogiego.
- ⟨4⟩ Żywota prosił od ciebie i dałeś jemu długość dni na wieki i na wiek wiekom.
- ⟨5⟩ Wielika jest sława jego we zbawieniu twojem, sławę i wieliką krasę włożysz nań.
- ⟨6⟩ Bo dasz ji w błogosławienie na wieki wiekom, uwiesielisz ji w radości z twoim obliczym.
- ⟨7⟩ Bo krol pwa w Gospodna a ⟨w⟩ miłosierdziu Nawyszszego nie będzie poruszon.
- ⟨8⟩ Naleziona bądź ręka twoja wszem nieprzyjacielom twoim, prawica twoja najdz wszystkie, jż ci nienazrzą.
- ⟨9⟩ Położysz je jako ognienny piec czasu oblicza twego; Gospodzin w gniewie swoim zamąci je i požrze je ogień.
- ⟨10⟩ Owoc jich z ziemię zatracisz i siemię jich od synow ludzkich.
- ⟨11⟩ Bo skłonili przeciw tobie złe, myślili rady, jeż nie mogli ustanowić.
- ⟨12⟩ Bo położysz je opak, w ostatkoch twoich nagotujesz oblicze jich.
- ⟨13⟩ Powyszszon bądź, Gospodnie, we cności twojej, piac będziem i śpiewać siły twoje.

⟨Psalm 21⟩

Deus, Deus meus, respice. Ten psalm powiada, iż Jezukrysta przybiwszy gwoźdźmi ku krzyżu, odzienie jego wrożą rozdzielili są włódcy. W koniec psalm Dawidow za wzniesienie albo przyjęcie rane, to jest za boże zmartwychwstanie, jeź rano stało się jest. Dawid. Na wielką prymę psalmy ty są.

- ⟨1⟩ Gospodnie, Boże moj, weźrzy na mię! Czemu jeś mi został. Daleko od zbawienia mego słowa zgrzeszenia mego.
- ⟨2⟩ Boże moj, wołać będę przez dzień, a nie wysłyszysz, a w nocy, a nie na szaleństwo mnie.
- ⟨3⟩ Ty wiem w świętym przebywasz, sława Israhel.
- ⟨4⟩ W cię pwali ojcowie naszy, pwali i ⟨zbawił jeś je⟩.
- ⟨5⟩ ⟨Ku tobie wołali i zbawieni są, w cię pwali i⟩ nie są usromani.
- ⟨6⟩ Ale ja czyrw jeśm, a nie człówek, przekora ludzka i wyrzucenie z zbora.
- ⟨7⟩ Wszytcy widząc me naśmiewali się se mnie, mołwili usta i chwiali głow^a.
- ⟨8⟩ Pwał w Bog, *wytargnie ji, zbawionym ji *uczyni, bo chce jego.
- ⟨9⟩ Bo ty jeś, jenżeś wytargnął mnie ⟨z brzucha⟩, nadzieja moja od piersi macierze moje, w cię porzucon jeśm z żywota.
- ⟨10⟩ Z żywota matki mojej Bog moj jeś ty; nie odchodzi ode mnie,
- ⟨11⟩ bo zamętek blizu jest a nie jest, jenże by pomogł.
- ⟨12⟩ Ogardnęły me cielęta wiele i juńcowie tłuści osiedli me.
- ⟨13⟩ Otworzyli na mię usta swa jako lew chwatający i rzwiący.
- ⟨14⟩ Jako woda wylił jeśm się i rozproszony są wszystkie kości moje.
- ⟨15⟩ Uczyniło się jest serce moje jako wosk rozskwirający się pośród serca mego.
- ⟨16⟩ Zeschła jest jako szcherzupina moc moja i język moj przylnął ku czeluściam moim, w proch śmiertny wwiodłes mię.
- ⟨17⟩ Bo mię ogardnęło psow wiele, rada obrządzających źle obsiadła me.
- ⟨18⟩ Przekłoli ręce moje i nogi moje, zliczyli wszystkie kości moje.
- ⟨19⟩ Oni *wiem* znamienowali i patrzyli na mię, rozdzielili sobie odzienie moje i na odziew moj puścili los.
- ⟨20⟩ Ale ty, Gospodnie, nie oddalaj pomocy twej ode mnie, na odjimanie moje poględał.
- ⟨21⟩ Wytargdni od szable, Boże, duszę moję i z ręki psiej jedzinaczkę moję.
- ⟨22⟩ Zbaw mię z ust lwowych i od rogów jednoroźców śmiarę moję.
- ⟨23⟩ Powiadać będę imię twe braci mojej, pośród cerekwie chwalić cię będę.
- ⟨24⟩ Jiż się boicie Gospodna, chw(a)lcie ji, proknie siemię Jakobowo, chwalcie ji!
- ⟨25⟩ Boj się jego wszelkie plemię Israhela, bo nie zgardził ani potępił prośby ubogich,
- ⟨26⟩ ani odwrócił lica swego ode mnie, a gdyśm wołał k niemu, wysłuchał mię.
- ⟨27⟩ U ciebie chwała moja w kościele wielikim, obietnice moje wrocę w obliczności bojących się jego
- ⟨28⟩ Jeśc będą ubodzy i syci będą, i chwalić będą Gospodna, jiż to szukają ⟨jego⟩, żywa będą serca jich na wieki wiekom.
- ⟨29⟩ Wspomieną i nawrocą się ku Gospodnu wszystkie kraje ziemskie,
- ⟨30⟩ i kłaniać się będą przed nim proknia czeladź ludzka,
- ⟨31⟩ bo boże jest krolewstwo a on panować będzie pogaństwem.
- ⟨32⟩ Jedli i pokłonili się wszytcy tłuści ziemscy, przed nim padną wszytscy, jiż wstępują w ziemię.
- ⟨33⟩ A dusza moja żywa będzie jemu i siemię moje będzie służyć jemu.
- ⟨34⟩ Zwiastowano będzie Gospodnu pokolenie przydące i zwiastują niebiosa sprawiedliwość jego ludu, jenże się narodzi, jenże u[n]czylnił Gospodzin.

4: *zbawił jeś je:* V: liberasti eos, Fl: *zbawił jeś je*, Kr: *wybawiles je*. — **5:** *ku tobie wołali i zbawieni są, w cię pwali i:* V: ad te clamaverunt et salvi facti sunt, in te speraverunt et, Fl: *ku tobie wołali i zbawieni są, w cię pwali i*, Kr: *do ciebie wołali i zbawieni uczynieni są, w tobie nadzieję mieli i*. — **8:** *wytargnie ji, zbawionym ji uczyni:* V: eripiat eum, salvum faciat eum, ale FL: eripiet eum, salvum faciet eum, za czym poszedł tłumacz, zob. kom. do FL, Kr: *niechaj wybawi ji, niechaj zbawionego uczyni ji*. — **9:** *z brzucha:* V: de ventre, Fl i Kr: *z brzucha*. — **25:** *ubogich:* V: pauperis, co tłumacz zapewne odczytał jako pauperum, Fl i Kr: *ubogiego*. — **28:** *jego:* V: (requirunt) eum, Fl i Kr: *jego*.

⟨Psalm 22⟩

Dominus regit me et. Ten psalm powiada, iż Krystus zborowi swemu pastwę gotuje wiekują i zaszczyca swoje miłośniki od śmierci wieczne. Psalm Dawidow.

- ⟨1⟩ Gospodzin mie oprawia a nic mnie ubędzie, na mieśce pastwy tamo mie postawił.
- ⟨2⟩ Na wodzie pozdrowieństwa wschował ⟨mie⟩, duszę moję obrocił.
- ⟨3⟩ Dowiodł mie na chodniki sprawiedności prze imię swoje.
- ⟨4⟩ Bo aczbych chodził śrzod cienia śmierci, nie bać sie będę złęgo, bo ty se mną jeś.
- ⟨5⟩ Pręt twój i laska twoja, ta jesta mie ucieszyła.
- ⟨6⟩ Nagotowałeś przede mną stoł przeciwu tym, co mie mącą.
- ⟨7⟩ Utuczyłeś w oleju głowę moję, a czasa moja upawająca kako przezysta jest!
- ⟨8⟩ A miłosierdzie twoje za mną pojdzie proknich dni żywota mego
- ⟨9⟩ *i* abych przebywał w domu bożem na długie dni.

2: *mie:* V: me, Fl i Kr: *mie.* — **3:** *dowiodł:* ale V: deduxit, Fl: *odwiodł*, Kr: *wywiodł.*

⟨Psalm 23⟩

Domini est terra. Ten psalm powiada, iż Krystus swoj zbor krwią świętą odkupiony zgromadza na potoczech tego świata nie ruszający się. Psalm Dawidow o oświeceniu bożem a o człowieczem oprawieniu, jeź się stało w pirzwą sobotę, to jest w niedzielę.

- ⟨1⟩ Boża jest ziemia i pełność jej, okrąg ziem i wszyscy, již przebywają w niem.
- ⟨2⟩ Bo on na wodach założył ją i na rzekach nagotował ⟨ją⟩.
- ⟨3⟩ Kto wstąpi na gorę bożą albo kto stanie na mieściu świętym jego?
- ⟨4⟩ Niewinnych rąk a czystego serca, jen nie wziął w prozność duszę swoję ani przysiągł we łży bliźniemu swemu,
- ⟨5⟩ ten weźmie błogosławienie od Gospodna i miłosierdzie od Boga, zbawiciela swego.
- ⟨6⟩ To jest pokolenie szukających jego, szukających oblicza Boga Jakobowego.
- ⟨7⟩ ⟨P⟩odnieście wrota, książęta, wasza i podźwignicie się wrota wiekują, a wnidzie krol chwały.
- ⟨8⟩ Który jest ten krol sławy? Gospodzin mocny i mogący, Gospodzin mogący w boju.
- ⟨9⟩ ⟨P⟩odnieście wrota, książęta, wasza i podźwignicie się wrota wiekują, a wnidzie krol sławy.
- ⟨10⟩ Który jest ten krol sławy? Gospodzin mocny, on jest krol sławy.

2: *jā* (Fl tak samo): ale V: eum (sc. orbem), Kr: *ji* (sc. *okrąg*).

⟨Psalm 24⟩

Ad te, Domine. Ten psalm powiada, iż Krystus, złomiw ciała swego kościoł, po trzeciem dniu oprawił zmartwychwstaw.

- ⟨1⟩ K tobie, Gospodnie, podźwignąłem duszę moję; Boże moj, w cię pwam, nie zapłonę sie.
- ⟨2⟩ Ani pośmiewajcie sie mnie nieprzyja[ja]ciele moji, bo wszyscy, jż cirpią cie, nie będą osromoceni.
- ⟨3⟩ Osromani bądźcie wszyscy złość strojący po próżnicy.
- ⟨4⟩ Drogi twoje, Gospodnie, ukazy mnie i ścieżkam twym nauczycie mnie.
- ⟨5⟩ Powiedz mi w prawdzie twojej i nauczycie mnie, bo ty jeś Bog, zbawiciel moj, a ciebie cirzpiąłem jeśm wszystkim dzień.
- ⟨6⟩ Wspomień miłosierdzia twoja, Gospodnie, i skutowania twoja, jaż od wieka są.
- ⟨7⟩ Grzechow młodości mojej i nieumięstwa mojego nie pomni.
- ⟨8⟩ Podług miłosierdzia twego pomni mię ty prze dobrotę twoję, Gospodnie.
- ⟨9⟩ Słodki i prawy Gospodzin, przeto zakon da zgrzeszającym na drodze.
- ⟨10⟩ Prześpieje śmierne w sądzie, nauczycie ciche drogi swoje.
- ⟨11⟩ Proknie drogi boże miłosierdzie i prawda szukającym obrządzenia jego i świadectwa jego.
- ⟨12⟩ Prze twoje imię, Gospodnie, smiłujecie sie grzechowi memu, bo go wiele jest.
- ⟨13⟩ Który jest człowiek, jen sie boji Boga? Zakon ustawił jest jemu na drodze, jaż wybrał.
- ⟨14⟩ Dusza jego w dobrze przebywać będzie i siemię jego osiedzie ziemię.
- ⟨15⟩ Twardość jest Gospodzin tym, jż sie jego boją, i obrząd jego by tym był zjawion.
- ⟨16⟩ Oczy moi wzdę do Gospodna, bo on wytargnie z sidła nogi moje.
- ⟨17⟩ Weźrzy na mię i smiłujecie sie nade mną, bo jedzinak i ubogi jeśm ja.
- ⟨18⟩ Zamętki serca mego rozplodziły sie są, od potrzebizn mych wytargni mnie.
- ⟨19⟩ Widz śmiarę moję i trud moj i odpusci wszystkie dopuszczenia moja.
- ⟨20⟩ Weźrzy na nieprzyjaciele moje, bo są sie rozplodzili a zazroś[cią] złośną zawidzieli mnie.
- ⟨21⟩ Strzeży dusze mojej i odejmi mnie; nie zapłonę sie, bo jeśm pwał w cię.
- ⟨22⟩ Przezwinni i prawi przystali ku mnie, bo jeśm cirzpiąłem cie.
- ⟨23⟩ Zbaw, Boże, Israhel ode wszech zamętkow jego!

⟨Psalm 25⟩

Iudica me, Domine, quoniam ego. Ten psalm powiada, iż Krystus zborowi swemu niepowinność lepszego żywota ustawił.

- ⟨1⟩ Sędzi mię, Gospodnie, bo ja w niewinności mojej wszedł jeśm a w Gospodna pwając nie pomdlon (będę).
- ⟨2⟩ Skusi mie, Gospodnie, i pokusi mie, użży pokrątki moje i sierce moje.
- ⟨3⟩ Bo miłosierdzie tve przed oczyma myma jest i lub jeśm był w prawdzie twojej.
- ⟨4⟩ Nie siedział jeśm z radą marności i ze złe czyniącymi nie wnide.
- ⟨5⟩ Nienazrzałem zboru złościwych i ze złymi nie siędę.
- ⟨6⟩ Umyję miedzy niewinnymi ręce moje i ogardnę ołtarz twój, Gospodnie,
- ⟨7⟩ abych słyszał głos chwały i wypowiedział wszystkie dziwy twoje.
- ⟨8⟩ Gospodnie, miłowałem okrasę domu twego i mieśce przebywania chwały twojej.
- ⟨9⟩ Nie zgubiaj z niemiłościwymi, Boże, duszę moję i z mężmi krew lejącymi żywota mego,
- ⟨10⟩ w jichże ręku złości są, prawica jich napelniona jest darow.
- ⟨11⟩ Ale ja w niewinności mojej wszedł jeśm; odkupi mie i slutuj sie nade mną!
- ⟨12⟩ Noga moja stała proście; w kościelech chwalić będę ciebie, Gospodnie.

9: z *mężmi krew lejącymi*: V: cum viris sanguinum, Fl: s *mężmi krwi*, Kr: z *mężmi krwie*.

⟨Psalm 26⟩

Dominus illuminatio. Ten psalm powiada, iż Krystus oświecenie, zaszczylenie i zbawienie jest *pwających* w się sług swoich. Poniedziałkowe psalmy ty są.

- ⟨1⟩ Gospodzin oświecenie moje i zbawienie moje, jegoż się będę bać.
- ⟨2⟩ Gospodzin odjimca żywota mego, przed nimże będę drzeć.
- ⟨3⟩ Gdy się bliżą ku mnie szkodnicy, aby jedli mięso moje,
- ⟨4⟩ już mie mącą, nieprzyjaciele moi, ci się rozniemogli są i powalili sie.
- ⟨5⟩ Acz ustawią przeciw mnie grody, nie będzie sie bać serce moje.
- ⟨6⟩ Acz wstaną przeciw mnie boje, w tem ja będę pwać.
- ⟨7⟩ Jednej prosiłem u Gospodna, tej będę dobywać, bych przebywał w domu bożem wszytki dni żywota mego,
- ⟨8⟩ abych widział wolą bożą, bych nawiedził kościół jego.
- ⟨9⟩ Bo skrył mię w stanu swym, w dzień złych zaszczycił mie we skryciu stana swego.
- ⟨10⟩ Na opoce powyszył mie, a ninie powyszył głowę moję nad nieprzyjaciołmi mojimi.
- ⟨11⟩ Obszedł jeśm i obietował jeśm w kościele jego obietę wołania, piał będę i psalmy czyść będę Gospodnu.
- ⟨12⟩ Usłysz, Gospodnie, głos moj, jimże jeśm wołał k tobie, slutuj sie nade mną i wysłuchaj mie!
- ⟨13⟩ Tobie rzekło serce moje, szukało ciebie lice moje, lice twoje, Gospodnie, będę szukał.
- ⟨14⟩ Nie odwracaj lica twego ode mnie, nie odstępaj w gniewie od sługi twego.
- ⟨15⟩ Pomocnik moj jeś ty, nie odstaj mie ni odrzucaj mie, Boże, zbawicielu moj.
- ⟨16⟩ Bo ociec moj i mać moja opuścili mie, ale Gospodzin przyjął mie.
- ⟨17⟩ Zakon położy mi, Gospodnie, na drodze twej i nawiedzi mie na ścieżkę prawą prze nieprzyjaciele moje.
- ⟨18⟩ Nie dawaj mie miedzy dusze zamęczające mie, bo powstali przeciwko mnie świadkowie złośni i sełgała jest złość sobie.
- ⟨19⟩ Wierzę uźrzeć dobra boża w ziemi żywących.
- ⟨20⟩ Pożdzi Gospodna, mężnie czyn i poćwirdzono *będzie serce twoje, i ożydaj Gospodna!

5: *acz ustawią... grody* (Fl tak samo): ale V: *si consistant... castra*, Kr: *acz powstaną... grody*. — 20: *poćwirdzono będzie*: ale V: *confortetur*, Kr: *poćwirdzono bądź*, Fl: *postrobi sie*.

⟨Psalm 27⟩

Ad te, Domine, clamabo. Ten psalm powiada, iż Krystus wspomóżon był od Ojca, kiedy podług człowieictwa kwtkło ciało z grobu wstając. Tymi słowy jego wielbić mamy, bo nas tako zbawił.

- ⟨1⟩ K tobie, Gospodnie, wołać będę, Boże moj, nie milczy ode mnie, by niegdy nie milczał ode mnie, i przypodoban będę zstępującym w otchłań.
- ⟨2⟩ Wysłuchaj, Gospodnie, głos prośby mojej, gdy ciebie proszę, gdy wdzigaję ręce moje ku kościołowi świętemu twemu.
- ⟨3⟩ By nie jednako mie dał z grzeszniki a z czyniącymi złość nie zgubiaj mie,
- ⟨4⟩ již to mołwią pokój z swymi bliźnimi, ale źle w sercach jich.
- ⟨5⟩ Daj jim podług jich skutkow i podług lichoty nalezienia *jich*.
- ⟨6⟩ Podług skutkow ręku jich daj jim, wroć odpłacenie jich jim.
- ⟨7⟩ Bo nie urozumieli skutkow bożych i we skutki ręku *jego*, skazisz je a nie usiedlisz jich.
- ⟨8⟩ Pochwalon bądź Gospodzin, bo usłyszał jest głos prośby *twojej.
- ⟨9⟩ Gospodzin pomocnik moj i odjimca moj a weń pwało serce moje i upomóżon jeśm.
- ⟨10⟩ I zakwitło ciało moje i z wolej mojej spowiedać sie będę jemu.
- ⟨11⟩ Gospodzin moc luda swego i pomocnik zbawienia pomazańca swego jest.
- ⟨12⟩ Zbawion uczyn lud twój, Gospodnie, i pożegnaj dziedzinę twoję, i opiekaj sie jimi, i powyszy je aż na wieki.

4: z *swymi bliźnimi*: ale V: cum proximo suo, Fl i Kr: z *bliźnim swoim*; — *źle*: ale V: mala, Fl: *zła*, Kr: *złości*. — **5:** *podług lichoty nalezienia jich*: V: secundum nequitiam adinventionum ipsorum, Fl: *podług lichoty nalezienia jich*, Kr: *podług złości wynalezienia ich*. — **8:** (*prośby*) *twojej*: V: (deprecationis) meae, Fl i Kr: (*prośby*) *mojej*.

⟨Psalm 28⟩

Afferte Domino, filii Dei, afferte. Ten psalm wypowiada, iż Krystus przez zgromadzenie błędnych Pisma jedną przez Świętego Ducha wzjawia. Psalm Dawidow o dokonawaniu cerekwie wołwi.

- ⟨1⟩ Przynieście Gospodnu, synowie boży, przynieście Gospodnu syny baranie!
- ⟨2⟩ Przynieście Gospodnu sławę i cześć, przynieście Gospodnu sławę imieniu jego, kłaniajcie się Gospodnu w domu świętym jego.
- ⟨3⟩ Głos boży nad wodami, Bog wielmostwa zagrzmiał, Gospodzin nad wielim wod.
- ⟨4⟩ Głos boży w mocy, głos boży w wielebności,
- ⟨5⟩ głos boży połamający cedry i złomi Gospodzin cedry libań(s)kie,
- ⟨6⟩ i pomniejszy je jako cielę libańskie, a miły jako syn jednoróżcow.
- ⟨7⟩ Głos boży rozkrawający płomień ogniowy, głos boży *zbijającego puszcza, i poruszy Gospodzin puszcza Kades.
- ⟨8⟩ Głos boży *gotującego *jelenia i wzjawi puszcze a w kościele jego wszyscy rzeką sławę.
- ⟨9⟩ Gospodzin w powodziu bydlić każe i siedzie Gospodzin krol na wieki.
- ⟨10⟩ Gospodzin moc ludu swemu da, Gospodzin błogosławić będzie ludu swemu w pokoju.

5: *głos boży połamający cedry* (Fl tak samo): ale V: vox Domini confringentis cedros, Kr: *głos gospodynów łamiącego cedry*. — **7:** *głos boży rozkrawający płomień* (Fl tak samo): ale V: vox Domini intercidentis flammam, Kr: *głos panów rozsiekający płomień*; — *głos boży zbijającego puszcza*: Kr: *głos gospodynów rozbijającego puszcza*, ale V: vox Domini concutientis desertum, Fl: *głos boży zbijający puszcza*. — **8:** *głos boży gotującego jelenia* (Kr: *gotującego jelenie*): ale V: vox Domini praeparantis cervos, Fl: *głos boży gotujący jelenie*. — **9:** *w powodziu* (Fl tak samo) *bydlić każe*: ale V: diluvium inhabitare facit, Kr: *powodzi przebywać każe*.

⟨Psalm 29⟩

Exaltabo te, Domine. Ten psalm powiada, iż Krystus płacz zborny wstaw z martwych w wiesiele wiekuje obrocił i nieprzyjaciele związał.

- ⟨1⟩ Powyszszę cie, Gospodnie, bo jeś przyjął mnie aniś ucieszył nieprzyjaciele moje nade mną.
- ⟨2⟩ Gospodnie, Boże moj, wołałem k tobie i uzdrowiłeś mie.
- ⟨3⟩ Gospodnie, wywiodł jeś od piekła duszę moję, zbawiłeś mie od zstępujących w otchłań.
- ⟨4⟩ Śpiewajcie Bogu, święci jego, i spowiedajcie sie pamięci świętości jego,
- ⟨5⟩ bo gniew w zagniewaniu jego, a żywot w wolej jego.
- ⟨6⟩ Do wieczora przebędzie płacz, a *do* jutrznie wi(e)siele.
- ⟨7⟩ Ale ja rzekł jeśm w opłwitości mojej: Nie poruszon będę na wieki.
- ⟨8⟩ Gospodnie, w wolej twojej dał jeś krasie mojej moc.
- ⟨9⟩ Odwrocił jeś oblicze twoje ode mnie i udzielał jeśm smęcien.
- ⟨10⟩ K tobie, Gospodnie, wołać będę i Boga mego prosić będę.
- ⟨11⟩ Który użytek we krwi mojej, gdy zstąpię we skazę?
- ⟨12⟩ Aza spowiedać sie będzie tobie proch albo wzejawi prawdę twą?
- ⟨13⟩ Usłyszał Bog i słutował sie nade mną, Gospodzin udzielał pomocnik moj.
- ⟨14⟩ Obrociłeś płacz moj w wiesiele mnie, skrajałeś wor moj i ogardnąłeś mie wiesielim,
- ⟨15⟩ aby piała tobie sława moja i bych nie skruszon. Gospodnie, Boże moj, na wieki spowiedać sie będę tobie.

⟨Psalm 30⟩

In te, Domine, speravi. Ten psalm powiada, iż Krystus kiedy na krzyż przybit, tedy duszę ojcu polecił a rychło ją zasie przyjął i wstał z martwy.

- ⟨1⟩ W cię, Gospodnie, pwał jeśm, nie będę posroman na wieki, w prawdzie twojej wyzwol mie.
- ⟨2⟩ Przykłoń ku mnie ucho twoje, pośpieszy, by mie odjął.
- ⟨3⟩ Bądź mi Bogiem odjimcą i miasto utoki, iżby mie zbawionym uczynił.
- ⟨4⟩ Bo moc moja i utoka moja jeś ty i prze imię tve wywiedziesz mie i wskarmisz mie.
- ⟨5⟩ Wywiedziesz mie z sidła, jeż są mi skryli, bo ty jeś zaszczycca moj.
- ⟨6⟩ W twoje ręce polecam duch moj; odkupił jeś mie, Gospodnie, Boże prawdy.
- ⟨7⟩ Nienaźrzał jeś ch[w]owające prozności przez użytka,
- ⟨8⟩ ale ⟨ja⟩ w Gospodna pwałem. Wiesielić i radować ⟨sie⟩ będę w miłosierdziu twym,
- ⟨9⟩ boś weźrzał na śmiarę moję, zbawił jeś od potrzebizn duszę moję
- ⟨10⟩ aniś mie ucisnął w ręku nieprzyjaciela, postawił jeś na szy⟨ro⟩kiem mieścu nogi moje.
- ⟨11⟩ Smiłuj sie ⟨nade mną⟩, Gospodnie, bo sie mące, zamąciło sie *we *mnie oko moje, dusza moja i brzuch moj.
- ⟨12⟩ Bo niestaczyl w boleści żywot moj a lata moja we wzdychaniach.
- ⟨13⟩ Rozniemogła sie w ubostwie moc moja i kości moje zamąciły są sie.
- ⟨14⟩ Nade wszemi nieprzyjacioły moimi uczynioneśm przekora sąsiadom moim barzo i strach znajomym moim.
- ⟨15⟩ Jiż mie widzieli, wen uciekali ode mnie, zapomnieniu dan jeśm jako umarły od sierca.
- ⟨16⟩ Uczynion jeśm jako sąd zgubiony, bo jeśm słyszał poganienie wiewa przebywających w okolicy,
- ⟨17⟩ wtem gdy są sie seszli pospołu przeciwko mnie, wziąć duszę moję są sie radzili.
- ⟨18⟩ Ale ja w cię pwał jeśm, Gospodnie, rzekł jeśm: Bog moj jeś ty, w ręku twoju szczęście moje.
- ⟨19⟩ Wytargń mie z ręku nieprzyjacioł mych i od tych, co mie nienaźrzą.
- ⟨20⟩ Oświeci oblicze tve nad twoim sługą, zbawiona mie uczyń w miłosierdziu twym, Gospodnie; nie będę osromocon, bo jeśm wezwał ciebie.
- ⟨21⟩ Zasromajcie sie niemiłościwi i wwiedzieni bądźcie do piekła, niema bądźcie usta lżywa,
- ⟨22⟩ jaż mowią przeciwko prawemu lichotę w pysze i nie-w-rządności.
- ⟨23⟩ Kako wielikie mnostwo słodkości twojej, Gospodnie, jaześ skrył bojącym sie ciebie,
- ⟨24⟩ swirzchowałeś tym, co pwają w cię, przed syny ludzkimi.
- ⟨25⟩ Skryjesz je w skryciu oblicza twego od zamącenia ludzkiego,
- ⟨26⟩ zaszczycisz w stanu twojem od zapowiedzenia językow.
- ⟨27⟩ Błogosławiony Bog, bo dziwno uczynił miłosierdzie swe mnie w mieście ućwierdzonym.
- ⟨28⟩ Ale ja rzekł jeśm w wystąpieniu myśli moje: Odrzucon jeśm od oblicza oczu twoju.
- ⟨29⟩ Tegodla wysłyszał jeś głos prośby mojej, gdy jeśm wołał k tobie.
- ⟨30⟩ Miłujcie Gospodna, wszytcy święci jego, bo prawdy zyskować będzie Bog i odpłaci opłwicie czyniącym pych.
- ⟨31⟩ Mężnie działajcie i pokrzepi sie sierce wasze, wszytcy, jiż pwacie w Gospodna. Sła⟨wa...⟩

3: *miasto*: ale V: in domum refugii, Fl: *w miasto utoki*, Kr: *w mieście ucieczki*. — **8:** *ja*: V: ego, Fl i Kr: *ja*. — **11:** *nade mną*: V: (miserere) mei, Fl i Kr: (*smiłuj sie*) *nade mną*; — *we mnie*: ale V: in ira, Fl i Kr: *w gniewie*. — **31:** *sława*: zob. kom. do ps 1, 7.

⟨Psalm 31⟩

Beati, quorum. Tu mowi, iże Krystus nagle odpuszczenie daje grzechow, acz czyste będzie wypowiedzenie grzechow.

- ⟨1⟩ Błogosławieni, jichże są odpuszczony złości i jichże pokryty są grzechy.
- ⟨2⟩ Błogosławiony mąż, jegoż nie winował Bog w grzesze ani jest w jego duszy zdrada.
- ⟨3⟩ Bo jeśm milczał, zastarzęły się są kości moje, gdy jeśm wołał cały dzień.
- ⟨4⟩ Bo we dnie i w nocy uciążyła się jest ręka twa nade mną, obrocił jeśm się w ubostwie mojem, gdy się skurcza żyła chrzebtowa.
- ⟨5⟩ Grzech moj znan ci jeśm uczynił i nieprawdy mej nie krył jeśm.
- ⟨6⟩ Rzekł jeśm: Spowiedać będę przeciwko mnie nieprawdy moje Gospodnu, a ty jeś odpuścił lichotę grzechu mego.
- ⟨7⟩ Za to prosić cię będzie wszelki święty w czas potrzebizny,
- ⟨8⟩ ale w powoź woda ku *Bogu sie nie przybliżą.
- ⟨9⟩ Ty jeś utoka moja od zamętka mego, jenże mie ogardnął; wiesiele moje, wyrwi mie od obstępajacych mie.
- ⟨10⟩ Rozum ci dam i nauczę cie na drodze tej, po jejże będziesz chodzić, stwirdzę na cie oczy moje.
- ⟨11⟩ Nie bywajcie jako koń a muł, w jichże nie rozuma.
- ⟨12⟩ W ogłowi i w uździe czeluści jich ściśni, jiz sie nie przybliżają k tobie.
- ⟨13⟩ Wiele biczow grzesznego, ale pwającego w Gospodna miłosierdzie ogardnie.
- ⟨14⟩ Wiesielcie sie w Bodze i radujcie sie, prawi, i sławcie sie, wszytcy prawego sierca!

6: *nieprawdy moje*: ale V: *iniustitiam meam*, Fl: *nieprawdę moję*, Kr: *niesprawiedliwości mojej*. — **8:** *ku Bogu* (Fl tak samo): ale V: *ad eum*, co tłumacz bł. zrozumiał jako *ad Deum*, Kr: *k niemu*.

⟨Psalm 32⟩

Exsultate, iusti. Ten psalm powiada, iż w Jezukryście, jenże jest słowo ojcowo, niebioso i mocy jich stwirdzony są.

- ⟨1⟩ Wiesielcie sie, prawi, w Gospodnie! Prawym słusza pochwała.
- ⟨2⟩ Chwalcie Gospodna w gęślech i w żółtarzu o dziesięci strun śpiewajcie jemu!
- ⟨3⟩ Pojcie jemu pienie nowe, dobrze śpiewajcie jemu głosem,
- ⟨4⟩ bo prawe jest słowo boże i wszytka działa jego podług wiary.
- ⟨5⟩ Miłuje miłosierdzie i sąd, miłosierdzia bożego pełna jest ziemia.
- ⟨6⟩ Słowem bożym niebioso są stwirdzona a duchem jego ust wszytka moc jich,
- ⟨7⟩ zbirając jako w pęchyrz wody morskie, kładąc w skarbiech głębokości.
- ⟨8⟩ Boj sie Gospodna wszelka ziemia a przed nim poruszcie sie wszyscy bydłacy na świecie.
- ⟨9⟩ Bo on rzekł, i uczyniona są, on kazał, i stworzona są.
- ⟨10⟩ Bog rozsypa radę pogańską *i odrzuca myślenia ludzka, i odrzuca radę książąt,
- ⟨11⟩ ale rada boża na wieki stoi i myśli sierca jego od pokolenia w pokolenie.
- ⟨12⟩ Błogosławiony lud, jegoż jest Gospodzin Bog jego, lud, jenże jest wybrał w dziedzictwo sobie.
- ⟨13⟩ Z nieba weźrzał jest Gospodzin, uźrzał jest wszytki syny ludzkie.
- ⟨14⟩ Z nagotowanego przebytka swego weźrzał jest na wszytki, iż przebywają na ziemi.
- ⟨15⟩ Jenże jest słozył obłaszcze sierca jich, jenże rozumie wszytka działa jich.
- ⟨16⟩ Nie zbawia się krol przez wieliką moc a obrzym nie będzie zbawion we mnostwie mocy swej.
- ⟨17⟩ Łżywy koń ku zbawieniu, we mnostwie mocy swojej nie będzie zbawion.
- ⟨18⟩ Owa oczy boże na ty, co sie jego boją, i w tych, coż pwają na miłosierdzie jego,
- ⟨19⟩ by wytargnął se śmierci dusze jich i karmił je w głod⟨zie⟩.
- ⟨20⟩ Dusza nasza cirpi Gospodna, bo pomocnik i odjimca nasz jest,
- ⟨21⟩ bo w niem wiesielić sie będzie sierce nasze i w jego święte imię pwali jesmy.
- ⟨22⟩ Bądź miłosierdzie twoje, Boże, na nas, jakoż pwali jesmy w cię.

10: *i* (Kr tak samo): ale V: autem, Fl: *ale*; — *radę*²: ale V: consilia, Fl i Kr: *radę*.

⟨Psalm 33⟩

Benedicam. Ten psalm powiada, iż Krystus jest stroż, jenże w rozmaitych *smętkow cieszy i ostrzega. Psalm Dawidow, kiedy przemienił oblicze swoje przed Abimelech i wypuścili ji, i wyszedł, i piał ten psalm, i rzekł.

- ⟨1⟩ Chwalić będę Gospodna w każdy czas, weždy chwała jego w uściech mych.
- ⟨2⟩ W Bodze będzie chwalona dusza moja; słyszcie śmierni i wiesielcie sie.
- ⟨3⟩ Wielmożcie Boga se mną i powyszyszajmy imię jego *wiecznym *dobrem.
- ⟨4⟩ Szukał jeśm Gospodna i usłyszał mie jest, i ze wszech zamętkow mych wytargł mie.
- ⟨5⟩ Przystępacie k niemu i oświeceni bądźcie, a oblicza wasza nie będą zasromany.
- ⟨6⟩ Ten ubogi wołał jest, a Gospodzin usłyszał ji i ze wszech smętkow jego zbawił ji.
- ⟨7⟩ Wpuszcza anjoł boży w okolu bojących sie jego i odejmie je.
- ⟨8⟩ Ukuście i widzcie, iż słodki jest Gospodzin; błogosławiony mąż, jen pwa weń.
- ⟨9⟩ Bojcie sie Boga, wszyscy święci jego, bo nie ubostwa bojącym sie jego.
- ⟨10⟩ Bogaci są stradali i łączni byli, ale szukający Boga nie umniejszeni będą wszego dobrego.
- ⟨11⟩ Przydzicie, synowie, słuchajcie mie, bojaźni boże nauczę was.
- ⟨12⟩ Który jest człowiek, jenże chce żywota, miłuje dni widzieć dobre?
- ⟨13⟩ Odwroci język twój [twoj] ode złego a wargi twoje by nie mołwiły leż.
- ⟨14⟩ Odwroci sie ode złego a czyń dobrze, szukaj pokoja a nie puszczaj sie jego.
- ⟨15⟩ Oczy boże na prawe a uszy jego ku prośbie jich,
- ⟨16⟩ ale lice boże na czyniące zła, aby zagubił z ziemie pamięć jich.
- ⟨17⟩ Wołali są prawi a Gospodzin wysłuchał je i ze wszech smętkow ji⟨ch⟩ wywiodł je.
- ⟨18⟩ Blizu jest Gospodzin tym, co są zamaconego sierca, a śmierne duche⟨m⟩ zbawi.
- ⟨19⟩ Wiele smętkow prawych a ze wszech tych wywiodł je Gospodzin.
- ⟨20⟩ Strzeże Bog wszech kości jich, jedna z nich nie starta będzie.
- ⟨21⟩ Śmierć grzesznych nagorsza, a ci, co są nienaźrzeli prawego, zgrzeszą.
- ⟨22⟩ Odkupi Gospodzin dusze świętych swoich i nie zgrzeszą wszyscy, jż pwają weń.

arg.: w rozmaitych smętkow: wskutek atrakcji fleksyjnej bł. końcówka gen. pl. -ow zam. loc. pl. -och. — **3:** wiecznym dobrem: niejasny błąd, V: in idipsum, Fl: w niem samem, Kr: pospołu. — **21:** ci, co są nienaźrzeli: ale V: qui oderunt, Fl: jż są nienaźrzeli, Kr: którzy nienawidzieli.

⟨Psalm 34⟩

Iudica, Domine, nocentes. Ten psalm powiada, iż Krystus duchownymi czyny zaszczyca i broni swoją cerkiew świętą. Psalm Dawid.

- ⟨1⟩ Sędzi, Gospodnie, wadzące mnie, wybojuj nagabające mnie!
- ⟨2⟩ Weźmi czyn i szczyt i wstań na pomoc mnie!
- ⟨3⟩ Wyjmi szablę i zawieży przeciw tym, co mnie gabają! Rcy duszy mojej: Zbawienie twoje ja jeśm.
- ⟨4⟩ Zasromani a niepoćcieni bądźcie szukający dusze mojej,
- ⟨5⟩ obrocceni bądźcie opak i zasromani bądźcie szukający mego zła.
- ⟨6⟩ Bądźcie jako proch przed wiatrem a anioł boży ściskając je.
- ⟨7⟩ Bądź droga jich ciemność i śliskość a anioł boży goniący je.
- ⟨8⟩ Bo za dar skryli są mi spadzenie swojego sidła, za dar łajali duszy mojej.
- ⟨9⟩ *Przydzie jemu sidło, jegoż nie wie, i łapica, jaż skrył, ułapi ji i w sidle *spadnie w tem istem.
- ⟨10⟩ Ale dusza moja wiesielić sie będzie ⟨w Gospodnie⟩ i kochać sie będzie we zbawieniu jego.
- ⟨11⟩ Wszystkie kości moje rzeką: Boże, kto jest rowien tobie,
- ⟨12⟩ wytargając starca z ręką silnych jego, nieimającego i ubogiego od roztargających ji?
- ⟨13⟩ Wstawszy świadcy złośni, jegoż jeśm nie wiedział, pytali są me.
- ⟨14⟩ Odplacali mi złym za dobre, jałowość duszy mojej.
- ⟨15⟩ Ale ja, gdy mi nie lubieżliwi byli, obłoczył jeśm sie w dzinią,
- ⟨16⟩ uśmierzał jeśm postem duszę moję, a modlitwa moja w łono moje obroci sie.
- ⟨17⟩ Jako bliznego i jako brata naszego takom sie lub czynił, jako płaczący i zamacony tako jeśm sie uśmierzył.
- ⟨18⟩ A przeciwno mnie wiesielili sie ⟨i seszli sie⟩, zgromadzeni są na mię biczowie, a nie wiedział jeśm.
- ⟨19⟩ Rozproszeni są ani skruszeni, kusili są me i pośmiewali są sie mnie pośmiewaniem, skrżykali są na mię zęby swymi.
- ⟨20⟩ Gospodnie, kiedy weźrzesz? Wroci duszę moję od jich złości, ode lwow jedzinaczkę moję.
- ⟨21⟩ Spowiadać ci sie będę w kościele wielkiem, we zboru ciężkiem chwalić ci będę.
- ⟨22⟩ Nie wiesielcie sie nade mną, jż to sie przeciwiają mnie zgłobliwie, jż nienawidzieli me za dar i migali oczyma.
- ⟨23⟩ Bo są mnie mirnie mołwili a w gniewie ziemskim mołwiąc lży myślili
- ⟨24⟩ i rozszerzyli na mię usta swoja, rzekli: Ej! ej! widziały oczy nasze.
- ⟨25⟩ Widziałeś, Gospodnie; nie milczy, Boże, nie odchodzi ode mnie.
- ⟨26⟩ Wstań i weźrzy na moj sąd, Boże moj i Gospodnie moj, w rzecz moję.
- ⟨27⟩ Sędzi me podług prawdy mojej, Gospodnie, Boże moj, a by sie nie radowali nade mną.
- ⟨28⟩ Nie mowcie w siercoch swych: Ej! ej! naszej duszy ani mowcie: Pożrzemy ji.
- ⟨29⟩ Zapłońcie sie i zasromajcie sie wszyscy, co sie wiesielą memu złemu.
- ⟨30⟩ Obleczeni bądźcie w gańbę i we sromotę, jż *niemalczycę mołwią na me.
- ⟨31⟩ Radujcie sie i wiesieli bądźcie, jż chcą prawdy mojej, i mowcie wszegdy: Powyszszon bądź Gospodzin, jż chcą pokoja *słudzy jego.
- ⟨32⟩ A język moj przemyślać będzie sprawiedność twoję, wszytek dzień chwałę twoję.

7: *ciemność* (Kr tak samo): ale V: tenebrae, Fl: *ciemności*. — **9:** *przydzie*: ale V: veniat, Fl: *przydzi*, Kr: *niechaj przydzie*; — *spadnie* (Fl tak samo): Kr: *wpadnie*, Fl: *cadet*, ale V: *cadat*. — **10:** *w Gospodnie*: V: in Domino, Fl: *w Gospodnie*, Kr: *w Panie*. — **18:** *i seszli sie*: V: et convenerunt, Fl: *i seszli są sie*. — **22:** *migali* (Fl tak samo): ale V: annuunt, Kr: *migają*. — **29:** *wszytcy*: ale V: simul, Fl i Kr: *pospołu*. — **30:** *niemalczycę*: Fl: *maligna*, Fl: *złość*, Kr: *złości*, ale V: magna. — **31:** *słudzy*: V: servi, co tłumacz rozumiał jako *servi*, Fl i Kr: *slugi*.

⟨Psalm 35⟩

Dixit iniustus. Ten psalm powiada, iż Krystus jest studnia żywota i światłość wiekują a przypodoba sie Dawidowi słudze bożemu.

- ⟨1⟩ Rzekł jest krzywy, by zgrzeszył, sam w sobie; nie jest bojaźń boża przed oczyma jego,
- ⟨2⟩ bo łzywie czynił przed nim, aby naleziona leż jego na nienawiść.
- ⟨3⟩ Słowa ust jego zgłoba i leż, nie chciał rozumieć, by dobrze czynił.
- ⟨4⟩ Zgłobę myślił jest w swoim przebytcie, przystał wszej drodze niedobrej, ale złości nie jest nienawidział.
- ⟨5⟩ Gospodnie, na niebie miłosierdzie tve a prawda twoja aż do obłokow.
- ⟨6⟩ Sprawiedność twoja jako gory boże, sądy twoji głębokość wielika,
- ⟨7⟩ ludzie i żwierz zbawisz, Gospodnie. Jakoż jeś rozplodził miłosierdzie twoje, Boże!
- ⟨8⟩ Ale synowie ludzcy w pokryciu skrzydł twych będą pwać,
- ⟨9⟩ upojeni będą od żyzności domu twego i strumieniem rozkoszy twojej napojisz je,
- ⟨10⟩ bo u ciebie jest studnia żywota i w twojej światłości użrzymy światłość, świecę.
- ⟨11⟩ Pokaży, Gospodnie, miłosierdzie tve wiedzącym cie i sprawiedność twą tym, co są prawego sierca.
- ⟨12⟩ Nie przychodzi mi noga pychy a ręka grzesznego nie ruszaj mie.
- ⟨13⟩ Tamo potłukli sie, już czynią lichotę, wygnani są a nie mogli stać.

10: *światłość, świecę*; V: lumen, Fl: *świecę*, Kr: *światłość*.

⟨Psalm 36⟩

Noli aemulari. Ten psalm powiada, iż Krystus wszech sprawiedliwych w się pwaających zbawienie jest wiekuje i odwodzi od złych braciej.

- ⟨1⟩ Nie chciej miłowan być między strojącymi złość ani miłuj czyniące lichotę,
- ⟨2⟩ bo jako siano skoro zwiędna i jako odrośli zioł rychło spadną.
- ⟨3⟩ Pwaj w Bog a czyni dobrocę, bydli na ziemi, a pastwion będziesz w bogactwiech jego.
- ⟨4⟩ Kochaj sie w Bodze, a da-ć prośby sierca twego.
- ⟨5⟩ Zjawiaj Gospodnu drogi twoje a pwaj weń, a onci uczyni.
- ⟨6⟩ I wywiedzie jako światłość sprawiedność twoję a sąd twój jako południe. Poddaj sie Bogu i prosi jego!
- ⟨7⟩ Nie bądź miłowan w tem, jenże prześpieje na swojej drodze, w człowiece, jenże czyni krzywdy.
- ⟨8⟩ Przestań od gniewa i opuści rosierdzie, nie miłuj, by zło czynił.
- ⟨9⟩ Bo jż zło płodzą, wygnani będą, ale cirpiący Gospodna, ci przebywać będą na ziemi.
- ⟨10⟩ I jeszcze mało, iż nie będzie grzesznik, i szukać będziesz miasta jego, a nie najdziesz go.
- ⟨11⟩ Ale śmierni będą bydlic na ziemi i kochać sie będą w mnostwie pokoja.
- ⟨12⟩ Strzec będzie grzeszny prawego i skrzytać będzie nań zęby swymi.
- ⟨13⟩ Ale Gospodzin naśmiewać sie będzie jemu, bo patrzy, by przyszedł dzień jego.
- ⟨14⟩ Miecz wyjęli grzesznicy, łączyszczce naciągnęli swoje,
- ⟨15⟩ aby zdradzili ubogiego i stradnego, aby zabili prawe siercem.
- ⟨16⟩ Miecz jich wnidz w sierca jich a łączyszczce jich złomiono bądź.
- ⟨17⟩ Lepiej jest mało prawemu nad bogactwa grzesznych wiela.
- ⟨18⟩ Bo ramiona grzesznych starta będą, a prawe poćwierdza Gospodzin.
- ⟨19⟩ Wie Gospodzin *drogi niewinnych a dziedzina jich na wieki będzie.
- ⟨20⟩ Nie będą osromoceni we złe czasy i w dni głodne nasyceni będą. Bo grzesznicy zagina,
- ⟨21⟩ ale nieprzyjaciele boży, nagle jako będą poćcieni i powyszszeni, zagin[a]jąc jako dym *ginie.
- ⟨22⟩ Zajem weźmie grzesznik, a nie zapłaci, a prawy czyni miłość i otłaci,
- ⟨23⟩ bo błogosławiący ji bydlic będą na ziemi, ale ci, jż klną ji, zagina.
- ⟨24⟩ Od Gospodna chod człowieczy sprawion będzie i drogi jego będzie chcieć.
- ⟨25⟩ Gdy sie potknie, ni zarazi sie, bo Gospodzin *pod*pira swoją ręką.
- ⟨26⟩ Młod jeśm był, a jużeśm sie *z*starzał ani jeśm widział prawego odrzuconego, ni jego plemię prosząc chleba.
- ⟨27⟩ Całego dnia czyni miłość i pożyczca a plemię jego w błogosławieniu będzie.
- ⟨28⟩ Odkłoń sie od zła a czyni dobrze i bydli na wieki wiekom,
- ⟨29⟩ bo Gospodzin miłuje sąd i nie zostanie świętych swych, na wieki zachowani będą.
- ⟨30⟩ Krzywi pokaźnieni będą a plemię niemiłościwych zaginie,
- ⟨31⟩ ale prawy bydlic będą na ziemi i przebywać będą na wieki wiekom na niej.
- ⟨32⟩ Usta prawego myślić będą mądrość a język jego mołwić będzie sąd.
- ⟨33⟩ Zakon Boga jego w siercu jego i nie schytrzoni będą pochodowie jego.
- ⟨34⟩ Znamionuje grzeszny prawego i szuka zagładzić ji,
- ⟨35⟩ ale Bog nie ostawi jego w rękę jego ani potępi jego, gdy mu będzie przysądzon.
- ⟨36⟩ Czekaj Gospodna a strzeży drogi jego, i powyszy cie, aby w dziedzictwo wziął ziemię; gdy zgina grzesznicy, użrzesz.

- ⟨37⟩ Widziałem niemiłościwego nadpowyszonego i podniesionego jako cedry libań⟨s⟩kie
⟨38⟩ i poszedł jeśm, a owo go nie, szukał jeśm ji, i nie jest naleziono miasto jego.
⟨39⟩ Strzeży bezwiństwa a widz prawdę, bo są ostatcy człowie⟨ku⟩ pokojnemu,
⟨40⟩ ale nieprawdziwi zaginą, też ostatcy niemiłościwych zaginą.
⟨41⟩ Ale zbawienie prawych od Gospodna i zaszczytca jich jest w czas zamętu.
⟨42⟩ I pomoże jim Gospodzin, i wyzwoli je, *i odymie je* od grzesznikow, i zbawi je, bo są pwali weń.

10: *go*: tylko w Puł. — **13:** *patrzy*: V: prospicit, Kr: *widzi*, ale FL: prospexit, Fl: *przeźrzał*; — *by przyszedł* (V: quoniam venient, Kr: *ize przydzie*) *dzień jego*: V: dies eius, Kr: *dzień jego*, ale FL: quod venient dies eius, Fl: *ize przydą dniowie jego*. — **19:** *drogi* (Fl: *drogę*): V: dies, co tłumacz bł. odczytał jako *viam* (*vias*), Kr: *dni*. — **20:** *we złe czasy*: ale V: in tempore malo, Fl: *we zły czas*, Kr: *w czasie złym*. — **21:** *ginie* (Fl: *schodzi*), ale V: deficient, Kr: *zagina*. — **42:** *wyzwoli je, i odymie je od grzesznikow*: szyk poprawiony według: V: (liberabit eos) et eruet eos a peccatoribus, Fl: (*wywoli je*) *i wyjmie je od grzesznikow*, Kr: (*wybawi je*) *i wyrwie je od grzesznych*.

⟨Psalm 37⟩

Domine, ne in furore. Secundum. Ten psalm powiada, iż Krystus czasu męki swojej od przyjaciół i bliższych swych opuszczon był. Psalm Dawidow naucza nas pamięć grzechow imieć, abychom sie jich wierowali.

- ⟨1⟩ Gospodnie, w twojem roszerdziu nie karzy mie ni w gniewie twoim kaźni mie.
- ⟨2⟩ Bo strzały twoje wraźony są w mię i stwirdziłeś nade mną rękę twoję.
- ⟨3⟩ Nie jest zdrowie w ciele moim od lica gniewa twego ni jest pokoj kościam moim od lica grzechow mych.
- ⟨4⟩ Bo złości moje wesły są na moję głowę i jako brzemię ciężkie uciążają mie.
- ⟨5⟩ Zgniły i skaziły sie blizny moje od lica głupości moje.
- ⟨6⟩ Nędznym jeśm sie uczynił i nakłonił jeśm sie aż do końca, wszytek dzień smęcien chodził jeśm,
- ⟨7⟩ bo lędźwie moje napełniony są obłud i nie jest zdrowie w mięsie moim.
- ⟨8⟩ Udęczone jeśm i uśmierzone jeśm barzo, rzwiął jeśm ode łkania serca mego.
- ⟨9⟩ Gospodnie, przed tobą wszytka moja żądza i stękanie me przed tobą nie jest skryto.
- ⟨10⟩ Sierce me zamąciło sie we mnie, została jest mie moc moja i oświata oczu moju nie jest se mną.
- ⟨11⟩ Przyjaciele moji i bliźni moji przeciwko mnie przybliżyli sie i stali,
- ⟨12⟩ i ci, co są podle mnie byli, obdał stali, i usile czynili, jż to są szukali mojej dusze,
- ⟨13⟩ i c*(i)*, co są szukali mnie zła, mołwili są prozność*(i)* a lży wszego dnia są myślili.
- ⟨14⟩ A ja jako głuchy nie słyszał jeśm i jako niemy nie otwarzają ust swych.
- ⟨15⟩ I czynił jeśm sie jako człowiek niesłyszący i niemający w swych uściech poswarzenia,
- ⟨16⟩ bo w cię, Gospodnie, pwał jeśm; ty wysłuchasz mie, Gospodnie, Boże moj.
- ⟨17⟩ Bo jeśm rzekł: Bychą niegdy nie wiesielili sie nade mną nieprzyjaciele moji, a gdy sie poruszają moje nogi, na mię wielkie rzeczy mołwili są.
- ⟨18⟩ Bo ja w biczu gotow jeśm i boleść moja przede mną jest weźdy,
- ⟨19⟩ bo ja złość moję zwiastuję i myślic będę za moj grzech.
- ⟨20⟩ Nieprzyjaciele wiem moji żywi są i stwirdzili są sie na mię, i rozmnożyli sie, co są mnie nienaźrzeni źle.
- ⟨21⟩ Jż to odpłacają złe za dobre, uwłoczyli są mi, bo jeśm naśladował dobrote.
- ⟨22⟩ Nie ostaj mie, Gospodnie, Boże moj, ni odstąpaj ode mnie.
- ⟨23⟩ Przyśpiej na pomoc moję, Gospodnie, Boże zbawienia mego.

4: *uciążają mie*; ale V: *gravate sunt super me*, Fl: *uciążyły sie są nade mną*, Kr: *obciążeni są nade mną*. — **10:** *oświata oczu moju nie jest se mną*; ale V: *lumen oculorum meorum et ipsum non est mecum*, Fl: *świeca oczu moju, a ta nie jest se mną*, Kr: *światłość oczu moich, i ta nie jest se mną*.

⟨Psalm 38⟩

Dixi: Custodiam. Ten psalm powiada, iż Krystus złości karze i oprawia serca ludzka w dobre. Wtorkowe psalmy to są.

- ⟨1⟩ Rzekł jeśm: Będę strzec drog swych, bych nie zgrzeszył w moim języku.
- ⟨2⟩ Położył jeśm strożę ustam moim, gdy jest był grzesznik przeciwko mnie.
- ⟨3⟩ Oniemiał i uśmierzył jeśm sie, i milczał jeśm od dobrych a boleść ma odnowiła sie jest.
- ⟨4⟩ Zgrzało sie jest serce moje we mnie a w myśleniu moim zażże sie ogień.
- ⟨5⟩ Mołwił jeśm moim językiem: Zjaw mi, Gospodnie, koniec moj
- ⟨6⟩ i czysło dni moich, ktore jest, bych wiedział, co mi niedostaje.
- ⟨7⟩ Otoż położył jeś pod miarą dni moje a zboże moje jakoby niceż przed tobą.
- ⟨8⟩ A wszakoż prokna prozność wszelki człowiek żywy.
- ⟨9⟩ A wszako w obrazie przeszedł jest człowiek, ale i za dar sie troszcze,
- ⟨10⟩ skarbi, a nie wie, komu je zgromadzi.
- ⟨11⟩ A ninie kie jest czekanie moje? Wszako Gospodzin? A zboże moje u ciebie jest.
- ⟨12⟩ Ode wszech lichot wytargni mie, urąganie głupiemu dałeś mie.
- ⟨13⟩ Oniemiał jeśm i nie otworzył jeśm ust moich, bo jeś ty kazał; otejmi ote mnie razy twoje!
- ⟨14⟩ Od mocy ręki twojej zmogł jeśm sie ja w nagabani. Dla złości pokaźnił jeś człowieka
- ⟨15⟩ i pomdlić kazał jeś jako pająk duszę jego, a wszakoż za dar sie troszcze wszeliki człowiek.
- ⟨16⟩ Usłysz modlitwę moję i prośbę moję, Gospodnie, uszyma ubacz słyzy moje.
- ⟨17⟩ Nie milcz, bo ja jeśm przychodca u ciebie i pątnik jako wszyscy ojcowie moji.
- ⟨18⟩ Odpuści mi, bych ochłodzon, drzewiej niż odjide a więcej nie będę.

⟨Psalm 39⟩

Ten psalm powiada, iż Krystus początek na głowie obrzęda jest pisan a on jest nadzieja wszem pważającym w się. Exspectans exspec(tavi).

- ⟨1⟩ Czekając czekał jeśm Gospodna i usłyszał mie,
- ⟨2⟩ i przyjął jest *prośbę *moję, i wywiodł mie z jeziora nędzy i z błota kwapnego,
- ⟨3⟩ i postawił na opoce nogi moje, i naprawił chody moje,
- ⟨4⟩ i wpuścił w usta moja pieśń nową, piesnkę Bogu naszemu.
- ⟨5⟩ Uźrzą mnodzy i bać sie będą, i będą pwać w Gospodna.
- ⟨6⟩ Błogosławiony mąż, jegoż jest imię boże nadzieja jego i nie glądał na prozności i na wściekania krzywa.
- ⟨7⟩ Mnogie uczynił jeś ty, Gospodnie, Boże moj, dziwy twoje a twoim myślami nie jest, kto by rowien był tobie.
- ⟨8⟩ Zjawił jeśm i rzekł jeśm; rozmnożyli sie są nad czysło.
- ⟨9⟩ Obietnice i modły nie chciał jeś, ale uszy dokonał jeś mnie.
- ⟨10⟩ Modły i za grzech nie żądał jeś, tegdy jeśm rzekł: Owam przyszedł.
- ⟨11⟩ Na poczęciu ksiąg pisano jest o mnie, bych uczynił wolę twoję, Boże moj, chciałem i zakon twój pośrzod sierca mego.
- ⟨12⟩ Wzjawiłem sprawiedność twoję w wielkiem zborze, owa wargi moje nie zapowiem; Gospodnie, ty *wiesz.
- ⟨13⟩ Sprawiedności twoje nie krył jeśm w sercu moim, prawdę twoję i zbawienie twoje powiadał jeśm.
- ⟨14⟩ Nie skrył jeśm miłosierdzia twego i prawdy twej od zboru wielkiego.
- ⟨15⟩ Ale ty, Gospodnie, niedaleko czyni słutowania twego ode mnie, miłosierdzie twoje i prawda twoja weźdy przymowałasta mie,
- ⟨16⟩ bo ogardnęło jest mie złe, jemuż nie czysła, połapiły są mie lichoty moje i nie mogłem widzieć.
- ⟨17⟩ Rozmnożyły sie więcej niż moje włosy i serce moje zostało jest mnie.
- ⟨18⟩ Lubo bądź tobie, Gospodnie, by mie wytargł; Gospodnie, na pomoc mi weźrzy!
- ⟨19⟩ Osromoceni i zasromani bądźcie pospołu, jż szukają moje dusze, by odjęli ją.
- ⟨20⟩ Obroceni bądźcie opak i zasromajcie sie, jż chcą mego zła.
- ⟨21⟩ Przynieście rychło gańbę swoję, jż to mi mołwią: Aj! ej!
- ⟨22⟩ Wiesielcie sie i radujcie sie nad tobą wszytcy szukający ciebie i mowcie weźdy: Powyszszon bądź Gospodzin, jż miłują zbawienie twoje.
- ⟨23⟩ Ja wiem żebrak jeśm i ubogi, Gospodzin poczuje o mnie.
- ⟨24⟩ Pomocnik moj i zaszczytca moj ty jeś; Boże moj, nie mieszkaj.

2: *prośbę moję*; ale V: preces meas, Fl: *prośby moje*, Kr: *modlitwy moje*. — **12:** *ty wiesz* (Fl tak samo); ale V: tu scisti, Kr: *ty wiedziałeś*. — **17:** *więcej niż moje włosy*; ale V: super capillos capitis mei, Fl i Kr: *nad włosy głowy mojej*.

⟨Psalm 40⟩

Beatus, qui intelligit. Ten psalm powiada, iż Krystus siebie uczynił niemającego i ubogiego a rozumiejące ubogiemu ubogacił bogactwem pokoja wiekującego.

- ⟨1⟩ Błogosławiony, jenże rozumie ubogiemu i nieimającemu, we zły dzień wywoli ji Gospodzin.
- ⟨2⟩ Gospodzin schowa ji i ożywi ji, i błogosławiona uczyni ji na ziemi, i nie da jego w duszę nieprzyjacielow jego.
- ⟨3⟩ Gospodzin da jemu pomoc na łożę boleści jego, wszystkie jego pościelą przewrocił jeś w nimocy jego.
- ⟨4⟩ Ja rzekł jeśm: Gospodnie, slutuj sie nade mną, uzdrow duszę moję, bo zgrzeszył jeśm tobie.
- ⟨5⟩ Nieprzyjaciele moi mołowili są zło mnie: Gdy umrze i zginie imię jego?
- ⟨6⟩ Aczli je wszedł, eżby uźrzał, prozność jest mołowił, serce jego zgromadzało lichotę sobie,
- ⟨7⟩ wychadzasze na dwor i mołowiasze też iste.
- ⟨8⟩ Przeciwio mnie szeptali wszyscy nieprzyjaciele moi, przeciwio mnie myślili są złość mnie.
- ⟨9⟩ Słowo złosne postawili są przeciwio mnie: Awiem jen śpi, nie pośpieszy, aby wstał?
- ⟨10⟩ Bowiem człowiek pokoja mego, w jegoż jeśm pwał, jenże jadł chleby moje, wieliką jest uczynił na mię obłudę.
- ⟨11⟩ Ty wiem, Gospodnie, slutuj sie nade mną i wskrzеси mie, i odpłacę jim.
- ⟨12⟩ W tem poznał jeśm, iżeś chciał mie, bo nie będzie sie wiesielić nieprzyjaciel moj nade mną.
- ⟨13⟩ Mnie wiem prze przewiństwo przyjął jeś i stwierdził jeś przed tobą na wieki.
- ⟨14⟩ Błogosławiony Gospodzin, Bog israhelski, od wieka i na wieki. Stań sie! Stań sie!

2: *schowa... ożywi... , uczyni... , i nie da* (Fl tak samo): V: *conservet... vivificet... faciat... et non tradat*, Kr: *niechaj zachowa... ożywi... uczyni... i nie wyda*. — **3:** *da... pomoc*: V: *opem ferat*, Fl: *pomoc przyniesie*, ale Kr: *pomoc przyniesie*.

⟨Psalm 41⟩

Quemadmodum. Ten psalm powiada, iż Krystus w krzestnej świętej kąpieli nasze odpuszcza grzechy.

- ⟨1⟩ Jakoż żąda jeleń do studzien wod, tako żąda dusza moja k tobie, Boże.
- ⟨2⟩ Żądała jest dusza moja ku Bogu, studnicy żywej. Gdy przydę i pokażę się przed licem bożym?
- ⟨3⟩ Były mi słyży moje chlebowie we dnie i w nocy, gdy mi mołwią na każde: Gdzie jest Bog twój?
- ⟨4⟩ To wspomoniał jeśm i wylił jeśm duszę moję w mię, bo pojędę w miasto stanu dziwnego aż do domu bożego
- ⟨5⟩ w głosie wesela i [w] spowiedzi żwijek kochającego sie.
- ⟨6⟩ Przecz smętna jeś, dusza moja, i czemu mie męcisz?
- ⟨7⟩ Pwaj w Boga, bo jeszcze będę sie jemu spowiadać, zbawienie lica mego i Bog moj.
- ⟨8⟩ Ku mnie samemu dusza moja smęciła sie jest, przetoż pomnieć będę ciebie z ziemie jordań(s)kie i od Hermona, małej gory.
- ⟨9⟩ Głębokość głębokości wzywa w głosie źródł twoich.
- ⟨10⟩ Wszystkie wysokości twoje i wełny twoje[j] na mię poszły.
- ⟨11⟩ We dnie kazał Gospodzin miłosierdzie swoje, a w nocy pienie jego.
- ⟨12⟩ U mnie modlitwa Bogu żywota mego. Rzekę Bogu: Przyjemca moj jeś.
- ⟨13⟩ Przecz jeś zapomniał mnie i przecz smęcien chodzę, gdy mie mąci nieprzyjaciel?
- ⟨14⟩ Gdy ścirają sie kości moje, urągali są sie mnie, co mie mącą, nieprzyjaciele moi,
- ⟨15⟩ gdy mi mołwią na każdy dzień: Gdzie jest Bog twój? Przecz jeś smętna, dusza moja, i przecz mie męcisz?
- ⟨16⟩ Pwaj w Boga, bo jeszcze sie będę jemu spowiadać, zbawienie oblicza mego i Bog moj.

5: *i [w] spowiedzi* (Fl tak samo): ale *V: in voce (exsultationis) et confessionis*, *Kr: w głosie (wesela) i chwały*. — **14:** *urągali są sie mnie:* *V: exprobraverunt mihi*, *Vintr: vzrúhali jsú sě mně*, *Fl: łajali są mnie*, *Kr: łajali mi*.

⟨Psalm 42⟩

Iudica me, Deus, et discerne. Ten psalm powiada, iż Krystus on jest światłość świecka, droga, prawda i żywot wiekui. Dawid.

- ⟨1⟩ Sędzi mie, Boże, i rozgodź prę moję od luda nieświętego, od człowieka złego i łzywego otejmi mie,
- ⟨2⟩ bo ty jeś Bog, moc moja. Przecz jeś mie odpędził i przecz smęcien chodzę, gdy mie maći nieprzyjaciel?
- ⟨3⟩ Wypuści światłość twoję i prawdę twoję, cie jesta mie odwiedle i dowiedle na gorę świętą twoję i w stany twojejj].
- ⟨4⟩ I wnidę ku ołtarzowi bożemu, ku Bogu, jenże *uwiesielił młodość moję.
- ⟨5⟩ Chwalić cie będę w gęślech, Boże, Boże moj. Przecz jeś smętna, dusza moja, i przecz mie męcisz?
- ⟨6⟩ Pwaj w Boga, boć sie jeszcze będę spowiadać jemu, zbawienie oblicza mego i Bog moj.

4: *uwiesielił*: ale V: *laetificat*, Fl: *uwiesieli*, Kr: *uwesela*.

⟨Psalm 43⟩

Deus, auribus. *Ten psalm Dawidow powiada, iże Krystus mocą swoją zbawił nas, a nie w naszym ramieniu zbawieni jesmy.*

- ⟨1⟩ Boże, uszyna naszyma słyszeliśmy, ojcowie naszy zwiastowali nam
- ⟨2⟩ działo, jeż jeś uczynił w jich dni i we dniach starych.
- ⟨3⟩ Ręka twoja lud rozgnała i wszczepił jeś je, udreńczył jeś ludzi i wygnał jeś je.
- ⟨4⟩ Ani wiem w mieczu swoim osiedli ziemię a ramię jich nie zbawiło je,
- ⟨5⟩ ale prawica twoja i ramię twoje, i oświecenie oblicza twego, bo jeś sie zlubił w nich.
- ⟨6⟩ Ty jeś sam krol moj i Bog moj, jenże wskazujesz zbawienia Jakobowi.
- ⟨7⟩ W tobie nieprzyjaciele nasze rozwiejemy trąbą i w jimieniu twoim wzgardziemy wstające na nas.
- ⟨8⟩ Bowiem nie w łączyszczce moje będą pwać a miecz moj nie zbawi mie.
- ⟨9⟩ Zbawił wiem jeś nas od mącących nas i nienaźrzące nas usromocił jeś.
- ⟨10⟩ W Bodze chwaleni będziemy wszego dnia i w jimieniu twoim chwalić cie będziemy na wieki.
- ⟨11⟩ Ale ninie odegnał i zsromocił jeś nas a nie wynidziesz, ⟨Boże⟩, w mocach naszych.
- ⟨12⟩ Odwrocił jeś nas opak po naszych nieprzyjacielech, a co nienaźrzeli nas, plenili sobie.
- ⟨13⟩ Dał jeś nas jako owce w karmią i ⟨w⟩ pogany rozproszył jeś nas.
- ⟨14⟩ Przedał lud twój kromie pieniędzy i nie było mnostwo w przemienieniu jich.
- ⟨15⟩ Położył jeś w urąganie nas sąsiadom naszym, kłam i naśmiewanie tym, co są w okolicy ⟨naszej⟩.
- ⟨16⟩ Położył jeś nas w podowieństwo poganom, pokiwanie głowy w ludzioch.
- ⟨17⟩ Wszego dnia sromota moja przeciwko mnie jest i posromanie lica mego pokryło mie jest
- ⟨18⟩ od głosa urągającego i uwłaczającego, od lica nieprzyjaciela i nastojącego na mię.
- ⟨19⟩ To wszystko weszło jest na nas anismy zapomnieli ciebie a źle jesmy nie stroili w kaźni twojej.
- ⟨20⟩ I nie szło zasię sierce nasze, i obrocił jeś [sierce] ⟨stdze⟩ nasze od drogi twojej,
- ⟨21⟩ bo uśmierzył jeś nas w mieście udreczenia i pokrył jest nas cień śmiertny.
- ⟨22⟩ Aczesmy zapomnieli imienia Boga naszego a aczli wznieśliśmy ręce nasze ku bogu cudzemu,
- ⟨23⟩ wszako Bog będzie tego dobywać? Bo on wie tajemnice sierca.
- ⟨24⟩ Bo prze cię morzymy sie wszytek dzień, mniano nas jako owce pobite.
- ⟨25⟩ Wstań! Czemu zasypiasz, Gospodnie? Wstań i nie odganiaj do końca.
- ⟨26⟩ Czemu lice twoje odwracasz, zapominasz ubostwa naszego i zamętka naszego?
- ⟨27⟩ Bo uśmierzyła sie jest w prosze dusza nasza, smarszczył sie na ziemi brzuch nasz.
- ⟨28⟩ Wstań, Boże, pomóż nam i odkupi nas ⟨prze⟩ imię twoje!

11: *Boże:* V: Deus, Fl i Kr: *Boże.* — **15:** *naszej:* V: (in circuitu) nostro, Fl i Kr (*w okolicy*) *naszej.* — **28:** *prze imię:* V: propter (nomen), Fl: *prze (imię),* Kr: *dla (imienia).*

⟨Psalm 44⟩

Eructavit. Ten psalm powiada, iż Krystus, krasny obliczym mimo syny ludzkie, od Boga Ojca przyłączon cerekwi, błogosławiony.

- ⟨1⟩ Wyrzygnęło sierce moje słowo dobre, powiadam ja działa moja krolowi.
- ⟨2⟩ Język moj treść pisarzowa rychło piszącego.
- ⟨3⟩ Urepný wyobrażenim nad syny ludzkie, rozlana jest miłość w wargach twych, przeto błogosławił cie jest Bog na wieki.
- ⟨4⟩ Opaszy sie mieczem twoim na lędźwie twoje *silno *mocnie!
- ⟨5⟩ Z krasą twoją i z cudnością twoją idzi, szczęście pojdzi i kroluj
- ⟨6⟩ prze prawdę i śmiarę, i prawotę, i odwiedzie cie dziwnie prawica twoja.
- ⟨7⟩ Strzały twoje ostre, ludzie pod cię padną, ⟨w⟩ sierca nieprzyjacielow krolowych.
- ⟨8⟩ Stolec twój, Boże, na wieki wiekom, pręt naprawienia pręt krolestwa twego.
- ⟨9⟩ Miłował jeś prawotę a nienawidziałeś złość, przeto pomaścił cie Bog, Bog twój, olejem wiesiela ze wszech towarzyszow twoich.
- ⟨10⟩ Mirra i gutta, i kasyja od odzienia twego, od domow z eborá, z jichże kochały są ciebie cory krolow we czci twojej.
- ⟨11⟩ Stała jest krolowa na prawicy twojej w odzieniu pozłączanym ogardniona rozlicznie.
- ⟨12⟩ Słuchaj, coro, i widz, i nachyli ucho twoje, i zapomni luda twego i domu ojca twego!
- ⟨13⟩ I pożędać będzie krol krasý twoje, bo on jest Gospodzin, Bog twój, i kłaniać sie jemu będą.
- ⟨14⟩ I cory z Tyra w darzech oblicza twego będą prosić, wszytcy bogaci z luda.
- ⟨15⟩ Wszytka sława jego cory krolowej od wnętrza, w podółcech złotych ogarniona *rozliczytymi.
- ⟨16⟩ Przywiedziony będą krolowi dziewice po niej, blizne jej przyniesiony będą tobie.
- ⟨17⟩ Przyniesiony będą w radości i w wiesielu, przywiedziony będą w kościół krolow.
- ⟨18⟩ Za ojce twoje narodzili sie tobie synowie, postawisz je książęty nade wszą ziemią.
- ⟨19⟩ Pomnieć będą imię twe, Gospodnie, ode wszego pokolenia w pokolenie.
- ⟨20⟩ Przeto ludzie chwalić cie będą na wieki ⟨i na wieki⟩ wiekom.

4: *silno mocnie:* Kr: *namocniej*, Vintr: *přěsilně*: ale V: *potentissime*, co tłumacz bł. rozumiał jako przysłówek. — **20:** *i na wieki:* V: *et in saeculum*, Fl: *i na wieki*, Kr: *i na wiek*.

⟨Psalm 45⟩

Deus noster refugium. Ten psalm powiada, iż Krystus duchownym strumieniem uwiesiela duszny przebytek w koniec Boga.

- ⟨1⟩ Bog nasza utoka i moc, pomocnik w zamętcech, jż są należli nas barzo.
- ⟨2⟩ Przeto nie będziemy sie bać, gdy sie będzie męcić ziemia i gdy przeniesiony będą gory w sierce morza.
- ⟨3⟩ Zawzmiały i zamąciły sie wody jich, zmaciły sie gory w mocy jego.
- ⟨4⟩ Rzeczna bystrość wiesieli miasto boże, oświęcił jest stan swoj wszech Wyszszy.
- ⟨5⟩ Bog pośrod *jej, nie poruszy sie, pomoże *jej Bog rano z zarania.
- ⟨6⟩ Zamęcili sie ludzie i nakłoniły sie krolestwa, dał głos swoj, poruszyła sie ziemia.
- ⟨7⟩ Gospozin mocy s nami, przyjemca nasz Bog Jakobow.
- ⟨8⟩ Przydźcie i widzcie działa boża, jaż jest polozył cuda na ziemi, odejmując boje aż do końca ziemie.
- ⟨9⟩ Łęczyszczce zetrze i złomi czyn a puklerze zeżże ogniem.
- ⟨10⟩ Uproźnicie sie i widzcie, iż ja jeśm Bog, powyszszon będę w poga(ń)stwie i powyszson będę na ziemi.
- ⟨11⟩ Bog mocy s nami, przyjemca nasz Bog Jakobow.

5: *pośrod jej* (Fl tak samo): V: in medio eius (sc. civitatis Dei), Kr: *w pośrzedku jego*; — *pomoże jej* (Fl tak samo): V: adiuvabit eam (sc. civitatem Dei).

⟨Psalm 46⟩

Omnes gentes. Psalm Dawidow.

- ⟨1⟩ Wszyscy ludzie, kleszczcie rękama, śpiewajcie Bogu w głosie wiesiela,
- ⟨2⟩ bo Gospodzin wielki, groźny, krol wielki nade wszę ziemię.
- ⟨3⟩ Podbił jes(t) ludzi pod nas i p(og)any pod nogi nasz(e).
- ⟨4⟩ Wybrał jest nam dziedzinę swoję, krasę Jak(ob), *jegoż miłował.
- ⟨5⟩ Wstąpił jest Bog w pieniu (i) Gospodzin w głosie trąby.
- ⟨6⟩ Wśpiewajcie Bogu naszemu, wśpiewajcie, wśpiewajcie krolu naszemu, wśpiewajcie,
- ⟨7⟩ bo krol wszej ziemie Bog, wśpiewajcie mądrze!
- ⟨8⟩ Krolować będzie Bog nad pogaństwem, Bog siedzi na stolcu świętym swoim.
- ⟨9⟩ Książęta ludzka sebrali sie z Bogiem Abramowym, bo bogowie mocni ziemie wielmi sie wznieśli.

4: *jegoż* (Kr: *ktorego*): ale V: *quam* (sc. *speciem*), Fl: *jąż* (sc. *czudność*). — **5:** (*Bog...*) i (*Gospodzin*): V: (*Deus...*) et (*Dominus*), Fl: (*Bog...*) a (*Gospodzin*), Kr: (*Bog...*) i (*Pan*). — **8:** *krolować będzie* (Kr tak samo): V: *regnabit*, ale Fl: *krolewał*, FL: *regnavit*.

⟨Psalm 47⟩

Magnus Dominus. Tu prawi, iż Krystus Gospodzin wielki jest i opieką się będzie nami na wieki i dalej. Dawid.

- ⟨1⟩ Wielki Bog i chwalny barzo w mieście Boga naszego, na gorze świętej jego.
- ⟨2⟩ *Zakładali *ją wiesielim wszej ziemie *gorę Syjon, boki pułnocy, miasto krola wielkiego.
- ⟨3⟩ Bog w jego domu poznany będzie, gdy przymie ją.
- ⟨4⟩ Bo otoż krolowie sebrali się, seszli się w gromadę.
- ⟨5⟩ Oni widząc tako, dziwowali się są, zamęcili się są, rozruszyli się są, drżenie popadło je,
- ⟨6⟩ tamo boleści jako tej, co się omladza. W duchu silnym zetrzesz łodzie tarskie.
- ⟨7⟩ Jako jesteśmy słyszeli, tako jesteśmy widzieli w mieście Boga mocy, ⟨w mieście Boga naszego⟩, Bog założył *ją na wieki.
- ⟨8⟩ Przyjęliśmy, Boże, miłosierdzie twoje weśród kościoła twego.
- ⟨9⟩ Podług imienia twego, ⟨Boże⟩, tako i chwała twoja do krajów ziemie, prawoty pełna jest prawica twoja.
- ⟨10⟩ Wiesiel się gora Syjon i radujcie się cory Juda prze sądy twoje, Gospodnie.
- ⟨11⟩ Ogarńcie Syjon i obłapcie ją, powiadajcie w wieżach jej!
- ⟨12⟩ Połóżcie serca wasza w mocy jej i rozdawajcie domy jej, byście powiadali w pokoleniu drugim.
- ⟨13⟩ Bo ten jest Bog, Bog nasz na wieki i na wieki wiekom, on będzie oprowiać nas na wieki.

2: *zakładali ją... gorę Syjon:* zepsute tłum., V: fundatur... mons Sion, Fl: *zakładana jest... gora Syjon*, Kr: *ubudowana jest... gora Syjon*. — **3:** *w jego domu* (Fl: w domu jego): ale V: in domibus eius, Kr: *w domiach jego*. — **7:** *w mieście Boga naszego:* V: in civitate Dei nostri, Fl i Kr: *w mieście Boga naszego*; — *ją:* V: eam (sc. civitatem), Fl i Kr: *je* (sc. miasto). — **9:** *Boże:* V: Deus, Fl i Kr: *Boże*.

⟨Psalm 48⟩

Audite haec. Ten psalm powiada, iż Krystus jest mądrość ojcowa, jaż prorokowie powiadają. D⟨awid⟩.

- ⟨1⟩ Słuchajcie tego, wszyscy ludzie, uszyrna poczujcie wszyscy, co przebywacie na świecie,
- ⟨2⟩ wszyscy ziemianie i synowie ludzcy, pospołu w jedno bogaty i ubogi!
- ⟨3⟩ Usta moja mołwić będą mądrość, a myślenie serca mego roztropność.
- ⟨4⟩ Nakłonię w podobieństwo ucho moje, otworzę w żołtarzu umysł moj.
- ⟨5⟩ Przecz się bać będę w dzień zły, lichota nogi mej ogarnie mie,
- ⟨6⟩ již pwają w moc swoję i mnostwem bogactw swych się chełpią?
- ⟨7⟩ Brat nie odkupi, odkupi człowiek i nie da Bogu łaskania swego
- ⟨8⟩ a myto odkupienia dusze swej, a usiłować będzie na wieki i żyw będzie jeszcze do końca.
- ⟨9⟩ Nie użrzy zagubienia, gdy widzieć będzie mądre umirające. Pospołu szalony i niemądry zaginieta
- ⟨10⟩ i zostawią obcym bogactwa swoja, a grobowie jich domowie jich będą na wieki,
- ⟨11⟩ stanowie jich od pokole⟨nia⟩ aż do pokolenia, zwali są imiona swa w ziemiach swych.
- ⟨12⟩ Człowiek, gdy we czci był, nie rozumiał, przypodoban jest zwierzętom nierozumnym i podobien się jim uczynił.
- ⟨13⟩ Ta droga jich zły przykład jim, potem w uściech swoich ulubią się.
- ⟨14⟩ Jako owce w piekle położeni są, śmierć spasi je
- ⟨15⟩ a panować będą jim sprawni rano, a pomoc jich zwiotszeje w piekle od sławy jich.
- ⟨16⟩ Ale weźda Bog odkupi duszę moję od ręki piekła, gdy weźmie mie.
- ⟨17⟩ Nie boj się, gdy bogat uczynion będzie człowiek a gdy rozmnożona będzie sława domu jego,
- ⟨18⟩ bo gdy zaginie, nie zabierze wszego z sobą ani zstąpi s nim sława jego.
- ⟨19⟩ Bo dusza jego w żywocie jego będzie błogosławiona, spowiadać ci się będzie, gdy mu dobrze uczynisz.
- ⟨20⟩ Wnidzie aż w pokolenie ojców swych i aż na wieki nie użrzy świece.
- ⟨21⟩ Człowiek, gdy we czci był, nie rozumiał, przypodoban jest ku zwierzętom nierozumnym i rowien jest jim uczynion.

18: z sobą: tylko Puł. — 20: wnidzie (Kr tak samo): V: introibit, ale FL: introivit, Fl: wszedt.

⟨Psalm 49⟩

Deus deorum. Ten psalm powiada, iż Krystus jest Bog nad bogi i rozłącza sprawiedliwe od niesprawiedliwych i od złośnych.

- ⟨1⟩ Bog bogow, Gospodzin, mołwił jest i wezwał ziemię
- ⟨2⟩ ode wschodu słuńca aż do zachodu. Od Syjon wielebność krasu jego.
- ⟨3⟩ Bog jawnie przydzie, Bog nasz, i nie będzie milczeć.
- ⟨4⟩ Ogień przed nim sie zażże a około jego burza silna.
- ⟨5⟩ Przyzwał jest niebo z wirzchu i ziemię oględać lud swój.
- ⟨6⟩ Zgromadźcie jemu święte jego, jiz obrządzą obrząd jego nad obietnicami.
- ⟨7⟩ I wzwiastują niebiosa sprawiedlnosc jego, bowiem Bog sędzia jest.
- ⟨8⟩ Słuchaj, ludu moj, a będę mołwić, Izrahel, i świadszyć będę tobie: Bog, Bog twój ja jeśm.
- ⟨9⟩ W obietnicach twych nie będę cie karać, bo modła twoja przede mną jest wszegdy.
- ⟨10⟩ Nie wezmę z domu twego cieląt ani z twych stad kozłow,
- ⟨11⟩ bo moja są wszytka żwierzęta lasow, cielęta na gorach i wołowie.
- ⟨12⟩ Poznał jeśm wszytki ptaki nieba i cudność niw se mną jest.
- ⟨13⟩ Acz mi sie będzie chcieć jeść, nie powiem tobie, bo moj jest okrąg ziemi i pełność jego.
- ⟨14⟩ Aza jeść będę mięso bykowe albo krew kozłową pić?
- ⟨15⟩ Daj Bogu obietnicę chwały i wracaj Wirzniemu śluby twoje,
- ⟨16⟩ i wzowi mie w dzień zamętka, a wytargnę cie i potcisz mie.
- ⟨17⟩ Ale grzesznemu rzekł jest Bog: Czemu ty wypowiadasz sprawiedliwości moje i bierzesz obrząd moj przez usta twa?
- ⟨18⟩ Ale ty jeś nienaźrzał nauki i porzucił rzecz moję zasię.
- ⟨19⟩ Acz jeś widział złodzieja, bieżał jeś s nim i z cudzołożcy część twoję kładł jeś.
- ⟨20⟩ Usta twoja opływała złością a język twój przypiewał jest leż.
- ⟨21⟩ Siedząc przeciwu bratu twemu mołwił jeś i przeciwu ⟨synowi⟩ macierzy twojej dawał jeś zły przykład; to jeś czynił, a ja milczał.
- ⟨22⟩ Mnimał jeś lśc⟨iwi⟩e, iż będę tobie podobny; karać cie będę i postawię opak obraz twój.
- ⟨23⟩ Rozumiejcie temu, jiz zapominacie Boga, by niegdz nie połapił, a nie będzie, kto otejmie.
- ⟨24⟩ Modła chwały poćci mie, i tamo droga, jaż pokażę jemu zbawienie boże.

21: *synowi*: V: filium, Fl: *synowi*, Kr: *synu*.

⟨Psalm 50⟩

Miserere mei, Deus, secundum. Ten psalm powiada, iż Krystus przez grzecha za grzeszne sądzon przemogł sądzące sie. Psalm Dawidow, kiedy przyszedł k niemu Natan prorok, posłany od Boga karać ji z grzecha, jen uczynił, kiedy wszedł ku Betsabee a męża jej dał zabić Uryjasza.

- ⟨1⟩ Smiłuj sie nade mną, Boże, podług wielkiego miłosierdzia twego
- ⟨2⟩ i podług mnostwa lutowania twego zgładź lichotę moję!
- ⟨3⟩ Szyrzej mie omyj od złości mojej i od grzecha mego oczyści mie!
- ⟨4⟩ Bo złość moję ja znają i grzech moj przeciwko mnie jest zawždy.
- ⟨5⟩ Tobie samemu zgrzeszył jeśm i złe przed tobą czynił jeśm, by sprawion w mołwach twoich, i przepomogł, gdy cie sądzą.
- ⟨6⟩ Bo owa we złościach poczęt jeśm i w grzeszech poczęła mie matka moja.
- ⟨7⟩ Owa wiem prawdę miłował jeś, niepewne i tajemne mądrości twojej zjawił jeś mnie.
- ⟨8⟩ Okropi(sz) mie, Gospodnie, izopem, a oczyszczon będę, zmyjesz mie, i nad śnieg ubielon będę.
- ⟨9⟩ Słuchu memu dasz radość i wiesiele, i radować sie będą kości uśmierzone.
- ⟨10⟩ Odwroć lice twoje od grzechow mych i wszystkie złości moje zgładź!
- ⟨11⟩ Sierce czyste stworz we mnie, Boże, i duch prosty wznowi we czrzewiech moich!
- ⟨12⟩ Nie odrzucaj mie od lica twego i ducha świętego twego nie odejmi ode mnie.
- ⟨13⟩ Wroci mi wiesiele zbawienia *twego* i duchem przednim stwirdzi mie!
- ⟨14⟩ Nauczę liche drogam twoim a niemiłościwi k tobie sie obrocą.
- ⟨15⟩ Zbaw mie od krwi, Boże, Boże zbawienia mego, i wiesielić [sie] będzie język moj sprawiedlność twoję.
- ⟨16⟩ Gospodnie, wargi moje *roztworz, a usta moja zjawią chwałę twoję.
- ⟨17⟩ Bo by był chciał modłę, wzdałbych był owszem, modłami nie będziesz sie kochać.
- ⟨18⟩ Modła Bogu duch smęcony; sierc(a) skruszonego i uśmierzonego, Boże, nie wzgardzisz.
- ⟨19⟩ Dobrot(li)wie uczyń, Gospodnie, w dobrej wolej twojej Syjon, a *sprawią mury Jeruzalem.
- ⟨20⟩ Tegdy weźmiesz modły sprawiedlności, pokład i modły, tegdy nakładą na ołtarz twój cieląt.

16: *roztworz*: Fl i Kr: *otworz*, Vintr: *otvoř*, ale V: *aperies*. — **19:** *a sprawią*: ale V: *ut aedificentur*, Fl: *aby sprawiony*, Kr: *aby zbudowane były*.

⟨Psalm 51⟩

Quid gloriaris. Ten psalm powiada, iż Krystus wszystko niemiłosierdzie zradne od bogactw dobroty swojej wykryca i oddala. Psalm Dawidow, kiedy przyszedł Doek idumejski i zwiastował Saulowi, iż przyszedł Dawid w dom Abimelech.

- ⟨1⟩ Co sie chwalisz we złości, jenże mocen jeś w lichocie?
- ⟨2⟩ Wszytek dzień krzywdę myślił język twój, jako brzytwa ostra uczynił jeś leż.
- ⟨3⟩ Miłowałeś złość nad dobroć, lichotę więcej niżę molwić prawdę.
- ⟨4⟩ Miłował jeś wszytka słowa zradności językiem lżywym.
- ⟨5⟩ Przeto Bog skazi cie do końca i wykryci, i wyniesie cie z przebytki twego i korzeń twój z ziemie żywych.
- ⟨6⟩ Użrzą prawdziwi i będą sie bać, i będą sie nań śmiać, i rzeką: Owo człowiek, jen jest Boga nie położył pomocnika swego,
- ⟨7⟩ ale pwał jest w mnostwie bogactw swych i przemogł w prozności swojej.
- ⟨8⟩ Ale ja jako oliwa dająca owoc w domu bożem pwał jeśm w miłosierdzie boże na wieki i na wieki wiekom.
- ⟨9⟩ Chwalić cie będę na wieki, bo jeś to uczynił, i czekać będę imienia twego, dobre bo jest przed świętymi twymi.

9: to: dodatek tłumacza.

⟨Psalm 52⟩

Dixit insipiens. *Ten psalm powiada, iż Krystus izrahelskiemu ludu zbawienie dał przyścim swym. Śródne psalmy.*

- ⟨1⟩ Rzekł jest głupi w swoim sercu: Nie Boga.
- ⟨2⟩ Skazili się są i nie ludzcy czynili się w lichotach, nie go, jen by uczynił dobrze.
- ⟨3⟩ Bog z nieba werział jest na syny ludzkie, by widział, jestli rozumny albo szukający Boga.
- ⟨4⟩ Wszystcy otchylili się są i nieużyteczni są się czynili, nie go, jen by dobrze uczynił, nie[i] go aż do jednego.
- ⟨5⟩ Wszako wszyscy *wiedzą, co stroją lichotę, co żrzą lud moj jako karmią chlebową?
- ⟨6⟩ Boga nie wezwali, tu są drżeli bojaźnią, gdzież nie było bojaźni.
- ⟨7⟩ Bo Bog roztargł jest kości jich, iż się ludziom ulubiają, osromoceni będą, bo Bog wzgardził jimi.
- ⟨8⟩ Kto da z Syjon zbawienie Israhel? Gdy obroci Bog jęstwo luda swego, radować się będzie Jakob i wiesielić się będzie Israhel.

5: *wiedzą*: ale V: *scient*, Fl: *wzwiedzą*, Kr: *będą wiedzieć*.

⟨Psalm 53⟩

Deus, in nomine tuo. Ten psalm powiada, iż Krystus na niebo wstąpiw odwrócił lice od nieprzyjaciół, wżgardził i nienawidzi je.

- ⟨1⟩ Boże, w jimieniu twoim zbawionym mie uczyń a w mocy twojej sędzi mie!
- ⟨2⟩ Boże, wysłuchaj modlitwę moję, uszyma usłysz słowa ust moich!
- ⟨3⟩ Bo cudzy wstali przeciwko mnie a mocni szukali są duszę moję, a nie położyli Boga przed sobą.
- ⟨4⟩ Owa wiem Bog pomaga mi a Gospodzin przyjemca ⟨jest⟩ dusze mojej.
- ⟨5⟩ Odewroci złe nieprzyjacielom mym i w prawdzie twojej rozproszy je.
- ⟨6⟩ Wolnieć będę obie⟨to⟩wać tobie i chwalić będę imię twe, Gospodnie, bo jest dobr[z]e.
- ⟨7⟩ Bo ze wszelkiego zamętka wytargł jeś mie i moich nieprzyjaciół nienaźrzało jest oko moje.

4: (*przyjemca*) *jest*: V: (*susceptor*) *est*, Fl i Kr: (*przyjemca*) *jest*.

⟨Psalm 54⟩

Exaudi, Deus, o(rationem) m(eam) et ne despexeris. Ten psalm powiada, iże Krystus Bog przed wiekiem od człowieka uczednika przeradnego przedan jest, na końcu wieka zbawienie ludzkie.

- ⟨1⟩ Wysłuchaj, Boże, modlitwę moję i nie gardzi prośbą moją, baczy mie i wysłuchaj mie!
- ⟨2⟩ Smęcił jeśm sie w kłopotcie mojem i zatroskałem sie od głosu nieprzyjaciela i od zakłopotania grzesznego.
- ⟨3⟩ Bo skłoniły sie w mię złości moje i w gniewie smętni są mi byli.
- ⟨4⟩ Sierce moje smęciło sie jest we mnie i strach śmierci padł jest na mię.
- ⟨5⟩ Bojaźń i drzenie przyszło na mię i pokryły mie ćmy.
- ⟨6⟩ Rzekłem: Kto mi da pierze jako gołębicy, a polecę i odpocznę?
- ⟨7⟩ Owa oddalił jeśm sie biejąc i bydlili jeśm na puszczy.
- ⟨8⟩ Żdał jeśm jego, jen mie zbawionym uczynił od niedarznienia ducha i potopu.
- ⟨9⟩ Zagładź, Gospodnie, i rozdziel języki jich, bo jeśm widział złość i przeciwność w mieście.
- ⟨10⟩ We dnie i w nocy ogarnie *ją na mury *jej złość a robota pośrzod *jej a krzywda.
- ⟨11⟩ I nie prze(s)tała z ulic *jej lichwa i leż.
- ⟨12⟩ Bo by mie był poklął nieprzyjaciel moj, cirpiałbych był owszem.
- ⟨13⟩ A by ten, jenże (mie) nienawidział, na mie wielikie rzeczy mołwił, skryłbych sie był snadź od niego.
- ⟨14⟩ Ale ty, człowiecze jeden se mną, wodz moj i znaniec moj,
- ⟨15⟩ jenżeś pospołu se mną słodkie birał karmie, w domu bożem chodziłaswa z przylubieniem.
- ⟨16⟩ Przydź śmierć na nie i *zstąpią do piekła żywi,
- ⟨17⟩ bo złości w przebytkoch jich, pośrzod jich.
- ⟨18⟩ Ale ja ku Bogu wołał jeśm a Gospodzin zbawi mie.
- ⟨19⟩ Wieczor i rano, i w południe powiadać będę i zjawię, i wysłucha głos moj.
- ⟨20⟩ Odkupi w pokoju duszę moję od tych, jiz sie bliżą ku mnie, bo miedzy wielim bywal(i) se mną.
- ⟨21⟩ Wysłucha Bog i uśmierzy je, jenże jest przed wieki.
- ⟨22⟩ Bo jim nie jest przemienie(nie) i nie bali sie Boga; rozciągnął rękę swoją w odpłaceniu.
- ⟨23⟩ Pokalali obrząd jego, rozdzieleni są od gniewu lica jego i przybliżyło sie serce jego.
- ⟨24⟩ Umiękczone są słowa jego nad olej, a ony są strzały.
- ⟨25⟩ Położ w Bodze pieczę twoję, a on cie odkarmi i nie da na wieki nieustawictwa sprawiedliwemu.
- ⟨26⟩ Ale ty, Gospodnie, odwiedzisz je w jamę zginienia.
- ⟨27⟩ Mężowie krwi a zradni nie dzielą na poły dni swoich, ale ja pwać będę w cię, Gospodnie.

10: *jq...* *jej...* *pośrzod jej*: ponieważ V: *eam* (sc. *civitatem*)... *eius...* *in medio eius*, Fl i Kr: *je* (sc. *miasto*)... *jego...* (*pośrzod*) *jego*. — **11:** *jej*: zob. kom. do w. 10. — **13:** *mie*: V: *me*, Fl: *mie*, Kr: *mnie*. — **16:** *zstąpią*: FL: *descendunt*, ale V: *descendant*, Fl: *zstępcie*, Kr: *niechaj...* *zstąpią*.

⟨Psalm 55⟩

Miserere, quoniam conculcavit. Ten psalm powiada, iż Krystus grzechy upadłego i stracone⟨go⟩ luda s[e]łzami swymi omył. Psalm Dawidow za lud, jen od świętych daleko uczynion jest.

- ⟨1⟩ Smiłuj sie nade mną, Boże, bo podeptał me człowiek, wszego dnia nagabając mącił me.
- ⟨2⟩ Zdeptali me nieprzyjaciele moi wszego dnia, bo wiele bojujących przeciw mnie.
- ⟨3⟩ Od wysokości dnia bać sie będę, ale pwać w cię będę.
- ⟨4⟩ W Bodze chwalić będę mołwę moję, w Boga jeśm pwał, nie będę sie bać; co mi uczyni człowiek?
- ⟨5⟩ Wszego dnia słowa moja nienazrzana są, przeciwko mnie wszystkie jich [złe] myśli we złe.
- ⟨6⟩ Przebywać będą i skryją, oni nogi mej strzec będą.
- ⟨7⟩ Jako cirpieli duszę moję, za dar zbawiony uczynisz je, w gniewie lud złamiesz.
- ⟨8⟩ Boże, żywot moj zjawił jeśm tobie, położył jeś słyzy moje przed sobą.
- ⟨9⟩ Jako i w obietnicy twojej, tegdy sie obroca nieprzyjaciele moi opak.
- ⟨10⟩ W ktorykoli dzień wzowę cie, owa poznał jeśm, iż Bog moj jeś.
- ⟨11⟩ W Bodze chwalić będę słowo, w Bodze będę chwalić mołwy, w Boga jeśm pwał, nie będę sie bać, co mi uczyni człowiek.
- ⟨12⟩ We mnie są, Boże, obietnice twoje, jeż wrocę chwały tobie,
- ⟨13⟩ bo jeś wytargł duszę moję ze śmierci a nogi moje od upełnienia, bych lub był przed Bogiem w światłości żywych.

4: *człowiek*: V: *caro*, Fl i Kr: *ciało*.

⟨Psalm 56⟩

Miserere, quoniam in te confidit. Ten psalm powiada, iż Krystus zmartwychwstawał dyjabla potęgę zębów złamał. Psalm Dawid, kiedy uciekał przed Saulem w jamę Jonatas.

- ⟨1⟩ Sniłuj się nade mną, Boże, sniłuj się nade mną, bo w cię pwa dusza moja
- ⟨2⟩ a i w cień skrzydłu twoju pwać będę, aże pominie złość.
- ⟨3⟩ Zawołam ku Bogu nawyszszemu, Bogu, jenze dobrze uczynił mnie.
- ⟨4⟩ Posłał z nieba i wyzwolił mie, dał w potęgę depcące mie.
- ⟨5⟩ Posłał Bog miłosierdzie swe i prawdę swoją, duszę moję wytargł z pośzodka szczeniąt lwowych, spał jeśm zamącon.
- ⟨6⟩ Synowie ludzcy, zębowie jich czyn a strzały, a język jich miecz osty.
- ⟨7⟩ Powyszzy się na niebiosy, Boże, i nade wszytkę ziemię sława twoja.
- ⟨8⟩ Sidło nagotowali nogam mym i naklonili duszę moję.
- ⟨9⟩ Kopali przed obliczym moim jamę i wpadli w nią.
- ⟨10⟩ Gotowo sierce moje, Boże, gotowo sierce moje, piac będę i psalm mowić.
- ⟨11⟩ Wstań, chwało moja, wstań, żołtarzu i gęśli! Wstanę na świtanu.
- ⟨12⟩ Chwalić cie będę w ludzoch, Gospodnie, i psalm ci rzekę w poganiech,
- ⟨13⟩ bo powyszzyło się aż do nieba miłosierdzie twoje a prawda twoja aż do obłokow.
- ⟨14⟩ Powyszzy się nad niebiosy, Boże, i nade wszytkę ziemię sława twoja.

⟨Psalm 57⟩

Si vere. Ten psalm powiada, iż Krystus świętym od niemiłościwych śmierci pomstę sądem wroci.

- ⟨1⟩ Acz zaiste owszem sprawiedność mółwicie, prawie sędźcie, synowie ludzcy,
- ⟨2⟩ bowiem w sercu złość stroicie, na ziemi krzywdy ręce wasze *śpiewają.
- ⟨3⟩ Oddalili się grzesznicy od porodzenia, błędzili od brzucha, mółwili krzywdy.
- ⟨4⟩ Rosierdzie jim podług podobieństwa węzowego, jako źmije głuchej i zaciskającej uszy swoje,
- ⟨5⟩ jaż nie wysłucha głosa czarownikow i jadownika czarującego chytrze.
- ⟨6⟩ Bog zetrze zęby jich w uściech jich, czeluści lwow złamie Gospodzin.
- ⟨7⟩ Niwecz wnidą jako woda ciekąca; naciągnął łączyszczce swe, aliż się rozniemogą.
- ⟨8⟩ Jako wosk, jen płynie, wzięci będą, nadpadł ogień, i nie widzieli słońca.
- ⟨9⟩ Drzewiej niżli urozumiely ości wasze oset, jako żywe, tako w gniewie požrze je.
- ⟨10⟩ Wiesielić się będzie prawy, gdyż użrzy pomstę, ręce swoje umyje we krwi grzesznego.
- ⟨11⟩ I rzecze człowiek: Acz zaiste jest owoc prawemu, zaiste jest Bog sądząc ⟨je na ziemi⟩.

2: *śpiewają* (Fl tak samo), V: concinnant, Kr: *zgrupadżają*, Vint: *składają*, tłumacz bł. odczytał lub zrozumiał concinnant jako concinant.
— **11:** *je na ziemi*: V: eos in terra, Fl i Kr: *je na ziemi*.

⟨Psalm 58⟩

Eripe me de inimicis. Ten psalm powiada, iż Krystus nam przez rane zmartwychwstanie wszystko dobre daje, acz będziem przebywać w jego wierze. Psalm Dawidow, kiedy posłał Saul i strzegł domu jego, aby ji zab[w]ił.

- ⟨1⟩ Wytargń mie z nieprzyjacielow mych, Boże moj, i ode wstających na mię zbaw mie!
- ⟨2⟩ Wytargń mie z czyniących złość i z mężow krwi zbaw mie!
- ⟨3⟩ Bo owa ułapili duszę moję, rzucili sie na mię mocni.
- ⟨4⟩ Ani złość moja, ani grzech moj, Gospodnie, bez złości bieżał jeśm i chodził.
- ⟨5⟩ Wstań naprzeciw mnie i uźrzy, a ty, Gospodnie, Boże mocy, Boże israhelski,
- ⟨6⟩ umyśl ku nawiedzeniu wszego luda pogańskiego, nie slutuj sie nade wszemi, již stroją złość.
- ⟨7⟩ Obrocą sie ku wieczoru a głod cirpieć będą jako psi i chodzić będą około miasta.
- ⟨8⟩ Owa mołwić będą swymi usty, a miecz w jich wargach. Bo kto usłyszał?
- ⟨9⟩ A ty, Gospodnie, naśmiewać sie jim będziesz, wniwecz obrocisz wszytki pogany.
- ⟨10⟩ Moc moję ku tobie strzec będę, bo Bog przyjemca moj jeś, Bog moj, miłosierdzie jego uprzedzi mie.
- ⟨11⟩ Bo(g) *pokazał mi na moje nieprzyjaciele, nie zabijaj jich, aby [mie] nie zapamiętali kiedy ludzie (moi).
- ⟨12⟩ Rozprosz je w mocy twojej i słoń je, obrońca moj, Gospodnie,
- ⟨13⟩ grzech ust jich, mołw(ę) warg jich, i połapieni *bądźcie w pysze swojej.
- ⟨14⟩ I od zadania i lży zjawieni będą we skończeniu, w gniewie skończenia, i nie będzie jich.
- ⟨15⟩ I wzwiedzą, iż Bog panuje Jakobow(i) i krajom ziemie.
- ⟨16⟩ Obrocą sie ku wieczoru i głod cirpieć będą jako psi, i obchodzić będą miasto.
- ⟨17⟩ Oni sie rozydą ku najedzeniu, pakli nie będą nasyceni, i szemrać będą.
- ⟨18⟩ A ja pak będę chwalić moc twoję i powyszszę rano miłosierdzie twoje,
- ⟨19⟩ bo uczynił jeś sie przyjemca moj i utok moj w dzień zamączenia mego.
- ⟨20⟩ Pomocniku moj, tobie śpiewać będę, bo Bog przyjemca moj jeś, Bog moj, miłosierdzie moje.

11: (ludzie) moi: V: (populi) mei, Fl: (lud) moj. — **13:** połapieni bądźcie (Fl tak samo): V: comprehendantur, ale FL: comprehenduntur, Kr: złapani będą.

⟨Psalm 59⟩

Deus, repulis⟨ti⟩. Ten psalm powiada, iż Krystus jest rychła pomoc we wszelikim smętku i potrzebnosci. Dawidow.

- ⟨1⟩ Boże, odpędził jeś nas i skaził jeś nas, rozgniewał jeś sie i slutował jeś sie nad nami.
- ⟨2⟩ Poruszył jeś ziemię i zamącił jeś ją; uzdrow skruszenie jej, bo poruszyła jest sie.
- ⟨3⟩ Pokazał jeś ludu twemu przykrości, napoił jeś nas winem skruszenia.
- ⟨4⟩ Dał jeś bojącym sie ciebie wskazanie, by uciekali przed łączyskiem.
- ⟨5⟩ Aby wybawieni miłośnicy twoji, zbaw *prawicę* twoją i usłysz mie.
- ⟨6⟩ Bog mołwił jest w świętym swoim: Wiesielić sie będę i rozdzielę Sycymę, i nizinę stanow rozmierzę.
- ⟨7⟩ Moj jest Galaad i moj jest Manasses, a Efraim moc głowy mojej.
- ⟨8⟩ Juda krol moj, Moab garniec nadzieje mojej.
- ⟨9⟩ W Idumeją wciągnę obow moję, mnie cudzoziemcy poddali sie są.
- ⟨10⟩ Kto przewiedzie mnie do miasta stwirdzonego? Kto przewiedzie mie aż do Idumeje?
- ⟨11⟩ Azali nie ty [by], Boże, jenże jeś odpędził nas i nie wynidziesz, Boże, w mocach naszych?
- ⟨12⟩ Daj nam pomoc z zamętka, bo prozna moc człowiecza.
- ⟨13⟩ W Bodze uczynimy moc, a on wniwecz obroci zamącające nas.

2: *skruszenie*: ale V: *contritiones*, Fl: *skruszenia*, Kr: *skruchy*. — **12:** *moc*: V: *salus*, Fl i Kr: *zbawienie*.

⟨Psalm 60⟩

Exaudi, Deus, deprecationem. Ten psalm powiada, iż Krystus jest wieża natwardsza przeciw nieprzyjacielom i obrońca swych.

- ⟨1⟩ Wysłuchaj, Boże, prośbę moję, baczy modlitwę moję!
- ⟨2⟩ Od krajow ziemskich k tobie jeśm wołał, gdy styskowało sierce moje, na skale powyszczył jeś mie.
- ⟨3⟩ Przewiodł jeś mie, bo uczynił jeś sie nadzieją moją, wieża mocy od lica nieprzyjacielowa.
- ⟨4⟩ Przebywać będę w stanu twoim na wieki, zaszczycon będę w pokryciu skrzydł twych,
- ⟨5⟩ bo ty, Boże moj, wysłuchał jeś modlitwę moję, dał jeś dziedzinę bojącym sie imienia twego.
- ⟨6⟩ Dni nad dni krolowy[ch] nadłożysz, lata jego aż do dnia pokolenia i pokolenia.
- ⟨7⟩ Przebywa na wieki przed obliczym bożym. Miłosierdzie a prawdę jego kto będzie szukać?
- ⟨8⟩ Tako psalm mowić będę imieniu twemu na wiek wiekom, bych wrocil obietnicę moję ode dnia do dnia.

8: *obietnicę moję*; ale V: *vota mea*, Fl i Kr: *obietnice moje*.

⟨Psalm 61⟩

Nonne Deo. Ten psalm powiada, iż Krystus jest pomocnik, w jegoż wszytek zbor cerekwi ima pwać. Dawid.

- ⟨1⟩ Aza nie Bogu poddana będzie dusza moja? Bo od niego zbawienie moje.
- ⟨2⟩ Bo on Bog moj i zbawiciel moj, przyjemca moj, nie poruszon będę więcej.
- ⟨3⟩ Bo dokąd sie rzucacie na człowieka? Zabijacie sie wszytcy wy jako ścienie nakłonionej i ogrodzeniu odrzuconemu.
- ⟨4⟩ Wszakóż mzdę moję myśleli są odpędzić; bieżał jeśm w pragności; usty swymi błogosławili, a sercem swym poklinali.
- ⟨5⟩ Ale Bogu posłuszna bądź dusza moja, bo od niego śmiara moja.
- ⟨6⟩ Bo on Bog moj i zbawiciel moj, pomocnik moj; nie będę wypędzon.
- ⟨7⟩ W Bodze zbawienie moje i sława moja, Bog pomocy mojej i nadzieja moja w Bodze jest.
- ⟨8⟩ Pwajcie weń wszelkie sebranie ludzi, rozlejcje przed nim serca wasza, Bog pomocnik nasz na wieki.
- ⟨9⟩ Wszakóż próżni synowie ludzcy, łgarze synowie ludzcy w wa[r]gach, aby obłudzi oni z prożności w prożność.
- ⟨10⟩ Nie chciejcie pwać we złości a łupu nie żędajcie, bogatstwa acz będą przybywać, nie chciejcie serca przykładać.
- ⟨11⟩ Jedną mółwił jest Bog, dwoje to słyżał jeśm, iż moc boża jest, i tobie, Gospodnie, miłosierdzie, bo wrocisz koźdemu podług skutkow jego.

3: *zabijacie sie* (Fl tak samo): niejasna strona zwrotna, V: interficitis, Kr: *zabijacie*; — *jako... odrzuconemu* (Fl i Kr tak samo): dat. w niewolniczym przekładzie V: tamquam... depulsae. — **9:** *w prożność*: ale V: in idipsum, Fl: *w toż istne*, Kr: *jeden drugieg(o)*.

⟨Psalm 62⟩

Deus, Deus meus, ad te de lu⟨ce⟩. Ten psalm powiada, iż Krystus jest, w jegoż światłość myśli imamy w jutrznych myślach stroić. Pienie Dawida, kiedy był na puszczy idumejskie.

- ⟨1⟩ Boże, Boże moj, k tobie za światła czuję.
- ⟨2⟩ I żądała ciebie dusza moja, kako rozlicznie tobie ciało moje.
- ⟨3⟩ W ziemi pustej i *na *drodze przewodnej, tako w świętości pokazał jeśm sie tobie, bych widział moc twoję i sławę twoję.
- ⟨4⟩ Bo lepsze jest miłosierdzie tve nad żywoty, wargi moje chwalić cie będą.
- ⟨5⟩ Tako błogosławić cie będę do mego żywota i w jimię tve wzniosę ręce moje.
- ⟨6⟩ Jako t[ł]uku a t[ł]ustości napełniona bądź dusza moja a wargami wiesiela chwalić będą usta moja.
- ⟨7⟩ *Tako pomniał jeśm ciebie na pościeli mojej, i w jutrz⟨n⟩i będę myśleć o tobie, bo jeś był pomocnik moj,
- ⟨8⟩ i pod pokrycim krzydł twoich wiesielić sie będę: Przystała jest dusza moja za tobą, mnie jest przyjęła prawica twoja.
- ⟨9⟩ Ale oni po proźnicy szukali duszę moję, wnidą w niskości ziemie, dani będą w ręce miecza, części liszek będą.
- ⟨10⟩ Ale krol wiesielić sie będzie w Bodze, chwaleni będą wszyscy, jż przysięgają w niem, bo zatkana są usta mołwiących złości.

3: *na drodze* (Fl tak samo): V: (in terra deserta et) in via, co tłumacz bł. rozumiał jako in via (et in aquosa), Kr: (*w ziemi pustej i*) błędnej (*i przewodnej*). — **5:** *do mego żywota*: ale V: in vita mea, Fl i Kr: *w żywocie mojem*. — **7:** *tako* (Fl i Kr tak samo) *pomniał jeśm*: V: si (ale FL: sic) memor fui.

⟨Psalm 63⟩

Exaudi, Deus, orationem m(eam), cum deprecor. Ten psalm powiada, iże Krystus niepowinnie dusze od strzał złościwych wyruwa. Dawid.

- ⟨1⟩ Wysłuchaj, Boże, modłę moję, gdy proszę, od bojaźni nieprzyjaciela wytargni duszę moję!
- ⟨2⟩ Zaszczycił jeś mie od sebrania złosnych, od mnostwa strojących złość.
- ⟨3⟩ Bo naostrzyli jako miecz języki swoje, naciągłi łączyszcze rzecz gorzką, by strzelali potajemnie niewinnego.
- ⟨4⟩ Rychło strzelać ji będą i nie będą sie bać, stwirdzili sobie mołwę złosną,
- ⟨5⟩ mołwili, by pokryli sidła, rzekli: Kto je uźrzy?
- ⟨6⟩ Badali złości, ustalili badając badanim.
- ⟨7⟩ Przystąpi człowiek ku sercu wysokiemu, i wzniesion będzie Bog.
- ⟨8⟩ Strzały dziecinne uczyniły sie rany jich i rozniemogli sie przeciwu jim językowie jich.
- ⟨9⟩ Zamęcili sie wszyscy, co je widzieli, i bał sie wszelki człowiek.
- ⟨10⟩ I zjawili działa boża i uczynki jego urozumieli.
- ⟨11⟩ Wiesielić sie będzie prawy w Bodze i pwać będzie weń, i chwaleni będą wszyscy prawego sierca.

⟨Psalm 64⟩

Te decet hymnus. Ten psalm powiada, iż Krystus jest nadzieją wszech ziem. Psalm Dawid. Pienie Jeremije i Aggei, i Ezechielis o słowie podróżnem albo o ludu wychodzącem, kiedy poczynali wychodzić z Babilonijej w swą ziemię.

- ⟨1⟩ Tobie słusza chwała, Boże, na Syjon i tobie wrocona będzie obietnica w Jeruzalem.
- ⟨2⟩ Usłysz modlitwę moję, k tobie wszelikie ciało przydzie.
- ⟨3⟩ Słowa złośny⟨ch⟩ przemogły na nas i nad grzechy naszymi ty się smiłujesz.
- ⟨4⟩ Błogosławiony, jegoż jeś wybrał i przyjął, przebywać będzie w trzemiech twoich.
- ⟨5⟩ Napełnieni będziemy w dobrach domu twego, święty jest kościół twój, dziwny w prawdzie.
- ⟨6⟩ Usłysz nas, Boże, zbawicielu nasz, nadzieja wszech krajow ziemie i w morzu daleko!
- ⟨7⟩ Gotując gory w mocy twojej, opasan [jeś] mocą, jenże zamącasz głębokość morza, szum bystrości jego.
- ⟨8⟩ Zamącą się pogani a bać się będą, jż bydlą na krajoch, od znamion twoich; w skończaniu jutra i wieczoru kochać się będziesz.
- ⟨9⟩ Nawiedził jeś ziemię i napoił jeś ją, rozmnożył jeś bogacić ją.
- ⟨10⟩ Rzeka boża napełniona jest wody, gotował jeś karmią jich, bo tako jest gotowanie jego.
- ⟨11⟩ Strumienie jego upoj, rozmnoży płód jego, w kapaniu jego wiesielić się będzie twarz rodząca.
- ⟨12⟩ Błogosławić ⟨będziesz⟩ koronie lata miłości twojej a pola twoja napełniona będą żyźni.
- ⟨13⟩ Roztyją krasy puszczej i wiesielem gory opaszą sie.
- ⟨14⟩ Odziali sie baranowie owiec i padoli będą opłwici żyt*a*, wołać będą, *bo i chwalić będą.

arg.: o słowie podróżnem: V: de verbo peregrinationis. — **10:** wody: ale V: (repletum est) aquis, Fl: wod, Kr: wodami. — **14:** bo i: w bł. rozumieniu łac. etenim jako et enim, Fl: i zaprawdę, Kr: i też; — chwalić będą: hymnum dicent, Fl: pienie mowić będą, Kr: chwałę mowić będą.

⟨Psalm 65⟩

Iubilare Deo, omnis. Ten psalm powiada, iż Krystus ode wszech ludzi jest miłowan. Psalm Dawid o zmartwychwstaniu.

- ⟨1⟩ Śpiewajcie Bogu, wszelika ziemia, psalm mólcie jimieniu jego, dajcie sławę chwale jego!
- ⟨2⟩ Rzeczcie Bogu: Kako groźna są działa twoja, Gospodnie! We mnostwie mocy twojej selżą tobą nieprzyjaciele twoji.
- ⟨3⟩ Wszytka ziemia *kłaniać się *będzie tobie i *śpiewać *będzie tobie, psalm *mówić *będą imieniu twemu.
- ⟨4⟩ Przydźcie i widzcie działa boża, groźny w radzie nad syny ludzkimi,
- ⟨5⟩ jenże obraca morze w suchość, po rzece pojdą pieszy, tamo wiesielić ⟨sie⟩ będziem w niem,
- ⟨6⟩ jenże *pania w mocy swojej na wieki, oczy jego na pogany patrzą; jż się bucą, nie będą powyszszeni sami w sobie.
- ⟨7⟩ Błogosławcie, pogani, Boga naszego i usłyszony uczynicie głos chwały jego,
- ⟨8⟩ jen położył duszę moję ku żywotu i nie dał na poruszenie nog moich.
- ⟨9⟩ Bo kusił jeś nas, Boże, ogniem jeś nas doświaczał, jako doświaczają śrzebro.
- ⟨10⟩ Wwiodł jeś nas w sidło, położył jeś zamęty na chrzēbcie naszym, postawił ludzie na głowy nasze.
- ⟨11⟩ Szlismy przez ogień i wodę i wywiodł nas w ochłodzenie.
- ⟨12⟩ Wnidę w dom twój w pocztach, wrocę tobie obietnice moje, jez rozdzieliła usta moja,
- ⟨13⟩ i móliła są usta moja w zamętku moim.
- ⟨14⟩ Poczty *słodkie dam tobie z kadzidłem baranowym, wzdam ci woły z kozły.
- ⟨15⟩ Pojdźcie, słyszcie, a wypowiem, wszyscy, jż się boicie Boga, kako wiele uczynił duszy mojej.
- ⟨16⟩ K niemu usta moimi wołał jeśm i wiesielił jeśm się pod językiem ⟨moim⟩.
- ⟨17⟩ Za złością acz jeśm weźrzał na siercu moim, nie wysłucha Gospodzin.
- ⟨18⟩ Przeto wysłuchał Bog i baczył głos prósy mojej.
- ⟨19⟩ Błogosławiony Bog, jenże nie odrzucił modlitwę moję i miłosierdzie swoje ode mnie.

3: *kłaniać się będzie... i śpiewać będzie* (Fl i Kr tak samo): V: adoret... et psallat; — *mówić będą* (Kr: *mówić będzie*), ale V: dicat (sc. terra), Fl: *mow*. — **6:** *pania*: V: dominatur, Fl i Kr: *panuje*. — **7:** *usłyszony (głos)*, V: auditam (vocem), Fl i Kr: *słyszący (głos)*. — **14:** *(poczty) słodkie* (Fl: *osłodczone*): V: (holocausta) medullata, co tłumacz bł. zrozumiał jako mellita, Kr: *(obiaty) tłuste*. — **16:** *moim*: V: (sub lingua) mea, Fl i Kr: *(pod językiem) mojim*. — **17:** *za złością*, V: iniquitatem, Fl: *lichoty*, Kr: *złość*.

⟨Psalm 66⟩

Deus misereatur. Ten psalm powiada, iż Krystus w się wierzących światłość jest. Psalm Dawid.

- ⟨1⟩ Bog się smiłuj nad nami i błogosław nam, oświeci oblicze swe nad nami i smiłuj się nad nami,
- ⟨2⟩ bychom poznali na ziemi drogę twoją, we wszech poganoch zbawienie twoje.
- ⟨3⟩ Spowiadajcie się tobie ludzie, Boże, spowiadajcie się tobie ludzie wszyscy.
- ⟨4⟩ Wiesielcie się i radujcie się pogani, bo sądzisz ludzie w sprawiedności a pogany na ziemi sprawisz.
- ⟨5⟩ ⟨Modlcie się tobie ludzie, Boże⟩, modlcie się tobie ludzie wszyscy; ziemia dała owoc swój.
- ⟨6⟩ Błogosław nas Bog, Bog nasz, i błogosław nas Bog, i bojcie się jego wszystkie kraje ziemie.

4: *sprawisz*: ale V: *dirigis*, Fl: *sprawiasz*, Kr: *zadzisz*. — **5:** *modlcie się tobie ludzie, Boże*: V: *confiteantur tibi populi*, Deus, Fl: *spowiadajcie się tobie lud, Boże*, Kr: *niechaj się spowiadają tobie ludzie, Boże*.

⟨Psalm 67⟩

Exsurgat Deus. Ten psalm powiada, iż Jezukrysta samego wszystka krolewstwa ziemie i dobrzy s nim są i będą.

- ⟨2⟩ Jako ginie dym, zgińcie, jako płynie wosk przed ogniem, tako zgińcie grzeszni przed licem bożym,
⟨3⟩ a prawi używajcie a wiesielcie się przed Bogiem i kochajcie się w radości.
⟨4⟩ Pojcie Bogu, psalm mółwcie imieniu jego, drogę uczynicie jemu, jenże wstąpił na zachod, Gospodzin imię jego,
⟨5⟩ wiesielcie się przed nim. Smęceni będą przed licem jego, ojca sirot i sędziej wdow.
⟨6⟩ Bog na mieście świętym swoim, Bog, jenże przebywać każe jednakiego obyczaja w domu,
⟨7⟩ jenże wywodzi jeńce w mocy, także ty, co się naśmiewają, jż [przebyw] przebywają w grobiech.
⟨8⟩ Boże, gdy *wynidziesz przed twój lud, gdy *przejdiesz na puszczy,
⟨9⟩ ziemia ruszyła się, bo nieba się rozpuściły od oblicza bożego Synaj, od Boga Israhel.
⟨10⟩ Deszcz powolny odłączysz, ⟨Boże⟩, dziedzinie twojej i rozniemogła się jest, ale ty świrdził jeś ją.
⟨11⟩ Żwierzęta twoja przebywać będą w niej, nagotował jeś w słodkości twojej ubogiemu, Boże.
⟨12⟩ Bog da słowo przepowiednikom mocą wieliką.
⟨13⟩ Krol mocy *miły, *miły a *krasy domu dzielić łup.
⟨14⟩ Acz spać będziecie między żakowstwem, pierze gołębie pośrzebrzone a *pośladek chrzebta jego w bladeści złota.
⟨15⟩ Gdy rozgadza Niebieski krole nad nią, śniegiem ubieloni będą w Zelmon; gora boża gora tłusta.
⟨16⟩ Gora zsiadła gora tłusta; czemu podeżrzany macie gory zsiadłe?
⟨17⟩ Gora, w niejże lubo jest Bogu przebywać w niej, bo Gospodzin przebywać będzie do końca.
⟨18⟩ Woz boży dziesięci tysięcy mnożen, tysiącow wiesielących się, Gospodzin w nich w Synaj w świętym.
⟨19⟩ Wstąpił jeś na wysokość, jał jeś jętstwo, wziął jeś dary na ludziach,
⟨20⟩ bowiem niewierzące bydlie Gospodna, Boga.
⟨21⟩ Błogosławiony Gospodzin na każdy dzień, śpieszną drogę uczyni nam Bog zbawienia naszego.
⟨22⟩ Bog nasz Bog zbawione czyniąc a gospodnowy, gospodnowy wyścia śmierci.
⟨23⟩ Wszak Bog zetrze głowy nieprzyjacielow swych, wirzech włosow chodzących w grzeszech swych.
⟨24⟩ Rzekł Gospodzin: Z Bazan obrocę, obrocę w głębokość morza,
⟨25⟩ by się omoczyła noga twoja we krwi, język psow twych od nieprzyjacielow od niego.
⟨26⟩ Widzieli wchody twoje, Boże, wchody Boga mego, kroła mego, jen jest w świętości.
⟨27⟩ Uśpieszyli się książęta przytowarzyszeni śpiewającym pośrzod młodziczek bębennic.
⟨28⟩ We zborzech błogosławcie Bogu, Gospodnu ze studzien Israhel.
⟨29⟩ Tamo Benijamin junoszka w *umyśle* uchwaconym,
⟨30⟩ książęta Juda wodzowie jich, książęta Zabulon, książęta Neptalim.
⟨31⟩ Każy, Boże, mocy twojej, poćwirdzi to, Boże, co jeś uczynił w nas.
⟨32⟩ Od kościoła twego w Jeruzalem tobie będą wydawać krolowie dary.
⟨33⟩ I karzy żwierz trziciany, zgromadzenie juńcow w krowach ludzkich, aby wyłączyli je, jż kuszeni są srebrem.
⟨34⟩ Rozsypi pogany, jż chcą bojow; przydą posłowie z Ejipta, Murzynowie uśpieszą przed jego rękama ku Bogu.
⟨35⟩ Krolewstwa ziemie, pojcie Bogu, śpiewajcie Gospodnu,
⟨36⟩ śpiewajcie Bogu, jenże wstąpił na niebo nieba ku wschodu!
⟨37⟩ Owa da głosu swemu głos mocy; dajcie sławę Bogu na Israhel, *wie(l)*mnostwo jego a moc jego w obłocch.
⟨38⟩ Dziwny Bog w świętych swoich, Bog Israhel, on da siłę i moc ludu swemu, błogosławiony Bog.

8: *gdy wynidziesz...*, *gdy przejdiesz* (Fl tak samo): V: cum egredieris... , cum pertransieris, Kr: *gdy by wyszedł...*, *kiedy przyszedł by*. — **10:** *Boże*: V: Deus, Fl i Kr: *Boże*. — **13:** *miły, miły* (Fl i Kr tak samo), ale V: *dilecti, dilecti*; — *krasy* (Fl i Kr tak samo): ale V: speciei. — **14:** *miedzy żakowstwem*: Kr tak samo, Fl: *miedzy dwiema żakoma*, V: inter medios cleros, tłumacz bł. przełożył dwuznaczne łac. clerus; — *pośladek*: ale V: posteriora, Fl: *pośladkowie*, Kr: *pośladki*. — **20:** *bydlić Gospodna*: V: inhabitare Dominum, Kr: *przebywać Pana*, ale Fl: *przebywać w Gospodnie*. — **23:** *włosow*: ale: V: capilli, Fl i Kr: *włosa*.

⟨Psalm 68⟩

Salvum me fac, Deus. Ten psalm powiada, iż Krystus dla nas cirpiał wielkie krzywdy a żołą i octem na ostatku napawan jest. Czwartkowe psalmy to.

- ⟨1⟩ Zbawionym *mie* uczyni, Boże, bo weszły wody aż do dusze mojej.
- ⟨2⟩ Uwiążłem w glinie głębokości a nie dostatka.
- ⟨3⟩ Przyszedł jeśm na głębokość morza a potop pograżył *mie*.
- ⟨4⟩ Usiłował jeśm wołając, pomilkło jest gardło moje, pomdlele jesta oczy moje, gdy pwam w Boga mego.
- ⟨5⟩ Rozmnożyli sie nad włosy głowy mojej, co *mie* nienawidzieli za dar.
- ⟨6⟩ Posileni są, jiz *mie* prześladowali, nieprzyjaciele moi po krzywdzie; jegoż jeśm nie brał, tedy jeśm zapłacił.
- ⟨7⟩ Boże, ty wiesz głuposc moję i grzechy moje przed tobą nie są skryty.
- ⟨8⟩ Nie zapalajcie sie na *mie*, jiz czekają ciebie, Gospodnie, Gospodnie mocy.
- ⟨9⟩ Nie osromoceni bądźcie nade mną, jiz szukają ciebie, Boże Israhel.
- ⟨10⟩ Bo jeśm prze cię cirpiał gańbę, przykrył srom lice moje.
- ⟨11⟩ Cudzy uczynił jeśm sie braciej mojej i podroźnik synom macierzy mojej,
- ⟨12⟩ bo miłość domu twego jadła *mie* i przekory przegarżających cie spadły są na *mie*.
- ⟨13⟩ I pokrył jeśm w poście duszę moję, i uczyniło sie na gańbę mnie.
- ⟨14⟩ I położyłem odzienie me pytlem, i udzielan jeśm jim w przypowieść.
- ⟨15⟩ Przeciwko mnie molwili, jiz siedzieli we wrociech, i o mnie śpiewali, jiz pili wino,
- ⟨16⟩ ale ja modlitwę moję, Gospodnie, k tobie; czas miłości, Boże[j].
- ⟨17⟩ We mnostwie miłosierdzia twego usłysz *mie* w prawdzie zbawienia twego.
- ⟨18⟩ Wytargni *mie* z błota, bych nie ugnął, wyzwol *mie* od tych, jiz *mie* nienaźrzeni, i z głębokości wod.
- ⟨19⟩ Nie pogrężaj *mie* potop wodny ani *mie* pożyraj morze, ani zatwarzaj nade mną jama ust swoich.
- ⟨20⟩ Wysłuchaj *mie*, Gospodnie, bo dobrotliwe jest miłosierdzie tve, podług mnostwa slutowania twego względni na *mie*
- ⟨21⟩ i nie odwracaj lica twego od sługi twego, bo jeśm mącon, rychło wysłuchaj *mie*.
- ⟨22⟩ Baczy duszę moję i wyzwol ją, prze nieprzyjaciele me wytargni *mie*.
- ⟨23⟩ Ty wiesz łajanie me i gańbę moję, i sromotę moję,
- ⟨24⟩ przed tobą są wszytcy, co mącą *mie*. Łajania czekało sierce moje i nędze
- ⟨25⟩ i zdał jeśm, by kto ⟨sie⟩ se mną smęcił, a nie było go, aby kto *mie* uwiesielił, a nie znalazł jeśm jego.
- ⟨26⟩ I dali w karmią moję żość, i w pragności mojej napawali *mie* octem.
- ⟨27⟩ Bądź stoł jich przed nimi w sidło i w otplaty, i w pogorszenie.
- ⟨28⟩ Oćmieni bądźcie oczy jich, by nie widzieli, a chrzbiat jich zawždy nakrzywi.
- ⟨29⟩ Wylej na nie gniew twój i rosierdzie gniewa twego połapi je.
- ⟨30⟩ Bądź przebytek jich pust a w stanoch jich nie bądź, jen by przebywał.
- ⟨31⟩ Bo jegożeś ty uderzył, prześladowali są i nad boleść ran moich przyczynili.
- ⟨32⟩ Przyłoż złość nad złość jich i nie *wnidą w sprawiedliwość twoję.
- ⟨33⟩ Zgładzeni bądźcie ze ksiąg żywych i z sprawiedliwymi nie bądźcie napisani.
- ⟨34⟩ Ja jeśm ubogi i cirpiący, zbawienie twoje, Boże, przyjęło jest mnie.
- ⟨35⟩ Chwalić będę imię boże z pienim i wielbić ji będę w chwale,
- ⟨36⟩ i lubo będzie Bogu nad ciele młode, jeż dobywa rogów i paznokty.

- ⟨37⟩ Widzcie ubodzy a wiesielcie sie, szukajcie Boga, i będzie żywa dusza wasza,
⟨38⟩ bo wysłuchał ubogie Pan i jęcy swymi nie wzgardził.
⟨39⟩ Chwalcie ji niebo i ziemia, morze i wszelika gmyrząca w nich,
⟨40⟩ bo Bog zbawioną *uczynił Syjon i usiedlona będą miasta Jude.
⟨41⟩ I bydlic będą tamo, i w dziedzictwo dobędą ją,
⟨42⟩ i siemię sług jego dzirżec będzie ją a jiz miłują imię jego, bydlic będą w niej.

25: *jego*: dodatek tłumacza. — **32:** *nie wnida*: ale V: non intrent, Kr: *aby nie weszli*. — **40:** *uczynił*: ale V: faciet, Fl i Kr: *uczyni*.

⟨Psalm 69⟩

Deus, in ad(iutorium). Ten psalm powiada, iż Krystus jest pomocnik i zbawiciel wszech w się wierzących. Psalm Dawida za to, iż go zbawił Gospodzin od nieprzyjaciół jego.

- ⟨1⟩ Boże, na pomoc moję przyglądaj, Panie, na pomaganie mnie przyspiesz!
- ⟨2⟩ Osromoceni i posromani bądźcie, iż szukają dusze mojej.
- ⟨3⟩ Odwróćcie się opak i zapalajcie się, iż chcą mego zła.
- ⟨4⟩ Odwróćcie się [wszyscy] rychło zapalając się, iż mi mówią: Aha! aha!
- ⟨5⟩ Wiesielcie się i radujcie w tobie wszyscy, iż cie szukają, i mówcie wezdy: Powyszszon *będzie Pan, iż miłują zbawienie twoje.
- ⟨6⟩ Bo ja potrzebujący i ubogi jeśm, Boże, pomóż mi!
- ⟨7⟩ Pomocnik moj i zbawiciel moj jeś ty, Panie, nie mieszka.

4: *wszyscy:* zb., zapewne z następnego wersetu. — **5:** *powyszszon będzie* (Fl tak samo): V: magnificetur, Kr: *wielmożon bądź.*

⟨Psalm 70⟩

In te, Domine, speravi. Tu powiada, iż Krystus wargi nasze otwarza, abychom sławę imienia jego wszem wiernym zjawili.

- ⟨1⟩ W cię jeśm, Panie, pwał, nie będę oganion na wieki. W twojej prawdzie wyzwol mie i wytargń mie,
- ⟨2⟩ nakłoń ku mnie ucho twoje a zbaw mie!
- ⟨3⟩ Bądź mi w Boga zaszczytcę i w miasto ućwirdzone, aby zbawionym mie uczynił,
- ⟨4⟩ bo twardość moja i utoka moja jeś ty.
- ⟨5⟩ Boże moj, wymi mie z ręki grzesznego i z ręki przeciwo zakonu czyniącego i złośnego,
- ⟨6⟩ bo ty jeś śmiara moja, Panie, ⟨Panie⟩, nadzieja moja z młodości mojej.
- ⟨7⟩ W tobie poćwirdzon jeśm z żywota, od brzucha ⟨macierze⟩ mojej ty jeś zaszczytca moj.
- ⟨8⟩ W tobie pienie moje wszegdy, jako dziw uczynion jeśm wielu, a ty pomocnik mocny.
- ⟨9⟩ Napełniony bądźcie usta moja chwały, bych piał sławę twoję, wszytek dzień wielikość twoję.
- ⟨10⟩ Nie odrzucaj mie w czas starości, gdy pomdle moc moja, nie zostawiaj mie.
- ⟨11⟩ Bo rzekli nieprzyjaciele moi mnie i jż strzegli dusze mojej, radę uczynili w jedno,
- ⟨12⟩ rzekąc: Bog został jego, prześladowcie i jimcie ji, bo nie jest, kto by ji odjął.
- ⟨13⟩ Boże, nie oddalaj sie ode mnie, Boże moj, na pomoc moję względni!
- ⟨14⟩ Osromani bądźcie i zgińcie uwłoczce duszej mojej, pokryci bądźcie gańbą i sromotą, jż szukają zła mnie.
- ⟨15⟩ Ale ja zawždy będę pwać i przyczynię nad wszystkę chwałę twoję.
- ⟨16⟩ Usta moja powiedzą prawdę twoję, wszytek dzień zbawienie twoje.
- ⟨17⟩ Bo nie poznał jeśm pisma, wnidę w mocy panowy, Panie, pomnieć będę sprawiedność twoję sameg(o).
- ⟨18⟩ Bo(że), nauczyłeś mie od młodości mojej a aż do ninie przepowiedać będę dziwy twoje.
- ⟨19⟩ I aż do postarzenia i starości, Boże, nie ostawiaj mie,
- ⟨20⟩ aliz zwiastuję ramię twoje pokoleniu wszelkiemu, jeż ima przyć,
- ⟨21⟩ siłę twoję i sprawiedność twoję, Boże, aż do wysokich, jeż uczynił dziwy. Boże, kto jest rowien tobie?
- ⟨22⟩ Kielkoś pokazał mi zamętkow wiele i złych, a obrociw sie żywił jeś mie i z głębokości ziemie opić wywiodłeś mie.
- ⟨23⟩ Rozmnożył jeś wielmostwo twoje a obrociw się ucieszył jeś mie.
- ⟨24⟩ Bo i ja chwalić cie będę w sędoch psalmowych, prawdę twoję, Boże, śpiewać ci będę na gęśloch, święty Israhel.
- ⟨25⟩ Radować sie będą wargi moje, gdy będę piał tobie, i dusza moja, jażes otkupił.
- ⟨26⟩ Ale i język moj myślić będzie wszytek dzień sprawiedność twoję, gdy osromoceni i osromani będą, jż szukają złego mnie.

6: *Panie*: V: (Domine), Domine, Kr: (*Panie*), *Panie*. — 7: *macierze*: V: *matris*, Fl i Kr: *macierze*.

⟨Psalm 71⟩

Deus, iudicium. Ten psalm powiada, iż Krystus uśmierza potwarcę i wszyscy krolowie jego wzywają.

- ⟨1⟩ Boże, sąd twój krolowi daj a sprawiedność twoją krolowicu
- ⟨2⟩ sędzić [będzie] lud twój w sprawiedności a ubogie twoje w sądzie.
- ⟨3⟩ Przymiecie gory mir ludu a padoły sprawiedność.
- ⟨4⟩ Sędzić będzie ubogie ludzkie i zbawione uczyni syny ubogich, i uśmierzy potwarcę.
- ⟨5⟩ I zostanie z słońcem i przed miesiącem w pokolenie i w pokolenie.
- ⟨6⟩ Zstąpi jako deszcz w runo a jako kropie kapające na ziemię.
- ⟨7⟩ Wznidzie w dniach jego sprawiedność i opłwitość pokoja, aliż zginie miesiąc.
- ⟨8⟩ I *paniać będzie od morza aż do morza i od rzeki aż do krajow o[d]kręga ziemie.
- ⟨9⟩ Przed nim padać ⟨będą⟩ Murzynowie a jego nieprzyjaciele będą lizać ziemię.
- ⟨10⟩ Krolowie Tarsys i ostrowowie dary dadzą, krolowie arabszczy i Saba dary przywiozą.
- ⟨11⟩ I kłaniać się będą jemu wszyscy krolowie ⟨ziemie⟩, wszyscy pogani będą jemu służyć,
- ⟨12⟩ bo wyzwolił ubogiego od silnego i ubogiego, jemuż nie było pomocnika.
- ⟨13⟩ Odpuści ubogiemu i nieimającemu a dusze ubogich zbawione uczyni.
- ⟨14⟩ Z lichw[y] i z lichoty odkupi dusze jich i cne imię jich przed nim.
- ⟨15⟩ I będzie żyw, i dadzą jemu od złota arabskiego, i kłaniać się będą od niego zawždy, wszego dnia *błogosławiąc ji.
- ⟨16⟩ Będzie stwirdzenie w ziemi na wysokości gor, wzniesion będzie nad Libanem owoc jego i będą kwiść z miasta jako siano ziemskie.
- ⟨17⟩ Bądź imię jego błogosławiono na wieki, przed słońcem jest imię jego.
- ⟨18⟩ I błogosławiona będą w niem wszystkie pokolenia ziemska, wszyscy ludzie będą wielbić ji.
- ⟨19⟩ Błogosławiony Bog, Gospodzin Israhel, jen dziwy czyni sam,
- ⟨20⟩ i błogosławiono imię wielmostwa jego na wieki, i napełniona będzie wielmostwa jego wszelka ziemia. Stań sie! stań sie!

8: *paniać będzie*: V: dominabitur, Fl: *panać będzie*, Kr: *panować będzie*. — **9:** *(padać) będą*: V: *procident*, Fl i Kr: *(padać) będą*. — **11:** *(krolowie) ziemie*: V: *(reges) terrae*, Fl: *(krolowie) ziemie*. — **15:** *błogosławiąc*: ale V: *benedicent*, Fl i Kr: *błogosławić będą*.

⟨Psalm 72⟩

Quam bonus Israel. Ten psalm powiada, iż Krystus Jesus złosnym prze jich leż złe wraca odpłaty. Azaf, to jest zborowi wiernemu, psalm Dawid.

- ⟨1⟩ Kako dobry izrahelski Bog tym, jż są prawego *sierce!
- ⟨2⟩ Ale moje małem nie poruszony są nogi, niemalem rozliły ⟨sie⟩ są pościa moja,
- ⟨3⟩ bo jeśm zawidział złym, pokoj grzesznych widzą[dzają]c,
- ⟨4⟩ iż nie weźrzenia śmierci jich ⟨i⟩ stwirdzenie w ranie jich.
- ⟨5⟩ W robocie ludzkie nie są i z ludźmi nie będą biczowani.
- ⟨6⟩ Przeto trzymała je pycha, pokryci są złością i niemiłością swą.
- ⟨7⟩ Wyszła jest jako od tuka złość jich, szli w żądzą sierca.
- ⟨8⟩ Myślili i mótwili złość, przekłętstwo na wysokości mótwili są.
- ⟨9⟩ Położyli w niebo usta swa, a język jich chodził po ziemi.
- ⟨10⟩ Przeto obroci sie lud moj tu i dniowie pełni nalezieni będą w nich.
- ⟨11⟩ I rzekli: Kako wie Bog? I jestli wiedzenie na wysokości?
- ⟨12⟩ Oto sami grzeszni i opłwici na świecie odzierzeli bogatstwa.
- ⟨13⟩ I rzekł jeśm: Tegodla przez winy sprawił jeśm sierce moje i umył jeśm miedzy niewinnymi ręce moje,
- ⟨14⟩ i był jeśm biczowan wszystek dzień, i pokażń moja w jutrzniach.
- ⟨15⟩ Acz jeśm rzekł: Wypowiem tako, owa postać synow twych odrzucił jeśm,
- ⟨16⟩ mnimał jeśm, abych poznał to, robotą przede mną jest,
- ⟨17⟩ aliż wnide w świętość bożą i urozumiem w poślądkoch jich.
- ⟨18⟩ Wszakoz prze lży położył jeś jim, porzucił jeś je, gdy sie podnaszali.
- ⟨19⟩ Kako uczynieni są w skażenie, rychło ustali, zaginęli dla złości swojej.
- ⟨20⟩ Jako sen wstających, Gospodnie, w mieście twoim obraz jich w nic obrocisz.
- ⟨21⟩ Bo zażgło sie serce moje i pokrątki moje przemieniły sie a ja w nic obrocon jeśm, a nie wiedział jeśm.
- ⟨22⟩ Jako skocię uczynił jeśm sie u ciebie, a ja zawsze z tobą.
- ⟨23⟩ Trzymał jeśm rękę prawą moję i w wolej twojej przewiodł jeś mie, i z sławą przyjął jeś[m] mie.
- ⟨24⟩ Co wiem mnie jest na niebie a przez ciebie co jeśm chciał na ziemi?
- ⟨25⟩ Pomdlało sierce moje i ciało moje, Bog sierca mego i część moja Bog na wieki.
- ⟨26⟩ Bo owa, jż sie oddalają od ciebie, zginą, zgubił jeś wszystkie, jż ciebie odstapają.
- ⟨27⟩ Ale mnie przystać ku Bogu dobrze jest, położyć w Gospodnie, Bodze nadzieję moję,
- ⟨28⟩ bych zjawił wszystka kazania twa we wrociech cory Syjon.

4: i: V: (non est aspectus...) et (firmamentum), Fl: (nie weźrzenia...) a (śćwirdzenie), Kr: (nie jest obeźrzenie...) i (... stwirdzenie).
— 24: przez ciebie: V: a te, Fl i Kr: od ciebie.

⟨Psalm 73⟩

Ut quid, Deus, repu(listi)? Ten psalm powiada, iż Krystus stworzył żywoły, to jest ziemię, wiatr, ogie(ń), wodę. Psalm Dawid.

- ⟨1⟩ Przecz jeś, Boże, odpędził do końca, rozgniewało sie rosierdzie twoje na owce pastwy twojej?
- ⟨2⟩ Pamiętaj sebrania ⟨twego⟩, jeż osiadł jeś od początku.
- ⟨3⟩ Odkupił jeś pręt dziedzictwa twego, gora Syjon, na jej jeś przebywał w niej.
- ⟨4⟩ Wzniesi ręce twoje w pychy jich do końca! Kielko wzgłobił sie jest nieprzyjaciel w świętym!
- ⟨5⟩ I pochwalili sie, jż cie nienawidzieli, pośrod god twoich.
- ⟨6⟩ Położyli znami(o)na swa znamiony, a nie poznali jako na wychodzie na *sen.
- ⟨7⟩ Jako w lesie drzewnym z siekiram wyrażali drzewi jego w toż ⟨istne⟩, siekirą i przesiekim powalili ją.
- ⟨8⟩ Zażgli ogniem kościoł twój, na ziemi pokalali przebyt imienia twego.
- ⟨9⟩ Rzekli na swym sercu rod jich pospołu: Przestać każmy wszem dniom świętym bożym na ziemi.
- ⟨10⟩ Znamion naszych nie widzieliśmy, jż nie jest prorok a nas nie pozna dalej.
- ⟨11⟩ A dokądże, Boże, będzie łajac nieprzyjaciel, drażni przeciwnik imię twoje na wieki?
- ⟨12⟩ I czemu odwracasz rękę twoją i prawicę twoją z pośrod łona twego do końca?
- ⟨13⟩ Ale Bog krol nasz przed wieki, udziałał jest zbawienie weśrzed ziemie.
- ⟨14⟩ Ty jeś potwirdził mocą twoją morze, zamąciłeś głowy smokow w wodach.
- ⟨15⟩ Ty jeś złamał głowy smokowe, dał jeś ⟨ji⟩ karmią ludu murzyńskiemu.
- ⟨16⟩ Ty jeś roztrągnął studnie i strumienie, ty jeś posuszył rzeki Etan.
- ⟨17⟩ Twój jest dzień i twoja jest noc, ty jeś ukował zarę i słońce.
- ⟨18⟩ Ty jeś uczynił wszystkie kraje ziemskie, lato i wiosnę ty jeś stworzył je.
- ⟨19⟩ Pamiętny bądź tego: Nieprzyjaciel *nałaje Bogu a lud głupi rozgorzył imię twoje.
- ⟨20⟩ Nie dawaj zwierzom dusz chwalcących cie i dusz ubogich twoich nie zapominaj do końca.
- ⟨21⟩ Weźrzy na obrząd twój, bo napełnioni są, jż pomroczeni są ziemie, domowych złości.
- ⟨22⟩ By sie nie odwrócił śmierny uczynion osromoconym; ubogi i stradny chwalić będą imię twoje.
- ⟨23⟩ Wstań, Boże, sędzi twoją przą, pomni łajania twoja tych, jaż od głupiego są wszego dnia.
- ⟨24⟩ Nie zapominaj głosow nieprzyjacielow twych; pycha tych, jż nienaźrzeli cie, wyszszy sie zawżdy.

2: *twego*: V: (congregationis) tuae, Fl i Puł: (*sebrania*) twego. — **6:** *na sen*: V: super summum, co tłumacz bł. odczytał jako somnum, Fl: *na wysoce*, Kr: *na wysokości*. — **9:** *na ziemi*: ale V: a terra, Fl i Puł: *od ziemi*. — **15:** *ji*: V: eum (sc. draconem), Fl i Kr: *ji* (sc. smoka). — **19:** *nałaje*: ale V: improperavit, Fl i Kr: *łajał*.

⟨Psalm 74⟩

Confitebimur. Ten psalm powiada, iż Krystus prze odkupienie człowiecze kielich pił męki wielkie.

- ⟨1⟩ Chwalić cie, Boże, będziemy, chwalić cie będziemy i wzywem imię twoje.
- ⟨2⟩ Powiemy dziwy twoje; gdy wezmę czas, ja sprawiedności będę sędzić.
- ⟨3⟩ Rozskwarła się ziemia i wszyscy, już na niej bydłą; ja ućwirdził słupy jej.
- ⟨4⟩ Rzekł jeśm złym: Nie strojcie źle! i dopuszczającym się: Nie wznaszajcie rogu!
- ⟨5⟩ Nie wznaszajcie wysoko rogu waszego, nie mowcie przeciwko Bogu złość,
- ⟨6⟩ bo ni ode wschoda, ni ⟨od⟩ zapada, ni od pustych gor, bo Bog sędzią jest.
- ⟨7⟩ Tego poniża, a onego powysza, bo czasza w ręce bożej wina czystego pełna zmiesi.
- ⟨8⟩ I *nachyli z tego w to, bo jego drożdża nie jest się przemieniła, będą pić wszyscy grzeszni ziemie.
- ⟨9⟩ Ale ja zjawię na wieki, piąć będę Bogu Jakobowemu.
- ⟨10⟩ I wszystkie rogi grzesznych złamię, i powyszszony będą rogowie prawego.

6: *od (zapada):* V: ab (occidente), Fl i Kr: *od zachoda.* — **8:** *nachyli:* ale V: inclinavit, Fl i Kr: *nakłonił.*

⟨Psalm 75⟩

Notus. Ten psalm powiada, iż Krystus nie telko w Żydowstwie, ale też we wszech krajoch ziem przez apostolskie kazanie znan jest i w niebie wielkie imię jego. Dawid.

- ⟨1⟩ Znan w Żydowstwie Bog, w Israhel wielkie imię jego.
- ⟨2⟩ I uczyniono jest w pokoju miasto jego a przebyt jego w Syjon.
- ⟨3⟩ Tamo złamał siły *łęczyszczce, szczyt, miecz i boj.
- ⟨4⟩ Świecąc ty dziwnie od gor wiekuich, zamęceni są wszytcy głupiego sierca.
- ⟨5⟩ Spali sen swoj a nie naleźli nic wszytscy mężowie bogactw w swoich ręku.
- ⟨6⟩ Od poswarzenia twego, Boże Jakobow, drzemali, jż wsiadali na konie.
- ⟨7⟩ Ty groźny jeś a kto przeciwi sie tobie? Tudzież gniew twoj.
- ⟨8⟩ Z nieba usłyszany uczynił jeś sąd, ziemia drżała i odpoczynęła,
- ⟨9⟩ gdy wstajał w sąd Bog, by zbawiony uczynił wszytki utulne na ziemi.
- ⟨10⟩ Bo myślenie człowiecze będzie cie chwalić a ostatek myśli dzień święty będzie-ć czynić.
- ⟨11⟩ Obiecujcie i napełnia(j)cie Gospodnu Bogu naszemu wszytscy, jż około jego nosicie dary,
- ⟨12⟩ groźnemu i jemu, jenże bierze duszę książętom, groźnemu u krolow ziemskich.

3: *siły łęczyszczce* (Fl tak samo): V: *potentias arcuum*, Kr: *mocy łęczysk*, ale FL: *potentias arcum*, Vintr: *mocú lučišče*. — **7:** *tudzież*: V: *extunc*, co tłumacz przełożył niefortunnie, Fl i Kr: *z tego*. — **10:** *ostatek myśli dzień święty będzie-ć czynić*: ale V: *reliquiae cogitationis diem festum agent tibi*, Fl: *ostatkwie myślenia dzień święty będą-ć czynić*, Kr: *ostatki myśli dzień święty czynić będą tobie*.

⟨Psalm 76⟩

Voce mea. Ten psalm powiada, iż Krystus czyni dziwy wielkie sam we wszem stworzeniu.

- ⟨1⟩ Głosem mym ku Bogu wołał jeśm, głosem mym ku Bogu, i wysłuchał mię.
- ⟨2⟩ W dzień zamętka me⟨go⟩ Boga szukał jeśm, rękama moima w nocy przeciwu jemu, a nie jeśm obłudzon.
- ⟨3⟩ Nie chciała uciechy dusza moja, wspomniałem Boga i kochał jeśm sie, i skusił jeśm sie, i pomdlał duch moj.
- ⟨4⟩ Uśpieszyła jesta ku czuciu oczy moje, zamącił jeśm sie i nie mołwił jeśm.
- ⟨5⟩ Myślił jeśm dni stare a lata wiekują w myśli jeśm imiał.
- ⟨6⟩ I myślił jeśm w nocy z sercem moim, i skuszał jeśm sie, i miotł jeśm duch ⟨moj⟩.
- ⟨7⟩ Aza na wieki porzuci Bog, albo nie przepuści, aby lubieżliwszy był jeszcze?
- ⟨8⟩ Albo do końca miłosierdzie swe odrzeże, od pokolenia w pokolenie?
- ⟨9⟩ Albo zapomni smiłować sie Bog? Albo wstrzyma w gniewie swoim miłosierdzia swa?
- ⟨10⟩ I rzekł jeśm: Dopirzo urozumiał jeśm, ta przemiana prawicy Wysokiego.
- ⟨11⟩ Pomniał jeśm działa boża, bo pomnieć będę od początku dziwy twoje
- ⟨12⟩ i myśleć będę we wszech dzielech twych, i w nalezieniach twych skuszę sie.
- ⟨13⟩ Boże, w świętym droga twoja. Kto bog wielki jako Bog nasz? Ty jeś Bog, jenże czynisz cuda.
- ⟨14⟩ Zjawił jeś w ludzoch moc twoję, odkupił jeś w ramieniu twoim lud twój, syny Jakobowy i Jozefowy.
- ⟨15⟩ Widziały cie wody, Boże, widziały cie wody i bały sie, i zamąciły sie głębokości.
- ⟨16⟩ Mnostwo szumu wod, głos dali obłocy.
- ⟨17⟩ Bowiem strzały twoje idą, głos gromu twego w kole.
- ⟨18⟩ Poświeciły błyskawice twoje okręgu ziemie, poruszyła sie i wezdrżała ziemia.
- ⟨19⟩ W morzu droga twa i ścieżki ⟨twoje⟩ w wiele wod a śladowie twoi nie będą poznani.
- ⟨20⟩ Przewiodł jeś lud twój jako owce w ręce Mojżeszowej i Aaronowie.

6: (*duch*) *moj*: V: (spiritum) meum, Fl: (*duch*) *moj*, Kr: (*ducha*) *mojego*. — **7:** *albo*: ale V: et, Puł i Kr: *i*. — **17:** *idq*: V: transeunt, gdy FL: transierunt, Fl i Kr: *sztly sq*. — **19:** *twoje*: V: tuae, Fl i Kr: *twoje*.

⟨Psalm 77⟩

Attendite. Ten psalm powiada, iż Krystus lud swój duchowny rano pozdrawia karnią. Psalm Azaf, to jest wiernego zgromadzenia cerekwie.

- ⟨1⟩ Słuchajcie, lud moj, głosa mego, nakłońcie ucho wasze w słowa ust moich!
- ⟨2⟩ Otworzę w powieściach usta moja, będę mołwić gadki od początku,
- ⟨3⟩ kielko jesmy słyszeli i poznali jesmy je, i ojcowie nasz⟨y⟩ powiadali nam.
- ⟨4⟩ Nie są utajony od synow jich w pokoleniu drugim,
- ⟨5⟩ powiadając chwały i mocy *Bogu, i dziwy jego, jeż uczynił.
- ⟨6⟩ I pobudził obrząd w Jakobie a zakon położył w Israhel,
- ⟨7⟩ kielko kazał ojcom naszym zjawiona uczynić je synom swoim, by poznało pokolenie drugie,
- ⟨8⟩ synowie, jiz sie narodzą i wstaną, ⟨i⟩ wypowiedzą synom swoim,
- ⟨9⟩ aby położyli w Bodze nadzieję swoją a by nie zapomnieli dzieł bożych, a kaźni jego szukali,
- ⟨10⟩ by nie byli jako ojcowie jich, pokolenie złe i przegarżające,
- ⟨11⟩ pokolenie, jeż nie naprawiło sierce swe ani wierzon z Bogiem duch jego.
- ⟨12⟩ Synowie Efrem, dośpiewając i spuszcżając łączyszcze, obrocili sie w dzień boja,
- ⟨13⟩ nie strzegli obrzęda bożego i w zakonie jego nie chcieli chodzić,
- ⟨14⟩ i zapomnieli dobroty jego i dziwy jego, jeż pokazał jim.
- ⟨15⟩ Przed ojcy jich czynił dziwy w ziemi Ejipta w polu Taneos,
- ⟨16⟩ rozdarł morze i przewiodł je, i postawił wody jako w męchyrzu,
- ⟨17⟩ i wywiodł je w obłoce dniowym, a wszystkie noc w oświeceniu ognia,
- ⟨18⟩ rozdarł opokę na puszczy i napoił je jako w wielu wod,
- ⟨19⟩ i w⟨y⟩wiodł wodę z opoki, i wywiodł jako rzeki wody.
- ⟨20⟩ I przyłożyli jeszcze zgrzeszyć jemu, w gniewie rozdrażniali Wysokiego w przewodziu,
- ⟨21⟩ i kusili Boga w siercoch swych, aby prosili pokarm duszam swoim,
- ⟨22⟩ i źle mołwili są o Bodze. Rzekli: Aza może Bog gotować stoł na puszczy?
- ⟨23⟩ Bo uderzył opokę i płynęły wody, i strumienie wezbrały.
- ⟨24⟩ Aza i chleb może dać albo gotować stoł [na puszczy] ludu swemu?
- ⟨25⟩ Przeto usłyszał Bog i czekał a ogień zażęł sie w Jakob, a gniew wstąpił na Israhel,
- ⟨26⟩ bo nie wierzyli w Boga ani nadzieje mieli w zbawieniu jego.
- ⟨27⟩ I kazał obłokom z wirzchu, i uliczki nieba otworzył,
- ⟨28⟩ i pluła jim manna na jedzenie, i chleb nieba dał jim.
- ⟨29⟩ Chleb anjelski jadł człowiek, karmie spuścił jim w opłwitości.
- ⟨30⟩ Przenosił wiatr południ z nieba i wwiodł w mocy swej przyzapadni,
- ⟨31⟩ i pl⟨u⟩ło na nie jako proch mięso a jako piasek ptacy pierzeni,
- ⟨32⟩ i padali pośrod grodow jich, podług stanow jich.
- ⟨33⟩ I jedli, i nasycili sie barzo, żądzą jich przydał jim, nie są obłudzeni od żądze swe.
- ⟨34⟩ Jeszcze karmie jich były w uściech jich, a gniew boży wstąpił na nie
- ⟨35⟩ i pobił tłuste jich a wybrane w Israhel nagabał.
- ⟨36⟩ We wszech tych zgrzeszyli jeszcze a nie wierzyli w dziwy jego
- ⟨37⟩ i ginęły w prożności dni jich ⟨a lata jich⟩ z rychłością.

- ⟨38⟩ Gdy ubijał je, szukali jego i wrocili sie, i rano szli do niego,
⟨39⟩ i rozpamiętali sie, iż Bog pomocnik jich jest i Bog wirzchni odkupiciel jich jest.
⟨40⟩ I miłowali ji w uściech swych, a językiem swym łgali jemu.
⟨41⟩ Ale sierce jich nie było proste s nim ani wierni miani w obrzędzie jego.
⟨42⟩ Ale on jest miłosierny i lutościw będzie grzechom jich i nie rozproszy jich.
⟨43⟩ I opłwit był, by odwrocił gniew swój i nie zażęł swego gniewu wszego.
⟨44⟩ I wspomienął, iż ciało są, duch idący a nie wracający sie.
⟨45⟩ Kielkokroć rozżuzali ji na puszczy, w gniew pobudzali ji w przewodziu!
⟨46⟩ I obrocili sie, i kusili Bogiem a świętego Israhel rozgorzyli.
⟨47⟩ Nie wspominali ręki jego w dzień, ⟨w⟩ ktory odkupił je z ręki zamącającego,
⟨48⟩ jako położył w Ejipte znamiona swa i cuda swa w polu Taneos
⟨49⟩ i obrocił w krew rzeki jich i deszcze jich, by nie pili,
⟨50⟩ posłał w nie psią muchę, i jadła je, i żabę, i rozegnała je,
⟨51⟩ i dał molom owoc jich i roboty jich kobyłkam,
⟨52⟩ i pobił gradem *wiennice jich i mory jich *żerzewi⟨m⟩,
⟨53⟩ i wydał gradom skot jich i bydło jich ogniovi.
⟨54⟩ Posłał w nie gniew ⟨r⟩ozgniwaniaswego, rozgniewanie i gniew, i zamęt, wpuszczenie przez złe anjoly.
⟨55⟩ Drogę uczynił ścieżce gniewa swego i nie odpuścił od śmierci duszam jich, i wardegi jich we śmierci związał.
⟨56⟩ I pobił wszystka pirzwnięta w ziemi Ejipta, pirzwianki wszech robot jich w ziemi Kam.
⟨57⟩ I odjął jako owce lud swój, i przewiodł je jako stado w puszczy.
⟨58⟩ I wywiodł je w nadziei, i nie bali sie, a nieprzyjaciele jich pokryło morze.
⟨59⟩ I wwiodł je na górę świętości swej, górę, jejże dobyła prawica jego.
⟨60⟩ I wyrzucił od oblicza jich pogany, i losem rozdzielił jim ziemię w powrozku rozdzielienia.
⟨61⟩ I bydlic kazał w stanoch jich postaci Israhel.
⟨62⟩ A kusili i rozgarzali Boga w⟨y⟩sokiego a obrzędow jego nie strzegli.
⟨63⟩ I odwrocili sie, i ⟨nie⟩ chowali smowy jako ojcowie jich, obrocili sie w łączyszczce krzywe.
⟨64⟩ W *gniewie pobudzili ji w pagorkoch swych i w obrazoch swych na gniew rozdrażnili ji.
⟨65⟩ Usłyszał ⟨Bog⟩ i wzgardzał, i w nic obrocił barzo Israhel.
⟨66⟩ I odpędził stan Sylo, stan swój, gdzie przebywał w ludzioch.
⟨67⟩ I dał w jęctwo moc jich i krasę jich w ręce nieprzyjacielowy.
⟨68⟩ I swięził w mieczu lud swój, i dziedzinę swoją wzgardził.
⟨69⟩ Młode jich śniadł ogień a dziewice jich nie są oplakany.
⟨70⟩ Popowie jich w mieczu spadli a wdowy jich nie płakany.
⟨71⟩ I zbudzon jakoby śpiący Bog i jako silny utropiony winem.
⟨72⟩ I uderzył nieprzyjaciele swe w poślądki, przekorę wiekują dał jim.
⟨73⟩ I odpędził stan Jozef a postaci Efrem nie wybrał,
⟨74⟩ ale wybrał postać Juda, górę Syjon, jaż miłował.
⟨75⟩ I uczynił jako jednorozec świętość swoją w ziemi, jaż założył na wieki.
⟨76⟩ I wybrał Dawida sługę swego, i wyjął ji z stad owiec, i od rodzących wziął ji
⟨77⟩ paść Jakoba sługę swego i Israhel dziedzictwo swe.
⟨78⟩ I pasł je w niewinności swojej, i w rozumiech rękę swoju przewiodł je.

1: *głosa*: ale V: legem, Fl: zakon, Kr: zakonu. — **5:** *chwały i mocy Bogu*: ale V: laudes Domini et virtutes eius, Fl: *chwały gospodnowy i czci jego*, Kr: *chwały panowy i mocy jego*. — **8:** *i²*: V: et, Fl: i. — **35:** (*wybrane*) *w Israhel* (Kr tak samo): ale V: (electos) Israel, Fl: (*wybrane*) *Israhel*. — **37:** *a lata jich*: V: et anni eorum, Fl: *a lata jich*, Kr: *i lata ich*. — **52:** *żerzewi(m)*: V: in pruina, co tłumacz bł. czytał jako in pruna, Kr: *szronem*, zob. kom. do translit. — **56:** *w ziemi²*: ale V: in tabernaculis, Fl i Kr: *w przebytkoch*. — **65:** *Bog*: V: Deus, Fl i Kr: *Bog*. — **70:** *nie płakany*: ale V: non plorabantur, FL: non plorabuntur, Fl: *nie płakany będą*, Kr: *nie płakały*.

⟨Psalm 78⟩

Deus, venerunt. Ten psalm powiada, iż Krystus mści krew umarłych przelaną przez sławę imienia jego. Psalm Dawi⟨d⟩.

- ⟨1⟩ Boże, przyszedli pogani w dziedzictwo twoje, pokalali kościół święty twój, położyli Jeruzalem w jableczną strożę.
- ⟨2⟩ Położyli ciała sług twych karmie ptakom nieba, mięso świętych ⟨twych⟩ zwierzu ziemie.
- ⟨3⟩ Wylali krew jich jako wodę około Jeruzalem i nie był, jenze by pogrzebł.
- ⟨4⟩ Uczynienismy w *potępy sąsiadom naszym, podrzeźnienie i naigrwanie tym, jż w okolicy są naszej.
- ⟨5⟩ Dokąd sie, Boże, gniewać będziesz do końca, zażze sie jako ogień gniew twój?
- ⟨6⟩ Wylej gniew twój na ludzi, jż ciebie nie *znają, i na krolewstwa, jaż imienia twego nie wzywały,
- ⟨7⟩ bo śniedli Jakob i miasto jego pusto uczynili.
- ⟨8⟩ Nie pamiętaj złości naszych dawnych, rychło uspieszycie k nam miłosierdzia twoja, bo ubodzy szczynienismy barzo.
- ⟨9⟩ Pomoży nam, Boże, zbawienie nasze, i przez sławę imienia twego, Boże, wyzwol nas, i miłościw bądź grzechom naszym przez imię twoje,
- ⟨10⟩ *bo snadż *rzeką w pogaństwie: Gdzie jest Bog jich? I *znano *będzie w postaciach przed naszyma oczyma
- ⟨11⟩ pomsta krwi sług twoich, jaż rozlita jest. Wnidzi przed cię stękanie spiętych.
- ⟨12⟩ Podług wielkości ramienia twego obejmi syny śmiercią pobitych
- ⟨13⟩ i wroci sąsiadom naszym siedmkroć więcej w łono jich przyganę jich, jaż są przyganiiali tobie, Boże.
- ⟨14⟩ Ale my, lud twój i owce pastwy twoje, chwalić cie będziem na wieki,
- ⟨15⟩ w pokolenie i pokolenie zjawimy chwałę twoję.

2: *twych*²: V: tuorum, Fl: *twojich*, Kr: *twych*. — **4:** *w potępy*: ale: V: opprobrium, Fl: *przekorą*, Kr: *pohańbieniem*. — **6:** *nie znają*: ale V: non noverunt, Fl: *nie znali*, Kr: *nie uznali*. — **10:** *bo... rzeką* (Fl tak samo): w bł. rozumieniu V: ne... dicant, Kr: *aby... nigdy nie rzekli*; — *znano* (niejasne neutrum, Vintr: *vznámilo sě*) *będzie* (Fl tak samo): w bł. rozumieniu V: innotescat, Kr: *aby jawna była*.

⟨Psalm 79⟩

Qui regis. Ten psalm powiada, iż Krystus na cherubin siedząc zborną winnicę, po wszemu światu rozszerzoną, broni. Da⟨wid⟩.

- ⟨1⟩ Jen rządysz Israhel, wysłuchaj! Jenże przewodzisz jako owcę Jozef,
- ⟨2⟩ jen siedzisz na cherubin, zjaw sie przed Efraim, Benijamin i Manasse!
- ⟨3⟩ Zbudzi moc twoję a przydzi, aby zbawiony uczynił nas!
- ⟨4⟩ Boże, obroci nas a pokaży lice [lice] twoje, a zbawieni będziemy.
- ⟨5⟩ Gospodnie, Boże mocy, i dokąd będziesz sie gniewać na modlitwę sługi twego,
- ⟨6⟩ karmić będziesz nas chlebem szez i picie dasz nam we szezach w miarę?
- ⟨7⟩ Położyłeś nas w przeciwność sąsiadom naszym i nieprzyjaciele naszy naśmiewali się z nas.
- ⟨8⟩ Boże mocy, obroci nas a pokaży lice twoje, a zbawieni będziem.
- ⟨9⟩ Winnicę z Ejipta przeniosłeś, wyrzuciłeś pogany i szczepiłeś ją.
- ⟨10⟩ Wodz drogi byłeś przed nią i wsadził jeś korzenie jej, i napełniła ziemię.
- ⟨11⟩ Przykrył gory cień jej a chrost jej cedry boże.
- ⟨12⟩ Rozciągnęła roždze swe aż do morza i aż do rzeki odrośli swe.
- ⟨13⟩ Czemuś skaził ścianę jej i biorą ją wszystcy, jż chodzą mimo ją?
- ⟨14⟩ Skaził ją wieprz z lasa i osobny żwierz popasł jest ją.
- ⟨15⟩ Boże mocy, obroci sie, weżrzy z nieba i widz, i nawiedzi winnicę tę,
- ⟨16⟩ i dokonaj jej, jż sadziła prawica twoja, i nad synem ⟨człowieczym⟩, jegoż poćwirdził sobie.
- ⟨17⟩ Zażżona ogniem i podkopana; od karania twego lica zginą.
- ⟨18⟩ Bądź ręka twoja nad mężem prawice twojej i nad synem człowieczym, jegoż poćwirdził sobie.
- ⟨19⟩ I nie idziem od ciebie, ożywisz nas, a imię twoje wzywać będziem.
- ⟨20⟩ Gospodnie, Boże mocy, obroci nas i pokaży lice twoje, a zbawieni będziem.

13: *chodzą mimo ją:* ale V: *praetergrediuntur viam*, Fl: *idą po drodze*, Kr: *przemijają drogę*. — **16:** *człowieczym:* V: *(filium) hominis*, Fl i Kr: *(synem) człowieczym*.

⟨Psalm 80⟩

Exsultate Deo. Powieda, iż Krystusowi imamy trąbami duchownymi wszystką myślą śpiewać. Psalm Dawidow. Piątkowe psalmy to.

- ⟨1⟩ Wieselcie się Bogu, pomocniku naszemu, śpiewajcie Bogu Jakob!
- ⟨2⟩ Weźmiecie psalm a dajcie bęben, żołtarz wesoły z gęśłmi!
- ⟨3⟩ Trębcie w godną trąbę w znamienity dzień god waszych,
- ⟨4⟩ bo kaźń w Israhel jest i sąd Bogu Jakob.
- ⟨5⟩ Obrząd w Jozefie położył ji, gdy wyszedł z ziemie Ejipta, język, jegoż nie znał, usłyszał.
- ⟨6⟩ Odwrocił od brzemion chrbiet jego, ręce jego w koszu służyły jesta.
- ⟨7⟩ W zamęcie wzywałeś *mie* i zbawiłem cie, i wysłuchałem cie w skryciu burze, kuśilem cie u wody przeciwieństwa.
- ⟨8⟩ Słysz, lud moj, i poświadczę cie, Israhel, będzieszli mie słuchać, nie będzie w tobie bog nowy ani kłaniać się będziesz bogu cudzemu.
- ⟨9⟩ Bo ja jeśm Gospodzin, Bog twój, jenże wywiodł jeśm cie z ziemie Ejipta, rozszerzy usta twoja, a napelnę je.
- ⟨10⟩ I nie usłyszał lud moj głosa mego a Israhel nie posłuchnął mie,
- ⟨11⟩ i puściłem je podług żądze sierca jich; pojda w zamysłach swych.
- ⟨12⟩ By lud moj słuchoł był mnie, Israhel by po drogach moich był chodził,
- ⟨13⟩ za nic snadź nieprzyjaciele jich ukorzyłbych był i na zamacające je puściłbych był rękę moję.
- ⟨14⟩ Nieprzyjaciele boży sełgali jemu i będzie czas jich na wieki.
- ⟨15⟩ I karmił je tukiem z żyta i z opok miodu nasycił je.

5: *obrząd... położył ji*: V: testimonium... posuit illud, Fl i Kr: *świadcztwo... położył ono*. — **15:** *z opok*: ale V: *de petra*, Fl i Kr: *z opoki*.

⟨Psalm 81⟩

Deus stetit. Ten psalm powiada, iż Krystus wśród bogów sam wszechmogący poznany jest. Psalm Dawida.

- ⟨1⟩ Bog stał we zborze bogów, ale w pośród bogi rozsądza.
- ⟨2⟩ I dokąd sądzicie złość i oblicze grzesznych przymujecie?
- ⟨3⟩ Sędźcie stradnemu i sirocie, ⟨śmiernego⟩ i ubogiego sprawcie,
- ⟨4⟩ wytargńcie ubogiego i stradnika z ręki grzesznego wyzwolcie!
- ⟨5⟩ Nie wiedzieli ani rozumieli, we ńmach chodzą; poruszą się wszystkie założenia ziemi.
- ⟨6⟩ Ja rzekł: Bogowie jesteście i synowie Wysokiego wszyscy.
- ⟨7⟩ Ale wy jako ludzie zemrzecie i jako jeden ze książąt padniecie.
- ⟨8⟩ Wstań, Boże, sędzi ziemię, bo ty dziedzicem będziesz we wszech poganoch.

3: *śmiernego*: V: humilem, Fl: *cichego*, Kr: *pokornego*.

⟨Psalm 82⟩

Deus, quis similis. Tu powiada psalm, iż Krystus wszej ziemie jest najwyszszy przebywca. Psalm Dawid.

- ⟨1⟩ Boże, kto rowien będzie tobie? Nie milczy ani ukaźnion bądź, Boże,
⟨2⟩ bo owa nieprzyjaciele twoji po(w)zniali a jż nienawidzieli cie, wzniesli głowę.
⟨3⟩ Na lud twój zgłobili radę i myśleli przeciw świętym twym.
⟨4⟩ Rzekli: Pojdźcie, a rozproszymy je z luda a nie będzie wspomniano imię Israhel dalej.
⟨5⟩ Bo myśleli za jedno, pospołu przeciw tobie obrząd położyli: stany Idumeow i Ismahelit,
⟨6⟩ Moab i Agareni, Gebal (i Amon), i Amalech, cudzoziemcy *przebywając w Tyrze.
⟨7⟩ Bowiem Assur przyszeł s nimi, uczynili sie na pomoc synom Lot.
⟨8⟩ Uczyni jim jako Madyjan i Zyzare, jako Jabin w strumieniu Cyzon!
⟨9⟩ Zginęli w Endor, uczynili sie jako gnoj ziemie.
⟨10⟩ Położ książęta jich jako Oreb i Zeb, i Zebee, i Salmana,
⟨11⟩ wszystka książęta jich, jż rzekli: Dziedzictwem *obejmiemy świętość bożą.
⟨12⟩ Boże moj, połącz je jako koło i jako źdźbło przed licem wiatra!
⟨13⟩ Jako ogień, jen żże las, i jako płomień żgący gory,
⟨14⟩ tako gonić je będziesz w burzy twoje a w gniewie twojem zamącisz je.
⟨15⟩ Napełni oblicze jich gańby, i szukać będą imię tve, Boże.
⟨16⟩ Zapłońcie sie i zamęćcie sie na wieki wiekom, i osromoceni bądźcie, i zgińcie.
⟨17⟩ I poznają, iż imię tobie Bog, ty sam nawyszszy we wszej ziemi.

6: *i Amon:* V: et Amon, Fl i Kr: *i Amon*; — *przebywając:* ale V: cum habitantibus, Fl: z *przebywającymi*. — **11:** *obejmiemy:* ale V: possideamus, Fl: *osiądzmy*.

⟨Psalm 83⟩

Quam dilecta. Ten psalm powiada, iż Krystus niebieskiego domu nam krolewstwa wzjawia wiekują. Psalm Dawid.

- ⟨1⟩ Kako mili stanowie twoji, Boże mocy! Żąda i *mdła dusza moja w przebytki boże.
- ⟨2⟩ Sierce moje i ciało ⟨moje⟩ wiesieliłasta sie w Bog żywy.
- ⟨3⟩ Bo wrobl znalazł sobie ⟨dom⟩ a gardlica *gniazdo*, gdzie położy dzieci swoje.
- ⟨4⟩ Ołtarze twoi, Boże mocy, krolu moj i Boże moj!
- ⟨5⟩ Błogosławieni, již przebywają w domu twoim, Boże, na wieki wiekom chwalić cie będą.
- ⟨6⟩ Błogosławiony mąż, jegoż jest pomoc od ciebie, wstąpienia w sercu swym rozłożył, w padole szez, na mieście, jeż położył.
- ⟨7⟩ Bo błogosławienie da zakonanośca; pojdą z cnoty w cnotę, widzian będzie Bog bogow w Syjon.
- ⟨8⟩ Gospodnie, Boże mocy, usłysz modlitwę moję, uszyma posłuchaj, Boże Jakobow!
- ⟨9⟩ Zaszczytca nasz, przyźrzy, Boże, i weźrzy w oblicze pomazańca twego!
- ⟨10⟩ Bo lepszy jest dzień jeden w trzemoch twych nad tysiące.
- ⟨11⟩ Wybrał jeśm odrzucon być w domu Boga ⟨mego⟩ więcej, niż bydlic w stanoch grzesznikow.
- ⟨12⟩ Bo miłosierdzie i prawdę miłuje Bog, miłość i sławę da Bog,
- ⟨13⟩ nie *zbawisz dobr jich, již chodzą w niewinności. Boże mocy, błogosławiony człowiek, jenże pwa w cię.

1: *mdła*: niejasna forma, V: deficit, Fl: *schodzi*, Kr: *ustawa*. — **2:** *moje*²: V: (caro) mea, Fl i Kr: (ciało) moje. — **3:** *dom*: V: domum, Fl i Kr: *dom*. — **11:** *mego*: V: (Dei) mei, Fl i Kr: (Boga) mego. — **13:** *nie zbawisz*: ale V: non privabit, Fl: *nie zbawi*, Kr: *nie oddali*.

⟨Psalm 84⟩

Benedixisti. Ten psalm powiada, iż Krystus nam miłosierdzie swoje przyścim swoim raczy pokazać.

- ⟨1⟩ Błogosławił jeś, Boże, ziemię twoją, odwrócił jeś jęstwo Jakob.
- ⟨2⟩ Odpuściłeś złość ludu twemu, zakryłeś wszystkie grzechy jich.
- ⟨3⟩ Ukoileś wszystek gniew twój, odwróciłeś się od gniewa rozgniewania twego.
- ⟨4⟩ Obroci nas, Boże, zbawienie nasze, i odwróci gniew twój od nas!
- ⟨5⟩ Aza na wieki gniewać się będziesz nam? Albo rozciągniesz gniew twój od pokolenia w pokolenie?
- ⟨6⟩ Boże, ty obrociw się ożywisz nas, a lud twój wiesielić się będzie w tobie.
- ⟨7⟩ Ukaży nam, Boże, miłosierdzie tve i zbawienie tve daj nam!
- ⟨8⟩ Słuchać będę, co będzie mołwić we mnie Gospodzin, Bog, bo będzie mołwić pokoj w lud swój
- ⟨9⟩ i na święte swe, i w ty, jż się nawracają w sierce.
- ⟨10⟩ A wszakoż blizu bojących się jego zbawienie jego, aby bydlila sława w ziemi naszej.
- ⟨11⟩ Miłosierdzie a prawda pośrzatłasta się, sprawiedlność a pokoj całowałasta się.
- ⟨12⟩ Prawda z ziemie wezszała jest a sprawiedlność z nieba weźrzała jest.
- ⟨13⟩ Bowiem Bog da lubość a ziemia nasza da owoc swój.
- ⟨14⟩ Sprawiedlność przed nim chodźć będzie i położy na drodze chody swoje.

⟨Psalm 85⟩

Inclina. Krystus słodki i pokorny modlących się prośby wysłucha.

- ⟨1⟩ Nakłoń, Boże, ucho twoje i wysłuchaj mnie, bo stradnik i ubogi jeśm ja!
- ⟨2⟩ Strz(eż)y dusze moje, bo święty jeśm, zbawionym uczyni sługę twego, Boże moj, pwającego w cię!
- ⟨3⟩ Smiłuj sie nade mną, Boże, bo ku tobie wołałem wszystek dzień, uwiesiel duszę sługi twego, bo ku tobie, Boże, duszę moję podźwiłem!
- ⟨4⟩ Bo ty, Boże, słodki i cichy, i wielkiego miłosierdzia wszem wzywającym cie.
- ⟨5⟩ Uszyma poczuj modlitwę, ⟨Gospodnie⟩, [modlitwę] moję i posłuchaj głosa prośby mojej!
- ⟨6⟩ W dzień zamęta mego wołałem k tobie, bo usłyszał jeś mie.
- ⟨7⟩ Nie jest rowien tobie w bodzech, Boże, ani jest podług dział twych.
- ⟨8⟩ Wszystcy pogani, jeześ uczynił, przydą i kłaniać sie będą przed tobą, Boże, i chwalić będą imię twoje,
- ⟨9⟩ bo wielki jeś ty i czyniący dziwy, ty jeś Bog sam.
- ⟨10⟩ Odprowadź mie, Boże, w drodze twojej, a *wnidę w prawdzie twojej, wiesiel sie sierce moje, by sie bało imienia twego.
- ⟨11⟩ Chwalić cie będę, Gospodnie, Boże moj, we wszem siercu moim i słać będę imię tve na wieki,
- ⟨12⟩ bo miłosierdzie tve wielkie jest nade mną i wytargł jeś duszę moję z piekła niższego.
- ⟨13⟩ Boże, złośni powstali na mie i zbor mocarzow szukali duszę moję a nie stawili ciebie przed sobą.
- ⟨14⟩ A ty, Gospodnie, lutościwy i miłosierny, cirpiący i wielkiego miłosierdzia, i prawdziwy,
- ⟨15⟩ weźrzy na mię i smiłuj sie nade mną, daj moc synu twemu i zbawionym uczyni syna posełkiniej twojej!
- ⟨16⟩ Uczyni se mną znamię w dobrem, iż uźrzą, jiz mie nienaźrzeli, i osromoceni bądzcie, bo ty, Boże, pomogł jeś mi i ucieszył jeś mie.

5: *Gospodnie*: V: Domine, Fl: *Gospodnie*, Kr: *Panie*. — **10:** *wnidę* (Kr tak samo), ale V: *ingrediar*, Fl: *abych wszedł*. — **16:** *iz uźrzą*: ale V: *ut videant*, Fl: *aby widzieli*, Kr: *aby uźrzeli*.

⟨Psalm 86⟩

Fundamenta. Ten psalm powiada, iż Krystus cerekwie swojej na świętych gorach ustawienia mimo wszystkie israhelskie kościoły miłował.

- ⟨1⟩ Założenia jego w gorach świętych, miłuje Bog wrota Syjon nade wszystkie stany Jakob.
- ⟨2⟩ Wielebne rzeczy powiedany są o tobie, miasto boże.
- ⟨3⟩ Pomnieć będę Raab i Babiloniją wiedzącym mie.
- ⟨4⟩ Owa cudzoziemcy i Tyr, i lud murzyński, ci tamo byli.
- ⟨5⟩ Aza Syjon rzecze? Człowiek a człowiek urodził się w niej, a sam założył ją Najwyższy.
- ⟨6⟩ Bog prawil w piśmiejch ludzkich i pirzwieszych, tych, jż byli w niej.
- ⟨7⟩ Jako wiesielących wszech przebytek jest w tobie.

3: (*pomnieć będę...*) *Babiloniją*: V: (*memor ero...*) *Babylonis*, Kr: (*pamiętać będę...*) *na Babilon*, ale Fl: (*pamięcien będę...*) *Babiloniji*.
— **6:** *pirzwieszych*: ale V: *principum*, Fl i Kr: *książąt*.

⟨Psalm 87⟩

Domine, Deus salutis. Ten psalm powiada, iż Krystus za nas posłany umrzeć ranym zmartwychwstaniem jest oświecon. D⟨awid⟩.

- ⟨1⟩ *Gospodnie*, Boże zbawienia mego, we dnie wołał jeśćm i w nocy przed tobą.
- ⟨2⟩ Wnidź przed cię modlitwa moja, nakłoń ucho tve na prośbę moję.
- ⟨3⟩ Bo napełniona jest złościami dusza moja a żywot moj piekłu sie przybliżył.
- ⟨4⟩ Mniman jeśćm z stąpającymi w jezioro, uczynileśm sie jako człowiek przez pomocy, między martwymi wolen,
- ⟨5⟩ jako ranieni śpiąc w grobiech, jichże nie pomnisz więcej, a oni z ręki twej odpędzeni są.
- ⟨6⟩ Położyli mie w jezierze niższym, we ćmach i w ciemności śmierci.
- ⟨7⟩ Nade mną stwirdził sie gniew twój i wszystkie wody tve wwiodł jeś na mię.
- ⟨8⟩ Daleko uczynił jeś znane moje ode mnie, położyli mnie w żądzenie sobie.
- ⟨9⟩ Zdradzon jeśćm a nie wychodziłem, oczy moje schorzały przed strażą.
- ⟨10⟩ Wołał jeśćm k tobie, Boże, wszystek dzień, rozszyrzyłem k tobie ręce moje.
- ⟨11⟩ Aza martwym czynić będziesz dziwy? Albo lekarze wkrzeszą i chwalić cię będą?
- ⟨12⟩ Aza kto prawić będzie w grobie miłosierdzie tve a prawdę twoję w [ziemi] *zgubieniu*?
- ⟨13⟩ Aza poznany będą we ćmach dziwy twoje a sprawiedność twa w ziemi *zapomnienia*?
- ⟨14⟩ I ja k tobie, Boże, wołał jeśćm, i rano modlitwa moja uprzedzi cię.
- ⟨15⟩ Czemu, Boże, odganasz modlitwę moję, odwracasz oblicze twoje ode mnie?
- ⟨16⟩ Ubogi jeśćm ja i w robotach od młodości moje, powyszszon ale, uśmierzon jeśćm i zamącon.
- ⟨17⟩ Na mię szli gniewowie twoi i strachy twoje zamąciły mie.
- ⟨18⟩ Ogardnęły mie jako woda wszego dnia, ogardnęły mie pospołu.
- ⟨19⟩ Oddalił jeś ode mnie przyjaciela i bliźszego, i znane moje od nędze.

12 – 13: *prawdę twoję... w ziemi zapomnienia:* zob. kom. do translit.

⟨Psalm 88⟩

Misericordias. Ten psalm powiada, iż Krystus jest ucieściciel na patryjarchy, proroki i apostołski zbor. Psalm Dawid.

- ⟨1⟩ Miłosierdzia boża na wieki pięć będę.
- ⟨2⟩ W pokolenie i w pokolenie wzjawię prawdę twoją w uścich moich.
- ⟨3⟩ Bo jeś rzekł: ⟨Na wieki⟩ miłosierdzie wsprawiono będzie w niebiesiech, nagotowana będzie prawda twoja w nich.
- ⟨4⟩ Ułożył jeśm obrząd wybranym moim, przysięgł jeśm Dawidowi służyć memu: Aż na wieki nagotuję siemię twoje
- ⟨5⟩ i usiedlę w pokolenie i w pokolenie stolec twój.
- ⟨6⟩ Poznają niebiosa dziwy twoje, Boże, i też prawdę twoją w cerekwi świętych.
- ⟨7⟩ Bo kto w obłoczech zrowna się Bogu, rowiennik będzie Bogu w synoch bożych?
- ⟨8⟩ Bog, jegoż sławiają w radzie świętych, wielki i groźny nade wszemi, iż w okolicy jego są.
- ⟨9⟩ Gospodnie, Boże mocy, kto rowiennik tobie? Mocny jeś, Boże, a prawda twoja w okrędze twym.
- ⟨10⟩ Ty *paniasz mocy morza, ale dźwiganie lelejenia jego ty uciszasz.
- ⟨11⟩ Ty jeś pokorzył jako rannego pysznego, w ramieniu mocy twej rozproszyłeś nieprzyjaciele twoje.
- ⟨12⟩ Twoja są niebiosy i twoja jest ziemia, okrąg ziemie i pełność *jego tyś założył, wiatr północny i morze tyś stworzył.
- ⟨13⟩ Tabor i Hermon w imię twoje wiesielić się będą, twoje ramię z mocą.
- ⟨14⟩ Stwirdzi się ręka twoja i powyszszona bądź prawica twoja, sprawiedność i sąd nagotowanie stolca twego,
- ⟨15⟩ miłosierdzie i prawda przedzieta przed licem twoim. Błogosławiony lud, jenże umie śpiewanie.
- ⟨16⟩ Boże, we światłości oblicza twego chodźć będą i w imię twe będą się wiesielić wszytek dzień, i ⟨w⟩ sprawiedności twojej powyszszeni będą,
- ⟨17⟩ bo sława mocy jich ty jeś i w lubości twojej powyszszon będzie rog ⟨nasz⟩,
- ⟨18⟩ bo boże jest wzniesienie nasze i świętego Israhel, krola naszego.
- ⟨19⟩ Tegdy mołwił jeś w widzeniu świętym twym i rzekł jeś: Położyłem pomoc w mocnym i powyszszylem wybrańca z ludu mego.
- ⟨20⟩ Nalazłem Dawida sługę mego, olejem świętym moim pomazał jeśm ji.
- ⟨21⟩ Bo ręka moja pomoże jemu a ramię moje poćwirdzi ji.
- ⟨22⟩ Nic prześpieje nieprzyjacieli w nim a syn złości nie przyłoży zawadzić jemu.
- ⟨23⟩ I usiekę przed obliczym jego nieprzyjaciele jego a nienawidzące ji w uciekanie obroć.
- ⟨24⟩ A prawda moja i miłosierdzie moje s nim, a w imię moje powyszszon będzie rog jego.
- ⟨25⟩ I położę w morzu rękę jego a w rzekach prawicę jego.
- ⟨26⟩ On wezwał mnie: Ociec moj jeś ty, Bog moj i przyjemca zbawienia mego,
- ⟨27⟩ a ja pirzwienca postawię ji, wysokiego nad krolmi ziemie.
- ⟨28⟩ Na wieki zachowam jemu miłosierdzie moje a obrząd moj wierny jemu.
- ⟨29⟩ I położę na wieki wiekom siemię jego a stolec jego jako dni nieba.
- ⟨30⟩ Ale ostanąli synowie jego zakonu mego a w sądziech moich nie będą chodźć,
- ⟨31⟩ acz sprawiedność moją pobieczynią a kaźni mojej nie strzec będą,
- ⟨32⟩ nawiedzę w mietle złość jich i w ranach grzechy jich.
- ⟨33⟩ Ale miłosierdzia mego nie rozsypię od niego ani zaszkodzę w prawdzie mojej,
- ⟨34⟩ ani pobieczynię obrzędu mego a co pochodzą z warg mych, nie uczynię wzruszono.
- ⟨35⟩ Jednąc przysięgłem w świętym moim: [Nie] ⟨Acz⟩ sełżę Dawidem, siemię jego na wieki zostaje

- ⟨36⟩ a stolec jego jako słuńce przede mną i jako miesiąc swirzchowany na wieki a świadek na niebie wierny.
- ⟨37⟩ Ale ty odpędziłeś i zgardziłeś, oddaliłeś pomazańca twego.
- ⟨38⟩ Odwrociłeś obrząd sługi twego, pobezczyliłeś na ziemi świętość jego.
- ⟨39⟩ Skaziłeś wszystkie płoty jego, położyłeś ćwierdzę jego strach.
- ⟨40⟩ Targali ji wszyscy chodząc drogą, uczynił sie przekorę sąsiadom swym.
- ⟨41⟩ Powyszczyłeś prawicę ściskających ji, uwiesieliłeś wszystkie nieprzyjaciele jego.
- ⟨42⟩ Odwrociłeś pomoc miecza jego i nie wspomogłeś jemu w boju.
- ⟨43⟩ Skaziłeś ji od oczyszczenia i stolec jego na ziemię stargł jeś.
- ⟨44⟩ Umniejszyłeś dni czasu jego, oblał jeś ji sromotą.
- ⟨45⟩ I dokąd, Boże, odwracasz sie do końca, zażży sie jako ogień gniew twój?
- ⟨46⟩ Wspomień, co jest moje bycie; azażes darmo ustawił wszystkie syny ludzkie?
- ⟨47⟩ Który jest człowiek, jen żyw jest, a nie użrzy śmierci, wytargn(ie) duszę swą z ręki piekła?
- ⟨48⟩ Gdzie są miłosierdzia twoja ⟨stara⟩, Boże, jakoś przysiągł Dawidowi w prawdzie twojej?
- ⟨49⟩ Pomni, Boże, przekorę sług twych, jaż trzymał jeśm w łonie mym, wiewa poganow,
- ⟨50⟩ co rozgarzali cie, Boże, nieprzyjaciele twoji, co rozgarzali przemienienie pomazańca twego.
- ⟨51⟩ Błogosławiony Bog na wieki. Stań sie! Stań sie!

3: *na wieki*: V: in aeternum, Fl i Kr: *na wieki*. — **10:** *paniasz*: V: dominaris, Fl: *panasz*, Kr: *panujesz*. — **12:** *jego*: ale Fl i Kr: *jej* (sc. *ziemie*). — **17:** *nasz*: V: (cornu) nostrum, Fl i Kr: *nasz*. — **32:** *złość*: ale V: iniquitates, Fl: *lichoty*, Kr: *złości*. — **33:** *nie rozsypię*: V: non dispergam, Fl: *nie rozproszę*, Kr: *nie oddalę*. — **48:** *stara*: V: (misericordiae...) antiquae, Fl: (*miłosierdzia...*) *stara*, Kr: (*miłosierdzia...*) *stare*.

⟨Psalm 89⟩

Domine, refugium. Ten psalm powiada, iż Krystus utoka ludzka uczyniony miłosierdzim nas ranym pozdrowił. Modlitwa grzesznego w strachu będącego w pokorności.

- ⟨1⟩ Boże, utoka uczynił jeś sie nam od pokolenia w pokolenie.
- ⟨2⟩ Drzewiej niż są gory uczyniony albo stworzona ziemia i świat, od wieka ⟨i aż do wieka⟩ ty jeś Bog.
- ⟨3⟩ Nie odwracaj człowieka we śmiarę, a rzekł jeś: Obroćcie sie, synowie ludzcy!
- ⟨4⟩ Bo tysiąc lat przed twyma oczyma jako dzień wczorajszy, jen pominął,
- ⟨5⟩ a stroże w nocy, jichże nizacz imają, jich lata będą.
- ⟨6⟩ Rano jako ziele ⟨minie, rano⟩ zakwcie i mini⟨e⟩, wieczor spadnie, zwiędnie i ze⟨s⟩chnie.
- ⟨7⟩ Bo pomdleli jesmy w gniewie twoim i w rosierdziu twoim zamęceni jesmy.
- ⟨8⟩ Położyłeś złości nasze przed sobą, świat nasz w oświeceniui oblicza twego.
- ⟨9⟩ Bo wszystkie dni nasze zaginęły a w gniewie twoim zaginęliśmy.
- ⟨10⟩ Lata nasza jako pajak pomyślony będą, dniowie lat naszych w nich siedmdziesiąt lat,
- ⟨11⟩ ale acz w mocnych, ośmdziesiąt lat, a dalej jich trud i boleść,
- ⟨12⟩ bo nadjidge śmiara i pokaźnieni będziem.
- ⟨13⟩ Kto znaie moc gniewa twego a przed strachem twoim gniew twój rozmierzyć?
- ⟨14⟩ Prawicę twoję tako jawnę uczyni a nauczone sierca w mądrości.
- ⟨15⟩ Obroci sie, Boże, i dokąd? A usłyszczą bądź nad sługami twymi.
- ⟨16⟩ Napęlnieni jesmy rano miłosierdzia ⟨twego⟩ i wiesielilismy sie, i kochalismy sie we wszech dniach naszych.
- ⟨17⟩ Radowalismy sie w dniach, w jeżeś nas uśmierzał, w lata, w jaż widzielismy złości.
- ⟨18⟩ Weźrzy na sługi twoje i na działa twa i spraw syny jich!
- ⟨19⟩ I bądź światłość Gospodna, Boga naszego nad nami a działa ręku naszych spraw na nas, a działa ręku naszu spraw.

2: *i aż do wieka:* V: et usque in saeculum, Fl: *i aż do wieka*, Kr: *i aże na wieki*. — **6:** *minie, rano:* V: transeat, mane, Fl i Kr: *sydzie, rano*. — **16:** *(miłosierdzia) twego:* V: (misericordia) tua, Fl i Kr: *(miłosierdzia) twego*.

⟨Psalm 90⟩

Qui habitat. Ten psalm powiada, iż Krystus głowę lwową i smokową, sam wrociw sie wzięzca z piekła, podeptał jest. Pienie Dawida.

- ⟨1⟩ Jenże przebywa w pomocy Nawyszszego, w zaszczyeniu Boga nieba przebędzie.
- ⟨2⟩ Rzecze Bogu: Przyjemca moj jeś ty i utoka moja, Bog moj, pwać będę weń.
- ⟨3⟩ Bo on zbawił mie z sidła łowcow i od słowa przykrego.
- ⟨4⟩ Plecoma swyma zasłoni cie i pod piory jego pwać będziesz.
- ⟨5⟩ Szczytem ogardnie cie prawda jego, nie będziesz sie bać od strachu nocnego,
- ⟨6⟩ od strzały latające we dnie, od orędzia chodzącego we ćmach, od naboja i dyjabła połudnego.
- ⟨7⟩ Padną od boka twego tysiąc, a dziesięć tysięcy *na prawicy twojej, ale k tobie nie przybliży sie.
- ⟨8⟩ A wżdyż oczyma twyma uznamięnasz i odpłatę grzesznych użrżysz.
- ⟨9⟩ Bo ty jeś, Boże, nadzieja moja, wysoki położył jeś utok twój.
- ⟨10⟩ Nie przystąpi k tobie złe a bicz nie przybliży sie stanowi twemu,
- ⟨11⟩ bo anjołom swym przykazał o tobie, aby cie strzegli we wszach drogach twoich.
- ⟨12⟩ W rękę będą nosić cie, aby nie uraził o kamień nogę twoję.
- ⟨13⟩ Na źmiju i bazyliszku będziesz chodzić i podepcesz lwa i smoka.
- ⟨14⟩ Bo w mię pwał, wywołę ji, zaszczycę ji, bo poznał imię moje.
- ⟨15⟩ Wołał ku mnie, a ja wysłucham ji, s nim jeśm w zamęcie, wyjmę ji i sławić będę ji.
- ⟨16⟩ Długości dni napelnę ji i pokażę jemu zbawienie moje.

6: *od orędzia:* V: a negotio, Fl: *od potrzebizny*, Kr: *od pokusy*. — **7:** *na prawicy:* ale: V: a dextris, Fl: *od prawic*.

⟨Psalm 91⟩

Bonum.

- ⟨1⟩ Dobrze jest chwalić Boga i śpiewać imieniu twemu, Wysoki,
⟨2⟩ na powiedanie rano miłosierdzie twoje a prawdę twoją przez noc
⟨3⟩ w dziesięci strun żołtarzu, z pienim, w gęśloch.
⟨4⟩ Bo kochał jeś mie, Boże, w dziele twoim a w dzielech ręku twoju będę sie wiesielić.
⟨5⟩ Jako wielika są sie uczyniła dzieła twoja, Boże! Barzo głębokie uczyniły sie myśli twoje.
⟨6⟩ Mąż głupi nie pozna i szalony nie urozumie ⟨tego⟩.
⟨7⟩ Gdy wznidą grzesznicy jako siano i pokażą sie wszyscy, jiz stroją złość,
⟨8⟩ aby zginęli na wieki wiekom, ale ty najwyszszy na wieki, Boże.
⟨9⟩ Bo owa nieprzyjaciele twoji, Boże, bo owa nieprzyjaciele twoji zginą i rozproszeni będą ⟨wszystcy⟩, jiz stroją złość.
⟨10⟩ I powyszszon będzie jako *jednorożec rog moj a starość moja w miłosierdziu oplwitym.
⟨11⟩ I nie⟨na⟩żrzało oko moje nieprzyjacioł moich, i na wstające na mię obrzadzające źle *usłysz ucho moje.
⟨12⟩ Prawy jako palma kwiśc będzie i jako cedr libański rozplodzi sie.
⟨13⟩ Szczepieni w domu bożym w trzemiech domu Boga naszego kwiśc będą,
⟨14⟩ jeszcze rozplodzą sie w starości oplwitej a dobrze cirzpiący będą, aby zjawili,
⟨15⟩ bo prawy Gospodzin, Bog nasz, a nie złości w niem.

1: *Wysoki:* ale V: Altissime. — **6:** *tego:* V: haec, Fl: *tego*, Kr: *tych rzeczy*. — **9:** *wszystcy:* V: omnes, Fl i Kr: *wszytcy*. — **10:** *jednorożec* (Fl i Kr tak samo): V: unicornis, Vintr: *jednorożców*, ale FL: unicornus. — **11:** *usłysz:* ale: V: audiet, Fl i Kr: *usłysz*.

⟨Psalm 92⟩

Dominus regnavit. Ten psalm powiada, iż Krystus przemogw śmierć w krasę wstania z martwych oblekł sie, w chwałę pienia Dawid.

- ⟨1⟩ Bog krolował, w krasę oblekł sie, oblekł sie Bog w moc i przepasał sie,
- ⟨2⟩ bowiem stwirdził okrąg ziemie, jenże nie poruszy sie.
- ⟨3⟩ Nagotowan jest stolec twój odtąd, od wieka ty jeś.
- ⟨4⟩ Podźwigły są rzeki, Boże, podźwigły rzeki głos swój,
- ⟨5⟩ podźwigły są rzeki lić swoją. Od głosow wod wiela
- ⟨6⟩ dziwna powyszszenia morza, dziwny w wysokościach Bog.
- ⟨7⟩ Obrzędowie twoji prawi są sie uczynili barzo, domu twemu słusza świętość, Boże, w długość dniow.

⟨Psalm 93⟩

Deus ultionum. Krystus cielne rozgodziw skony i człowieku naukę dał, przez jaż by ji poznał i siebie nauczył. Psalm.

- ⟨1⟩ Bog pomst, Gospodzin, Bog pomst wolnie czynił.
- ⟨2⟩ Powyszszy sie, jż sądzisz ziemię, wroc odpłatę pysznym!
- ⟨3⟩ Dokąd grzeszni, Boże, dokąd grzeszni wielbić sie będą,
- ⟨4⟩ wysłowią i mołwić będą złość, mołwić będą wszyscy, jż czynią krzywdę?
- ⟨5⟩ Lud twój, Boże, pokorzyli i dziedzinę twą gabali.
- ⟨6⟩ Wdowę i przychodnia zabili i siroty pobili.
- ⟨7⟩ I rzekli: Nie użrzy Bog ani urozumie Bog Jakobow.
- ⟨8⟩ Rozumiejcie, głupi w ludu, a szaleni, niekiedy baczycie!
- ⟨9⟩ Jenże szczepił ucho, nie słyszy? Albo jen ulepił oko, nie znamiona?
- ⟨10⟩ Jen kaźni pogany, nie będzie karać, jen uczy człowieka naukę?
- ⟨11⟩ Bog wie myśli ludzkie, iż prozne są.
- ⟨12⟩ Błogosławiony człowiek, jegoż ty nauczasz, Boże, i z twego zakona nauczysz ji,
- ⟨13⟩ by ukoił jemu ode dniow złych, ażby ukopa*n* grzesznemu doł.
- ⟨14⟩ Bo nie odpędzi Bog luda swego a dziedziny swej nie ostantie,
- ⟨15⟩ aliz prawda obroci sie w sąd a jż podle jej są, wszyscy, jż prawego są serca.
- ⟨16⟩ Kto mi wstanie przeciwu zgłobiącym? Albo kto stanie se mną przeciwu czyniącym złość?
- ⟨17⟩ Bo by Bog nie pomogł mnie, przez mała przebywałaby w piekle dusza moja.
- ⟨18⟩ Acz jeśm rzekł: Poruszyła sie noga moja, miłosierdzie tve, Boże, pomogło mnie.
- ⟨19⟩ Podług mnostwa boleści moich w sercu moim uciechy twoje ucieszyły duszę moję.
- ⟨20⟩ Aza lpi przy tobie stolec złości, jenże czynisz trud w kaźni?
- ⟨21⟩ Łuczają w duszę prawego a krew *prawego zdadzą.
- ⟨22⟩ I uczynił mi sie Bog w utok a Bog moj w pomoc nadzieje mojej.
- ⟨23⟩ I wroci jim złość jich i we złości jich rozproszy je, rozproszy ony Gospodzin, Bog nasz.

5: *lić swoje*; ale V: *fluctus suos*, Fl: *licia swoja*, Kr: *wetny swoje*. — **15:** *sq*¹ (Kr tak samo): dodatek tłumacza. — **21:** *łuczają*; FL: *captabant*, Fl: *łuczachą*, Kr: *brali sie*; — (*krew*) *prawego*; ale V: (*sanguinem*) *innocentem*, Fl: (*krew*) *niewinną*.

⟨Psalm 94⟩

Venite, exsultemus. Ten psalm powiada, iż Krystus pasterz dobry owce swoje w wiekuje odpoczywanie wwozdi i rozkoszą bostwa i człowieictwa żywi.

- ⟨1⟩ *Pojdziem, wiesielmy sie Gospodnu, śpiewajmy Bogu, zbawicielu naszemu,
⟨2⟩ ⟨u⟩śpieszmy lice jego w chwale i w psalmiech pojmy jemu,
⟨3⟩ bo Bog wieliki Gospodzin i krol wieliki nade wszemi bogi,
⟨4⟩ bo w ręce jego są wszyscy kraje ziemie i wysokości gor jego są,
⟨5⟩ bo jego jest morze a on uczynił je i suchą ręce jego uczyniły.
⟨6⟩ *Pojdźmy, pokłońmy sie i padńmy ⟨przed Gospodnem⟩, i płaczymy przed Bogiem, jenże uczynił nas, bo on
⟨Gospodzin⟩, Bog jest nasz,
⟨7⟩ a my lud pastwy jego i owce ręku jego. Dzisiaj acz głos jego usłyszycie, nie zaćwirdzajcie sierc waszych,
⟨8⟩ jako w rozgarzeniu podług dnia kuszenia na puszczy,
⟨9⟩ gdzież kusili mie ojcowie waszy, skusili i widzieli działa moja.
⟨10⟩ Czterdzieści lat rozgniewan jeśm był pokoleniu onemu i rzekł jeśm: Zawždy ⟨ci⟩ błędzą siercem
⟨11⟩ a ci nie poznali drog mych. Jakoż jeśm przysiągł w gniewie moim, nie wnidą w pokoj moj.

1: *pojdzem* (Fl: *podźmy*): ale V: *venite*, Kr: *podźcie*. — **6:** *pojdźmy* (Fl: *podźmy*): ale V: *venite*, Kr: *podźcie*; — *przed Gospodnem*: V: (*procidamus*) ante Deum, Fl: *przed Bogiem*; — *Gospodzin*: V: Dominus, Fl: *Gopodzin*. — **10:** *ci*: V: *hi*, Fl: *ci*.

⟨Psalm 95⟩

Cantate Domino. Ten psalm powiada, iż Krystus od dawna w narodoch krolując, opięć jest czekający przyśćim. Dawid, kiedy dom stawił po jętstwie.

- ⟨1⟩ Pojcie Gospodnu pienę nowe, pojcie Gospodnu, wszystka ziemia!
- ⟨2⟩ Pojcie Gospodnu i błogosławcie imieniu jego, zjawcie ode dnia w dzień zbawienie jego!
- ⟨3⟩ Powiadajcie między pogany sławę jego, we wszech ludziach dziwy jego,
- ⟨4⟩ bo wieliki Bog i chwalny barzo, groźny jest nade wszemi bogi.
- ⟨5⟩ Bo wszyscy bogowie poganow dyjabli, ale Bog niebo uczynił.
- ⟨6⟩ Chwała i krasa przed nim, świętość i wielmożność w świętości jego.
- ⟨7⟩ Przynieście Gospodnu, ziemie poganow, przynieście Bogu sławę i cześć, przynieście Bogu sławę imieniu jego!
- ⟨8⟩ Weźmicie poczty i wnidźcie w trzemy jego, pokłońcie się Gospodnu w trzemie świętym jego!
- ⟨9⟩ Poruszy się przed obliczym jego wszystka ziemia; powiadajcie w poganoch, iż Bog krolował,
- ⟨10⟩ bo oprawił jest świat ⟨ziemie⟩, jenże się nie poruszy, sędzić będzie ludzi w równości.
- ⟨11⟩ Wiesielcie się ni⟨e⟩biosa i raduj się ziemia, porusz się morze i pełność jego, radować się będą pola i wszystko, jeż w nich jest.
- ⟨12⟩ Tegdy wiesielić się będą wszystka drwa lasow od oblicza bożego, bo przyszedł, ⟨bo przyszedł⟩ sędzić ziemię.
- ⟨13⟩ Sędzić będzie okrąg ziemię w prawocie a ludzi w prawdzie swojej.

10: *ziemie*: V: terrae, Fl i Kr: *ziemie*. — **12:** *bo przyszedł*²: V: quoniam venit: Fl: *bo przyszedł jest*, Kr: *ize przyszedł*.

⟨Psalm 96⟩

Dominus regnavit, ex(sultet). Ten psalm powiada, iż Krystus niebieskimi głosmi wzwiastowany w cieie jest od ludzi rozgniewan. Psalm Dawid, kiedy ziemia jego wrocona.

- ⟨1⟩ Bog krolował, wiesiel sie ziemia, radujcie sie ostrow(ow)ie mnodzy.
- ⟨2⟩ Obłok i chmura obokoło jego, sprawiedlność i sąd oprawa stolca jego.
- ⟨3⟩ Ogień przed nim pojdzie i zażze w okolicy nieprzyjaciele jego.
- ⟨4⟩ Świeciły błyskawice jego okręgu ziemie, użrzała i poruszyła sie ziemia.
- ⟨5⟩ Gory jako wosk płynęły od oblicza bożego, ⟨od oblicza bożego⟩ *wszej *ziemie.
- ⟨6⟩ Zjawiły niebiosa prawotę jego i widzieli wszyscy ludzie sławę jego.
- ⟨7⟩ Osromoceni bądźcie wszystc(y), již sie kłaniają ryciu i již przechwalają sie w obrazoch swych.
- ⟨8⟩ Kłaniajcie sie jemu, wszyscy anjeli jego! Słyszala i wiesieliła sie Syjon,
- ⟨9⟩ i wiesieliły sie cory Jude prze sądy twoje, Boże,
- ⟨10⟩ bo ty Bog najwyszszy nade wszą ziemią, barzo powyszszon jeś nade wszystki bogi.
- ⟨11⟩ Jiż miłujecie Boga, nienawidzcie złego! Strzeże Bog świętych swoich dusz, z ręki grzesznego wyzwoli je.
- ⟨12⟩ Światłość weszda jest prawemu i prostym serca wiesiele.
- ⟨13⟩ Wiesielcie sie, prawi, w Bodze i spowiadajcie sie pamięci świętości jego!

5: *od oblicza bożego*²: V: a facie Domini, Fl: *od oblicza gospodnowa*, Kr: *od oblicza panowego*; — *wszej ziemie*: ale V: omnis terra, Fl i Kr: *wszelka ziemia*.

⟨Psalm 97⟩

Cantate Do⟨mino⟩, quia mirabilia. Ten psalm powiada, iż Krystus wzjawion jest światu przez narodzenie z Panny Maryje od Boga. Sobotne psalmy to.

- ⟨1⟩ Piejcie Gospodnu pienie nowe, bo dziwy uczynił!
- ⟨2⟩ Zbawił sobie prawicę swoją i ramię swoje święte.
- ⟨3⟩ Jawne uczynił Bog zbawienie swoje, przed pogany zjawił prawotę swoją.
- ⟨4⟩ Wspomienął jest miłosierdzie swoje i prawdę swoją domowi Israhel.
- ⟨5⟩ Widzieli wszyscy kraje ziemie zbawienie Boga naszego.
- ⟨6⟩ Pojcie Gospodnu, wszystka ziemia, pojcie, wiesielcie się i śpiewajcie!
- ⟨7⟩ Gędźcie Gospodnu w gęśli, ⟨w gęśli⟩ i głosem psalmowym, w trąbach giących i głosem trąby rogoe!
- ⟨8⟩ Śpiewajcie przed krolem Bogiem! Porusz się morze i pełność jego, okrąg ziem i jż przebywają w nim.
- ⟨9⟩ Rzeki plesać będą rękama, pospołu gory radować się będą od oblicza bożego, bo przyszedł sędzić ziemię.
- ⟨10⟩ Sędzić będzie *okrąg* ziem w prawocie a lud w równości.

7: w *gęśli*²: V: in cithara, Fl: w *gęsłoch*, Kr: na *lutni*.

⟨Psalm 98⟩

Dominus regnavit, irascantur. Ten psalm powiada, iż Krystus na *niską Syjon wzięty najwyższy nade wszemi ludźmi przebywca jest i święte swe oglądając rządzi. D⟨awid⟩.

- ⟨1⟩ Bog krolował, gniewajcie sie ⟨ludzie⟩; jen siedzisz na cherubin, porusz sie ziemia.
- ⟨2⟩ Bog w Syjon wieliki i wysoki nade wszemi ludźmi.
- ⟨3⟩ Spowiadajcie sie imieniu twemu wie⟨li⟩kiemu, bo groźne i wielikie jest, a cześć krolowa miłuje sąd.
- ⟨4⟩ Ty jeś uczynił rozprawienia, sąd i prawotę w Jakob ty jeś uczynił.
- ⟨5⟩ Powyszszajcie Gospodna, Boga naszego, i kłaniajcie sie podnożkowi nog jego, bo święty jest.
- ⟨6⟩ Mojżesz i Aaron w kapłaniech jego a Samuel miedzy jimi, jiz wzywają imię jego.
- ⟨7⟩ Wzywali Gospodna, a on wysłuchał je a w słupie ognia mółwiał k nim.
- ⟨8⟩ Strzegli obrzęda jego i kaźń, jaż dał jim.
- ⟨9⟩ Gospodnie, Boże nasz, ty wysłuchawałeś je, Boże, ty lutościwy jeś był jim a mszcząc wszystkie nalazy ich.
- ⟨10⟩ Powyszszajcie Gospodna, Boga naszego, i kłaniajcie sie na gorze świętej jego, bo święty Gospodzin, Bog nasz.

arg.: *niską (Syjon)*: zapewne w bł. tłum. wieloznacznego *altus*. — **1:** *ludzie*: V: *populi*, Fl i Kr: *ludzie*.

⟨Psalm 99⟩

Iubilate. Tu powiada, iż Krystus stworzył nas i mamy jemu radować się i służyć, i śpiewać psalm we spowiedzi chwały i grzechow. D(awid).

⟨1⟩ Pojcie Bogu, wszystka ziemia, służcie Bogu w wesielu,

⟨2⟩ wnidźcie przedeń w radości!

⟨3⟩ Wiedźcie, iż Gospodzin tenci jest Bogiem, onci uczynił nas, a nie my nas.

⟨4⟩ Lud jego i owce pastwy jego, wnidźcie we wrota jego w chwale, trzemy jego w chwale, pochwalcie ji!

⟨5⟩ Chwalcie imię jego, bo słodki jest Bog, na wieki miłosierdzie jego i aliż w pokolenie i w pokolenie prawda jego.

⟨Psalm 100⟩

Misericordiam et iudicium. Ten psalm powiada, iż Krystus sąd rano pomstą niemiłościwie rozproszy.

- ⟨1⟩ Miłosierdzie i sąd piał ci będe, Boże.
- ⟨2⟩ Piał będe i rozumieć na drodze niepokalanej, gdy przydziesz ku mnie.
- ⟨3⟩ Pochadzałem w niewiństwie serca mego pośród domu mego.
- ⟨4⟩ Nie pokładałem przed oczyma myma rzeczy krzywej, czyniące przestąpania nienaźrzałem.
- ⟨5⟩ Nie przylnęło mi serce złe, odchylającego ode mnie złego nie znałem.
- ⟨6⟩ Uwłaczają(ce)go tajemno bliźniemu swemu, tego prześladował jeśm.
- ⟨7⟩ Pyszne oka a niesytego serca, z tym jeśm nie jadł.
- ⟨8⟩ Oczy moje ku wiernym ziemie, aby siedzieli se mną; chodzący po drodze niepokalanej, ten mi służył.
- ⟨9⟩ Nie (będzie) bydlil pośród domu mego, jen czyni pych.
- ⟨10⟩ Jen mołwi złości, nie rozprawiał przed oczyma moima.
- ⟨11⟩ W jutrznią zabijałem wszystkie grzeszne ziemie, abych rozproszył z miasta bożego wszystkie strojące złość.

arg.: *sąd*: niejasne. — **9:** *będzie (bydlil)*: V: *habitabit*, Fl: *będzie (bydlic)*, Kr: *będzie (przebywał)*.

⟨Psalm 101⟩

Domine, exaudi. Ten psalm powiada, iż Krystusowo imię i sławę wszyscy ludzie ćią i boją się jego. Głos boży w męce, a osobno wszech świętych w pokuszeniu i wzywaniu zbornem mołwi. Dawid.

- ⟨1⟩ Boże, usłysz modlitwę moję i wołanie moje k tobie *przydzie.
- ⟨2⟩ Nie odwracaj oblicza twego ode mnie, w ktorykoli dzień maçon *będe, nakłoń ku mnie ucho twoje.
- ⟨3⟩ W ktorykoli dzień wzowę cie, rychło usłysz mie.
- ⟨4⟩ Bo zaginęły jako dym dni moje a kości moje jako skwirczek seschły sie.
- ⟨5⟩ Uderzon jeśm jako siano i seschło sie serce moje, bo jeśm zapomniiał jeść chleba mego.
- ⟨6⟩ Od głosa stękania mego przylnęła są *usta moja ku mięsu memu.
- ⟨7⟩ Podobien uczynion jeśm pelikanu puszczej, uczynion jeśm jako lelek w domku.
- ⟨8⟩ Czuł jeśm i uczynioneśm jako wrobl szczegielny w pokryciu.
- ⟨9⟩ Wszystek dzień przegarzali mie nieprzyjaciele moji a jż mie chwalili, przeciw mnie przysięgali.
- ⟨10⟩ Bo popioł jako chleb jadł jeśm a picie moje z płaczem mieszałem
- ⟨11⟩ od oblicza gniewa rozgniewania twego, bo wznaszając przytrąciłeś mie.
- ⟨12⟩ Dniowie moji jako cień odchylili sie a ja jako siano zwiadł jeśm.
- ⟨13⟩ Ale ty, Boże, na wieki przebywasz a pamiętne twoje od pokolenia w pokolenie.
- ⟨14⟩ Ty wstanąc smiłujesz sie nad Syjon, bo czas smiłowania jego, bo przyszedł czas.
- ⟨15⟩ Bo lubo było sługam twoim kamienie jego i nad ziemią jego *smiłujesz sie.
- ⟨16⟩ I bać sie będą pogani imienia twego, Boże, i wszyscy krolowie ⟨ziemie⟩ sławy twoj[o]jej,
- ⟨17⟩ bo usiedlił Gospodzin Syjon i widzian będzie w sławie swojej.
- ⟨18⟩ Weźrzał na modlitwę pokornych i nie wzgardził modlitwą jich.
- ⟨19⟩ Napisana bądźcie ta w pokoleniu drugim, a lud, jen stworzon ⟨będzie⟩, chwalić będzie Boga.
- ⟨20⟩ Bo weźrzał z wysokości świętej swojej, Bog z nieba na ziemię weźrzał,
- ⟨21⟩ by usłyszał wzdychanie spiętych, by rozwiązał syny zagubionych,
- ⟨22⟩ aby zjawili w Syjon imię boże a chwałę jego w Jeruzalem
- ⟨23⟩ we wchodzeniu luda w jedno, a krolowie by służyli Gospodnu.
- ⟨24⟩ Odpowiedział jemu na drodze mocy swe: Małość dniow ⟨mych⟩ zjaw mnie!
- ⟨25⟩ Nie odzywaj mie poźrod dniow mych, w pokolenie i w pokolenie lata twoja.
- ⟨26⟩ Na począce ty jeś, Boże, ziemię założył a działa ręku twoju są niebiosa.
- ⟨27⟩ Ony zginą, ale ty przebędziesz a *wszyscy jako odzienie zstarzeją sie
- ⟨28⟩ i jako odzienie przemienisz je, i przemienią sie, ale ty tenże isty jeś a lata twoja nie ziemiejszą sie.
- ⟨29⟩ Synowie sług twoich przebywać będą a siemię jich na wieki sprawiono będzie.

1: *przydzie*: ale V: veniat, Fl: *przydzi*, Kr: *niechaj przydzie*. — **2:** *maçon będe*: ale V: tribulo, Fl: *mączę sie*, Kr: *smucę sie*. — **6:** *usta* (Kr tak samo): w bł. tłum. homonimicznego os, V: ossa, Fl: *kość*. — **15:** *smiłujesz sie*: ale V: miserebuntur, Kr: *smiłują sie*. — **16:** *ziemie*: V: terrae, Fl i Kr: *ziemie*. — **19:** *(stworzon) będzie*: V: creabitur, Fl i Kr: *(stworzon) będzie*. — **24:** *mych*: V: meorum, Fl: *mych*, Kr: *moich*. — **27:** *wszyscy* (Fl i Kr tak samo): niejasna forma nom. pl.

⟨Psalm 102⟩

Benedic I. Ten psalm powiada, iż Krystus chwalącym się krolewstwo a państwo niebieskie nade wszystkie daje.

- ⟨1⟩ Błogosław, dusza moja, Boga i wszystko, jeź we mnie jest, imieniu świętemu jego!
- ⟨2⟩ Błogosław, dusza moja, Bogu i nie zapominaj wszech odpłat jego!
- ⟨3⟩ Jen miłość czyni wszem złościom twoim, jenże uzdrawia wszystkie niemocy twoje,
- ⟨4⟩ jenże odkupuje ze zginienia żywot twój, jenże koronuje ciebie w miłości i miłosierdziach,
- ⟨5⟩ jenże napełnia w dobrym żądzą twą, odnowi się jako orłowa młodość twoja.
- ⟨6⟩ Czyniąc miłosierdzia Bog i sąd wszem krzywdy cirpiącym,
- ⟨7⟩ znany uczynił drogi swoje Mojżeszowi, synom Israhel wole swoje,
- ⟨8⟩ miłościwy i miłosierny Bog, długo czekający i wieliko miłosierny.
- ⟨9⟩ Nie na wieki gniewać się będzie ani na wieki grozić się będzie.
- ⟨10⟩ Nie podług grzechow naszych czynił nam ani podług złości naszych odpłacił nam.
- ⟨11⟩ Bo podług wysokości nieba od ziemi ścwił miłosierdzie swoje nad bojące siebie.
- ⟨12⟩ Jelko jest wschod od zapada, daleko uczynił od nas złości nasze.
- ⟨13⟩ Jako odpuszcza oiec synom, odpuścił Bog bojącym się jego, bo on zna je ulepienie nasze,
- ⟨14⟩ spomionął, iż proch jesteśmy. Człowiek, jako siano dni jego, jako kwiat polny, tako zakwie.
- ⟨15⟩ Bo duch przedzie w niem i nie zstoji się, i nie poznaje ⟨więcej⟩ miasta swego.
- ⟨16⟩ Ale miłosierdzie boże od wieka aż do wieka nad bojącymi się jego
- ⟨17⟩ ⟨a prawda jego na syny synów, ty, już strzegą obrząd jego⟩
- ⟨18⟩ i pomnią kaźni jego na czynienie jich.
- ⟨19⟩ Bog na niebie uczynił stolec swój a krolewstwo jego wszem[i] będzie *paniać.
- ⟨20⟩ Błogosławcie Bogu, wszyscy anjeli jego mocni siłą, czyniący słowo ⟨jego⟩ na usłyszenie głosa słów jego!
- ⟨21⟩ Błogosławcie Bogu, wszystkie siły jego, słudzy jego, już czynicie wolą jego!
- ⟨22⟩ Błogosławcie Bogu, wszystka działa jego we wszelikim mieście państwa jego! Błogosław, dusza moja, Boga!

15: *więcej:* V: amplius, Fl: *więce*, Kr: *dalej*. — **17:** *a prawda jego na syny synów, ty, już strzegą obrząd jego:* V: et iustitia illius in filios filiorum, his qui servant testamentum eius, Fl: *a prawda jego nad syny synowymi, ciem, cso chowają ustawienie jego*, Kr: *i sprawiedliwość jego na syny synów, tym, którzy strzegą zakonu jego*. — **19:** *będzie paniać:* V: dominabitur, Fl: *będzie panować*, Kr: *panować będzie*. — **20:** *jego²:* V: illius, Fl i Kr: *jego*.

⟨Psalm 103⟩

Benedic II. Głos zborny chwalcący Boga w działach jego o głębokich tajemnic baczeniu. Dawid.

- ⟨1⟩ Błogosław, dusza moja, Bogu! Gospodnie, Boże moj, powielbion jeś silno.
- ⟨2⟩ Chwałę i krasę oblekł jeś sie, ogardnion światłością jako odzienim,
- ⟨3⟩ rozciągając niebo jako skorę, jenże pokrywasz wodami wirchy jego,
- ⟨4⟩ jenże kładziesz obłok wstąpienie twoje, jenże chodzisz na skrzydłach wiatrow,
- ⟨5⟩ jenże czynisz anjoły twoje duchy a sługi twoje ogniem zażegającym,
- ⟨6⟩ jenżeś założył ziemię na ustawictwie jej, nie nakłoni sie na wieki wiekom.
- ⟨7⟩ Głębokość jako odzienie odziew jego, na gorach staną wody.
- ⟨8⟩ Od porokowania twego ucieką, od głosa groma twego będą strzępać.
- ⟨9⟩ Wstępują gory i zstępują pola na miejsce, jeżeś założył jim.
- ⟨10⟩ Kraj położył jeś jim, jegoż nie przestąpią ani sie obrocą pokryć ziemię.
- ⟨11⟩ Jenże wypuszczasz studnie w padolech, między pośrodkiem gor pojedą wody.
- ⟨12⟩ Pić będzie wszystek zwierz pola, czekać będą łosiowie w pragności swoje.
- ⟨13⟩ Nad nimi ptacy nieba bydlic będą, z pośrod opok dadzą głosy.
- ⟨14⟩ Zmaczający gory z wysokości jich, z owoca dział twoich nasycona będzie ziemia,
- ⟨15⟩ dając siano wardęgam a ziele służbie ludzkie,
- ⟨16⟩ by wywiódł chleb z ziemie, a wino uwiesieli sierce człowiecze,
- ⟨17⟩ by uwiesielił lice w oleju, a chleb sierce człowiecze stwirdzi.
- ⟨18⟩ Nasycona będą drwa polna a cedrowie libańszczy, jeż sadił, tamo wroble gnieździć będą.
- ⟨19⟩ Herodyjaszow dom wodz jich, gory wysokie jeleniom, opoka utoka jeżom.
- ⟨20⟩ Uczynił miesiąc w czasie, słońce poznało zachod swoj.
- ⟨21⟩ Położyłeś émy i uczyniła sie noc, w niej chodźć będą wszelika zwierzęta lasa,
- ⟨22⟩ szczenięta lwow rzwiąc, by chwatały a szukały od Boga karmi sobie.
- ⟨23⟩ Wezszło słońce, a zgromadziły sie, a w barłodzech swoich pomieszczą sie.
- ⟨24⟩ Wynidzie człowiek na działo swe i na skutę swoję aż do wieczora.
- ⟨25⟩ Kako wielbiona są działa twoja, Boże! Wszystko w mądrości jeś uczynił, napełniona jest ziemia osiedzenim twoim.
- ⟨26⟩ To morze wielkie i szyrokie rękama, tamo ⟨łażący⟩ zwierz, jemuż nie jest czysła,
- ⟨27⟩ zwierz mały z wielikim, tamo łodzie przejdą,
- ⟨28⟩ smok ten, jegożeś stworzył na obłudzanie jemu. Wszystki od ciebie czekają, by dał jim karmią w czas.
- ⟨29⟩ Dawanim twym onym zbirać będą, w otworzeniu ręku twoju wszystko napełniono będzie dobroty.
- ⟨30⟩ Ale w odwrocceniu oblicza twego zamącceni będą, otejmiesz duch jich, i zginą a we proch swoj obrocą sie.
- ⟨31⟩ *Wypuść duch twój, i stworzony będą, i odnowisz oblicze ziemie.
- ⟨32⟩ Bądź sława boża na wieki, wiesielić sie będzie Gospodzin w dzielech swoich,
- ⟨33⟩ jenż żrzy na ziemie i każe jej drzeć, jenże dotyka gor i kurzą sie.
- ⟨34⟩ Piać będę Bogu w żywocie mym, śpiewać będę Bogu memu, pojedze jeśm.
- ⟨35⟩ Wiesiołe bądź jemu mółwienie moje, ale ja kochać sie będę w Bodze.
- ⟨36⟩ Zgińcie grzeszni z ziemie i złośni, tako iżby jich nie było. Błogosław, dusza moja, Bogu!

26: *łąący (żwierz)*: V: reptilia, Fl: *łąący (żwierz)*, Kr: *(żwierzęta) łąące*. — **31:** *wypuść*: (Fl tak samo): V: emittes, ale FL: emitte, Vintr: *vypusti*, ale także *vypustiš*.

⟨Psalm 104⟩

Confitemini. Alleluia. Głos apostołski pogany ku obrzędowi i ku miłosierdziu, i ku chwale bożej wzywający, dziwy, jeź się stały w Żydoch wspominający. Dawid.

- ⟨1⟩ Chwalcie Gospodna i wzywajcie imię jego, powiadajcie między pogany działa jego!
- ⟨2⟩ Pojcie jemu i gęǳcie jemu, powiadajcie wszystkie dziwy jego!
- ⟨3⟩ Chwaleni bądźcie w imieniu świętym jego, wiesiel sie sierce *szukające Boga.
- ⟨4⟩ Szukajcie Gospodna i stwirdzicie sie, szukajcie oblicza jego weźdy!
- ⟨5⟩ Pomnicie dziwy jego, jeź czynił, cuda jego i sądy ust jego!
- ⟨6⟩ Siemię Abrahamowo słudzy jego, synowie Jakobowi wybrani jego.
- ⟨7⟩ On Gospodzin Bog nasz, we wszej ziemi sądy jego.
- ⟨8⟩ Pomniał na wieki obrząd swój, słowo, jeź kazał w tysiąc pokolenia,
- ⟨9⟩ jeź obrocił ku Abramowi, i przysięgi swoje ku [Jakobowi] ⟨Isaakowi⟩,
- ⟨10⟩ i ustawił ono Jakobowi w kaźń a Israhel w obrząd wiekui
- ⟨11⟩ rzekąc: Tobie dam ziemię Kanaan wirzbcę dziedziny waszej.
- ⟨12⟩ Gdy byli czysła krotkiego, malutcy i bydłacy je,
- ⟨13⟩ i przeszli z luda w lud i z krolewstwa w lud drugi,
- ⟨14⟩ nie zostawił człowieka zawadzić jim i karał za nie krole.
- ⟨15⟩ Nie tykajcie pomazańcow moich a w proroczech moich nie złobcie sie.
- ⟨16⟩ I przyzwał głod na ziemię, wszystkę twardość chleba starł.
- ⟨17⟩ Posłał przed nim⟨i⟩ męża, w służę przedan jest Jozef.
- ⟨18⟩ Uśmierzyli w pęcicach nogi jego, żelazo przeszło duszę jego, aliź przyszło słowo jego,
- ⟨19⟩ mołwa boża zażgła ji. Posłał krol i odpiął ji, ksiązę ludzkie i puścił ji.
- ⟨20⟩ Postawił ji panem domu swego i księdzem wszego państwa swego,
- ⟨21⟩ by nauczył książęta ⟨jego⟩ jako sam siebie a stare jego mądrości uczył.
- ⟨22⟩ I wszedł ⟨Israhel⟩ w Ejipt, a Jakob przebywca był w ziemi Kam.
- ⟨23⟩ I rozmnożył lud swój silno, i stwirdził ji nad nieprzyjacielmi jego.
- ⟨24⟩ Obrocił sierce jich, aby nienaźrzeni luda jego i zdradę czynili sługam jego.
- ⟨25⟩ Posłał Mojżesza służę swego, Aarona, jegoż wybrał ji.
- ⟨26⟩ Położył w nich słowa znamion swoich i cud swoich w ziemi Kam.
- ⟨27⟩ Posłał émy i zachmurał, i nie rozgorzył słow swych.
- ⟨28⟩ Obrocił wody jich w krew i zmorzył ryby jich.
- ⟨29⟩ Porodziła ziemia jich żaby w przebyttech krolow jich.
- ⟨30⟩ Rzekł i przyszła mucha wielika i płoszczyce we wszech krajoch jich.
- ⟨31⟩ Położył dżdże jich grad, ogień żgący w ziemi jich.
- ⟨32⟩ I pobił winnice jich i figusze jich i starł drzewo krajow jich.
- ⟨33⟩ Rzekł i przyszła kobyłka i chrząszcz, jemuż nie było czysła,
- ⟨34⟩ i pojadł wszystko siano w ziemi jich, i pojadł wszystek owoc ziemie jich.
- ⟨35⟩ I pobił wszystkie pirzwiznę w ziemi jich, pirzwnięta wszelikiej roboty jich.
- ⟨36⟩ I wywiódł je z srebrem i złotem, i nie był w postaciach jich niemocny.
- ⟨37⟩ Wiesielił sie Ejipt w pościu jich, bo przypadł był strach jich na nie.

- ⟨38⟩ Rozciągnął obłok na zaszczylenie jich a ogień, by świecił jim przez noc.
⟨39⟩ Prosili i przyszła ciecierza, i chleba niebieskiego nasycił je.
⟨40⟩ Rozdarł opokę a popłynęły wody, poszły po suszy rzeki,
⟨41⟩ bo pomniał słowo swoje święte, jeź imiał ku Abramowi słudze swemu,
⟨42⟩ i wywiodł lud swoj w radości i wybrane swoje w wiesi(e)lu,
⟨43⟩ i dał jim krolewstwa poganow, i roboty ludzkie osiedli,
⟨44⟩ aby strzegli prawot jego i zakona jego zyskowali.

3: (*sierce*) *szukające*: V: (cor) quaerentium, Fl i Kr: (*sierce*) *szukających*. — **9:** *obrocil*: ale: V: disposuit, Fl: *ulozył jest*, Kr: *rzadził*.
— **21:** *jego*¹: V: eius, Fl i Kr: *jego*. — **22:** *Israhel*: V: Israel, Fl i Kr: *Israhel*.

⟨Psalm 105⟩

Confitemini. Alleluia. Głos apostołski napominają nas ku dwojakiej spowiedzi, to jest chwały i grzechow.

- ⟨1⟩ Chwalcie Boga, bo dobry, bo na wieki miłosierdzie jego.
- ⟨2⟩ Kto mołwić będzie moc(y) boże, usłyszany uczyni wszystkie chwały jego?
- ⟨3⟩ Błogosławieni, już strzegą sąda i czynią prawotę w każdy czas.
- ⟨4⟩ Pomni nas, Boże, w dobrowolstwie luda twego, nawiedzi nas we zbawieniu twoim
- ⟨5⟩ na widzenie w dobroc(i) wybranych twoich, na uwiesienie w radości luda twego, by chwalon z dziedziną twoją.
- ⟨6⟩ Zgrzeszyliśmy i z ojcy naszymi, po krzywdzie jesmy czynili, złości jesmy stroili.
- ⟨7⟩ Ojcowie naszy w Ejipcie nie rozumi(e)li dziwom twoim, nie byli pamiętliwi mnostwa miłosierdzia twego
- ⟨8⟩ i pobudzili wstępując w morze, Morze Czerwione.
- ⟨9⟩ I zbawił je prze imię swoje, by znaną uczynił moc swoje.
- ⟨10⟩ I ukarał Morze Czerwione, i wyszło jest, i wywiodł je w głębokości jako na puszczy.
- ⟨11⟩ I zbawił je z rękü nienaźrzących, i odkupił je z rękü nieprzyjacielowy.
- ⟨12⟩ I pokryła woda zamącające je, jeden z nich nie ostał.
- ⟨13⟩ I wierzyli słowom jego, i chwalili chwałę jego.
- ⟨14⟩ Rychło uczynili, zapomnieli dział jego, nie chowali rady jego
- ⟨15⟩ i żądali żądzej na puszczy, i kusili Boga w przewodziu.
- ⟨16⟩ I dał jim prośbę jich, i posłał nasycenie w dusze jich.
- ⟨17⟩ I rozgniewali Mojżesza w staniech, Aarona świętego gospodnowego.
- ⟨18⟩ Otworzyła sie ziemia i pożarła Datan, i pokryła zbor Abiron,
- ⟨19⟩ i zagorzał sie ogień w synagodze jich, płomień pożegł grzeszne.
- ⟨20⟩ Uczynili cielę na Oreb i kłaniali sie bałwanu,
- ⟨21⟩ i przemienili sławę swoje w podobieństwo cielęcia jedzącego siano.
- ⟨22⟩ Zapomnieli Boga, jen zbawił je, jenże uczynił wielikie rzeczy w Ejipcie, dziwy w ziemi Kam, oćwiernice w Morzu Czerwonym.
- ⟨23⟩ I rzekł, by je rozproszył, by nie Mojżesz wybrany jego stał w rozłomieniu przed nim,
- ⟨24⟩ by odwrócił gniew jego, by nie rozproszył jich, i za nic mieli ziemię żadną.
- ⟨25⟩ Nie wierzyli słowom jego i szemrali w stanoch swoich, nie usłyszeli głosa gospodnowa.
- ⟨26⟩ I wznosił rękę swoje na nie, by popostał je na puszczy
- ⟨27⟩ i by porzucił si(e)mię jich w pogany, i rozproszył je w krolewstwa.
- ⟨28⟩ I poczęli są Beelfegor, i jedli modły martwych,
- ⟨29⟩ i rozgorzyli ji w nalezieniach swych, i rozmnożyło sie w nich spadzenie.
- ⟨30⟩ I stał Finees, i ukoił, i przestało trzęsienie.
- ⟨31⟩ I imiano jemu za prawotę z pokolenia w pokolenie aż na wieki.
- ⟨32⟩ I rozgniewali ji u wody przeciwstwa, i gaban jest Mojżesz prze nie, bo rozgorzyli [lud] (duch) jego,
- ⟨33⟩ i rozdzielił w wargach swoich. Nie rozproszyli poganow, jeż rzekł Bog jim,
- ⟨34⟩ i mieszał sie między pogany, i nawykli działom jich, i służyli bałwanom jich, i uczyniło sie jim w pogorszenie.
- ⟨35⟩ I wzdawali syny swe i cory swe dyjabłom,
- ⟨36⟩ i przelili krew niewinną, krew synow swoich i cor swoich, jeż obietowali bałwanom Kanaan.
- ⟨37⟩ I pobita jest ziemia we krwiech, i pobieczyniona w dzielech jich, i grzeszyli w naleziech swoich.

- ⟨38⟩ I rozgniewał się roszczeniem Bog na lud swój, i zżądał jest dziedziny swojej,
⟨39⟩ i dał je w ręce poganów, i panowali jim, już nienaźrzeni jich,
⟨40⟩ i męcili je nieprzyjaciele jich, i pokorzeni są pod rękoma jich. Często zbawiał je,
⟨41⟩ ale oni rozgarzali ją w radzie swojej i pokorzeni w złościach swoich.
⟨42⟩ I uźrzał, gdy męceni, i usłyszał modlitwę jich,
⟨43⟩ i pomniał obrząd swój, i żał mu było podług mnostwa miłosierdzia swego,
⟨44⟩ i dał je w miłosierdzia przed obliczym wszech, coż je jęli.
⟨45⟩ Zbawiony uczyni nas, Gospodnie, Boże nasz, i zbierzy nas z pogan,
⟨46⟩ bychom chwalili imię święte twoje a bychom się radowali w sławie twojej.
⟨47⟩ Błogosławion Gospodzin, Bog Israhel, od wieka aż do wieka, i rzecze wszystkim lud: Bądź, bądź.

10: *w głębokości:* ale V: *in abyssis*, Fl: *w głębokościach*, Kr: *w głębokościach*.

⟨Psalm 106⟩

Confitemini. Alleluia, to jest chwalcie Gospodna. Głos anjelski ku ludziom z pogaństwa sebranym Boga szukającym.

- ⟨1⟩ Chwalcie Gospodna, bo dobry, bo na wieki miłosierdzie jego.
- ⟨2⟩ Rzeczcie, iż odkupieni są od Gospodna, jeź odkupił z ręki nieprzyjacielowej i z krolewstw sebrał je
- ⟨3⟩ ode wschoda słońca aż do zapada, od północy i morza.
- ⟨4⟩ Błądzili na puszczy w *powodziu, drogi miasta przebyta nie naleźli.
- ⟨5⟩ Łącznąc i pragnąc dusza jich w nich zaginęła.
- ⟨6⟩ I zawołali ku Bogu, gdy męceni, a z potrzebizn jich wytargł je
- ⟨7⟩ i wwiodł je na drogę prostą, aby szli w miasto przebyta.
- ⟨8⟩ Spowiadajcie sie Gospodnu miłosierdzia jego a dziwy jego synom ludzkim,
- ⟨9⟩ bo nasycił duszę czczą i duszę łączną nasycił dobra.
- ⟨10⟩ Siedzące we ćmach i w cieniu śmierci, skowane w żebractwie i w żelezie,
- ⟨11⟩ bo rozgorzyli mółwy boże i radę Najwyszszego rozdraźnili,
- ⟨12⟩ i pokorzono jest w robotach sierce jich, i rozniemogli sie, i nie był, jen by pomogł.
- ⟨13⟩ I zawołali ku Bogu, gdy męceni, a z potrzebizn jich wyzwolił je
- ⟨14⟩ i wywiodł je ze ćmy i z cienia śmierci, i przekowy jich złamał.
- ⟨15⟩ Spowiadajcie sie Bogu miłosierdzia jego a dziwy jego synom ludzkim,
- ⟨16⟩ bo starł wrota mosiądzowa i zawory żelazne zbił.
- ⟨17⟩ Przyjął je z drogi złości jich, prze krzywdy ciem jich pokorzeni są.
- ⟨18⟩ Wszeliką karnią żadała sie dusza jich i przybliżyli sie aż do wrot śmierci.
- ⟨19⟩ I zawołali ku Bogu, gdy męceni, a z potrzebizn jich wywolił je,
- ⟨20⟩ posłał słowo swoje i uzdrowił je, i wytargł je z zginienia jich.
- ⟨21⟩ Spowiadajcie sie Bogu miłosierdzia jego, dziwy jego synom ludzkim,
- ⟨22⟩ i wzdajcie modłę chwały, i *zjawią działa jego w radości.
- ⟨23⟩ Jiż to zstapają na morze w łodziach, czyniąc działa w wodach mnogich,
- ⟨24⟩ ci widzieli działa boża a dziwy ⟨jego⟩ w głębokości.
- ⟨25⟩ Rzekł i stał duch wełny, i powyszyły sie wełny jego.
- ⟨26⟩ Wstapają aż do nieba i zstapają aż do głębokości, dusza jich we złych zniemogła.
- ⟨27⟩ Zamęcili sie i poruszyli sie jako pijany, i wszystka mądrość pożarta jest jich.
- ⟨28⟩ I wołali ku Bogu, gdy zamęceni, i z potrzebizn jich wywiodł je,
- ⟨29⟩ i postawił wełnę jich w cichość, i umi(l)kły wełny jich.
- ⟨30⟩ I radowali sie, iże milczeły, i wwiodł ⟨je⟩ w przystań żądzej jich.
- ⟨31⟩ Spowiadajcie sie Bogu miłosierdzia jego, dziwy jego synom ludzkim,
- ⟨32⟩ i powyszycie je(go) we zborze luda, i na stolcu starzejszych chwalcie ji.
- ⟨33⟩ Położył rzeki w puszcza a wychod wod w pragność,
- ⟨34⟩ ziemię płodzistą w słoność od złości mieszkających w niej.
- ⟨35⟩ Położył puszcza w stawy wod a ziemię przez wody w wychody wod
- ⟨36⟩ i posadził tamo łączne, i stawili miasto przebyta,
- ⟨37⟩ i siali role[j], i sadzili winnice, i czynili owoc narodenia.

- ⟨38⟩ Błogosławił jim i rozmnożyli się barzo, i wardegi jich nie umniejszył.
- ⟨39⟩ I mało się jich uczyniło, i męceni są od zamęta złych i boleści.
- ⟨40⟩ Wylila się swada na książęta i błędzić je puścił w przezdrodze, a nie na drodze.
- ⟨41⟩ I pomógł jako ubogiemu z nędze, i położył jako owce czeladzi.
- ⟨42⟩ Uźrzą prawi i wiesielić się będą a wszelka złość zatka usta swa.
- ⟨43⟩ Który mądry a strzec będzie tego i urozumie miłosierdzia boża?

4: *w powodziu:* bł. tłum., V: in inaquoso, Fl: (na puszczy) bez wod, Kr: (na puszczy), gdzie wody nie. — **9:** *dobra:* Fl: dobrym, ale V: bonis, Kr: dobrociami. — **21–22:** *spowiadajcie się Bogu... i wzdajcie modłę... i zjawią:* V: confiteantur Domino... et sacrificent sacrificium... et annuntient, Fl: spowiadajcie się Gospodnu..., aby obiotowali obiet... a i zjawią, Kr: niechaj dziękują Panu... i ofiarować będą ofiarę..., i wzjawią. — **24:** *jego:* V: eius, Fl i Kr: jego. — **30:** *je:* V: eos, Fl i Kr: je. — **41:** *jako¹:* zb. — **43:** *tego:* ale V: haec, Kr: tych rzeczy.

⟨Psalm 107⟩

Paratum cor. Cerkiew ku Krystowi, a onej Krystus prorokuje napominając nas, abychom Krysta Boga i człowieka wierzyli.

- ⟨1⟩ Gotowe serce moje, Boże, gotowe serce moje, chwalić i pisać będę w sławie mojej.
- ⟨2⟩ Wstań, żołtarzu i gęśli, wstanę na świtaniu.
- ⟨3⟩ Chwalić cie będę w ludziach, Boże, i pisać będę tobie w postaciach,
- ⟨4⟩ bo wielkie jest na niebiech miłosierdzie twoje i aliż do obłoków prawda twoja.
- ⟨5⟩ Powyszczy się na *niebie, Boże, i nade wszą ziemię sława twoja. Aby zbawieni mili twoi,
- ⟨6⟩ zbawiona uczyni prawicą twoją a usłysz mnie. Bog mołwił jest w świętym swoim:
- ⟨7⟩ Wiesielić się będę i rozdzielę Sycymę, i nizinę stanów rozmierzę.
- ⟨8⟩ Moj jest Galaad i moj jest Manasses, i Effraim przyjęcie głowy mojej.
- ⟨9⟩ Juda krol moj, Moab łatka nadziei mojej.
- ⟨10⟩ W Idumeją wciągnę obow moję, mnie cudzoziemcy przyjaciele szczylni sie.
- ⟨11⟩ Kto mie przewiedzie w miasto grodzone? Kto mie przewiedzie aż do Idumeej?
- ⟨12⟩ Wszako ty, Boże, jenżeś odpędził nas? I nie wynidziesz, Boże, w mocach naszych?
- ⟨13⟩ Daj nam pomoc z zamęta, bo prozne zbawienie człowiecze.
- ⟨14⟩ W Bodze uczynimy siłę a on w nic dowiedzie nieprzyjaciele nasze.

5: *na niebie*: ale V: *super caelos*, Fl: *na nieba*, Kr: *nad niebios*.

⟨Psalm 108⟩

Deus laudem. Głos Jezukrystow o Judaszu i o wszech nieprzyjacieloch, ⟨napominając⟩ żydowskiego plemienia i Judaszowy złości warować sie, a Jezukrystowę pokorę naśladować.

- ⟨1⟩ Boże, chwały mojej nie milczy, bo usta grzesznego i łżywego na mię o[d]tworzyła sie.
- ⟨2⟩ Mołwili przeciwu mnie językiem łżywym i mołwami nienaźżenia ogardnęli mie, i wybili mie za dar.
- ⟨3⟩ Za to, by mie miłowali, uwłoczyli są mnie, ale ja modlił jeśm sie.
- ⟨4⟩ I położyli przeciwu mnie złe za dobre i nienaźżenie za miłowanie moje.
- ⟨5⟩ Postaw nad nim grzesznego a dyjabeł stoj na prawicy jego.
- ⟨6⟩ Gdy ji sądzą, *wyn(i)dzie potępion, a modlitwa jego bądź w grzech.
- ⟨7⟩ Bądźcie dni jego w male a biskupstwo jego weźmi[e] drugi.
- ⟨8⟩ Bądźcie synowie jego siroty a żona jego wdowa.
- ⟨9⟩ Mijając przeniesieni bądźcie synowie jego i żebrzycie, wyrzuceni bądźcie z przebytkow jich.
- ⟨10⟩ Wybadaj lichwnik wszystko imienie jego i rozchwatajcie cudzy roboty jego.
- ⟨11⟩ Ni bądź jemu pomocnik ani bądź, jen by smiłował sie nad sirotami ⟨jego⟩.
- ⟨12⟩ Bądźcie synowie jego we zgubę, w pokoleniu jednym zagładzono bądź imię jego.
- ⟨13⟩ W pamięć wroci sie złość ojcow je⟨go⟩ przed oczyma bożyma i grzech macierze jego nie bądź zgładzon.
- ⟨14⟩ *Będą przeciwu Bogu weźdy i zgiń z ziemie pamięć jich, przeto iż nie jest wspomionął uczynić miłosierdzie,
- ⟨15⟩ i prześladował człowieka stradnego i żebraka, i skruszzonego sierca umorzyć,
- ⟨16⟩ i miłował pokłęcie, i przydzie jemu, a nie chciał błogosławienia, i oddalono będzie od niego,
- ⟨17⟩ i oblekł sie w przekłęcie jako w odziew, i weszło jako woda w wnętrza jego i jako olej w kości jego.
- ⟨18⟩ Bądź jemu jako odzienie, jim sie odziewa, a jako wirzbca, jaż sie weźdy pasze.
- ⟨19⟩ To działo jich, jiz uwłoczą mnie u Boga i jiz mołwią złe przeciwu duszy mojej.
- ⟨20⟩ A ty, Boże, uczyń se mną prze imię twoje, bo słodko jest miłosierdzie twoje,
- ⟨21⟩ zbaw mie, bo stra(d)nik i ubogi ja jeśm a serce moje zamaćone jest we mnie.
- ⟨22⟩ Jako cień, jenże mija, wzięt jeśm i wytrzesion jako kobyłka.
- ⟨23⟩ Kolana moja rozniemogła są sie od posta a ciało moje przemieniło sie od oleja.
- ⟨24⟩ I ja uczynił jeśm sie w przeciwność jim, widzieli mie i chwiali głowami swymi.
- ⟨25⟩ Pomoży mi, Gospodnie, Boże moj, zbawionym mie uczyń podług miłosierdzia twego,
- ⟨26⟩ i wiedzieć będą, iż ręka twoja ta, a ty, Boże, uczynił jeś *je.
- ⟨27⟩ Kłąc będą oni, a ty *błogosław; jiz powstają na mię, osromoceni bądźcie, ale sługa twój wieselić sie będzie.
- ⟨28⟩ Obleczeni bądźcie sromotą, ktorzy mi uwłaczają, i odzieni bądźcie jako trojną sromotą swoją.
- ⟨29⟩ Chwalić będę Boga barzo w usciech moich i pośrod wiela chwalić ji będę,
- ⟨30⟩ *jen stał na prawicy ubogiego, by zbawioną uczynił od prześladnikow duszę moję.

arg.: *napominając*: uzupełnienie koniecznego wyrazu nadrzędnego do czasownika *warować sie*, por. ps 127 arg. — **6:** *ji sądzą*: V: iudicatur, Kr i Fl: *sądzon będzie*; — *wynidzie* (Kr tak samo): ale V: *exeat*, Fl: *aby wyszedł*. — **11:** *jego*: V: eius, Fl i Kr: *jego*. — **14:** *będą* (Kr tak samo): ale V: *fiant*, Fl: *bądźcie*. — **26:** *je* (Fl tak samo): ale V: *eam*, Kr: *ja*. — **27:** *błogosław* (Fl: *bogostawiż*), V: *benedices*, Kr: *błogosławić będziesz*. — **30:** *jen* (Fl: *jenże*), FL: *qui*, ale V: *quia*, Kr: *ize*.

⟨Psalm 109⟩

Dixit Dominus. Toć są psalmy na nieszpor w niedzielę, a na każdy nieszpor mówią pięć psalmow. Nieszpor niedzielny.

- ⟨1⟩ Rzekł jest Bog moj Gospodnu memu: Siądź na prawicy mojej,
- ⟨2⟩ aliż położę nieprzyjaciele twoje podnożek nog twoich.
- ⟨3⟩ Pręt mocy twojej w⟨y⟩puści Gospodzin ot Syjon, *paniać *będzie *pośrzod* nieprzyjacielow twoich.
- ⟨4⟩ Z tobą początek w dzień mocy twojej w światłościach [twoich] ⟨świętych⟩, od żywota przed lucyferem urodziłem cie.
- ⟨5⟩ Przysiągł jest Gospodzin a nie będzie sie kajać: Ty jeś pop na wieki podług zakona Melchysedech.
- ⟨6⟩ Gospodzin na prawicy twojej, złomił jest w dzień gniewa swego krole.
- ⟨7⟩ Sędzić będzie w postaciach, napelni upadzenia, strzęsie głowy w ziemi mnogich.
- ⟨8⟩ Z strumienia na drodze pić będzie, przeto powyszsz y głowę.

1: *moj*: dodatek tłumacza. — **3:** *paniać będzie*: Fl: *panować będzie*, ale V: *dominare*, Kr: *panuj*.

⟨Psalm 110⟩

Confitebor tibi. Obrocona cerkiew śpiewa dobroty ojca Jezukrysta. Aggaei i Zachariae alleluia. Dawid.

- ⟨1⟩ Chwalić cie będę, Boże, we wszem sircu moim, w radzie prawych i we zborze.
- ⟨2⟩ Wielika działa boża, wynaleziona we wszystkie wole[j] jego.
- ⟨3⟩ Chwała i wielikość działa jego a prawda jego przebywa na wiek wieka.
- ⟨4⟩ Pamięć uczynił jest dziwów swoich lutościwy i miłosierny Bog, karmią dał jest bojącym się jego,
- ⟨5⟩ pomnieć będzie na wieki obrząd swój. Siłę dział swoich zjawi ludu swojemu,
- ⟨6⟩ by dał jim dziedzinę poganów. Działa ręki jego prawda i sąd,
- ⟨7⟩ wiernie jego wszystkie kaźni, potwierdzeny na wieki wiekom, *uczynione* w prawdzie i w prawocie.
- ⟨8⟩ Odkupienie posłał Bog ludu swemu, wskazał jest na wieki obrząd swój.
- ⟨9⟩ Święte i groźne imię jego, początek mądrości bojaźń boża.
- ⟨10⟩ Rozum dobry wszem czyniącym ji, chwalenie jego przebywa na wiek wieka.

⟨Psalm 111⟩

Beatus vir, qui ti⟨met⟩. Alleluia nawrocenia Aggaei i Zachariae. Prorok o świętem mężu mołwiąc Jezukrysta[wą] albo Świętego Ducha wkłada w pamięć.

- ⟨1⟩ Błogosławiony mąż, jen boji sie Boga, w każności jego chceć będzie barzo.
- ⟨2⟩ Mocne na ziemi będzie siemię jego, pokolenie prawych błogosławiono będzie.
- ⟨3⟩ Sława i bogactwo w domu jego a prawda jego przebywa na wiek wiekom.
- ⟨4⟩ Wezsza jest we ómach światłość prawym, miłościwy i miłosierny, i prawy.
- ⟨5⟩ Wiesioły człowiek, jenże sie smiłuje i pożyczca, rozłoży mołwy swoje w sądzie, bo na wieki nie będzie poruszon.
- ⟨6⟩ W pamięci wiekujej praw będzie, o⟨d⟩ słyszenia złego nie będzie sie bać.
- ⟨7⟩ Gotowo sierce jego pwać w Boga, poćwirdzono jest serce jego, nie poruszy sie, aliż wzgardzi ni⟨e⟩przyjacielmi swymi.
- ⟨8⟩ Rozsypał, dał jest ubogim, prawota jego przebywa na wieki wiekom, rog jego powyszon będzie w sławie.
- ⟨9⟩ Grzeszny uźrzy a gniewać sie będzie, zęby swymi skrzytać będzie i marczeć, żądza grzesznych zaginie.

3: *bogactwo*: ale V: *divitiae*, Fl i Kr: *bogactwa*. — **4:** *prawym* (Kr tak samo): V: *rectis*, ale FL: *rectis corde*, Fl: *prawym* (dat. pl.) *siercem* (instr. sg).

⟨Psalm 112⟩

Laudate, pueri. Alleluia. Prorok w duchu ku apostołom mówi, ale ubogi lud niepłodną cerkiew mianuje.

- ⟨1⟩ Chwalcie, dzieci, Gospodna, chwalcie imię boże!
- ⟨2⟩ Bądź imię boże błogosławiono od ninie aż i na wieki.
- ⟨3⟩ Od słońca wschoda aż do zapada chwalne imię boże.
- ⟨4⟩ Wysoki nade wszemi pogany Bog i na niebiesiech sława jego.
- ⟨5⟩ Kto jako Gospodzin, Bog nasz, jen na wysokości przebywa a śmierne widzi na niebie i na ziemi?
- ⟨6⟩ Pobudzając od zi(e)mie biednika a z gnoja wznaszając ubogiego,
- ⟨7⟩ by posadził ji z książęty, z książęty luda swego,
- ⟨8⟩ jenże przebywać każe przezdziatkini(a) w domu macierz synow radującą sie.

⟨Psalm 113⟩

In exitu Israel. Alleluia. Głos apostołów dziwy u Żydów uczynione wspominający a bałwany potępiający.

- ⟨1⟩ W wyścieniu Israhel z Egiptu, domu Jakobowa z luda pogańskiego,
- ⟨2⟩ uczyniło się Żydowstwo świętość jego, Israhel moc jego.
- ⟨3⟩ Morze urzowało jest i uciekało, Jordan obrocił się jest opak,
- ⟨4⟩ gory wiesieliły się jako skopowie a pagorcy jako baranowie owiec.
- ⟨5⟩ Co jest tobie, morze, iż uciekało jeś, a ty, Jordanie, iż obrocił jeś się opak?
- ⟨6⟩ Gory, wiesieliłyście się jako baranowie a pagorcy jako baranowie owiec?
- ⟨7⟩ Od oblicza bożego ruszyła się ziemia, od oblicza Boga Jakobowa,
- ⟨8⟩ jenze obrocił opokę w jeziora wod a skałę w studnie wod.
- ⟨9⟩ Nie nam, Gospodnie, nie ⟨nam⟩, ale imieniu twemu daj sławę
- ⟨10⟩ na miłosierdzie twoje i prawdę twoję, aby kiedy nie rzekli pogani: Gdzie jest Bog jich?
- ⟨11⟩ Ale Bog nasz na niebie, wszystko, cokoli chciał, uczynił jest.
- ⟨12⟩ Bałwani poganow srebro i złoto, działa ręku ludzku.
- ⟨13⟩ Usta mają, a nie będą mówić, oczy mają, a nie będą widzieć,
- ⟨14⟩ uszy mają, a nie będą słyszeć, nozdrze mają, a nie będą woniać,
- ⟨15⟩ ręce mają, a nie będą macać, nogi mają, a nie będą chodzić ani wołać będą gardłem swoim.
- ⟨16⟩ Podobni *będą jim, jiz czynią to, i wszyscy, jiz dbają w nie.
- ⟨17⟩ Dom Israhel pwał w Boga, pomocnik jich i zaszczytca jich jest.
- ⟨18⟩ Dom Aaron miał jest nadzieję w Bogu, pomocnik jich i zaszczytca jich jest.
- ⟨19⟩ Jize boją się Boga, pwali są w Gospodna, pomocnik jich i zaszczytca jich.
- ⟨20⟩ Gospodzin pomniał jest nas i błogosławił jest nas,
- ⟨21⟩ błogosławił domowi Israhel, błogosławił domowi Aaron,
- ⟨22⟩ błogosławił wszem, jiz się boją Boga, małym z wielikimi.
- ⟨23⟩ Przyłoży Gospodzin nad was, nad was i nad syny wasze.
- ⟨24⟩ Błogosławieni wy Gospodnu, jenze uczynił jest niebo i ziemię.
- ⟨25⟩ Niebo nieba Gospodnu, ale ziemię dał jest synom ludzkim.
- ⟨26⟩ Nie martwi będą chwalić ciebie, Boże, ani wszyscy, jiz zstapają do piekła,
- ⟨27⟩ ale my, jiz żywi jesmy, błogosławimy Gospodnu od ninie aż na wieki.

9: *nam*²: V: nobis, Fl i Kr: *nam*. — **16:** *podobni będą* (Fl i Kr tak samo): ale V: *similes... fiant*. — **19:** *zaszczytca jich*: ale V: *protector eorum est*, Fl: *zaszczytca jich jest*, Kr: *obrońca ich jest*. — **25:** *niebo nieba Gospodnu*: V: *caelum caeli Domino*, Fl: *niebo niebieskiemu Gospodnu*, Kr: *niebo niebieskiemu Panu*.

⟨Psalm 114⟩

Dilexi. W poniedziałek nieszpór. Prorok z persony cerekwie mówi. Ten psalm jest uciecha wiernych przy boleściach. Nieszpor poniedziałkowy.

- ⟨1⟩ Miłował jeśm, bo usłyszysz Gospodzin głos modlitwy mojej,
- ⟨2⟩ bo nakłonił ucho swoje mnie a we dniach moich wzywać będę.
- ⟨3⟩ Ogarnęły są mnie boleści śmierci i szkody pkielne nalazły są mnie.
- ⟨4⟩ Smętek i boleść nalazł jeśm a imię boże *wzywać *będę.
- ⟨5⟩ O Gospodnie, wyzwól duszę moję! Miłosierdny Gospodzin i prawdziwy a Bog nasz smiłuje sie.
- ⟨6⟩ Strzegący malutkich Gospodzin, uśmierzył jeśm sie i zbawił jest mie.
- ⟨7⟩ Wroc sie, dusza moja, w pokoj twój, bo ⟨Go⟩spodzin dobrze uczynił tobie,
- ⟨8⟩ iże wytargł duszę moję ze śmierci, oczy moje ze szez, nogi moje od upelznienia.
- ⟨9⟩ ⟨Lub będę Gospodnu w ziemi żywych⟩.

4: *wzywać będę*: ale V: *invocavi*, Fl: *wzywał jeśm*, Kr: *wzywałem*. — **9:** *lub będę Gospodnu w ziemi żywych*: w rkpsie brak, V: *placebo domino in regione viuorum*, Fl: *lub będę Panu w ziemi żywych*, Kr: *lub będę Panu w krainie żywych*.

⟨Psalm 115⟩

Credidi. W poniedziałek nieszpor. Alleluia. Prorok z osoby cerekwie mówi, uciechę dając wiernym.

- ⟨1⟩ Wierzył jeśm, przetoż mółwił jeśm, ale ja uśmierzył jeśm sie wielmi.
- ⟨2⟩ Ja jeśm rzekł w wystąpieniu moim: Wszeliki człowiek leż.
- ⟨3⟩ Czym odpłacę Gospodnu za wszystko, co odpłacił jest mi?
- ⟨4⟩ Kielich zbawienia wezmę a imię boże wzowę.
- ⟨5⟩ Obietnice moje Gospodnu wrocę przede wszem ludem jego, droga przed oczyma bożyma śmierć świętych jego.
- ⟨6⟩ O Gospodnie, iż ja sługa twój, ja sługa twój i syn sługi twojej.
- ⟨7⟩ Roztargł jeś okowy moje i tobie wzdam modłę chwały a imię boże wzowę.
- ⟨8⟩ Obietnice moje Gospodnu wrocę przed oczyma szwego luda jego, w trzemiach domu bożego, w pośrzod ciebie, Jeruzalem.

⟨**Psalm 116**⟩

Alleluia. Laudate Dominum, omnes. Głos apostołski ku poganom, wszyscy pogany ku chwale bożej napominając, w personie męczenników mółwi. Dawid.

⟨**1**⟩ Chwalcie Gospodna, wszyscy pogani, chwalcie ji, wszyscy ludzie,

⟨**2**⟩ bo poćwirdzono jest nad nami miłosierdzie jego a prawda boża przybywa na wieki.

⟨Psalm 117⟩

Confitemini Domino. Alleluia. Cerkiew o swoich przewrotnikoch mówi a o Jezukrystu i napomina wszystkich lud wierny grzechom rozdrzeszony, Gospodna chwalić nie przestawają. Na prymę ten psalm bywa śpiewan. Dawid.

- ⟨1⟩ Chwalcie Gospodna, bo dobry, bo na wieki miłosierdzie jego.
- ⟨2⟩ Rzecz ninie Israhel, iż dobry, bo na wieki miłosierdzie jego.
- ⟨3⟩ *Rzecz ninie dom Aaron, bo na wieki miłosierdzie jego.*
- ⟨4⟩ *Rzeczcie ninie, iż się boją Gospodna, iż dobry, bo na wieki miłosierdzie jego.*
- ⟨5⟩ *Z zamęta wezwał jeśm Boga a usłyszał mie w szerokości Bog.*
- ⟨6⟩ Bog mnie pomocnik jest, nie będę się bać, co mi uczyni człowiek.
- ⟨7⟩ Gospodzin mnie pomocnik jest a wzgardzę nieprzyjacielmi moimi.
- ⟨8⟩ Dobrze jest pwać w Boga, niż pwać we człowieka.
- ⟨9⟩ Dobrze jest dbać w Boga, niż dbać w książęta.
- ⟨10⟩ Wszyscy pogani obeszli mie są, a w jimię boże bo pomścił jeśm sie w nich.
- ⟨11⟩ ⟨Ogarniając ogarnęli mie, a w jimię boże bo pomścił jeśm sie w nich⟩.
- ⟨12⟩ Ogarnęli mie jako pczoły i zagorzeli sie jako ogień w cirniu, a w jimię boże bo pomścił jeśm się ⟨w nich⟩.
- ⟨13⟩ Popchnion wezwrocon jeśm, bych padł, a Bog przyjął mie.
- ⟨14⟩ Moc moja i chwała moja Bog i uczynił mi sie we zbawienie.
- ⟨15⟩ Głos wi(e)siela i zbawienia w stanoch prawdziwych.
- ⟨16⟩ Prawica boża uczyniła moc, prawica boża powyszzyła mie, prawica boża uczyniła moc.
- ⟨17⟩ Nie umrę, ale żyw będę i powiadać będę działa boża.
- ⟨18⟩ Kaźnię kaźnił mie Bog a śmierci nie dał mie.
- ⟨19⟩ O[d]tworz[ś]cie mnie wrota prawoty, wszedzty w nie chwalić będę Boga. Ta wrota boża, prawdziwi wni^dą w nie.
- ⟨20⟩ Chwalić będę ciebie, bo usłyszał jeś mie i uczynił jeś sie mnie we zbawienie.
- ⟨21⟩ Kamień, jen odrzucili budujący, ten sie uczynił w głowę kąta;
- ⟨22⟩ od Gospodna stało sie to i jest dziwno w oczu nasz.
- ⟨23⟩ Ten jest dzień, jen uczynił jest Bog, wiesielmy sie i radujmy sie w niem.
- ⟨24⟩ O Gospodnie, zbawion^a mie uczyń, Gospodnie, dobrze prześpiej! Błogosławiony, je(n)że przyszedł w jimię boże.
- ⟨25⟩ Błogosławilismy wam z domu bożego. Bog Gospodzin i świecił *nam*.
- ⟨26⟩ Ustawcie dzień cny w gęszczach aż do rogu ołtarza.
- ⟨27⟩ Bog moj jeś ty i będę chwalić cie, Bog moj jeś ty i powyszszę cie.
- ⟨28⟩ Chwalić będę cie, bo jeś usłyszał mie i jeś uczynił sie mnie w zbawienie.
- ⟨29⟩ Chwalcie Gospodna, bo dobry, bo na wieki miłosierdzie jego.

10, 11, 12: *a... bo:* V: et... quia, Fl: *a... bo*, Kr: *a... iże:* niejasne. — **11:** *ogarniając ogarnęli mie, a w jimię boże bo pomścił jeśm sie w nich:* w rkpsie brak, V: *circumdantes circumdederunt me, et in nomine Domini quia ultus sum in eos*, Fl: *ogarniając ogarniali są mnie, a w imię gospodnowo bo pomścił jeśm sie w nich*, Kr: *okrążając ogarnęli mnie, a w imieniu bożem iżem się pomścił nad nimi.* — **12:** *w nich:* V: *in eos*, Fl: *w nich*, Kr: *nad nimi.*

⟨Psalm 118a⟩

Beati immaculati. Cerkiew ninie ku Jezukrystowi, ninie ku wierzącym, ninie ku niewierzącym mółwi.

- ⟨1⟩ Błogosławieni niepokaleni na drodze, jż chodzą w zakonie bożym.
- ⟨2⟩ Błogosławieni, jż badają świadectwa jego, we wszem sercu szukają jego,
- ⟨3⟩ bo ci, jż działają złość, na drogach jego nie chodzili.
- ⟨4⟩ Ty kazał jeś kaźni twoje ostrzegać barzo,
- ⟨5⟩ żądam, by sprawiony drogi moje na ostrzeganie prawot twych.
- ⟨6⟩ Tedy nie będę osromocon, gdy przeźrę we wszech kaźniach twoich.
- ⟨7⟩ Spowiedać sie będę tobie w prawocie serca mego, iż zwykł jeśm sądy prawoty twojej.
- ⟨8⟩ Prawot twoich strzec będę, nie ostawiaj mie aż do końca.
- ⟨9⟩ W czem oprawia młodszy drogę swoję? W strzeżeniu słow twych.
- ⟨10⟩ We wszem sercu moim szukał jeśm ciebie, nie odganiaj mie od kaźni twoich.
- ⟨11⟩ W sercu moim skrył jeśm słowa twoja, abych nie zgrzeszył tobie.
- ⟨12⟩ Błogosławiony jeś, Gospodnie, naucz mie prawotam twoim.
- ⟨13⟩ W wargach mych zmowił jeśm wszystkie sądy ust twoich.
- ⟨14⟩ Na drodze świadectw twoich koch⟨ał⟩ jeśm sie jako we wszech *rozkoszach.
- ⟨15⟩ W kaźniach twoich snażyć sie będę i spatrzę drog twoich.
- ⟨16⟩ ⟨W prawotach twoich będę myślić, nie zapomnię słow twoich⟩.

5: *żądam, by sprawiony*: gdy V: utinam dirigantur, Fl: *abychą sprawiony*, Kr: *o, aby sprawiany były*. — **14:** *we wszech rozkoszach*: ale V: in omnibus divitiis, co tłumacz bł. rozumiał jako deliciis, Kr: *we wszytkich bogactwach*. — **16:** *w prawotach twoich będę myślić, nie zapomnię słow twoich*: w rkpsie brak, V: in iustificationibus tuis meditabor non obliviscar sermones tuos, Fl: *w prawotach twojich będę myślić, nie zapomnię słow twoich*, Kr: *we sprawiedliwościach twoich rozmyślać będę, nie zapamiętam mow twoich*.

⟨Psalm 118b⟩

Retribuere servo. Gimel sie wykłada odpłata, bo tu *prosi* wieliko miłosierdzim sobie odpłacić.

- ⟨17⟩ Odpłaci słudze twemu, ożywi me, a będę strzec słow twych.
⟨18⟩ Zjaw oczy moji, i spatrzę dziwy z zakona twego.
⟨19⟩ Bydlący ja jeśm na ziemi, nie kryj przede mną kaźni twoich.
⟨20⟩ Żądała jest dusza moja żędać prawot twoich we wszelikie brzemię.
⟨21⟩ Karał jeś pyszne; przekłęci, jż przestępują przykazanie twoje.
⟨22⟩ Odejmi ode mnie przeciwność i potępę, bo jeśm świadectwo twoje szukał.
⟨23⟩ Bo siedzieli książęta i przeciwno mnie mołwili są, ale sługa twój snażył sie w prawotach twoich.
⟨24⟩ Bo i świadectwa twoja myślenie moje jest, i rada moja prawoty twoje.
⟨25⟩ Przylnęła jest ku podłodze dusza moja; ożywi me podług słowa twego!
⟨26⟩ Drogi moje zjawił jeśm i usłyszał jeś me; naucz me prawotam twoim!
⟨27⟩ Drogę prawot twoich naucz me, i snażyć sie będę w dziwiech twoich. [Drogę złości]
⟨28⟩ Drzemała dusza moja przed tesnicą; stwirdzi me w słowiech twoich!
⟨29⟩ Drogę złości odejmi ode mnie a z zakona twego smiłuj sie nade mną!
⟨30⟩ Drogę prawdy wybrał jeśm, sądow twoich nie jeśm zapomniał.
⟨31⟩ Przystał jeśm świadectwom twoim, Gospodnie; nie zasromawaj mnie!
⟨32⟩ Drogą kaźni twoich bieżał jeśm, gdy rozsyrzył jeś sirce moje.

arg.: *prosi*: zob. kom. do translit. — **21**: *przykazanie twoje* (Kr: *od przykazania twego*), ale V: *a mandatis tuis*, Fl: *z kazań twoich*. — **22**: *świadectwo twoje* (Fl: *świadeczstwie twoje*): ale V: *testimonia tua*, Kr: *świadectw twoich*.

⟨Psalm 118c⟩

Legem pone. He wykłada się być, bo człowiek przez nowy zakon pokrzepiony już wiernego bycia prosi. Na tercyją.

- ⟨33⟩ Zakon połącz mi, Gospodnie, drogę prawot twoich, i szukać jej będę weźdy.
- ⟨34⟩ Daj mi rozum, a będę badać zakon twój i będę strzec jego we wszem sercu moim.
- ⟨35⟩ Przewiedzi mnie we sdy kaźni twoich, bo jeśm jej chcial!
- ⟨36⟩ Nakłoń serce moje we świadectwa twoja, a nie w łakomstwo!
- ⟨37⟩ Odwroci oczy moje, by nie widziały prożności, na drodze twojej żywi mie!
- ⟨38⟩ Postaw słudze twemu słowo twe w bojaźni twojej!
- ⟨39⟩ Utni przeciwstwo moje, jegoż wnimał jeśm sie, bo sądowie twoji wiesieli.
- ⟨40⟩ Owa żądał jeśm kaźni twoich; w prawocie twojej ożywi mie!
- ⟨41⟩ Przydzi na mię miłosierdzie twoje, Gospodnie, zbawienie twoje podług słowa twego.
- ⟨42⟩ I odpowiem rozgarzającym mie słowo, bo jeśm pwał w słowa twoja.
- ⟨43⟩ I nie odejmuj z ust moich słowo prawdy aż do końca, bo w sądziech twoich nadzieję imiał jeśm.
- ⟨44⟩ I strzec będę zakona twego weźdy, na wieki i na wieki wiekom.
- ⟨45⟩ I chodził jeśm w szerokości, bo kaźni twojej dobywał jeśm.
- ⟨46⟩ I mołwił jeśm o świadectwiech twoich przed krolmi, i nie zasroman jeśm.
- ⟨47⟩ I myślił jeśm w kaźniech twoich, jez jeśm miłował.
- ⟨48⟩ I wznosił jeśm ręce moje ku kaźniom twoim, jez jeśm miłował, i *snażyć sie *będę w prawotach twoich.

48: *snażyć sie będę* (Fl tak samo): FL: *exercebor*, Kr: *doświadszać się będę*, ale V: *exercebar*.

⟨Psalm 118d⟩

Memor esto. Zaj wyklada sie sam, jakoby rzekł: sam pojdz, jam cie słowo boze ciągnie. Dawidow psalm.

- ⟨49⟩ Pomni słowa twego słudze twemu, w jemże mnie nadzieję dał jeś.
⟨50⟩ Ta mie ucieszyła [sa] ⟨jest⟩ we śmierze mojej, bo słowo twoje żywiło jest mie.
⟨51⟩ Pyszni źle czynili wiele, ale ja od zakona twego nie odchylił jeśm sie.
⟨52⟩ Pomniał jeśm sądy twoje od wieka, Gospodnie, i ucieszon jeśm.
⟨53⟩ Pomdlenie trzymało mie za grzeszniki zostające zakona twego.
⟨54⟩ Pieniu podobne mnie były prawoty twoje w mieście pątnictwa mego.
⟨55⟩ W pamięci imiał jeśm w nocy imię twoje, Gospodnie, i strzegł jeśm zakona twego.
⟨56⟩ Te⟨n⟩ uczynion[a] jest mi, bo prawot twoich dobywał jeśm.
⟨57⟩ Część moja, Gospodnie, rzekł jeśm strzec zakona twego.
⟨58⟩ Prosił jeśm oblicza twego we wszem siercu moim, smiłuj sie nade mną podług słowa twego.
⟨59⟩ Myślił jeśm drogi moje i obrocił jeśm nogi moje we świadectwa twoja.
⟨60⟩ Gotow jeśm a nie jeśm sie zamącił, bych strzegł kaźni twoich.
⟨61⟩ Powrozy grzechow obwiązały mie, a zakona twego nie zapomniał jeśm.
⟨62⟩ Pośrzod nocy wstajałem na chwalenie tobie, na sądy prawoty twojej.
⟨63⟩ Uczęśnik jeśm ja wszech bojących sie ciebie a strzegący^{ch} kaźni twoich.
⟨64⟩ Miłosierdzia twego, ⟨Gospodnie⟩, pełna jest ziemia, prawotam twoim nauczy mie.

64: *Gospodnie*: V: Domine, Fl i Kr: *Panie*.

⟨Psalm 118e⟩

Bonitatem. Teth wykłada się dobre albo wyciśnienie, bo tu mówi o śmierci, jaż wyciska smętek i dawa w troskach wiesiele. Psalm Dawid.

- ⟨65⟩ Dobrotę uczynił jeś z sługą twoim, Boże, podług słowa twego.
- ⟨66⟩ Dobroci(e) a kaźni i nauce naucz mi, bo kaźniam twoim wierzył jeśm.
- ⟨67⟩ Drzewiej niż uśmierzył jeśm się, ja zgrzeszył jeśm, przetoż słowa twego strzegł jeśm.
- ⟨68⟩ Dobry jeś ty a w dobroci twojej naucz mi prawotam twoim.
- ⟨69⟩ Rozmnożyła się nade mną złość pysznych, ale ⟨ja⟩ we wszem sercu ⟨moim⟩ będę badać kaźni twoich.
- ⟨70⟩ Zsiadło się jako mleko serce jich, ale ja zakon twój myślił jeśm.
- ⟨71⟩ Dobrze mnie, iż eś uśmierzył mię, abych powykl prawoty twoje.
- ⟨72⟩ Dobrze mnie zakon ust twoich nad tysiące złota i srebro.
- ⟨73⟩ Ręce twoje uczyniłysta mi i stworzyły jesta mi, daj mi rozum, bych wykł kaźniom twoim.
- ⟨74⟩ Jiż się boją ciebie, użrą mi a wiesielić się będą, iż jeśm w słowo twoje pwał.
- ⟨75⟩ Poznał jeśm, Gospodnie, iż prawda sądownie twoji, i w prawdzie twojej uśmierzył jeś mi.
- ⟨76⟩ Bądź miłosierdzie twoje, by ucieszyło mi, podług słowa twego słudze twemu.
- ⟨77⟩ Przydźcie mi miłosierdzia twoja, i będę żyw, bo zakon twój myślenie moje jest.
- ⟨78⟩ Osromoceni bądźcie pyszni, bo krzywie złość czynili przeciw mnie, ale ja snażyć się będę w kaźnioch twoich.
- ⟨79⟩ Obroćcie się mnie bojący się ciebie i jiż znali świadectwa twoja.
- ⟨80⟩ Bądź serce moje niepokalone w prawotach twoich, abych nie zasroman.

69: *ale ja we wszem sercu moim*: V: ego autem in toto corde meo, Fl: *ja we wszem sercu. . . mojem*, Kr: *ja we wszytkiem sercu moim*.

⟨Psalm 118f⟩

Defecit in salutare. Kaf wykłada się schyłony, bo człowiek ustały wielkim wicięstwem żąda się wschylić. Na sekstę.

- ⟨81⟩ Omdlała jest we zbawienie twoje dusza moja a w słowo twoje nadpwał jeśm.
⟨82⟩ Omdlały oczy moje w słowo twoje rzekąc: Gdy ucieszysz *mie*?
⟨83⟩ Bo uczynił jeśm się jako pęchyrz w *żerawiu, a prawot twych nie zapomniał jeśm.
⟨84⟩ Kielko jest dniow sługi twego? Gdy uczynisz o nastojących na mię sąd?
⟨85⟩ Prawili mi źli baśni, ale nie jako zakon twój.
⟨86⟩ Wszystkie kaźni twoje prawda; źli nastali na mię, pomóż mi.
⟨87⟩ Małem nie doskończali mi na ziemi, ale ja nie ostał jeśm kaźni twoich.
⟨88⟩ ⟨Podług miłosierdzia twego ożywi mi i strzec będę świadectwa ust twoich⟩.
⟨89⟩ Na wieki, Gospodnie, słowo twoje przebywa na niebie.
⟨90⟩ W pokolenie i w pokolenie prawda twoja; założył jeś ziemię, i przebywa.
⟨91⟩ Obr⟨z⟩qdzeniem twoim stają dniowie, bo wszystko służy tobie.
⟨92⟩ Jedno iż zakon twój myślenie moje jest, tegdy snadź zginałbych był we śmierze mojej.
⟨93⟩ Na wieki nie zapomnię prawot twoich, bo w nich ożywił jeś mi.
⟨94⟩ Twój jeśm ja, zbawionym mi uczyni, bo prawot twoich dobywał jeśm.
⟨95⟩ Mnie czakali grzeszni, aby zgubili mi, świadectwa twoja rozumiał jeśm.
⟨96⟩ Wszelikiego swirzchowania widziałeśm koniec, szeroka kaźń twoja barzo.

83: w żerawiu: w bł. rozumieniu łac. in pruina jako in pruna, V: in pruina, Fl: w przymroziu, Kr: we śrzenie, zob. kom. do FL. — **88:** podług miłosierdzia twego ożywi mi i strzec będę świadectwa ust twoich: w rkpsie brak, V: secundum misericordiam tuam vivifica me et custodiam testimonia oris tui, Fl: podle miłosirdzie twego ożywi mi i ostrzegać będę świadeczstwa ust twych, Puł: podług miłosierdzia twego ozyw mi a strzec będę świadectw ust twoich. — **91:** stają dniowie (Fl tak samo): FL: perseverant dies, ale V: perseverat dies, Kr: trwa dzień.

⟨Psalm 118g⟩

Quomodo dilexi. ⟨Mem sie wykła⟩da wnętrze, bo tu mółwi o miłosierdziu, jeź jest z wnętrza, a przez to sie rozumie wielika miłość. Psalm Dawid.

- ⟨97⟩ Kako miłował jeśm zakon twój, Gospodnie! Wszystek dzień myślenie twoje jest.
- ⟨98⟩ Nad nieprzyjacioły moimi mądrym jeś mie uczynił ⟨kaźnią twoją⟩, bo na wieki mnie jest.
- ⟨99⟩ Nade wszystkie uczące mie rozumiał jeśm, bo świadectwa twoja myśl moja jest.
- ⟨100⟩ Nad starymi rozumiał jeśm, bo kaźni twoich szukał jeśm.
- ⟨101⟩ Ode wszelikiej złej drogi chował jeśm nogi moje, bych strzegł słowa twa.
- ⟨102⟩ Od sądow twoich nie zstąpał jeśm, b⟨o⟩ ty zakon położył jeś mnie.
- ⟨103⟩ Kako słodkie gardzielam moim mółwy twoje, nad stredź ustam moim.
- ⟨104⟩ Od kaźni twoich rozumiał jeśm, przeto nienaźrzał jeśm wszelikiej drogi złości.
- ⟨105⟩ Świeca nogam moim słowo twoje i światłość stdzam moim.
- ⟨106⟩ Przysiągł i ustawił jeśm strzec sądy prawdy twojej.
- ⟨107⟩ Uśmierzył jeśm sie barzo, Gospodnie, ożywi mie podług słowa twego.
- ⟨108⟩ Wolna ust moich wdzięczna uczyń, Gospodnie, i sądom twoim nauczy mie.
- ⟨109⟩ Dusza moja w ręku moju weźdy, a zakona twego nie zapomniał jeśm.
- ⟨110⟩ Położyli są grzeszni sidło mnie, a z kaźni twoich nie błędził jeśm.
- ⟨111⟩ Dziedzictwem dobył jeśm świadectwa twoja na wieki, bo wiesiele serca mego są.
- ⟨112⟩ Nakłonił jeśm serce moje na czynienie prawot twoich ⟨na wieki⟩ prze odpłacenie.

98: *kaźnią twoją*: V: *mandato tuo*, Fl: *kazanim twym*, Kr: *przykazanim twym*. — 112: *na wieki*: V: *in aeternum*, Fl i Kr: *na wieki*.

⟨Psalm 118h⟩

Iniquos odio habui. Samech sie wykłada słuchaj albo ścwińdzenie, bo nijeden stwirdzon bywa, jen nie słucha duchownyma uszyma, co by miał naśladować.

- ⟨113⟩ Złosne w nienawiści miał jeśm a zakon twój miłował jeśm.
⟨114⟩ Pomocnik i przyjemca ⟨moj⟩ jeś ty a w słowie twojem nadzieję miał jeśm.
⟨115⟩ Odstępcie ode mnie, złośni, i będę badać kaźni Boga mego.
⟨116⟩ Przymi mi podług mółwy twojej, a żyw będę, i nie osromocaj mie od czekania mego.
⟨117⟩ Pomoży mi, a zbawion będę i myślić będę w prawotach twoich weźdy.
⟨118⟩ Wzgardzał jeś wszemi odstępującymi od prawot twoich, bo krzywa myśl jich.
⟨119⟩ Przesztańpające mnimał jeśm wszystkie grzeszne ziemie, przeto miłował jeśm świadectwa twoja.
⟨120⟩ Zepchaj strachem twoim mięso moje, bo od sądow twoich bał jeśm sie.
⟨121⟩ Czynił jeśm sąd i prawotę, nie dawaj mie potwarzającym mie.
⟨122⟩ Przymi słuęę twego w dobre, a nie będą potwarzać mie pyszni.
⟨123⟩ Oczy moje pomdlele jesta we zbawienie twoje i w mółwy prawoty twojej.
⟨124⟩ Uczyni z słuęą twoim podług miłosierdzia twego a prawotam twoim nauczy mie!
⟨125⟩ Słuęa twój jeśm ja, daj mi rozum, bych umiał świadectwa twoja.
⟨126⟩ Czas uczynienia, Boże, roztargali są zakon twój.
⟨127⟩ Przeto miłował jeśm zakon twój nad złoto i nad topazyjon.
⟨128⟩ Przeto ku wszem kaźniom twoim prześpieszył jeśm sie, wszeliką drogę lichą w nienawiści miał jeśm.

114: *moj*: V: meus, Fl i Kr: *moj*. — 122: *a nie będą potwarzać* (Fl tak samo): ale V: non calumniantur, FL: non ut calumpniantur, Kr: *aby nie potwarzali*.

⟨Psalm 118i⟩

Mirabilia. Fe sie wykłada błędził, bo tu żaluje tych, jż z drogi prawdy błędzić potwarzani bywają. Na nonę.

- ⟨129⟩ Dziwna świadectwa twoja, przeto badała jest je dusza moja.
⟨130⟩ Rozpowiedzenie słow twoich oświeca i rozum daje malutkim.
⟨131⟩ Usta moja otworzył jeśm i przytargł jeśm duch, bo kaźni twoich żądał jeśm.
⟨132⟩ Weźrzy na mię i smiluj sie nade mną podług sąda miłujących imię twoje.
⟨133⟩ Chody moje spraw podług mołwy twojej i nie panuj mi wszelika krzywda.
⟨134⟩ Wykupi mie od potwarzy ludzkiej, bych strzegł kaźni twoi⟨ch⟩.
⟨135⟩ Oblicze twoje oświeć nad sługą twoim i naucz mi prawotam twoim!
⟨136⟩ Wychod wod wywiedle jesta oczy moje, iże nie strzegle zakona twego.
⟨137⟩ Praw jeś, Boże, i prosty sąd twój.
⟨138⟩ Kazał jeś prawotę świadectwa twoja i prawdę twoję barzo.
⟨139⟩ Zwiędłym mie uczyniła żądza moja, bo są zapomnieli słow twoich nieprzyjaciele moji.
⟨140⟩ Ogienna mołwa twoja silno a sługa twój miłował ją.
⟨141⟩ Junoszka jeśm ja i wżgardzony, prawot twoich nie zapomniał jeśm.
⟨142⟩ Prawota twoja prawota na wieki a zakon twój prawda.
⟨143⟩ Zamętek i tesnica naleźle jesta mie, kaźni twoje myślenie moje jest.
⟨144⟩ Prawda świadectwa twoja na wieki; rozum daj mi, a żyw będę.

arg.: *jż z drogi prawdy błędzić potwarzani bywają*; **LS:** qui errando a via veritatis calumniantur.

⟨Psalm 118k⟩

Clamavi. Chof rzeczono jest, chof sie wykłada zamknie⟨nie⟩ albo względni, bo także jest w rozumie, bo człowiek zamczony ima sie oględać i szkody sie duchownej warować. Psalm Dawidow.

⟨145⟩ Wołał jeśm we wszem siercu mojem, usłysz mie, Gospodnie, prawot twoich szukać będę.

⟨146⟩ Wołał jeśm ku tobie, zbawionym mnie uczyni, bych strzegł kaźni twoich.

⟨147⟩ Przeszedł jeśm w starości i wołał jeśm, bo w słowa twoja pwał jeśm.

⟨148⟩ Uśpieszyle jesta oczy moje ku tobie z zarania, bych myślił mołwy twoje.

⟨149⟩ Głos moj słuchaj podług miłosierdzia twego, Boże, i podług sąda twego ożywi mie!

⟨150⟩ Przybliżyli się nastojący na mię złości, ale od zakona twego daleko uczynili są sie.

⟨151⟩ Blizu *bądz, Gospodnie, a wszystkie drogi twoje prawda.

⟨152⟩ Od początku poznał jeśm o świadectwach twoich, bo na wieki założył jeś je.

⟨153⟩ Widz śmiarę moję i wytargń mie, bo zakona twego nie zapomniał jeśm!

⟨154⟩ Sędzi sąd moj a odkupi mie, prze mołwę twoję ożywi mie!

⟨155⟩ Daleko od grzesznych zbawienie, bo prawot twoich nie szukali.

⟨156⟩ Miłosierdzia twego wiele, Boże, podług sąda twego ożywi mie!

⟨157⟩ Wiele, jiz nastoją na mię i męcą mie, od świadectw twoich nie odstąpał jeśm.

⟨158⟩ Widział jeśm przestępujące i wiądl jeśm, iże mołw twoich nie strzegli.

⟨159⟩ Widz, iże kaźni twoje miłował jeśm, Boże, w miłosierdziu twoim ożywi mie!

⟨160⟩ Początek słow twoich prawda, na wieki wszystkie sądy prawoty twoje.

151: bądz (Fl tak samo): FL: esto, Vintr: bud, ale V: es tu, Kr: jesteś ty.

⟨Psalm 118⟩

Principes. *Sin* wykłada się plastr, bo mółwi, iż smętek leczy rany grzechow i daje zdrowie duszy, i w wiesiele smętek obraca.

- ⟨161⟩ Książęta prześladowały mie darmo, a od słow twoich straszło sie jest sierce moje.
- ⟨162⟩ Wiesielić sie będę nad mółwami twoimi jako jenże nalazł łup wieliki.
- ⟨163⟩ Złość w nienawiści imiał jeśm i żadał jeśm sie, ale zakon twój miłował jeśm.
- ⟨164⟩ Siedmkroć we dnie chwałę mółwiłem tobie nad sądy prawoty twojej.
- ⟨165⟩ Pokoj wielki miłującym zakon twój a nie jest jim pośmiewanie.
- ⟨166⟩ Żdał jeśm zbawienia twego, Gospodnie, i kaźni twoje miłował jeśm.
- ⟨167⟩ Strzegła dusza moja świadectw twoich i m(i)łowała je wielmi.
- ⟨168⟩ Chował jeśm kaźni twoje i świadectwa twoja, bo wszystkie drogi moje przed oczyma twoima.
- ⟨169⟩ Przybliży sie prośba moja przed oczy twoje, Gospodnie, podług mółwy twojej daj mi rozum!
- ⟨170⟩ Wnidzi prośba moja przed oczy twoje, podług mółwy twoje wytargń mie!
- ⟨171⟩ Wyrzygną wargi moje chwałę, gdy mie nauczysz prawotam twoim.
- ⟨172⟩ Przepowie język moj mółwę twoję, bo wszystkie kaźni twoje prawda.
- ⟨173⟩ Bądź ręka twoja, aby zbawiła mie, bo kaźni twoje wybrał jeśm.
- ⟨174⟩ Żadał jeśm zbawienia twego, Gospodnie, a zakon twój myśl moja jest.
- ⟨175⟩ Żywa będzie dusza moja i chwalić będzie ciebie a sądownie twoji pomogą mi.
- ⟨176⟩ Błądził jeśm jako owca, jaż zginęła; szukaj sługi twego, bo kaźni twoich nie zapomnial jeśm.

⟨Psalm 119⟩

Ad Dominum, cum tribularer. Pienie wschodow, to jest radość myśli[li] o wstąpieniu duchownem. Głos cerekwie skargę dającej o zdradnych bratoch. Psalm Dawidow pro⟨roka⟩. Na poniedziałkow nieszpór.

- ⟨1⟩ Ku Gospodnu, gdym był mącon, wołał jeśm i wysłuchał mie.
- ⟨2⟩ Gospodnie, zbaw duszę moję od warg złosnych i od języka lżywego!
- ⟨3⟩ Co dadzą tobie albo co przyłożą tobie ku języku lżywemu?
- ⟨4⟩ Strzały mocnego ostre z węglim każącym.
- ⟨5⟩ Gorze mnie, iż przebyt moj przedłużył sie jest! Przebywał jeśm z przebywającymi Cedar, długo bydlila dusza moja.
- ⟨6⟩ Z tymi, jż są nienaźrzeli pokoja, był jeśm pokojen, gdy jeśm mołwił jim, przekazali mi za dar.

⟨Psalm 120⟩

Levavi oculos. Głos cerekwie o apostołach albo o prorocach.

- ⟨1⟩ PodźwiGLEśm oczy moje na gory, odkąd przydzie pomoc mnie.
- ⟨2⟩ Pomoc moja od Boga, jen uczynił niebo i ziemię.
- ⟨3⟩ Nie da na poruszenie nogi twojej ani drzemi, jen ciebie *strzec *będzie.
- ⟨4⟩ Owa ani nie drzemać, ani spać będzie, jen strzeże Israhel.
- ⟨5⟩ Bog strzeże ciebie, Gospodzin zaszczylenie twoje nad rękę prawą twoję.
- ⟨6⟩ Przez dzień słuńce nie będzie źec cie ani miesiąc przez noc.
- ⟨7⟩ Gospodzin będzie strzec ciebie ode wszego złego, strzeż dusze twoje Bog.
- ⟨8⟩ Gospodzin strzeż weścia twego i wyścia twego od ninie i aż na wieki.

3: *strzec będzie:* ale V: *custodit*, Fl i Kr: *strzeże*.

⟨Psalm 121⟩

Laetatus sum. Pienie wstąpienia. Prorok w duchu o apostołach i cerekwi, a Krystus mówi ku cerekwi. We wtorek na nieszpor. Dawid.

- ⟨1⟩ Wiesielił jeśm sie w tych, jeż mi są powiedziany: W dom boży pojdziemy.
- ⟨2⟩ Stojące były nogi nasze w pałacoch twoich, Jeruzalem!
- ⟨3⟩ Jeruzalem, jeż stawią jako ⟨miasto⟩, jegoż ucześnie jego w *Jeruzalem.
- ⟨4⟩ Bo tamo są wstąpiły postaci, postaci gospodnowy, w świadectwo Israhel na powiedzenie imieniu bożemu.
- ⟨5⟩ Bo tamo są siedzieli stolcowie w sądzie, stolcowie na domu Dawidowie.
- ⟨6⟩ Proście, jeż to ku pokuju są Jeruzalem, i opłwitość miłującym ciebie.
- ⟨7⟩ Bądź pokoj w mocy twojej a opłwitość w wieżach twoich.
- ⟨8⟩ Prze bracią ⟨moję⟩ i blizne moje mówił jeśm pokoj o tobie.
- ⟨9⟩ Prze dom Gospodna, Boga naszego szukał jeśm dobra tobie.

3: *stawią* (Fl tak samo): ale V: aedificabitur, Kr: *budowano bywa*; — *miasto*: V: civitas, Fl i Kr: *miasto*; — *w Jeruzalem*: ale V: in idipsum, Fl: *w niem albo w wiekujem*, Kr: *w niem samym*. — **4:** *w świadectwo*: ale V: testimonium, Fl i Kr: *świadectwo*. — **8:** *(bracią) moję*: V: (fratres) meos, Fl: *(bracią) moję*, Kr: *(bratow) moich*.

⟨Psalm 122⟩

Ad te levavi oculos. Głos cerekwi albo apostołski o udęczeniu złych.

- ⟨1⟩ K tobie podźwięł jeśm oczy moje, jen przebywasz na niebie.
- ⟨2⟩ Owa jako oczy sług w ręku panow swych,
- ⟨3⟩ jako oczy posełkiniej w ręku paniej swojej, tako oczy nasze ku Gospodnu, Bogu naszemu, aliż sie smiłuje nad nami.
- ⟨4⟩ Smiłu sie nad nami, Gospodnie, smiłu sie nad nami, bo barzo napelnieni jesmy gardzenia,
- ⟨5⟩ bo wiele zapelniona jest dusza nasza przekora opłwitym a gardzenim pysznym.

⟨Psalm 123⟩

Nisi quia Dominus e⟨rat⟩. Głos wiernych o prześladnikoch swoich. Pienie wstąpienia.

- ⟨1⟩ Jedno iże Gospodzin był w nas, rzecz ninie Israhel, jedno iże Gospodzin był między nami,
- ⟨2⟩ gdy wstali ludzie na nas, snadź żywe połknęliby nas,
- ⟨3⟩ gdy sie rozgniewało rosierdzie jich na nas, snadź woda pożarłaby była nas.
- ⟨4⟩ Strumień przeszła dusza nasza, snadź by była przeszła dusza nasza wodę niecirpiącą.
- ⟨5⟩ Błogosławiony Bog, jen nie dał nas w ułapienie zębom jich.
- ⟨6⟩ Dusza nasza jako wrobl wytargniona z sidła łowcow.
- ⟨7⟩ Sidło starto jest, a my jesmy wyzwoleni.
- ⟨8⟩ Pomoc nasza w jimieniu bożem, jen uczynił niebo i ziemię.

⟨Psalm 124⟩

Qui confidunt. Prorok o apostołoch i cerekwi mołwi. Pienie *wschodow*.

⟨1⟩ Jiż to dbają w Boga, jako gora Syjon; nie będzie poruszon na wieki, jen przebywa w Jeruzalem.

⟨2⟩ Gory około jego a Gospodzin około luda swego od ninie i aż na wieki.

⟨3⟩ Bo nie zostawi ⟨Gospodzin⟩ pręt grzesznych nad *szczęścim* prawych, by nie rozciągli prawi ku złości ręku swoju.

⟨4⟩ Dobrze uczyń, Gospodnie, dobrym a prostego serca!

⟨5⟩ Ale *zstępujące* w obowiązania *w*wiedzie Gospodzin *z* *czyniącymi* złość. Pokoj nad Israhel!

3: *Gospodzin*: V: Dominus, Fl: *Gospodzin*, Kr: *Pan*; — *nad szczęścim*: ale V: super sortem, Fl: *na części*, Kr: *nad część*.

⟨Psalm 125⟩

In convertendo. Pienie wschodow. Głos apostołski o nawrocie poganow i mękach męczennikow.

⟨1⟩ W obrocie Gospodzin jęctwo Syjon uczynieni jesmy jako ucieszeni.

⟨2⟩ Tegdy napełniona są radości usta nasza i język nasz wiesiela.

⟨3⟩ Tegdy rzeką między pogany: Wielmożył Bog czynić s nimi.

⟨4⟩ Wielmożył Bog czynić s nami, uczynienismy wiesielący.

⟨5⟩ Obroci, Gospodnie, jęctwo nasze jako strumień na południu.

⟨6⟩ Jiż to sięją we sżach, w wiesielu będą żać.

⟨7⟩ Jidąc chodzili i płakali, puszczając nasienia swoja,

⟨8⟩ ale przydąc przydą z wiesielim, nosząc snopy swoje.

⟨Psalm 126⟩

Nisi Dominus aedificaverit. We śrzodę nieszpor. O Jezukrystu i cerekwi, i o apostołoch mołwi prorok. Pienie wschodow.

- ⟨1⟩ Aliż Gospodzin uczyni dom, po próżnicy działają, jż czynią ji.
- ⟨2⟩ Aliż Gospodzin strzec będzie miasta, w prożność *czują, jż *strzegą jego.
- ⟨3⟩ Prożność jest wam przed światłością wstając; wstańcie, gdy siedzieć będziecie, jż jecie chleb boleści,
- ⟨4⟩ gdy da miłym swoim spanie. Owa dziedzina boża synowie, odpłata owoc brzucha.
- ⟨5⟩ Jako strzały w ręce mocnego, tako synowie wytrzęsionych.
- ⟨6⟩ Błogosławiony mąż, jenże napęłnił żądzą swoją z nich, nie zasroman będzie, gdy mołwić będzie nieprzyjacielom swoim we wrociech.

2: *czują, jż strzegą* (Fl tak samo), ale V: *vigilat qui custodit*, Kr: *czuje, który strzeże*.

⟨Psalm 127⟩

Beati omnes, qui ti⟨ment⟩. Prorok o mężu statecznym mówi, napominając czyście żyć. Pienie wschodow. Psalm Dawid.

- ⟨1⟩ Błogosławieni wszyscy, już się boją Boga, już chodzą po drogach jego.
- ⟨2⟩ Usiłowania ręku twoju iże będziesz jeść, błogosławiony jeś i dobrze tobie będzie.
- ⟨3⟩ Żona twoja jako macica opłwita w ścianach domu twego,
- ⟨4⟩ synowie twoji jako młodcowie oliw około stoła twego.
- ⟨5⟩ Owa tako błogosławion będzie człowiek, jen się boji Boga.
- ⟨6⟩ Błogosław ci Gospodzin z Syjon i widz dobra Jerusalem wszech dniow żywota twego,
- ⟨7⟩ i widz syny synow twoich. Pokoj nad Izrahel!

2: *usiłowania ręku twoju iże będziesz jeść* (Fl tak samo): V: *labores manuum tuarum quia manducabis*, Kr: *robot ręku twoich iże pożywać będziesz*.

⟨Psalm 128⟩

Saepe. Cerkiw przeciw prześladnikom cnotliwych mówi, napominając nas ku śmierze. Pienie *wschodow*. Psalm Dawid.

- ⟨1⟩ Często wybijali mie od młodości moje, rzecz ninie Israhel.
- ⟨2⟩ Często wybijali mie od młodości mojej, ale nie mogli s mię.
- ⟨3⟩ Na chrzebcie moim kowali grzeszni, przedłużali złość swoją.
- ⟨4⟩ Gospodzin prawdziwy setnie wirzchy grzesznych; osromoceni bądźcie i obrozeni opak wszystkim, już nienaźrzą Syjon.
- ⟨5⟩ Bądźcie jako siano strzeszne, jeź drzewiej niż wytargną, zwiędnie,
- ⟨6⟩ z jegoż nie napełnił ręki swojej, jenże będzie żać, i łona swego, jenże snopy zbirać będzie.
- ⟨7⟩ A nie rzekli, już to mijali: Błogosławienie boże na was, błogosławiliśmy wam w jimię boże.

⟨Psalm 129⟩

De profundis. Cerkiew z persony tych mołwi, jeź był posiadł pkiel aż do przyścia Pana Jezukrysta.

- ⟨1⟩ Z głębokości wołał jeśm ku tobie, Gospodnie, Gospodnie, usłysz głos moj!
- ⟨2⟩ Bądźcie uszy twoje słyszący głosa modlitwy moje.
- ⟨3⟩ Będzieszli złości chować, Gospodnie, Gospodnie, kto ścirpi?
- ⟨4⟩ Bo u ciebie smiłowanie jest a prze zakon twój cirpiał jeśm cie, Gospodnie.
- ⟨5⟩ Cirpiała dusza moja w słowie jego, pwała dusza moja w Gospodna.
- ⟨6⟩ ⟨Od stroże jutrznej aż do nocy pwaj Israhel w Gospodna⟩,
- ⟨7⟩ bo u Boga miłosierdzie i opłwite u niego odkupienie,
- ⟨8⟩ a on odkupi Israhel ze wszecz złości jego.

6: *od stroże jutrznej aż do nocy pwaj Israhel w Gospodna*: w rkpsie brak, V: *a custodia matutina usque ad noctem speret Israhel in Domino*, Fl: *ot stroże jutrznej aż do nocy pwaj Israhel w Gospodna*, Kr: *od strożej jutrznej aż do nocy niechaj nadzieję ma Izrael w Panie*.

⟨Psalm 130⟩

Domine, non est ex⟨altatum⟩. Pienie wschodow. Głos cerekwie o naśladowaniu pokorności. Dawi⟨d⟩.

⟨1⟩ Gospodnie, nie jest powyszono sierce moje ani wzniesłesta sie oczy moje,

⟨2⟩ ani chodził jeśm w wielikich ani w dziwiech nad mię.

⟨3⟩ Acz nieśmiernie jeśm rozumiał, ale powyszał jeśm duszę moję,

⟨4⟩ jako oddojony nad macierzą swoją, ta⟨ko⟩ odpłata w duszy mojej.

⟨5⟩ Pwaj Israhel w Gospodna od ninie aż na wieki.

4: *oddojony*: V: *ablactatum est*, Fl: *jest otkarmieno*, Kr: *(jako) zostawiony, albo jako dziecię zostawione*.

⟨Psalm 131⟩

Memento. Pienie wschodow. Prorok mówi o Jezukryście i cerekwi a prosi, aby spełnił obiatę. Nieszpor czwartkowy.

- ⟨1⟩ Pomni, Gospodnie, Dawida i wszystkę śmiarę jego,
- ⟨2⟩ jako przysiągł Bogu, obietę ślubił Bogu Jakob:
- ⟨3⟩ Acz wnidę w stan domu mego, acz wstąpię w łożę posłania mego,
- ⟨4⟩ acz dam sen oczyma myma a powiekam mym drzemanie
- ⟨5⟩ i pokój skroniom moim, aliż najdę miasto Gospodnu, stan Bogu Jakob.
- ⟨6⟩ Owa słyszeliśmy ją w Efracie, naleźliśmy ją w poloch lasa.
- ⟨7⟩ Wnidziem w stan jego, pokłonimy sie na mieście, gdzie stały nogi jego.
- ⟨8⟩ Wstań, Gospodnie, w odpoczywanie twoje, ty i skrzynia świętości twojej.
- ⟨9⟩ Popowie twoji obleczeni bądźcie w prawotę a święci twoi wiesielcie sie.
- ⟨10⟩ Prze Dawida sługę twego nie odwracaj oblicza pomazańca twego.
- ⟨11⟩ Przysiągł Gospodzin Dawidowi prawdę i nie obłudzi jego: Od owoca brzucha twego posadzę na stolcu twoim.
- ⟨12⟩ Będali strzec synowie twoji obrzędą mego a świadectw moich, jaż nauczę je,
- ⟨13⟩ i synowie jich aż na wieki będą siedzieć na stolcu twoim.
- ⟨14⟩ Bo wybrał jest Gospodzin Syjon, wybrał ją w przebyt sobie:
- ⟨15⟩ To odpoczywanie moje na wiek wiekom, tu przebywać będę, bo jeśm wybrał ją.
- ⟨16⟩ Wdowę jej błogosławiąc błogosławić będę, ubogie jej nasycę chlebow.
- ⟨17⟩ Popy jego oblekę zbawieniem a święci jego radością wiesielić sie będą.
- ⟨18⟩ Tamo odwiode róg Dawidow, ugotował jeśm świecę pomazańcu memu.
- ⟨19⟩ Nieprzyjaciele jego oblekę we sromotę, ale nad nim weskwcie świętość moja.

⟨Psalm 132⟩

Ecce quam bonum. O apostolskiej zgodzie i cerekwi jednocie mółwi Dawid.

- ⟨1⟩ Owa kako dobrze i kako wiesioło przebywać braciej w jedno!
- ⟨2⟩ Jako maść na głowie, jaż zstąpiła w brodę, w brodę Aaronowę,
- ⟨3⟩ jaż zstąpa w kraj odzienia jego, jako rosa Hermon, jaż zstąpa w gory Syjon,
- ⟨4⟩ bo tamo kazał Gospodzin błogosławienie i żywot aż na wieki.

⟨**Psalm 133**⟩

Ecce nunc benedicite. Ku apostołom aż do kapłanów i ku cerekwi mówi nasz prorok, napominając miłować Boga. Pienie wschodów.

- ⟨1⟩ Owa ninie błogosławcie Gospodnu, wszyscy służą gospodnowi,
- ⟨2⟩ już stoicie w domu bożem, w trzemiach domu Boga naszego!
- ⟨3⟩ W nocach wzdźgniecie ręce wasze w święta a błogosławcie Gospodnu!
- ⟨4⟩ Błogosław ciebie Gospodzin z Syjon, jen uczynił niebo i ziemię.

⟨Psalm 134⟩

Laudate nomen Domini. Alleluia. Głos apostołski ku wierzącym, aby chom odrzuciwszy bałwany Boga wiecznego chwalili.

- ⟨1⟩ Chwalcie imię boże, chwalcie, słudzy, Boga,
- ⟨2⟩ już stoicie w domu bożem, w trzemiach Boga naszego!
- ⟨3⟩ Chwalcie Boga, bo dobry jest Gospodzin, śpiewajcie imieniu jego, bo słodkie jest!
- ⟨4⟩ Bo Jakoba wybrał sobie Bog, Israhel w bydło sobie.
- ⟨5⟩ Bo jeśm ja poznał, iż wielki [dobry] jest Gospodzin a Bog nasz nade wszemi bogi.
- ⟨6⟩ Wszystko, cokoli chciał, Gospodzin uczynił na niebie i na ziemi, w morzu i we wszech głębokościach.
- ⟨7⟩ Wywodzę obłoki od końca ziemie, błyskawice w deszcz uczynił,
- ⟨8⟩ jenże wywodzi wiatry z skarbow swoich, jenże pobił pirzwośnięta Ejipta od człowieka aż do skocięcia,
- ⟨9⟩ wypuścił znamiona i cuda pośród ciebie, Ejiptie, w faraona i we wszystki sługi jego,
- ⟨10⟩ jenże pobił poganow wiele i zabił krole mocne,
- ⟨11⟩ Seon krola amorskiego i Og krola Bazan, i wszystka krolewstwa Kanaan,
- ⟨12⟩ i dał ziemę jich dziedzictwo, ⟨dziedzictwo⟩ Israhel ludu swemu.
- ⟨13⟩ Gospodnie, imię twoje na wieki, Boże, pamiętne twoje od pokolenia w pokolenie.
- ⟨14⟩ Bo będzie sędzić Gospodzin lud swój a w sługach swoich proszon będzie.
- ⟨15⟩ Bałwani poganow srebro i złoto, działa ręku ludzkich.
- ⟨16⟩ Usta imają, a nie będą mołwić, oczy mają, i nie będą widzieć,
- ⟨17⟩ uszy mają, a nie będą słyszeć, bo ani jest duch w uściech jich.
- ⟨18⟩ Podobni będą jim, już czynią je, i wszyscy, już pwają w nie.
- ⟨19⟩ Dom Israhel, błogosławcie Gospodnu, dom Aaron, błogosławcie Gospodnu,
- ⟨20⟩ dom Lewi, błogosławcie Gospodnu, już sie bojicie Boga, błogosławcie Gospodnu!
- ⟨21⟩ Błogosławiony Bog z Syjon, jen bydli w Jeruzalem.

12: *dziedzictwo*²: V: hereditatem, Fl: *dziedzicstwo*, Kr: *dziedzictwo*.

⟨Psalm 135⟩

Confitemini, quoniam in aeternum. Alleluia. Apostoli poganom moc bożą zwiastują nauczając je, iż miłosierdzie jest pod pokorą. Psalm.

- ⟨1⟩ Chwalcie Gospodna, bo dobry, bo na wieki miłosierdzie jego!
- ⟨2⟩ Chwalcie Boga bogow, bo na ⟨. . .⟩!
- ⟨3⟩ Chwalcie Gospodna gospodnow,
- ⟨4⟩ jen czyni dziwy wielikie sam,
- ⟨5⟩ jen uczynił nieba w rozumie,
- ⟨6⟩ jen stwirdził ziemię na wodach,
- ⟨7⟩ jen uczynił poświaty wielikie,
- ⟨8⟩ słońce w pomoc dniowi,
- ⟨9⟩ miesiąc i gwiazdy na pomoc nocy.
- ⟨10⟩ Jen zbił Ejipt z pirzwnięty jich.
- ⟨11⟩ Jen wywiodł Israhel z pośrzod jich
- ⟨12⟩ w ręce mocnej i w ramieniu wysokiem.
- ⟨13⟩ Jen rozdzielił Morze Czerwone w rozdzielenia
- ⟨14⟩ i wywiodł Israhel przez pośrod jego,
- ⟨15⟩ i wybił faraona i moc jego w Morzu Czerwonym.
- ⟨16⟩ Jenże przewiodł lud swój przez puszcza.
- ⟨17⟩ Jen zbił krole wielikie
- ⟨18⟩ i pobił krole mocne,
- ⟨19⟩ Seon krola Amorreow
- ⟨20⟩ i Og krola Bazan,
- ⟨21⟩ i wszystka krolewstwa Kanaan,
- ⟨22⟩ i dał ziemię jich dziedzinę,
- ⟨23⟩ dziedzinę Israhel słudze swemu.
- ⟨24⟩ Bo we śmierze naszej pomniał nas
- ⟨25⟩ i odkupił nas od nieprzyjacioł naszych.
- ⟨26⟩ Jen daje karmią wszemu ciału.
- ⟨27⟩ Chwalcie Boga niebieskiego!
- ⟨28⟩ Chwalcie Gospodna gospodnow, bo na wieki miłosierdzie jego!

⟨Psalm 136⟩

Super flumina. Psalm Dawid *i Jeremije. Prorok z persony kających sie [i] o przeciwnikoch mołwi, duchom niebieskim Jeruzalem albo cerekwi żąda nawrocić.

- ⟨1⟩ Na rzekach babiloń(s)kich, tamo siedzieli jesmy i płakali, gdy jesmy wspominali Syjon.
- ⟨2⟩ Na wirzbach pośrod jej zawiesilismy organy nasze.
- ⟨3⟩ Bo tamo pytali nas, jż to jeńce wiedli nas, słow pieśni,
- ⟨4⟩ a jż to odwiedli nas: Pienie pojcie [gospodnowo] nam *o *pieniu Syjon!
- ⟨5⟩ Kako śpiewać mamy pienie gospodnowo w ziemi cudzej?
- ⟨6⟩ Zapomnieli ciebie, Jeruzalem, zapomnieniu dana bądź prawica moja.
- ⟨7⟩ Przylni język moj krtaniu memu, acz nie wspomienę ciebie,
- ⟨8⟩ acz nie położę cie, Jeruzalem, na początku wiesiela mego.
- ⟨9⟩ Pamiętaj, Panie, syny Edom w dzień Jeruzalem,
- ⟨10⟩ jż to mołwią: Skażcie, skażcie aż do założenia w niej!
- ⟨11⟩ Cora babilońska nędzna! Błogosławiony, jenże odpłaci tobie odpłatę twoję, jaż odpłacił(a) jeś nam.
- ⟨12⟩ Błogosławiony, jen trzymać będzie i przyrazi malutkie *swoje ku opoce.

arg.: *i: niejasne, por. LS: (psalmus David) propter (Hieremiam); — *duchom niebieskim*: niejasne. — **4:** o *pieniu*: zob. kom. do translit. — **11:** *odpłacił jeś*: zob. kom. do translit. — **12:** *swoje* (Fl i Kr tak samo): FL: suos, ale V: tuos.

⟨Psalm 137⟩

Confitebor. Cerkiew o obcowaniu wszech krolewstw mołwi a w pokusach swoich od zaszczycenia bożego wiesieli sie. Piątkowy nieszpor.

- ⟨1⟩ Chwalić cie będę, ⟨Gospodnie⟩, we wszem sercu moim, bo słyssał jeś wszytka słowa ust moich.
- ⟨2⟩ Przed oczyma anjelskima będę piał tobie, pokłonię sie ku kościołu świętemu twemu i chwalić będę imię twoje
- ⟨3⟩ na miłosierdzie twoje i prawdę twoję, bo uwielczył jeś nade w⟨szy⟩stko imię święte twoje.
- ⟨4⟩ W ktorykoli dzień wzowę ciebie, wysłuchaj mie, rozmnożysz w duszy mojej siłę.
- ⟨5⟩ *Chwalić cie *będą wszytscy krolowie ziemię, bo słysszeli wszytka słowa ust twoich,
- ⟨6⟩ a *piąć *będą na drogach bożych, bo wielika jest sława boża,
- ⟨7⟩ bo wysoki Gospodzin a śmierna ogląda, a wysoka od daleka zna je.
- ⟨8⟩ Będęli chodzić weśrzod zamęta, ożywisz mie, a na gniew nieprzyjacielow moich rozciągnąłeś rękę twoję i zbawionym mie uczyni⟨ła⟩ prawica twoja.
- ⟨9⟩ Gospodzin zapłaci za mie. Gospodnie, miłosierdzie twoje na wieki, działa rękę twoju nie gardzi.

1: *Gospodnie:* V: Domine, Fl: *Gospodnie*, Kr: *Panie*. — **5:** *chwalić cię będą* (Fl tak samo): ale V: *confiteantur tibi*, Kr: *chwałę niechaj dawają tobie*. — **6:** *piąć będą* (Kr: *śpięwać będą*): ale V: *cantent*, Fl: *bychą piali*.

⟨Psalm 138⟩

Domine, probasti. Krystus z persony swojej człowieczej albo cerkiew karze Żydy i kacerze, i złosne.

- ⟨1⟩ Gospodnie, skusił jeś mie i poznał jeś mie, ty jeś poznał siedzenie moje i wskreszenie moje.
⟨2⟩ Urozumiał jeś myśli moje z daleka, ścieżkę moję i powrozek moj wybadał jeś.
⟨3⟩ I wszystkie drogi me przeźrzał jeś, bo nie jest mołwa w języce moim.
⟨4⟩ Owa ty, Gospodnie, poznał jeś wszystka, niniesza i stara, ty stworzył jeś mie i położyłeś na mię rękę twoję.
⟨5⟩ Dziwna sie uczyniła nauka twoja ze mnie, postrobiła sie, a nie mogę k niej.
⟨6⟩ Kamo pojde od ducha twego a kamo od oblicza twego uciekę?
⟨7⟩ Acz wstąpię na niebo, ty tamo jeś, acz zstąpię do piekła, tu ty jeś.
⟨8⟩ Acz wezmę pierze moje rano i przebywać będę w krajoch morza,
⟨9⟩ *bo i tamo ręka moja przewiedzie mie i trzymać mie będzie prawica twoja.
⟨10⟩ I rzekłem: Snadź ćmy podepcą mie a noc poświecenie moje w rozkoszach moich,
⟨11⟩ iże ćmy nie ocienieny będą od ciebie a noc jako dzień oświecona będzie, jako ćmy jego, tako i światłość jego.
⟨12⟩ Bo ty objął jeś i osiadł pokrątki moje, przyjął jeś mie od żywota macierze mojej.
⟨13⟩ Chwalić cie będę, bo groźno wielmożny jeś, dziwna działa twoja, a dusza moja pozna barzo.
⟨14⟩ Nie jest utajona kość moja od ciebie, jáže uczynił jeś w tajemnicy, a osoba moja w nizinach ziemie.
⟨15⟩ Niedostatek moj widziały oczy twoje i na księgach twoich wszyscy pisani będą; dni stworzony będą, a nikt w nich.
⟨16⟩ Ale mnie barzo poćcieni są przyjaciele twoji, Boże, barzo poćwirdzono jest księstwo jich.
⟨17⟩ Zliczę je a nad piasek rozmnożą sie, *bo wstał jeśm i jeszcze jeśm z tobą.
⟨18⟩ Acz pobijesz, Boże, grzeszne, mężowie krwi odstępajcie ode mnie.
⟨19⟩ Bo mołwicie w myśli: Wezmą w proźności miasta swa.
⟨20⟩ Aza nie jiz nienawidzieli cie, (Gospodnie), nienawidziałem i na nieprzyjaciele twoje sechł jeśm?
⟨21⟩ Swirzchowanym nienazrzenim nienazrzałem jich, nieprzyjaciele szczynili sie mnie.
⟨22⟩ Skusi mie, Gospodnie, i wiedz serce me, spytaj mie i poznaj ścieżki moje
⟨23⟩ a widz, jestli droga złości we mnie, a wwiedzi mie w drodze wiekujej.

4: *niniesza*: V: *novissima*, Fl: *poślednia*, Kr: *rzeczy napośledniejsze*. — 9: *bo i* (Fl tak samo): V: *etenim*, ale Fl: *et*, Kr: *zaprrawdę*. — 17: *bo* (Fl tak samo): Fl: *et*, V i Kr: *brak*. — 20: *Gospodnie*: V: *Domine*, Kr: *Panie*.

⟨Psalm 139⟩

Eripe me. Cerkiew o uwłokoch albo o złych duchoch mółwi, abychom przeciwko złemu świeckiemu ku Bogu wzdychali, to jest ku Jezukrystowi.

- ⟨1⟩ Wytargń mie, Gospodnie, od człowieka złego, od męża nieprawego i fałsznego wyrwi mie!
- ⟨2⟩ Jiż to myślili złości w siercu, wszego dnia ustawiali boje.
- ⟨3⟩ Ostrzyli język swoj jako węzowie, jad źmijowy pod wargami jich.
- ⟨4⟩ Strzeży mie, Gospodnie, od ręki grzesznego i od ludzi złosnych wytargń mie!
- ⟨5⟩ Jiż to myślili zdradzić chody moje, skryli pyszni sidło mnie
- ⟨6⟩ i powrozy rozciągnęli w sidło, podle drogi sromotę postawili mnie.
- ⟨7⟩ Rzekł jeśm Gospodnu: Bog moj jeś ty, usłysz, Gospodnie, głos prośby mojej!
- ⟨8⟩ Gospodnie, Gospodnie, mocy zbawienia mego, zasłonięś na głowę moję w dzień boja.
- ⟨9⟩ Nie dawaj mie, Gospodnie, od żądze moje grzesznemu; myślili przeciwko mnie; nie zostaj mnie, *bo snadź *wznaszać sie *będą.
- ⟨10⟩ Głowa ochodzenia jich, praca warg jich pokryje je.
- ⟨11⟩ *Padń na nie węgle, w ogień porzucisz je, w nędzach nie stoją.
- ⟨12⟩ Mąż języczny nie prześpieje na ziemi, męża krzywego zła wezmą we zginienie.
- ⟨13⟩ Poznał jeśm, iż uczyni Gospodzin sąd stradnym i pomstę ubogim.
- ⟨14⟩ Ale prawi chwalić będą imię twoje i przebywać będą prości z obliczym twoim.

1: *od męża nieprawego i fałsznego* (Kr: *od męża niesprawiedliwego albo złościwego*), ale V: *a viro iniquo*, Fl: *ot męża lichego*. — **9:** *bo... wznaszać się będą*; Fl: *bo... bucić się będą*, ale V: *ne... exaltentur*, Kr: *aby sie... nie wyszyli*. — **11:** *padń*; ale V: *cadent*, Fl: *padnie*, Kr: *upadną*.

⟨Psalm 140⟩

Domine, clamavi. Głos cerekwie o prześladnikoch swoich, abychom ku Bogu wołali. Psalm Dawid.

- ⟨1⟩ Gospodnie, wołałem k tobie, usłysz mnie, bacz na głos moj, gdy wołać będę k tobie.
- ⟨2⟩ Prześpiej modlitwa moja przed oczyma twyma ⟨jako zażżono⟩, podniesienie ręku moju modła wieczerna.
- ⟨3⟩ Położ, Gospodnie, strożę ustam moim a drzwi około stoj⟨ą⟩ce wargam moim!
- ⟨4⟩ Nie spuszczaaj sierca mego w słowa złości, na omołwienia wymołwienia w grzeszech
- ⟨5⟩ z ludźmi czyniącyymi złość, i nie będę obcować z wybranymi jich.
- ⟨6⟩ Karzy mie prawy w miłosierdziu i swarz mie, ale olej grzesznego nie utłuści głowy mojej.
- ⟨7⟩ Bo jeszcze i modlitwa moja w lubościach jich, pożarci są przytknieni opoce sędzie jich.
- ⟨8⟩ Usłyszę słowa moja, bo mogła są, jako tuk ⟨ziemie⟩ wyszła są na ziemię.
- ⟨9⟩ Rozsuty są kości *moje podług piekła, bo k tobie, Gospodnie, Gospodnie, oczy moje, w cię pwał jeśm, nie odejmuj duszę moję.
- ⟨10⟩ Strzeży mie od sidła, jeż postawili mnie, i od sromoty działających złość.
- ⟨11⟩ Wpadną w siatkę jego grzeszni, osobnie ja jeśm, aże pojde.

2: *jako zażżono*: V: sicut incensum, Fl: *jako zażżono*, Kr: *jako kadzidło*. — **4:** *na omołwienia*: ale Fl: *na omołwienie*, Kr: *ku wymawianiu*. — **6:** *karzy*: V: corripet, ale Fl i Kr: *karać mię będzie*. — **8:** *ziemie*: V: terrae, Fl i Kr: *ziemie*. — **9:** *moje* (FL: mea), ale V: nostra, Fl i Kr: *nasze*.

⟨Psalm 141⟩

Voce mea. Głos luda krześcijańskiego okropnością przeciwnieństwa unędzzonego, aby chom wołali ku Bogu. Psalm.

- ⟨1⟩ Głosem moim ku Gospodnu wołałem, głosem moim ku Gospodnu modliłem się.
- ⟨2⟩ Wylewając przed oczyma jego modlitwę moją i zamęt mój przed nim powiadaję.
- ⟨3⟩ We mdleni ze mnie ducha mego, a ty poznał jeś sędze moje.
- ⟨4⟩ Na drodze tej, jaż schodził jeśm, skryli pyszni sidło mnie.
- ⟨5⟩ Znamionował jeśm na prawicę i widział jeśm, i nie był, kto by mię poznał.
- ⟨6⟩ Zginęło uciekanie ote mnie ani jest, jen by dobywał dusze mojej.
- ⟨7⟩ Wołałem k tobie, Gospodnie, rzekł jeśm: Ty jeś nadzieja moja, część moja w ziemi żywych.
- ⟨8⟩ Baczy na prośbę moją, bo ukorzon jeśm silno.
- ⟨9⟩ Zbaw mnie od prześladowających mnie, bo posileni są na mnie.
- ⟨10⟩ Wywiedzi z stroże duszę moją na chwalenie imieniu twemu, mnie *czekali prawi, aliz mi odpłacisz.

10: *czekali:* Fl: *są czekali*, ale V: *exspectant*, Kr: *czekają*.

⟨Psalm 142⟩

Domine, exaudi. Głos cerekwie świętego odpusta i pomocy w pokusach proszącej. Dawid, kiedy jego syn Absalon przeciwiał się jemu.

- ⟨1⟩ *Gospodnie*, wysłuchaj modlitwę moję, uszyma poczuj modlenie moje w prawdzie twojej, wysłuchaj mnie w twojej sprawiedliwości!
- ⟨2⟩ A nie wchodzi w sąd z sługą twoim, bo nie sprawion będzie przed oczyma twoimi wszelki żywiący.
- ⟨3⟩ Bo prześladował nieprzyjaciel duszę moję, pokorzył na ziemi żywot moj.
- ⟨4⟩ Pomieścił mnie w ciemnościach jako martwe świata i uciśnion był we mnie duch moj, we mnie zamącono jest serce moje.
- ⟨5⟩ Pomniałem dni stare, myślałem we wszech dzielech twoich i w uczynkach ręku twoju myślałem.
- ⟨6⟩ Rozpiąłem ręce moje k tobie, dusza moja jako ziemia przez wody tobie.
- ⟨7⟩ Nagle usłysz mie, *Gospodnie*, bo omdlał jest duch moj.
- ⟨8⟩ Nie odwracaj oblicza twego ode mnie, a podobien będę zstępującym w jezioro.
- ⟨9⟩ Usłyszane uczyn rano miłosierdzie twoje, bo w tobie nadzieję imiał jeśm.
- ⟨10⟩ Zjawioną uczyn mi drogę twoję, ⟨*po jeż bych chodził*⟩, bo jeśm k tobie wzniosł duszę moję.
- ⟨11⟩ Wytargń mie od nieprzyjacielow moich, *Gospodnie*, k tobie uciekł jeśm, naucz mie uczynić wolą twoję, ⟨*ize Bog moj jeś ty*⟩.
- ⟨12⟩ Duch twój dobry wwidzie mie w ziemię prawą; prze imię twoje, *Gospodnie*, ożywisz mie w prawocie twojej.
- ⟨13⟩ Wywiedziesz z zamęta duszę moję a w miłosierdziu twoim rozproszysz nieprzyjaciele moje.
- ⟨14⟩ I stracisz wszystkie, już mącą duszę moję, bo ja sługa twój jeśm.

10: *po jeż bych chodził*: V: in qua ambulem, Fl: *po jeż bych chodził*, Kr: *w ktorej bych chodził*. — **11:** *ize Bog moj jeś ty*: V i FL: quia Deus meus es tu, Kr: *ize Pan Bog moj jesteś ty*, Fl: brak.

⟨Psalm 143⟩

Benedictus. Głos Jezukrystow albo cerekwie przeciwu dyjabłu, przeciwu wszem złośnym, jż jedno w tego świata zbożu wiesielą sie. Dawid przeciwu Golijat. W sobotę na nieszpor.

- ⟨1⟩ Błogosławiony Bog, Gospodzin moj, jenże uczy ręce moje ku bitwie a palce moje ku bojowi.
- ⟨2⟩ Miłosierdzie moje i utoka moja, przyjemca moj i zbawiciel moj.
- ⟨3⟩ Zaszczytca moj i weń pwał jeśm, jenże poddawasz lud moj pod mię.
- ⟨4⟩ Gospodnie, co jest człowiek, iżeś zjawił sie jemu, albo syn człowieczy, iż ji za nieco masz?
- ⟨5⟩ Człowiek prozności podobien uczynion jest, dniowie jego jako cień mijają.
- ⟨6⟩ Gospodnie, nakłoń niebiosa twoja a zstępi, uderz gory, a będą sie kurzyć.
- ⟨7⟩ Błyskaj trzaskawicą, i rozproszysz je, wypuści strzały twoje, a zamącisz je.
- ⟨8⟩ Spuści rękę twoję z wysoka, wytargń mie i wyzwol mie z wod wiela i z ręki synow cudzych,
- ⟨9⟩ jichże usta mołwiła prozność a prawica jich ⟨prawica⟩ złość(i).
- ⟨10⟩ Boże, pienie *nowe* piąc będę tobie, na żółtarzu dziesiąci strun gąść będę tobie.
- ⟨11⟩ Jenże dajesz zbawienie krolom, jenże odkupił jeś Dawida sługę twego od miecza złościwego, wytargń mie!
- ⟨12⟩ Wytargni mie z ręki synow cudzych, jichże usta mołwiła są prozność a prawica jich prawica złości,
- ⟨13⟩ jichże synowie jako nowi szczepowie we młodości swojej.
- ⟨14⟩ Cory jich kazane, pokraszony jako podobieństwo kościoła,
- ⟨15⟩ piwnice jich pełny, rzygające z tego w ono,
- ⟨16⟩ owce jich kotny, opłwite w chodziech swoich, wołowie jich tłuści,
- ⟨17⟩ nie jest padzenie ści⟨a⟩ny ani przeście, ani wołanie w ulicach jich.
- ⟨18⟩ Błogosławiony rzekli lud, jemu są ty, błogosławiony lud, jegoż Gospodzin Bog jego.

9: *prawica*²: V: dextera, Fl i Kr: *prawica*.

⟨Psalm 144⟩

Exaltabo te, Deus. O apostołoch mółwi, napominając nas ku chwale bożej, Dawid radując się.

- ⟨1⟩ Wyszyc cie będę, Boże, moj krolu, i błogosławić będę imię twoje na wieki i na wieki wiekom.
- ⟨2⟩ Przeze wszycki dni błogosławić cie będę i chwalić imię twoje na wieki i na wieki wieka.
- ⟨3⟩ *Wieliki Gospodzin i chwalny barzo a wielkości jego nie końca.*
- ⟨4⟩ Pokolenie i pokolenie chwalić będzie działa twoja i moc twoję powiadać będą.
- ⟨5⟩ Wielikość sławy świętości twojej będą mółwić a dziwy twoje prawić będą.
- ⟨6⟩ I moc strachow twoich mółwić będą, i wielikość twoję wypowiedzą.
- ⟨7⟩ Pamięć opłwitości twojej słodkości wyrzygną a prawdą twoją będą sie wiesielić.
- ⟨8⟩ Lutościwy i miłosierny Gospodzin, cirpiący i wielmi miłosierny.
- ⟨9⟩ Lubiezny Gospodzin wszystkim a smiłowania jego nade wszystka działa jego.
- ⟨10⟩ Chwalcie ciebie, ⟨Gospodnie⟩, wszystka twoja działa a święci twoji błogosławcie tobie.
- ⟨11⟩ Sławę krolewstwa twego powiedzą i moc twoję mółwić będą,
- ⟨12⟩ aby znaną uczynili synom ludzkim moc twoję i sławę wielkości krolewstwa twego.
- ⟨13⟩ Krolewstwo twoje krolewstwo wszech wiekow a państwo twoje we wsze pokolenie i w pokolenie.
- ⟨14⟩ Wierny Gospodzin we wszech słowiech swoich i święty we wszech dzielech swoich.
- ⟨15⟩ Wznosi Gospodzin wszystkie, jiz padają, i podnosi wszystkie porażone.
- ⟨16⟩ Oczy wszech w cię pawają, Gospodnie, a ty dajesz karmię jich w czas potrzebizny.
- ⟨17⟩ Otwarzasz ty rękę twoję i napełniasz wszelikie zwierzę błogosławienia.
- ⟨18⟩ Prawy Gospodzin we wszech drogach swoich i święty we wszech dzielech swoich.
- ⟨19⟩ Blizu jest Gospodzin wszem wzywającym ji, ⟨wszem wzywającym ji⟩ w prawdzie.
- ⟨20⟩ Wolą bojącym sie jego uczyni ⟨i prośbę jich wysłucha⟩, i zbawione uczyni je.
- ⟨21⟩ Strzeże Gospodzin wszystkie miłujące ji a wszystkie grzeszne rozproszy.
- ⟨22⟩ Chwalenie Gospodnowo mółwić będą usta moja i błogosław wszelikie ciało imieniu świętemu jego na wieki i na wieki wieka.

10: *Gospodnie:* V: Domine, Fl: *Gospodnie*, Kr: *Panie*. — **19:** *wszem wzywającym ji*²: V: omnibus in vocantibus eum, Fl: *wszem wzywającym ji*, Kr: *wszytkim wzywającym jego*. — **20:** *i prośbę jich wysłucha:* V: et deprecationem eorum exaudiet, Fl i Kr: *i prośbę jich wysłucha*.

⟨Psalm 145⟩

Lauda, anima. Prorok sam siebie upomina chwalić Boga i pogany napomina, aby chęć nie pwali w lud a by chęć w Bodze
wszystkę nadzieję imieli. Dawid.

- ⟨1⟩ Chwali, dusza moja, Gospodna! Będę chwalić Gospodna w żywocie moim, będę piał Bogu memu, dokąd jeśm.
- ⟨2⟩ Ni pwajcie ⟨w książęta⟩, w syny ludzkie, w jichże nie zbawienia.
- ⟨3⟩ Wynidzie duch jego i wroci sie w ziemię swoję, w on dzień zginą wszystki myśli jich.
- ⟨4⟩ Błogosławiony, jegoż Bog Jakobow pomocnik jego, nadzieja jego w Gospodnie, Bo⟨d⟩ze jego, jenże uczynił
niebo i ziemię, morze i wszystko, co w nich jest,
- ⟨5⟩ jenże strzeże prawdy na wieki, czyni sąd krzywdę cirpiącym, daje karmią łącznym.
- ⟨6⟩ Gospodzin wypuszcza spięte, Gospodzin oświeca ślepe,
- ⟨7⟩ Gospodzin wzwyższa srażone, Gospodzin miłuje prawdziwe,
- ⟨8⟩ Gospodzin strzeże wchod⟨ni⟩ow, sirotę i wdowę przymie a drogi grzesznych rozproszy.
- ⟨9⟩ Będzie krolować Gospodzin na wieki, Bog twój, Syjon, w pokolenie i w pokolenie.

2: *(ni pwajcie) w książęta:* V: *(nolite confidere) in principibus,* Fl: *(nie pwajcie) w książęta,* Kr: *(nie chciej dufania mieć) w książęta.*

⟨Psalm 146⟩

Laudate. Alleluia. Apostoli Świętego Ducha mocy wierzącym zjawiają, nauczając zawsze Boga chwalić za jego dobroci i dziękując, iż nas od złych broni.

- ⟨1⟩ Chwalcie Gospodna, bo dobry jest psalm, Bogu naszemu bądź wesołe i krasne chwalenie.
- ⟨2⟩ Usiedlając Jeruzalem, Gospodzin rozproszenie israhelskie zbierze,
- ⟨3⟩ jen uzdrawia skruszone sercem i związuje skruszenia jich,
- ⟨4⟩ jenże liczy mnostwo gwiazd i wszem jim imienia zdziewa.
- ⟨5⟩ Wieliki Gospodzin nasz i wielika moc jego a mądrości jego nie jest czysła,
- ⟨6⟩ przymując śmierne Gospodzin, ale uśmierzając grzeszne aż do ziemie.
- ⟨7⟩ Śpiewajcie Gospodnu w chwale, pojcie Bogu naszemu w gęślach,
- ⟨8⟩ jenże pokrywa niebo obłoki i gotuje ziemi deszcz,
- ⟨9⟩ jenże wywodzi w gorach siano a ziele służbie ludzkie,
- ⟨10⟩ jenże daje dobytku karmią jich a dzieciom gawronowym wzywającym ji.
- ⟨11⟩ Nie w mocy konia wolą będzie mieć ani w ⟨p⟩iszczeloch męża lubić się będzie jemu.
- ⟨12⟩ Dobrze lubo jest Gospodnu nad bojącym⟨i⟩ sie jego i w nich, již pwają na miłosierdzie jego.

2: *rozproszenie*, ale V: *dispersiones*, Fl i Kr: *rozproszenia*.

⟨Psalm 147⟩

Lauda, Ierusalem. Alleluia. Apostoli cerkiew ponękażą ku chwale za oddanie jej miłość bożą.

- ⟨1⟩ Chwali, Jeruzalem, Gospodna, chwali Boga twego, Syjon,
- ⟨2⟩ bo stwardził zamki wrot twoich, błogosławił synom twoim w tobie.
- ⟨3⟩ Jenże postawił kraje twoje pokoj a tukiem żyta nasyci cie,
- ⟨4⟩ jenże wypuszcza mołwę swoją ziemi, rychło bieży mołwa jego,
- ⟨5⟩ jenże daje śnieg jako wełnę, mgłę jako popioł rozsypa,
- ⟨6⟩ puszcza krzyształ swój jako skiby. Przed obliczym zimności jego kto ścirpi?
- ⟨7⟩ Wypuści słowo swoje i rozpuści je, dmuchnie duch jego i popłyną wody.
- ⟨8⟩ Jenże zjawia słowo swoje Jakobowi, ⟨prawoty⟩ a sądy swoje Israhel,
- ⟨9⟩ nie uczynił tako wszej postaci a sądow swych nie zjawił jim.

arg.: *ku chwale za oddanie jej miłość bożą*: niejasne, LS: ad laudem divinam propter plura beneficia misericorditer sibi collata. — **8:** *prawoty*: V: *iustitias*, Fl: *prawoty*, Kr: *sprawiedliwości*.

⟨Psalm 148⟩

Laudate Do⟨minum⟩ de caelis. Apostołowie *niebieskie* i takie *ziemskie* ku bożej chwale wzywają. Psalm Dawid.

- ⟨1⟩ Chwalcie Gospodna z nieba, chwalcie ji na wysokości!
- ⟨2⟩ Chwalcie ji, wszyscy anjeli jego, chwalcie ji, wszystkie mocy jego!
- ⟨3⟩ Chwalcie ji, słońce i miesiąc, chwalcie ji, wszystkie gwiazdy i światłość!
- ⟨4⟩ Chwalcie ji, nieba niebios i wody, jeż na niebie są, chwalcie imię boże.
- ⟨5⟩ Bo sam rzekł, i stała się są, on kazał, i stworzona są.
- ⟨6⟩ Ustawił je na wieki i na wiek wiekom, każń założył, a nie minie.
- ⟨7⟩ Chwalcie Boga z ziemie, smokowie i wszystkie głębokości!
- ⟨8⟩ Ogień, grad, śnieg, lod, duch wełn, jeż czynią słowo jego,
- ⟨9⟩ gory i wszystkie pagorki, drwa owocna i wszystkie cedrowie,
- ⟨10⟩ zwierz i wszelikie skoty, wężowie i ptacy pierzaści,
- ⟨11⟩ krolowie ziemie i wszyscy ludzie, książęta i wszyscy sędzie ziemie,
- ⟨12⟩ młodcy i dziewice, starzy z młodymi chwalcie imię boże, bo powyszszono jest imię jego samego.
- ⟨13⟩ Chwała jego na niebie i na ziemi, i powyszzył rog luda swego.
- ⟨14⟩ Chwała *wszem* świętym jego, synom Israhel, ludu przybliżającemu się jemu.

5: *sam*: V: ipse, Fl i Kr: *on*.

⟨Psalm 149⟩

- ⟨1⟩ Pojcie Gospodnu pienie nowe, chwała jego we zborze świętych.
- ⟨2⟩ Wiesiel sie Israhel w niem, jenże uczynił ji, a cory Syjon radujcie sie w krolu swoim.
- ⟨3⟩ Chwalcie imię jego w korze, w bębnie i żołtarzu pojcie jemu.
- ⟨4⟩ Bo lubo jest Gospodnu w ludu swoim i powyszył śmierne we zbawienie.
- ⟨5⟩ Będą sie wiesielić ⟨święci⟩ w sławie, będą sie radować w przebytkoch swoich.
- ⟨6⟩ Wiesiela boża w gardle jich a miecze s obu stronu siekące w ręku jich
- ⟨7⟩ ku uczynieniu pomstę w postaci, karanie w ludzie,
- ⟨8⟩ ku swiązaniu krolow jich w przekowach a wielebne jich w rękawiech żelaznych,
- ⟨9⟩ aby uczynili w nich sąd spisany. Sława ta jest wszem świętym jego.

5: *święci*: V: sancti, Fl i Kr: *święci*.

⟨Psalm 150⟩

- ⟨1⟩ Chwalcie Gospodna w świętych jego, chwalcie ji w éwirdzy siły jego!
- ⟨2⟩ Chwalcie ji w siłach jego, chwalcie ji podług mnostwa wielkości jego!
- ⟨3⟩ Chwalcie ji w zvíęce trąby, chwalcie ji w zółtarzu i w gęśloch!
- ⟨4⟩ Chwalcie ji w bębnie i w korze, chwalcie ji w strunach i w organiech!
- ⟨5⟩ Chwalcie ji w zvonkoch dobrze brzniących, chwalcie ji we zvonkoch wiesiela! Wszeliki duch chwali Gospodna.
Tu sie dokonał zółtarz wszytek.

⟨Canticum Isaiae. Is 12, 1 – 6⟩

Kantyka w poniedziałek. Izajasz.

- ⟨1⟩ Chwalić będę ciebie, *Gospodnie*, we wszem sercu moim, bo *rozgniewał jeś sie* na mię a obrocil jeś sie i ucieszył jeś mie.
- ⟨2⟩ Owa Bog, zbawiciel moj, śmieie będę czynić a nie będę sie bać,
- ⟨3⟩ bo moc moja i chwała moja *Gospodzin* i uczynił jest sie mnie we zbawienie.
- ⟨4⟩ Będzicie czyrpać wodę w wiesielu z studzien zbawicielowy*ch* i będzicie mołwić w on dzień: Chwalcie *Gospodna* a wzywajcie imię jego,
- ⟨5⟩ zjawcie w ludziodch wynalezienia jego, pamiętajcie, iże wysokie jest imię jego!
- ⟨6⟩ Pojcie *Gospodnu*, bo wielmożnie uczynił, zjawcie to we wszelikiej ziemi!
- ⟨7⟩ Raduj sie i chwali, przebytku Syjon, bo wieliki weśrod ciebie święty *Israhel*.

1: *we wszem sercu moim*: dodatek tłumacza, Fl i Kr brak; — *rozgniewał jeś sie* (Kr: *rozgniewał eś się*) *na mię*: V: *iratus es mihi*, Fl: *obrocil jest się gniew tw(o)j*.

⟨Canticum Ezechiae. Is 38, 10 – 20⟩

Kantyka we wtorek Ezechyjela proroka o pokutujących grzech.

- ⟨1⟩ Ja rzekł jeśm: Weśrod dniow moich pojde do wrot pkielnych. Szukał jeśm ostatka lat moich.
- ⟨2⟩ Rzekł jeśm: Nie uźrę Gospodna Boga w ziemi żywiących.
- ⟨3⟩ Nie weźrę na człowieka więcej i na przebywającego pokoja.
- ⟨4⟩ Pokolenie moje odjęto jest ⟨...⟩ ode mnie jakoby przebytek pastuchow.
- ⟨5⟩ Przestrzyżon jest jako od tkącego żywot moj, gdy m jeszcze tkan, przestrzygł mie; od zarania aż do wieczora dokonasz mie.
- ⟨6⟩ Pwał jeśm aż do zarania; jako lew tako stał wszystkie kości moje;
- ⟨7⟩ od zarania aż do wieczora dokonasz mie. Jako pisklę jastkołczyno tako będę wołać, myśleć będę jako gołębica.
- ⟨8⟩ Pomdlony są oczy moje wzglądając na wyszszą.
- ⟨9⟩ Boże, usile cirpię, odpowiedz za mię! Co rzekę albo co odpowie mnie, gdyż *ja sam *jeśm uczynił?
- ⟨10⟩ Wspomionę tobie wszystkie lata moja w gorzkości duszy mojej.
- ⟨11⟩ Gospodnie, takoli żywą a w takich żywot ducha mego, umorzysz mie i ożywisz mie. Owa w pokoju gorzkość moja przegorzka,
- ⟨12⟩ ale ty wytargł jeś duszę moję, aby nie zginęła, porzucił jeś za chrbiet twój wszystkie grzechy moje.
- ⟨13⟩ Bo pkiel nie będzie spowiadać sie tobie ani śmierć będzie chwalić ciebie; nie będą czakać, jiz to zstapają w jezioro, prawdy twojej.
- ⟨14⟩ Żywący, żywący ten będzie sie spowiadać tobie, ja⟨ko⟩ i ja dzisiaj; ociec synom jawną uczyni prawdę twoję.
- ⟨15⟩ Gospodnie, zbawionym mie uczyni, a psalmy nasze będziemy pisać w wszelikie dni żywota naszego w domu gospodnowem.

4: luka w tekście: V: et convoluta est, Fl: *i otoczono jest*, Kr: *i stoczono jest*. — 9: *gdyż ja sam jeśm uczynił* (Fl tak samo), Kr: *gdyż ja sam uczyniłbym*, Vintr: *když sem sám učinil*, bł. 1. sg., V: cum ipse fecerit.

⟨Canticum Annae. I Reg 2, 1 – 10⟩

Kantyka we śrzodę. Pienie Hanny prorokiniej.

- ⟨1⟩ Wiesieliło sie serce moje w Bodze i powyszon jest rog moj w Bodze moim.
- ⟨2⟩ Rozszerzyła sie usta moja na nieprzyjaciele moje, bo radowała jeśm sie we zbawieniu twoim.
- ⟨3⟩ Nie jest święty, jako jest Gospodzin, ani też jest jin(y) kromie ciebie a nie mocnego jako Bog nasz.
- ⟨4⟩ Nie rozplądzaście mołwić wysokie rzeczy pochwalający sie!
- ⟨5⟩ Wypędźcie stare z ust waszych, bo Bog nauk Pan jest a jemu gotują myśli.
- ⟨6⟩ Łęczysko mocnych przemożono jest, a mdli ogardnieni są siłą.
- ⟨7⟩ Napełnieni pirzwej za chleby sie posadzili a łączni nakarmieni są,
- ⟨8⟩ aliz jałowa narodziła wiele jich, a jaż wiele imiała synow, rozniemogła sie.
- ⟨9⟩ Bog umarza i ożywia, dowodzi do piekła i wywodzi.
- ⟨10⟩ Gospodzin ubogiego czyni i ubogaca, uśmierza i powyszsza,
- ⟨11⟩ krzesząc z prochu stradnego a z gnoja powyszszaając ubogiego,
- ⟨12⟩ aby siedział z książęty a stolec sławy trzymał.
- ⟨13⟩ Bo boże są ścieżeje ziemie a postawił na nie świat.
- ⟨14⟩ Nogi świętych swych schowa a złośni we ómach zamilkną, bo nie w swej mocy pokrzepion będzie mąż.
- ⟨15⟩ Gospodna sie będą bać przeciwnicy jego i na nie na niebie będzie grzmieć.
- ⟨16⟩ Gospodzin będzie sędzić kraje ziemskie i da cesarstw(o) krolu swojemu, i powyszzy rog pomazańca swego.

⟨Canticum Moysis. Ex 15, 1 – 19⟩

Kantyka we czwartek. Mojżeszowo pienie o mocy boże.

- ⟨1⟩ Pojmy Gospodnu, bo wielebnie ućcion jest, konia i wsiadającego wrzucił w morze.
- ⟨2⟩ Moc moj⟨a⟩ i sława moja Gospodzin i uczynił mi się jest we zbawienie.
- ⟨3⟩ *To* Bog moj i będę słać ję, Bog ojca mego i powyszę ję.
- ⟨4⟩ Gospodzin jako mąż bojujący, Wszemogący imię jego, woz faraonow i wojskę jego wrzucił w morze.
- ⟨5⟩ Wybrana książęta jego potonęły w Morzu Czerwonym, odchłani ogarnęły je, poszły na dno jako kamień.
- ⟨6⟩ Prawica twoja, Gospodnie, powielbiona jest w mocy, prawica twoja, Gospodnie, ubiła nieprzyjaciela a w mnożwie sławy twojej zszadził jeś nieprzyjaciele moje,
- ⟨7⟩ spuścił jeś gniew twój, jenże pożarł je ⟨jako⟩ śćbło. A w duchu rosiardia twego sebrały się wody,
- ⟨8⟩ stała rzeka [rzeka] ciekąca, sebrały się o⟨d⟩chłani pośrod morza.
- ⟨9⟩ Rzekł nieprzyjaciel: Prześladować będę i uchwacę, rozdzię plony, napelniona będzie dusza moja,
- ⟨10⟩ wynożnę miecz moj, zagubi je ręka moja.
- ⟨11⟩ Dał duch twój i przykryło je morze, potonęli jako ołów w wodach silnych.
- ⟨12⟩ Kto rowien tobie między silnymi, Gospodnie? Kto rowien tobie, wielmożny w świętości, okropny i chwalebny, i czyniący dziwy?
- ⟨13⟩ Rozciągnąłś rękę twoję i pożarła je ziemia.
- ⟨14⟩ Wodz był jeś w miłosierdziu twojem ludu, jenżeś odkupił,
- ⟨15⟩ i nosił jeś ję w mocy twojej ku przebytku świętemu twemu.
- ⟨16⟩ Wstąpili ludzie i rozgniewali się, boleści odzierzeli przebywające Filistym.
- ⟨17⟩ Tedy zamąciły się książęta Edom, silne Moab odzirzał strach, strzępli wszyscy przebywające Kanaan.
- ⟨18⟩ Padń na nie strach i bojaźń w wielkości ramienia twego.
- ⟨19⟩ Bądźcie nieruszający się jako kamień, aliż przejdzie lud twój, Gospodnie, aliż przejdzie lud twój ten, jenżeś osiadł.
- ⟨20⟩ Wwiedziesz je i wszczepisz na gorze dziedzictwa twego, *natwardszego *przebytku *twego, jenżeś uczynił, Gospodnie,
- ⟨21⟩ świętość twoja, Gospodnie, jaż *ućwirdziła *jest *ręka *twoja. Gospodzin krolować będzie na wieki i dalej.
- ⟨22⟩ Wszedł jest jezdecki farao z wozmi i z panoszami swoimi w morze i swiodł na nie Bog wody morskie,
- ⟨23⟩ ale synowie israhelszczy chodzili po suszy pośrod morza.

7: *jako:* V: sicut, Fl i Kr: *jako*. — **20:** *natwardszego przebytku twego* (Fl tak samo): ale V: firmissimo habitaculo tuo, Kr: *w natwardszym przebytku twojem*, BZ: *w wielmi twardem przebytku twem*. — **21:** *ućwirdziła jest ręka twoja* (Fl tak samo): ale V: firmaverunt manus tuae, Kr: *utwirdziły ręce twoje*. — **23:** *pośrod morza:* ale V: in medio eius, Fl: *pośrod jego*, Kr: *w pośrodku jego*.

⟨Oratio Habacuc. Hab 3, 1 – 19⟩

Kantyka w piątek. Abakuk prorok.

- ⟨1⟩ Boże, słyszał jeśm słyszenie twoje i bał jeśm sie.
- ⟨2⟩ Boże, działo twoje w pośrod lat ożywi je!
- ⟨3⟩ Weśrod lat zjawisz, gdy gniewien będziesz, miłosierdzia wspomieniesz.
- ⟨4⟩ Bog od południa przydzie a święty od gory Faran.
- ⟨5⟩ Pokryła niebo sława jego a chwały jego pełna jest ziemia.
- ⟨6⟩ Blask jego jako światłość będzie, rogowie w ręku jego,
- ⟨7⟩ tamo skryta jest moc jego. Przed obliczym jego pojdzie śmierć,
- ⟨8⟩ wynidzie przed nogi jego dyjabeł. Stał i mierzył ziemię,
- ⟨9⟩ poźrzał i rozpłoszył pogany, i starty są gory świeckie.
- ⟨10⟩ Nakłoniony są pagorki świeccy od drog wieczności jego.
- ⟨11⟩ Prze złość widziałeśm rozpięcia etyjopskie, zamącą sie skory zie⟨mie⟩ Madyjan.
- ⟨12⟩ Aza w rzekach rozniewał jeś sie, Boże? Albo w rzekach rosierdzie twoje? Albo w morzu nielubość twoja,
- ⟨13⟩ jenże wsiadasz na konie twoje a wozowie twoji zbawienie?
- ⟨14⟩ Wskrzeszając wskrzesisz łączyszczce twoje, przysięgi postaciam, jeż znowił jeś,
- ⟨15⟩ rzeki zdzierzesz ziemię. Widziały cie [wody] i żałowały gory, kałuż wod poszedł,
- ⟨16⟩ dała głębokość głos swój, wysokość ręce swoje podźwignęła.
- ⟨17⟩ Słońce i miesiąc stały w przebytku swoim, w światłości strzał twoich pojda, w plszczeniu błyskającego kopija twego.
- ⟨18⟩ We skrzytaniu podepcesz ziemię, w rosierdziu urześniesz pogany.
- ⟨19⟩ Wyszedł jeś we zbawienie luda twego, we zbawienie z pomazańcem twoim.
- ⟨20⟩ Wybił jeś głowę z domu niemiłościwego, odkrył jeś założenie ⟨jego⟩ aż do szyjej.
- ⟨21⟩ Zaklął jeś ⟨s⟩cepra *jich, głowę bojujących *jich, przychodzące jako wicher na rozegnanie mie.
- ⟨22⟩ Wiesiele jich jako jego, jen źrze ubogiego na uchylu.
- ⟨23⟩ Drogę uczynił jeś w morzu koniom twoim w błocie wod wiewa.
- ⟨24⟩ Słyszał jeśm i smęcił sie brzuch moj, od głosa zadrżały wargi moje.
- ⟨25⟩ Wnidzi sprochniałość w kości moje i pode mną *pogmyrze,
- ⟨26⟩ abych odpoczynął w dzień smętka a wstąpił ku ludu ogardnionemu naszemu.
- ⟨27⟩ Fik wiem nie zakwcie i nie będzie płodu w *wiennicach.
- ⟨28⟩ Sełże działo oliwne i pola nie przyniosą karmiej.
- ⟨29⟩ Odkrojone będzie z owczarnie skocię i nie będzie *pice w jaślech.
- ⟨30⟩ Ale ja w Bodze wiesielić sie będę i radować sie będę w Bodze, jesu mojem.
- ⟨31⟩ Bog, Gospodzin moc moja i postawi nogi moje jak jelenie,
- ⟨32⟩ i na wysokości moje powiedzie mie wiciężca w psalmiech śpiewającego.

20: *jego:* V: eius, Kr: *jego*. — **21:** *jich* (dwukrotnie): ale V: eius, Kr: *jego*. — **25:** *pogmyrze:* ale V: *scateat*, Kr: *niechaj pociecze*. — **29:** *pice:* ale V: *amentum*, co tłumacz bł. zrozumiał jako *alimentum* lub *frumentum*, Kr: *stad*.

⟨Canticum Deuteronomii. Deut 32, 1 – 43⟩

Kantyka w sobotę Mojżesza proroka.

- ⟨1⟩ Słuchajcie, niebioso, jeź mówić będę, słysz ziemia słowa ust moich.
- ⟨2⟩ Rozrości sie we dżdżu nauka moja, płyn jako rosa mówa moja,
- ⟨3⟩ jako przewał na ziele a jako kropie na trawę. Bo imię boże będę wzywać,
- ⟨4⟩ dajcie wielmostwo Bogu naszemu! Boże swirzchowana są działa i wszystkie drogi jego sądy,
- ⟨5⟩ Bog wierny i kromia wszej złości, sprawiedliwy i prosty. Zgrzeszyli jemu, a nie synowie jego w brudoch,
- ⟨6⟩ pokolenie złośne i przewrotne. A i to wracasz Bogu, ludu szalony i głupi?
- ⟨7⟩ Aza nie on jest ociec twój, jenże osiadł i uczynił, i stworzył cie?
- ⟨8⟩ Pamiętaj dni dawne, myśli pokolenia wszelika,
- ⟨9⟩ spytaj ojca twego, a zjawi tobie, starszych twoich, a powiedzą tobie.
- ⟨10⟩ Gdy rozdzielał Najwyszszy pogany, gdy rozłączał syny Adamowy,
- ⟨11⟩ ustawił kraje ludziom podług czysła synow Israhel,
- ⟨12⟩ ale część boża lud jego, Jakob powrozek dziedzictwa jego.
- ⟨13⟩ Nalazł ji na mieściu pustem, w ziemi straszne i opuściałej puszczy,
- ⟨14⟩ obwiodł ji i nauczył, i strzegł jako źrzenice oka swego.
- ⟨15⟩ Jako orzeł pobudzając ku lataniu dzieci swe i nad nimi lecąc,
- ⟨16⟩ rozszerzył skrzydła swa i wznosił ji, i nosił na plecach swoich.
- ⟨17⟩ Bog sam wodza jego był a nie był s nim bog cudzy.
- ⟨18⟩ Postawił ji nad wysoką ziemią, aby jadł owoc polny,
- ⟨19⟩ aby ssał stredź z opoki a olej z krzemienia najtwardszego,
- ⟨20⟩ masło z stada a mleko z owiec z tłuściością baranow i skopow synow Bazan,
- ⟨21⟩ a kozły z tłuściością pszenice, a krew grona pił[y] najczyszcz⟨sz⟩ą.
- ⟨22⟩ Roztył jest miłosny i wirzgnął, roztył, utuczon, rozszerzon
- ⟨23⟩ został Boga, stwórcziela swego, i odstąpił od Boga, zbawienia swego.
- ⟨24⟩ Rozgniewali ji w bogoch cudzych i nie-w-ludności ku gniewowi przywiedli.
- ⟨25⟩ Obietowali dyjabłom, a nie Bogu, bogom, jichże nie znali.
- ⟨26⟩ Nowi i świeży przyszli, jeź nie ćcili ojcowie jich.
- ⟨27⟩ Boga, jenże cie urodził, został jeś i zapomniał jeś Boga, stwórcziela twego.
- ⟨28⟩ Widział Bog i ku gniewu pobudzon jest, iż rozgniewali ji synowie jego i cory,
- ⟨29⟩ i rzekł: Skryję oblicze moje od nich i będę baczyć skończenia jich (...)
- ⟨30⟩ Oni mie rozgniewali w tem, jen nie był bogiem, i rozdraźnili w proznościach swoich,
- ⟨31⟩ a ja rozgniewam je w tem, jen nie jest lud, a w ludu szalonem rozdrażnię je.
- ⟨32⟩ Ogień podeżżon jest w rosierdziu moim i będzie gorzeć aż do pkielnych ostatkow,
- ⟨33⟩ i pożrze ziemię z plemieniem swoim, i gor założenia zeżże.
- ⟨34⟩ Zgromadzę na nie zła i strzały moje napełnię w nich.
- ⟨35⟩ Poginę od głodu i źrzc je będą ptacy kłasanim przegorzkim.
- ⟨36⟩ Zęby zwierzow wpuszczę w nie z rosierdzim *targającym na ziemi i węzow.
- ⟨37⟩ Zwnątrz pogładzi je miecz a wnątrz strach, junoszę pospołu i pannę, ssącego z człowiekiem starym.

- <38> I rzekł jeśm: A gdzie są? Przestać każę z ludzi pamięć jich,
 <39> ale prze gniew nieprzyjacielow oddaliłem, snadź by sie stawili wrogowie jich,
 <40> rzekliby: Ręka nasza wysoka, a nie Bog uczynił to wszystko.
 <41> Lud kromie rady jest i przez mądrości. Bychę uczyli i urozumieli a poślednia przeźrzel!

 <42> Kako *pościgał jeden tysiąc a dwa *gonili dziesięć tysięcy?
 <43> Aza nie przeto, iże Bog jich sprzedał je a Gospodzin swięzał je?
 <44> Nie jest wiem Bog nasz jako bogowie jich a nieprzyjaciele naszy są sędzie.
 <45> Z winnice Sodomy winnica jich i od *przedmieszczeninow Gomorre.
 <46> Jagoda jich grozno żołci a grozno przegorzkie.
 <47> Żość smokow wino jich a jad żmijow nieuleczony[e].
 <48> A wszako ta kryta są u mnie i poznamionana w skarbiech moich?
 <49> Moja jest pomsta a ja zapłacę jim w czas, aby sie powaliła noga jich.
 <50> Blizu jest dzień zatracenia i być kwapią czasowie.
 <51> Sędzić będzie Gospodzin lud swoj a w sługach swoich smiłuje sie.
 <52> Użrzy, iże pomdląła ręka a zatworzoni też niestali, a drudzy potrawieni są.
 <53> *Rzeką: Gdzie są bogowie jich, w jichże mieli nadzieję,
 <54> z jichże obiet jedli tłustość i pili wino modł?
 <55> Niechaj wstaną a pomogą wam, a w potrzebiznę was zaszczycą.
 <56> Widzcie, iże jeśm sam a nie jest jiny bog kromia mnie.
 <57> Ja umorzę a żywo uczynię, uderzę a ja uzdrowię, a nie jest, jen by z ręki mojej mógł wytargnąć.
 <58> Wzdignę na niebo rękę moję i rzekę: Żyw jeśm ja na wieki.
 <59> Acz zaostrzę jako błyskawicę miecz moj a zachwaci sąd ręka moja,
 <60> oddam pomstę wrogom moim a tym, jiz nienawidzieli mie, odpłacę.
 <61> Upoję strzały moje krwią a miecz moj będzie pożyrać ciała,
 <62> z posoki pobitych a jęstwa, odkrytej nieprzyjacielow głów(y).
 <63> Chwalcie, pogani, lud jego, bo krwie sług swych pomści
 <64> i pomstę wroci na wrogi jich, i miłościwy będzie ziemi luda swego.

1: *motwić będę* (Kr tak samo): ale V: loquor, BZ: *mowim*. — **13:** *na mieścu pustem, w ziemi straszne*: ale Kr: *w ziemi pustej, na mieścu straszliwem*, BZ: *w ziemi pustej, na groźniem mieścu*, zob. kom. do translit. — **29:** *luka w tekście*: V: *generatio enim perversa est et infideles filii*, Kr: *bo rodzaj przewrotny jest i niewierni synowie*. — **36:** *targającym*: ale V: *trahentium*, Kr: *targających*. — **42:** *pościgał*: Kr: *gonił*, ale V: *persequatur*; — *gonili*: Kr tak samo, ale V: *fugent*. — **45:** *przedmieszczeninow*: Kr: *przedmieścia*, Vintr: *předměstie*, V: *suburbanis*, co tłumacz bł. rozumiał jako ablativus od *suburbani*. — **46:** *grozno*²: Vintr: *hrozn*, ale V: *botri*, Kr: *grona winne*. — **50:** *być*: V: *adesse*, Kr: *przyć*, ale Vintr: *k byt'ú*. — **53:** *rzeką* (Kr tak samo): bł. zam. *rzecze*, V: *et dicet*. — **55:** *w potrzebiznę* (Kr tak samo): ale V: *in necessitate*.

⟨Symbolum Athanasianum⟩

- ⟨1⟩ Ktorkoli chce zbawion być, przede wszem potrzebizno jest, aby dzierzał pospolną wiare.
- ⟨2⟩ Jąż ⟨aliż⟩ wszeliki z pełna i nieporusnie nie chować będzie, kromie wątpienia na wieki zginie.
- ⟨3⟩ A wiara pospolita ta jest, bychom jednego Boga w Trojcy, a Troję w jednocie ćili,
- ⟨4⟩ ani zmieszając parson, ani osoby rozłączając,
- ⟨5⟩ bo jina jest parsona ojcowa, jina synowa, jina Ducha Świętego.
- ⟨6⟩ Ale ojcowo i synowo, i Ducha Świętego jedno jest bostwo, rowna sława, wiekuje wielmostwo.
- ⟨7⟩ Jaki Ociec, taki Syn, takiz i Duch Święty.
- ⟨8⟩ Niestworzony Ociec, niestworzony Syn, niestworzony Duch Święty,
- ⟨9⟩ przezmierny Ociec, przezmierny Syn, przezmierny Duch Święty,
- ⟨10⟩ wiekuj i Ociec, wiekuj i Syn, wiekuj i Duch Święty,
- ⟨11⟩ a wszakoż nie trzej wiekuj, ale jeden wiekuj,
- ⟨12⟩ jako nie trzej niestworzeni ani trze przezmierni, ale jeden niestworzony i jeden przezmierny.
- ⟨13⟩ Takiez wszechmogący Ociec, wszechmogący Syn, wszechmogący Duch Święty,
- ⟨14⟩ a wszakoż nie trzej wszechmogący, ale jeden wszechmogący.
- ⟨15⟩ Tako Bog Ociec, Bog Syn, Bog Duch Święty,
- ⟨16⟩ a wszakoż nie trzej Bogowie, ale jeden jest Bog.
- ⟨17⟩ Tako Gospodzin Ociec, Gospodzin Syn, Gospodzin Duch Święty,
- ⟨18⟩ a wszakoż nie trzej Gospodnowie, ale jeden jest Gospodzin.
- ⟨19⟩ Bo jakoż osobnie każdą parsonę Bogiem i Gospodnem poznawać krześcijańską prawdą przyciśnieni jesmy, tako trzy Bogi i Gospodny mołwić pospolita wiara zakazuje.
- ⟨20⟩ Ociec od nikogo jest uczynion ani stworzon, ani porodzon,
- ⟨21⟩ Syn od Ojca samego jest nie uczynion ani stworzon, ale porodzon,
- ⟨22⟩ Duch Święty od Ojca i Syna nie uczynion ani stworzon, ani porodzon, ale pochodzący.
- ⟨23⟩ Jeden tegodla Ociec, nie trzej Ojcowie, jeden Syn, nie trzej Synowie, jeden Duch Święty, nie trzej Duchowie Święci.
- ⟨24⟩ A w tej Trojcy nic pirzwej albo pośledniej, nic więtsze albo mniejsze, ale wszystkie trzy parsony pospolicie wiekuiście sobie są i rowne.
- ⟨25⟩ Tako jakoż wszystko już przepowiedziano jest, aby jednota w Trojcy a Trojca w jednocie ćiona była.
- ⟨26⟩ Ktoż chce przeto zbawion być, tako o Trojcy rozumiej.
- ⟨27⟩ Ale potrzebizno jest ku wiecznemu zbawieniu, aby narodenie też Gospodna naszego Jezukrysta wiernie wierzył.
- ⟨28⟩ Jest przeto wiara prawa, bychom wierzyli i znali, iż Gospodzin nasz Jezuskrystus boży Syn, Bog i człowiek jest.
- ⟨29⟩ Bogiem jest z osoby ocowej przed wieki urodzon, a człowiekiem jest z osoby macierzynej na świecie porodzon.
- ⟨30⟩ Pełny Bog, pełny człowiek od dusze rozumnej i człowieczego ciała będąc.
- ⟨31⟩ Rowien Ojcu podług bostwa, mniejszy Ojca podług człowiectwa.
- ⟨32⟩ Jenże jakokoli Bog jest i człowiek, nie dwa wždy, ale jeden jest Krystus.
- ⟨33⟩ Ale jeden nie obrocenim bostwa w ciało, ale przyjęcim człowiectwa w Boga.
- ⟨34⟩ Jeden owszejki nie zmieszanim osoby, ale jednotą persony.
- ⟨35⟩ Bo jako dusza rozumna a ciało jeden jest człowiek, tako Bog a człowiek jeden jest Krystus.
- ⟨36⟩ Jenże cirpiał za zbawienie nasze, zstąpił do piekła, trzeciego dnia wstał z martwych.

- ⟨37⟩ Wstąpił na niebiosa, siedzi na prawicy Boga Ojca wszechmogącego, odjąd przyć ima sędzić żywe i martwe.
- ⟨38⟩ Ku jegoż przyściu wszyscy ludzie wstać imają z ciała swoimi i czynić imają od uczynkow swoich liczbę.
- ⟨39⟩ A jż są dobrze czynili, pojda w żywot wiekuji, ale ktorzy źle, w ogień wiekuji.
- ⟨40⟩ Ta jest wiara pospolita, jż alż wszeliki wiernie i twardo wierzyć nie będzie, zbawion być nie może. Sława Oć(cu...)

Nigdy we zdrowiu jest pisan i w wielkiej chorobie dokonan.

1: *pospolnq*: łac. catholicam, Kr i Fl: *krześcijańską*. — **2:** *jż alż wszeliki*: łac. nisi... servaverit, Fl: *ależ... zachowa*, Kr: *nie zachowa-li*, por. MW 8b: *jedno... nie chować będzie*. — **27:** *narodzenie*: łac. incarnationem, Fl: *opt[e]cienie albo ciała przyjęcie*, Kr: *wcielenie*. — **40:** *alż... wierzyć nie będzie*: łac. nisi... crediderit, Fl: *alż* (Kr: *ależ*)... *wierzyć będzie*.